II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2020/1336 VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2020. szeptember 25.)

a Kínai Népköztársaságból származó egyes polivinil-alkoholok behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([1]) (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére,

a tagállamokkal való konzultációt követően,

mivel:

1. ELJÁRÁS

1.1. Az eljárás megindítása

(1) Az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) 2019. július 30-án az (EU) 2016/1036 rendelet 5. cikke alapján dömpingellenes vizsgálatot indított a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína, érintett ország) származó egyes polivinil-alkoholok (a továbbiakban: PVA) Unióba érkező behozatalára vonatkozóan. A Bizottság a vizsgálat megindításáról értesítést tett közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában ([2]) (a továbbiakban: a vizsgálat megindításáról szóló értesítés).

(2) A Bizottság azt követően indított vizsgálatot, hogy 2019. június 19-én a Kuraray Europe GmbH (a továbbiakban: panaszos) panaszt nyújtott be olyan gyártók nevében, amelyek termelése a PVA teljes uniós termelésének több mint 60 %-át teszi ki. A panaszban foglalt, a dömpinggel és az abból eredő jelentős kárral kapcsolatos bizonyítékok elegendőek voltak a vizsgálat megindításához.

1.2. Érdekelt felek

(3) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érdekelt feleket, hogy a vizsgálatban való részvétel érdekében vegyék fel vele a kapcsolatot. A Bizottság ezen túlmenően külön tájékoztatta a panaszost, más ismert uniós gyártókat, az ismert exportáló gyártókat, a kínai hatóságokat, valamint az ismert importőröket és felhasználókat a vizsgálat megindításáról, és felkérte őket a részvételre.

(4) Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy észrevételeket tegyenek a vizsgálat megindításával kapcsolatban, és kérjék a Bizottság és/vagy a kereskedelmi ügyekben eljáró meghallgató tisztviselő előtti meghallgatásukat. Az érdekelt feleket, kérelemre, meghallgatták.

1.3. Az eljárás megindításával kapcsolatos észrevételek

(5) Az eljárás megindítása után az érintett termék több felhasználója úgy nyilatkozott, hogy a panasz nyilvános változatában megadott információk betekinthető összefoglalója nem volt megfelelően részletes, illetve hiányos volt, így a bizalmas információk lényege nem volt kellőképpen átlátható.

([1]) HL L 176., 2016.6.30., 21. o.
([2]) HL C 256/03., 2019.7.30., 4. o.

(6) A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a panasznak az érdekelt felek számára betekintés céljából elérhető nyilvános változata tartalmazta az összes olyan alapvető bizonyítékot és a bizalmasan kezelt adatok azon betekinthető összefoglalásait, amelyek ahhoz voltak szükségesek, hogy az érdekelt felek az eljárás során gyakorolni tudják a védelemhez való jogukat.

(7) Az alaprendelet 19. cikke és a GATT VI. cikkének végrehajtásáról szóló egyezmény 6. cikkének (5) bekezdése lehetővé teszi a bizalmas információk védelmét abban az esetben, ha ezen információk nyilvánosságra hozatala jelentős versenyelőnyhöz juttatná a versenytársakat, vagy rendkívül hátrányosan érintené az adatszolgáltató személyt, vagy azt a személyt, akitől az adott személy beszerezte az információkat.

(8) A bizalmas kezelés tárgyát képező információk ezekbe a kategóriákba tartoznak. Mindenesetre a panaszos összefoglalást adott a panasz bizalmas részeiről, a releváns számadatokat tartomány formájában feltüntetve. A Bizottság ezeket a dokumentumokat az eljárás megindítása előtt ellenőrizte. Arra a következtetésre jutott, hogy azok megfelelnek a 19. cikkben foglalt rendelkezéseknek, és lehetővé teszik a bizalmas információk lényegének kellő mértékű átláthatóságát.

(9) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(10) Az egyik érdekelt fél úgy nyilatkozott, hogy a panasz a panaszos stratégiájának része, amelynek célja a panaszos monopóliumának erősítése az uniós piacon az értékesítési volumen szándékos csökkentése és az árak emelése útján.

(11) A vizsgálat során gyűjtött információk nem támasztották alá az uniós gazdasági ágazat által folytatott versenyellenes gyakorlatot. Épp ellenkezőleg, olyan konkrét bizonyítékokra (például kereskedelmi ajánlatokra és elektronikus levelezésre) derült fény, amelyek azt mutatják, hogy az ágazat képes és hajlandó az érintett termék bármely felhasználójának igényeit kielégíteni.

(12) A vizsgálati időszakban a panaszos részesedése az uniós szabadpiacon [25 % – 30 %] volt, ami jóval alacsonyabb annál, mint amire az erőfölény bármely formájának gyakorlásához lenne szükség.

(13) A volumen csökkentését és az árak növelését célzó állítólagos stratégia kapcsán a vizsgálat feltárta, hogy méretgazdaságosságának javítása érdekében a panaszos kezdetben a termelési teljesítmény és a beruházások mértékének növelése révén erőfeszítéseket tett a termelési egységköltségek csökkentésére. Kísérletet tett továbbá arra is, hogy piaci részesedésének megtartása érdekében árlenyomással kövesse a kínai dömpingárakat. Ezzel a stratégiával a panaszosnak valóban sikerült megtartania piaci részesedését, azonban jelentős veszteségeket kellett elkönyvelnie. A (528) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a panaszos így kénytelen volt felhagyni a törekvéseivel, hogy piaci részesedését a Kínából érkező behozatallal szemben megvédje, ezért értékesítési tevékenységét a drágább minőségekre összpontosította, ahol az értékesítés nyereség mellett volt végrehajtható, bár a piaci részesedés jelentős mértékben csökkent.

(14) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(15) Az eljárás megindítását követően az egyik uniós gyártó, a Wacker Chemie AG azt állította, hogy a kínai kapacitásfelesleg panaszban szereplő becsült mértéke pontatlan, és benyújtotta saját becslését.

(16) A kínai kapacitásfelesleg panaszban szereplő becsült mértékének kiszámítása az IHS Vegyipari Gazdasági Kézikönyv alapján történt, amely objektív és megbízható forrás. Bár valóban létezhetnek különböző becslések a kínai piacra jellemző keresletre és kínálatra vonatkozóan, a Bizottság úgy ítélte, hogy a panaszban szereplő becslés megfelel a meggyőző bizonyítékhoz szükséges megfelelő pontosság és megbízhatóság kritériumának. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(17) A Wacker Chemie AG továbbá észrevételt tett a dömpingkülönbözeteknek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése szerinti kiszámításának módszertanát illetően, azt állítva, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása a WTO szabályaival összeegyeztethetetlen, valamint hogy nincs bizonyíték a költségek torzulására. A jelentős torzulások fennállásával és az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos kérdések tárgyalását lásd lent, a 3.1.1. szakaszban.

(18) Az eljárás megindítása után a Wacker Chemie AG továbbá azt is állította, hogy a panaszos által becsült dömpingkülönbözet és rendes érték helytelen, mivel a kínai gyártók vertikálisan integráltak, és gyártási folyamataikhoz nem vásárolnak vinil-acetát monomert (a továbbiakban: VAM).

(19) A panaszos jelezte, hogy torzulás tapasztalható több olyan nyersanyag esetén, amely – a gyártási technológiától függően – a VAM előállításához használható. Ugyanezeket a nyersanyagokat használják abban az esetben is, ha a gyártók vertikálisan integráltak és nem vásárolnak VAM-ot más vállalatoktól, tehát az ezen nyersanyagokkal kapcsolatos torzulások relevánsak a rendes érték számítása szempontjából. Megjegyzendő továbbá, hogy a panaszban szereplő rendesérték-számítás kielégítően bizonyítja a dömping fennállását, és hogy a vizsgálat az együttműködő kínai exportáló gyártók ellenőrzött adatai alapján állapította meg a rendes értéket. Ezt az állítást ezért a Bizottság elutasította.

(20) Az eljárás megindításakor a Wacker és a Carbochem azt állította, hogy a Bizottság olyan termékkódrendszert használ, amely nem garantálja megfelelően az árak összehasonlíthatóságát. Ezt az érvet az érdekelt felek tájékoztatása után megismételte a Wacker, a Carbochem, a Gamma Chimica, a FAR Polymer és az Ahlstrom-Munksjö.

(21) A Wacker azt állította, hogy a termékkódhoz a viszkozitás, a hidrolízis és a metanoltartalom értékeinek túlságosan széles tartománya kapcsolódik, és hogy a termékkód nem veszi tekintetbe a részecskeméretet és a pH-értéket. A Carbochem, a Gamma Chimica és a FAR Polymer azzal érvelt, hogy a termékkód nem veszi tekintetbe a molekulasúlyt, az Ahlstrom-Munksjö pedig kijelentette, hogy a hamutartalom tartománya túlságosan széles.

(22) A Bizottság nem értett egyet azzal, hogy probléma lenne a termékkódszerkezettel. A termékkódok az érintett termék alapvető jellemzőire utalnak, amelyeket egyetemesen meghatároznak a termékkódban szereplő alapelemek (vagyis a viszkozitás, a hidrolízis, a hamu- és metanoltartalom). Ezek a paraméterek a PVA valamennyi minősége szempontjából alapvetőek, és az érintett termék valamennyi alkalmazására nézve ipari szabványnak tekinthetők. Tehát ugyan igaz lehet, hogy a termékkódban nincsenek feltüntetve bizonyos jellemzők, amelyek bizonyos felhasználási módok szempontjából relevánsak lehetnek, de ezek felhasználóspecifikusak (azaz nem termékspecifikusak).

(23) Ezt az érvet ezért a Bizottság elutasította.

1.4. **Mintavétel**

(24) A Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy az alaprendelet 17. cikke alapján mintavételt végezhet az érdekelt felek körében.

1.4.1. *Mintavétel az uniós gyártók körében*

(25) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság jelezte, hogy ideiglenesen kiválasztott egy uniós gyártókból álló mintát. A Bizottság a mintát a hasonló terméknek az Unióban előállított bejelentett volumene alapján választotta ki. A minta három uniós gyártóból állt. A mintába felvett uniós gyártók a hasonló termék becsült uniós össztermelésének körülbelül 90 %-át képviselték. A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételeket az ideiglenes mintával kapcsolatban.

(26) Az egyik fél fenntartásokat fogalmazott meg azzal kapcsolatban, hogy a mintába felvételre került a Wacker Chemie AG, az egyik gyártó, amely az érintett terméket kizárólag belső felhasználásra gyártja. Ennek a félnek a véleménye szerint a szabadpiaci értékesítést nem végző Wacker mintába történő felvétele potenciálisan torzíthatta a kár elemzését.

(27) A Bizottság emellett figyelembe vette a mintában szereplő egyik vállalat helyzetét is. Meg kell azonban jegyezni, hogy a teljes uniós gazdasági ágazat – ideértve a mintába először felvett három uniós gyártót – belső felhasználásra is gyártja az érintett terméket. Ezért a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Wacker Chemie AG mintába történő felvétele nem torzította a kárelemzést, és lehetővé tette a Bizottság számára, hogy alaposan elemezze a PVA uniós kötött piacának helyzetét is. Így a mintát az uniós gazdasági ágazat szempontjából kellően reprezentatívnak találta.

(28) A jelen ügy teljes körű értékelése érdekében a Bizottság mérlegelte a Wacker és a Solutia uniós gyártóknak mint a vizsgált termék felhasználóinak érdekeit is.

(29) Az eljárás során a későbbiekben a Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., a mintában szereplő három gyártó egyike arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem áll módjában teljeskörűen együttműködni a mintában szereplő gyártóként. A vállalat kérdőívre adott válaszai csak a makromutatókra vonatkozóan tartalmaztak információkat, ami a vizsgálathoz nem volt elégséges. A Bizottság ezért úgy döntött, hogy felülvizsgálja az uniós gyártók mintáját, eltávolítva abból a Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L-t.

(30) A két uniós gyártóból álló módosított minta a hasonló termék becsült uniós össztermelésének több mint 80 %-át képviseli. A minta reprezentatív az uniós gazdasági ágazatra nézve.

1.4.2. *Mintavétel az importőrök körében*

(31) Annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság független importőröket kért fel az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására.

(32) Hat független importőr nyújtotta be a kért információkat, és egyezett bele abba, hogy felvegyék a mintába. Az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság az Unióba irányuló behozatal legnagyobb volumene alapján három független importőrt vett fel a mintába. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság kikérte valamennyi ismert érintett importőr véleményét a minta kiválasztásával kapcsolatban. Észrevétel nem érkezett.

1.4.3. *Mintavétel a kínai exportáló gyártók körében*

(33) Annak érdekében, hogy eldönthesse, hogy szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát, a Bizottság felkérte a Kínában működő összes exportáló gyártót az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott információk benyújtására. Emellett a Bizottság felkérte a Kínai Népköztársaságnak az Európai Unió mellett működő képviseletét, hogy azonosítsa azokat az esetleges további exportáló gyártókat, amelyek érdeklődést tanúsíthatnak a vizsgálatban való részvétel iránt, illetőleg vegye fel velük a kapcsolatot.

(34) Az érintett ország négy exportáló gyártója bocsátotta rendelkezésre a kért információkat, és járult hozzá ahhoz, hogy felvegyék a mintába. Az alaprendelet 17. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Bizottság három elemből álló mintát választott ki az Unióba irányuló export azon legnagyobb reprezentatív volumene alapján, amelyet a rendelkezésre álló időn belül észszerűen meg lehetett vizsgálni. Az alaprendelet 17. cikkének (2) bekezdésével összhangban a Bizottság a minta kiválasztásáról egyeztetett valamennyi érdekelt féllel és az érintett ország hatóságaival. Észrevétel nem érkezett.

1.5. **Egyedi vizsgálat**

(35) Eredetileg a mintavételi űrlapot visszaküldő kínai exportáló gyártóknak mind a négy csoportja kért egyedi vizsgálatot az alaprendelet 17. cikkének (3) bekezdése alapján. Az eljárás megindításának napján a Bizottság a honlapján elérhetővé tette a kérdőívet az exportáló gyártók számára. Emellett a minta bejelentésekor a Bizottság tájékoztatta a mintába fel nem vett exportáló gyártót arról, hogy neki is ki kell töltenie a teljes kérdőívet, ha egyedi vizsgálatot kíván kérni. Az exportáló gyártó nem adott választ a kérdőívre. Válasz hiányában az exportáló gyártó nem felelt meg az előírásoknak, ezért egyedi vizsgálatra nem kerülhetett sor.

1.6. **Kitöltött kérdőívek és ellenőrző látogatások**

(36) A Bizottság kérdőívet küldött a Kínai Népköztársaság kormányának (a továbbiakban: kínai kormány) az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások Kínában való fennállására vonatkozóan. A Bizottság az uniós gyártók, az importőrök, a felhasználók és az exportáló gyártók számára összeállított kérdőívet a vizsgálat megindításának napján elérhetővé tette az interneten.

(37) A kérdőívet a mintában szereplő két uniós gyártó és a mintában szereplő három exportáló gyártó küldte vissza kitöltve. A (29) preambulumbekezdésben említettek szerint egy további uniós gyártó hiányosan kitöltött kérdőívet nyújtott be, és ezért kizárták a mintából. Kilenc felhasználó és három független importőr nyújtott be a Bizottságnak válaszokat a kérdőívre. A kínai kormánytól nem érkezett válasz.

(38) A Bizottság minden olyan információt beszerzett és ellenőrzött, amelyet szükségesnek tartott a dömping, az abból eredő kár és az uniós érdek megállapításához. Az alaprendelet 16. cikke szerinti ellenőrző látogatásokra a következő vállalatok telephelyén került sor:

uniós gyártók:

— Kuraray Europe GmbH, Németország (a továbbiakban: KEG),

— Wacker Chemie AG, Németország (a továbbiakban: Wacker),

független importőrök:

— Carbochem Srl, Olaszország (a továbbiakban: Carbochem),

— Omya Hamburg GmbH, Németország (a továbbiakban: Omya),

— Wegochem Europe B.V., Hollandia (a továbbiakban: Wegochem);

felhasználók:

— Cordial B.V., Hollandia (a továbbiakban: Cordial),

— Solutia Europe SPRL/BVBA, Belgium (a továbbiakban: Solutia),

— Wacker Chemie AG, Németország (a továbbiakban: Wacker);

exportáló gyártók és velük kapcsolatban álló vállalataik a Kínai Népköztársaságban:

Shuangxin:

— Inner Mongolia Environment-Friendly Material Co., Ltd (a továbbiakban: Shuangxin);

Sinopec Group:

— Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co., Ltd (a továbbiakban: Sinopec Central China),

— Sinopec Chongqing SVW Chemical Co., Ltd (a továbbiakban: Sinopec Chongqing),

— Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ningxia) Co., Ltd (a továbbiakban: Sinopec Ningxia),

— Sinopec Shanghai Petrochemical Co., Ltd;

Wan Wei Group::

— Anhui Wan Wei Updated High-Tech Material Industry Co., Ltd (a továbbiakban: Wan Wei),

— Inner Mongolia Mengwei Technology Co., Ltd (a továbbiakban: Mengwei).

1.7. **Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak**

(39) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2018. július 1. és 2019. június 30. közötti időszakot (a továbbiakban: vizsgálati időszak) ölelte fel. A kárra vonatkozó értékelés szempontjából releváns tendenciák vizsgálata a 2016. január 1-jétől a vizsgálati időszak végéig tartó időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

1.8. **Az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti eljárás a rendes érték megállapításához**

(40) Mivel a vizsgálat megindításakor elegendő arra utaló bizonyíték állt rendelkezésre, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében jelentős torzulások állnak fenn, a Bizottság helyénvalónak ítélte, hogy a vizsgálatot az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése figyelembevételével indítsa meg.

(41) Következésképpen a 2. cikk (6a) bekezdésének alkalmazásához szükséges adatok összegyűjtése érdekében a Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben felkérte az érintett országban működő valamennyi exportáló gyártót arra, hogy bocsássák rendelkezésre az eljárás megindításáról szóló értesítés III. mellékletében a PVA előállításához felhasznált inputokra vonatkozóan kért információkat. A kért információkat négy exportáló gyártó nyújtotta be.

(42) Az állítólagosan fennálló, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulásokra irányuló vizsgálatához szükségesnek tartott információk összegyűjtése érdekében a Bizottság emellett kérdőívet küldött a kínai kormánynak is. A kínai kormánytól nem érkezett válasz. Ezt követően a Bizottság tájékoztatta a kínai kormányt arról, hogy a jelentős torzulások Kínában való fennállásának megállapításához az alaprendelet 18. cikke értelmében a rendelkezésre álló tényeket fogja felhasználni.

(43) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság felkérte az érdekelt feleket arra, hogy az értesítésnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való közzétételétől számított 37 napon belül ismertessék álláspontjukat és szolgáltassanak információkat az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése alkalmazásának helyénvalóságát illetően, és mindezt támasszák alá bizonyítékokkal.

(44) Az eljárás megindítása után három kínai exportáló gyártó nyújtott be észrevételeket a dömpingkülönbözeteknek az alaprendelet 2. cikke 6(a) bekezdése szerinti kiszámításának módszertanát illetően, azt állítva, hogy a Bizottság nem bizonyította azt, hogy az állítólagos kormányzati intervenció kimutathatóan az inputok árának torzulásához vezetett. A jelentős torzulások fennállásával kapcsolatos kérdések tárgyalását lásd lent, a 3.1.1. szakaszban.

(45) Az eljárás megindításáról szóló értesítésben a Bizottság jelezte, hogy a rendelkezésére álló bizonyítékokra való tekintettel a rendes érték torzulástól mentes árak vagy referenciaértékek alapján történő meghatározása az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében egy megfelelő reprezentatív ország kiválasztását teheti szükségessé.

(46) A Bizottság 2019. október 2-án feljegyzést fűzött az érdekelt felek számára betekintésre összeállított aktához ([3]) (a továbbiakban: 2019. október 2-i feljegyzés), amelyben az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése e) pontjának második franciabekezdésével összhangban kérte az érdekelt felek véleményét azokról a releváns forrásokról, amelyeket a Bizottság a rendes érték meghatározásához felhasználhat. A feljegyzésben a Bizottság teljeskörűen – többek között az alapanyagokra, az energiára és a munkaerőre is kiterjedően – felsorolta azokat a termelési tényezőket, amelyeket az exportáló gyártók felhasználnak az érintett termék előállításához. Emellett a torzulástól mentes árak, illetve referenciaértékek megválasztásának kritériumai alapján a Bizottság azonosította a lehetséges reprezentatív országokat (Brazília, Malajzia, Mexikó és Thaiföld).

(47) A Bizottság lehetőséget biztosított az érdekelt feleknek észrevételeik megtételére. A Bizottsághoz három exportáló gyártótól, egy importőrtől és felhasználótól, valamint a panaszostól érkeztek észrevételek. A kínai kormány nem tett észrevételeket.

(48) A Bizottság a 2019. október 2-i feljegyzés nyomán beérkezett észrevételekre egy második, a rendes érték megállapításához felhasznált forrásokról készített 2019. december 20-i feljegyzésben ([4]) reagált (a továbbiakban: 2019. december 20-i feljegyzés). A Bizottság rendelkezésre bocsátotta továbbá a termelési tényezők módosított jegyzékét. A beérkezett észrevételek alapján a Bizottság Törökországot felvette a lehetséges reprezentatív országok listájára, és további kutatás során arra a következtetésre jutott, hogy az adott szakaszban Törökország reprezentatív országnak tekinthető az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdése alapján. A Bizottság ezenkívül összeállította a Törökország által alkalmazott kódok jegyzékét, és a nyitott aktában elérhetővé tette a vonatkozó török vámstatisztikákat.

(49) A Bizottság felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyenek észrevételt ezzel kapcsolatban. A Bizottsághoz észrevételek egy exportáló gyártótól, a vizsgált terméket az Unióban értékesítő három kereskedőtől és a panaszostól érkeztek.

(50) A Bizottság a 2019. december 20-i feljegyzés nyomán beérkezett észrevételekre egy harmadik, a rendes érték megállapításához felhasznált forrásokról készített 2020. március 30-i feljegyzésben ([5]) reagált (a továbbiakban: 2020. március 30-i feljegyzés). E feljegyzésben a Bizottság további pontosítást adott a rendes érték meghatározásához felhasznált bizonyos forrásokkal kapcsolatban, és felkérte az érdekelt feleket, hogy tegyék meg észrevételeiket. A 2020. március 30-i feljegyzés nyomán a Bizottsághoz csupán három, a vizsgált terméket az Unióban értékesítő kereskedőtől érkeztek észrevételek. E rendelet a (219), (220), (264), (342) és (343) preambulumbekezdésben reagál ezekre az észrevételekre.

1.9. **Az ideiglenes intézkedések bevezetésének mellőzése, az eljárás további menete**

(51) 2020. március 9-én az alaprendelet 19a. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Bizottság tájékoztatta az érdekelt feleket arról a szándékáról, hogy nem vezet be ideiglenes intézkedéseket, és folytatja a vizsgálatot.

(52) Mivel ideiglenes intézkedésekre nem került sor, a behozatal regisztrációja sem történt meg.

2. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

2.1. **Az érintett termék**

(53) Az érintett termék ([6]) a Kínai Népköztársaságból származó egyes polivinil-alkoholok (PVA), azaz a legalább 3 mPas, de legfeljebb 61 mPas viszkozitású (4 %-os vizes oldatban, 20 °C-on mérve), illetve legalább 80,0 mol%, de legfeljebb 99,9 mol% hidrolízisfokú (mindkét mérést az ISO 15023-2 szerinti módszerrel végezve) polivinil-alkohol, a nem hidrolizált acetátcsoportot tartalmazó is, homopolimer gyanta formájában (a továbbiakban: érintett termék).

(54) A vizsgálat feltárta, hogy a termék meghatározása – különösen a viszkozitás és a hidrolízisfok mérési módszere tekintetében – nem volt kellően pontos, és ez téves értelmezéshez és/vagy a nemzeti vámhatóságok általi téves besoroláshoz vezethet. Fennállt továbbá annak kockázata, hogy a gazdasági szereplők helytelenül értelmezték a leírást, és ennek alapján esetleg nem jelentkeznek mint érdekelt felek. Ezért 2019. november 7-én a Bizottság értesítést tett közzé (a továbbiakban: pontosító értesítés), amelyben pontosabb megfogalmazásban határozta meg az eljárás megindításáról szóló értesítésben megjelölt termékkört ([7]). A pontosító értesítés arra is lehetőséget adott a feleknek, hogy ha szándékukban áll, az előírt határidőn belül jelentkezzenek, és igényeljenek kérdőívet. Az érintett termék egy felhasználója, a Henkel AG & Co. jelentkezett, és kérte, hogy az eljárás során tekintsék érdekelt félnek. Egyetlen érdekelt fél sem kért kérdőívet.

([3]) Száma: t19.005031.
([4]) Száma: t19.006513.
([5]) Száma: t20.002714. sz.
([6]) A pontosító értesítésben pontosított formában.
([7]) Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó egyes polivinil-alkoholok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról szóló értesítés pontosításáról (HL C 378., 2019.11.7., 9. o.).

(55) A PVA-t adalékanyagként, prekurzorként vagy ágensként használják főként négy ágazatban: i. a papír- és kartongyártásban; ii. a PVB-fóliák előállításához használt (polivinil-butirál) gyanták gyártása során; iii. műanyagok esetében használt polimerizációs segédanyagok gyártásához; és iv. emulziók és ragasztóanyagok gyártásához.

2.2. **A hasonló termék**

(56) A vizsgálat rámutatott arra, hogy a következő termékek azonos alapvető fizikai, kémiai és műszaki tulajdonságokkal rendelkeznek, és alapvető felhasználási területeik is megegyeznek:

— az érintett termék,

— az érintett ország belföldi piacán előállított és értékesített termék,

— az uniós gazdasági ágazat által az Unióban gyártott és értékesített termék.

(57) A Bizottság megállapította, hogy az említett termékek ezért az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében vett hasonló termékeknek minősülnek.

2.3. **Szegmentálás**

(58) Az érintett terméket több terméktípus formájában gyártják és értékesítik, amelyeket az ágazatban „minőségnek" neveznek. Mindegyik minőségre a viszkozitási szint, a metanol- és a hamutartalom, valamint a hidrolízisfok specifikus kombinációja jellemző, így a különböző ágazatokra jellemző ügyfélspecifikációkban foglalt igények kielégítése érdekében kombinációk széles skáláját állítják elő.

(59) A vizsgálat feltárta, hogy a kínai behozatalra és az uniós gyártásra/értékesítésre egyaránt jellemző a PVA-minőségek nagy száma. E minőségek jellemző kombinációit a Bizottság különböző termékkódok alapján csoportosította. A vizsgálati időszakban a mintában szereplő exportáló gyártók az érintett termék 34 termékkódja alá tartozó termékeket importáltak az Unióba, míg a mintában szereplő uniós gyártó ugyanebben az időszakban körülbelül 39 különböző termékkód alá tartozó terméket értékesített.

(60) A vizsgálat során gyűjtött információk arra is rávilágítottak, hogy vannak olyan – az uniós ágazat és az exportáló gyártók által egyaránt értékesített – minőségek, amelyek alkalmazási köre széles, és ára általában alacsonyabb. A specializáltabb, szűkebb körű specifikációkkal rendelkező alkalmazásokra (például gyógyszeripari termékek vagy PVB-fólia gyártása) szánt egyéb minőségek átlagos ára magasabb. Ezeket a minőségeket is értékesítik uniós és exportáló gyártók.

(61) A minőségek nagy száma ellenére azonban a Bizottság úgy találta, hogy a PVA-piacon nincsenek meghatározott piaci szegmensek. A különböző felhasználók a vonatkozó műszaki előírásaiktól függően többféle PVA-minőséget is beszerezhetnek. Bizonyos felhasználók számára a hamutartalom, mások számára a viszkozitás a legfontosabb, megint mások pedig szinte bármely specifikációjú PVA-minőséget fel tudnak használni. Az egyes felhasználó ágazatok egymással felcserélhető módon tudják a különböző PVA-minőségeket használni. Jóllehet bizonyos felhasználók (pl. PBV, gyógyszeripari ágazat) korlátozottabb számú minőséget tudnak felhasználni, az általuk használt minőségek tartománya így is átfedésben van azon felhasználókéval, amelyek minőségek szélesebb körét tudják alkalmazni.

(62) A fentiek miatt a Bizottság megállapította, hogy valamennyi minőség között verseny áll fenn (legalábbis bizonyos mértékben), és ezért a szegmenselemzés a jelen ügyben nem indokolt és nem helyénvaló. Az árhatás különböző minőségekre vonatkozó elemzésének, valamint a tisztességes összehasonlítás biztosításának érdekében a Bizottság a különböző minőségek jellemzőiben megmutatkozó különbségek érvényre juttatása érdekében kiigazításokat hajtott végre. E kiigazításokat a 4.4.2. szakasz tárgyalja.

(63) Az érdekelt felek tájékoztatását követően több érdekelt fél – a Carbochem, a Gamma Chimica, a FAR Polymer, a Wacker és a Cordial – az állította, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a piac két szegmensre, jó minőségű és a kevésbé jó minőségű PVA szegmensére osztható. E felek azt állították, hogy az ezekbe a szegmensekbe tartozó termékek egymással közvetlenül nem felcserélhetők, és hogy a kínai behozatal főleg a kevésbé jó minőségű PVA szegmensére jellemző. Továbbá azt is állították, hogy a gyártási folyamat során bizonyos felhasználók az érintett terméknek csak bizonyos specifikus minőségeit tudják használni.

(64) A Bizottság által elvégzett elemzés azt erősítette meg, hogy a különböző minőségek – ahogy azt a (61) preambulumbekezdés ismerteti – egymással felcserélhetők, legalábbis bizonyos mértékben. Még ha igaz is, hogy bizonyos felhasználók a minőségeknek csak korlátozott számát tudják felhasználni, ezek a minőségek nem kizárólag a felhasználó dowsntream ágazatához kapcsolódnak, hanem átfedést mutatnak az egyéb downstream felhasználásokhoz beszállított minőségekkel is. A vizsgálat továbbá azt is feltárta, hogy a kínai exportáló gyártók a PVA mind a négy fő alkalmazásához szükséges minőségek beszállításával foglalkoznak, azaz teljes mértékben versenyeznek az uniós ágazat által értékesített minőségekkel.

(65) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

2.4. **A termékkört érintő állítások**

(66) Az egyik felhasználó PVB-fólia-gyártó (a Solutia) és egy független importőr (a Wegochem) úgy nyilatkozott, hogy a kis hamutartalmú NMWD PVA-t ([8]) ki kell zárni az érintett termék termékköréből. Az érdekelt felek tájékoztatását követően a felek megismételték állításukat.

(67) Véleményük szerint a kis hamutartalmú, szűk molekulatömeg-eloszlású PVA alapvetően különbözik a PVA standard minőségétől, mivel fizikai, műszaki és kémiai jellemzői különböznek, és előállításához magas hozzáadott értékű gyártási folyamat szükséges. E specifikus sajátosságok miatt a kis hamutartalmú, szűk molekulatömeg-eloszlású PVA előállítása műszaki szempontból nehéz és összetett folyamat. Csak néhány gyártó rendelkezik engedéllyel ennek a minőségnek a gyártására, amelyet a PVB-fólia előállítása során használnak fel, és közülük csak egy aktív Kínában. A molekulatömeg-eloszlás, a vastartalom, a kis hamutartalom és a kis metanoltartalom nem standard jellemzői az érintett terméknek. Emiatt különleges és rendkívül nehéz ennek a PVA-minőségnek az előállítása, mivel jellemzőinek minden paraméter tekintetében, egyszerre kell szűk specifikációknak megfelelniük.

(68) A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Bizottság nem értett egyet ezzel az elemzéssel. Ahogy azt az (58) preambulumbekezdés is említi, a PVA-t a végső felhasználástól függően több különböző minőségben értékesítik. Mindegyik minőség sajátossága a jellemzők (pl. viszkozitás, hidrolízis, hamu- és metanoltartalom) egyedi kombinációja, amelyet minden felhasználó egyedileg kér a gyártótól a megrendeléskor. A különböző kémiai és fizikai jellemzők kapcsán megemlítendő, hogy – a felek állításaival ellentétben – a kis hamutartalmú PVA-termékek az alapvető jellemzők (vagyis a viszkozitás, a hidrolízis, a metanol- és a hamutartalom) vonatkozásában teljesen megfelelnek a termékmeghatározásnak. Továbbá, a kis hamutartalmú PVA-t előállító gyártók e termék előállításához szabványos gyártósort használnak, és nem alkalmaznak kivételes gyártási folyamatokat.

(69) A szűk molekulatömeg-eloszlás nem a hidrolízishez, a viszkozitáshoz vagy a hamutartalomhoz hasonló jellemző tulajdonság. A szűk molekulatömeg-eloszlás nem változik gyártási tételenként. Ha egy gyártósor alkalmas szűk molekulatömeg-eloszlású PVA előállítására, akkor az azon előállított PVA – tekintettel arra, hogy a gyártási folyamat során nincs szükség további lépésekre – minden esetben megfelel a követelményeknek, illetve nem rendelkezik olyan különleges jellemzőkkel, amelyek radikálisan eltérnének bármely más minőség jellemzőitől. Továbbá, ezt a terméket nem kizárólag PVB-gyanta előállításához, hanem ragasztóanyagok és vízoldható záróréteg-bevonatok előállításához is használják.

(70) Végezetül, a kínálat kapcsán a vizsgálat megállapította, hogy több PVA-gyártó képes kis hamutartalmú szűk molekulatömeg-eloszlású PVA előállítására. A Kínából származó kis hamutartalmú, szűk molekulatömeg-eloszlású PVA mellett összehasonlítható kis hamutartalmú PVA beszerezhető az Amerikai Egyesült Államokban (a továbbiakban: USA) működő gyártóktól és az uniós gyártóktól is.

(71) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a felek azt állították, hogy a Bizottság nem vette figyelembe, hogy a kis hamutartalmú, szűk molekulatömeg-eloszlású PVA valamennyi releváns jellemzőjének egyszerre kell teljesülnie, és hogy kevés olyan gyártó van, amely kis hamutartalmú, szűk molekulatömeg-eloszlású PVA beszállítására alkalmas.

(72) A felek állításával ellentétben a Bizottság mérlegelte azt, hogy a kis hamutartalmú, szűk molekulatömeg-eloszlású PVA valamennyi paraméterének egyszerre kell teljesülnie. A metanol- és a hamutartalom teljes mértékben az alapvető jellemzőkre vonatkozó termékmeghatározás, valamint a Bizottság által a termékkódok alapján kialakított osztályozás körébe esik. A vizsgálat azt is feltárta, hogy az uniós gyártók és az exportáló gyártók egyaránt képesek megfelelni az előírt specifikációknak. A szűk molekulatömeg-eloszlás és a másik két paraméter kombinációjával kapcsolatban megjegyzendő, hogy – amint azt a fenti (69) preambulumbekezdés kifejti – a szűk molekulatömeg-eloszlású PVA előállítására alkalmas gyártósoron előállított PVA minden esetben megfelel a szűk molekulatömeg-eloszlásra vonatkozó követelményeknek, majd a vásárló igényei szerint a megfelelő metanol- és hamutartalommal kombinálható. Tehát nem olyan jellemzőről van szó, amely kizárólag a Solutia számára előállított PVA sajátossága.

(73) A második pont kapcsán megjegyzendő, hogy a Solutia több forrásra támaszkodó stratégiát alakított ki: saját felhasználásra gyárt PVA-t, és ugyanakkor nagymértékben támaszkodik több ellátási forrásra, vagyis az uniós gazdasági ágazatra, kínai exportáló gyártókra és harmadik országbeli gyártókra. A Bizottság megállapította, hogy három földrészen legalább négy olyan gyártó működik, amely képes kis hamutartalmú, szűk molekulatömeg-eloszlású PVA előállítására. Tehát – jóllehet igaz, hogy egy új PVA-beszállító minősítése valóban nehéz és hosszú folyamat lehet – a vizsgálat feltárta, hogy több alternatív forrás létezik, amely jelentős mértékben csökkentené a Solutia esetében a kínálati hiány kockázatát, még az intézkedések hatályba lépése esetén is. Továbbá, a Bizottság álláspontja szerint a dömpingellenes vámok szintje nem akadályozná a Solutia kínai beszállítóját abban, hogy továbbra is méltányos áron exportáljon PVA-t.

([8]) Kis hamutartalmú, szűk molekulatömeg-eloszlású polivinil-alkohol.

(74) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(75) Három másik érdekelt fél, nevezetesen a Cordial, a Carbochem és a Wacker többször is kijelentette, majd az érdekelt felek tájékoztatását követően megismételte, hogy a Kínából importált érintett termék jelentősen különbözik az uniós gazdasági ágazat által előállított hasonló terméktől. Fő érvük az volt, hogy a Kínából importált PVA esetében a hamutartalomra, a nátrium-acetát százalékban mért arányára és a metanoltartalomra vonatkozó tűréshatárok tartománya sokkal szélesebb, mint az uniós ágazat által előállított és értékesített PVA esetében. Jóllehet ezek a jellemzők jelentős tényezőknek számítanak a PVB-gyanták és bizonyos emulziók gyártása során, más alkalmazások (például a papír, a ragasztóanyagok, a textil-adalékanyagok) szempontjából nem relevánsak. Ezért a felek véleménye szerint az érintett termék és a hasonló termék lényegesen különbözik egymástól és alkalmazásuk eltér, és az uniós piac a jó minőségű és a kevésbé jó minőségű PVA-ra osztható.

(76) A vizsgálat feltárta, hogy a vásárló csaknem minden alkalmazás esetében a hamutartalom legmagasabb elfogadható értékét határozza meg, és könnyen el tudja fogadni az általa megadott felső értéknél jóval kisebb hamutartalommal rendelkező PVA-t. Továbbá, az állítólagos „standard" (vagyis 0,5 % fölötti hamutartalmú) PVA és a „kis hamutartalmú" (vagyis 0,5 % alatti hamutartalmú) PVA előállítási költsége közötti különbség elhanyagolható, mivel a PVA gyártásának folyamata a hamutartalomtól függetlenül minden esetben ugyanaz. Azonban igaz az, hogy a hamutartalom egyes alkalmazások esetében (pl. papír és ragasztóanyagok) kevésbé releváns. A vizsgálat azt is megállapította, hogy egy felhasználó kivételével valamennyi felhasználó ágazat kis és nagy hamutartalmú PVA-t egyaránt vásárolt.

(77) A metanoltartalom kapcsán megjegyzendő, hogy az uniós gazdasági ágazat által előállított PVA metanoltartalma jelentősen kisebb, mint a kínai gyártók által előállított. Azonban az érintett termék és a hasonló termék is maradéktalanul beleesik a vizsgálat során meghatározott metanol-határértékek tartományába. Emellett a metanol esetében a különbségek a legmagasabb elfogadható szintekkel, nem pedig valamely szűk specifikációval kapcsolatosak. A vizsgálat továbbá azt is feltárta, hogy a metanoltartalom Kínában és az Unióban egyaránt elhanyagolható hatással van a PVA értékesítési árára és előállítási költségeire.

(78) Továbbá, ahogy azt az (58)–(62) preambulumbekezdés ismerteti, a PVA különböző minőségeinek alapvető jellemzői azonosak, alkalmazásuk pedig nagyban azonos és egymással felcserélhető. A hamu- és a metanoltartalom önmagában nem határozza meg az érintett termék alkalmazásait vagy árát, mivel a minőség, a lehetséges végső felhasználás és az értékesítési ár a hamu- és a metanoltartalom, valamint a többi releváns jellemző (például a viszkozitás és a hidrolízis) kombinációjától függ.

(79) A vizsgálat során gyűjtött bizonyítékok azt mutatták, hogy a „kis hamutartalmú" PVA-minőségek és a „standard hamutartalmú" PVA-minőségek közötti átlagos árkülönbség körülbelül 10 %. Ugyanakkor azonos hamutartalmú PVA-minőségek ára közötti különbség akár 40 % is lehet. Továbbá egyes – állítólagosan olcsóbb – „standard" hamutartalmú minőségek ára akár 27 %-kal magasabb lehet, mint a „kis hamutartalmú" minőségeké. Ezért nem állapítható meg, hogy – amint azt az érdekelt felek állítják – az uniós piac a hamu- és a metanoltartalom alapján az uniós ágazat által előállított „jó minőségű" PVA-ra és a Kínából importált „kevésbé jó minőségű" PVA-ra lenne osztható, vagy hogy ez az állítólagos felosztás az árakban és az előállítási költségekben is megmutatkozna. Ellenkezőleg, ahogy azt az (58)–(62) preambulumbekezdés kifejti, több, állítólagos „standard" specifikációjú minőség is versenyben áll a hasonló termék állítólagos „felső kategóriás" minőségeivel.

(80) Az érdekelt felek tájékoztatása után a Wacker azzal érvelt, hogy a Bizottság helytelenül értékelte úgy, hogy a metanoltartalom elhanyagolható hatással van a PVA értékesítési árára és előállítási költségeire.

(81) A vizsgálat feltárta, hogy az igen kis metanoltartalmú PVA előállítási költsége magasabb, mint az azonos jellemzőkkel rendelkező nagyobb metanoltartalmú PVA-é. Azonban ahogy azt a (77) preambulumbekezdés ismerteti, a vizsgálat során gyűjtött információk arról tanúskodtak, hogy az uniós gyártók és az exportáló gyártók számára a metanoltartalom eltérései csupán elhanyagolható hatással vannak az értékesítési árakra. A Bizottság ezért azt állapította meg, hogy a metanoltartalom elhanyagolható hatással van a PVA értékesítési árára. Igaz, hogy az uniós gazdasági ágazat képes igen kis metanoltartalmú PVA előállítására. Azonban ez réspiaci termék, amelyet elhanyagolható mennyiségben értékesítenek, míg az uniós piacokon értékesített PVA legnagyobb részére standard metanoltartalom jellemző.

(82) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(83) Egy másik fél, a Cordial, azt állította, hogy az Unióban előállított PVA-t nem tudja felhasználni, mivel 89 % fölötti hidrolízisfokú, por alakú PVA-ra van szüksége.

(84) A PVA-t általában fehér szilárd szemcsés formában állítják elő, azonban továbbfeldolgozása és por alakúvá alakítása őrléssel végrehajtható. Ahogy a vizsgálat feltárta, az uniós ágazat teljes mértékben képes e további lépés végrehajtására.

(85) A hidrolízisfok kapcsán az eljárás során gyűjtött adatok rávilágítottak arra, hogy az uniós gazdasági ágazat a vizsgálati időszakban előállított és értékesített 89 % fölötti hidrolízisfokú PVA-t. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3. **DÖMPING**

3.1. **Rendes érték**

(86) Az alaprendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerint „[a] rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik”.

(87) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint ugyanakkor „[a]bban az esetben, ha […] megállapítást nyer, hogy az exportáló országban fennálló, b) pont szerinti jelentős torzulások következtében nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árak és költségek alkalmazása, a rendes értéket a torzulásoktól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségek alapján kell képezni”, és annak „tartalmaznia kell az igazgatási, értékesítési és általános költségek, valamint a nyereség torzulástól mentes és észszerű összegét”. Az alábbiakban található részletes magyarázat szerint a Bizottság a jelenlegi vizsgálatban arra a következtetésre jutott, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyénvaló az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása.

3.1.1. *Jelentős torzulások fennállása*

3.1.1.1. Bevezetés

(88) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint a „[j]elentős torzulások azok a torzulások, amelyek akkor következnek be, ha a jelentett árak vagy költségek – a nyersanyag- és energiaköltségeket is beleértve – jelentős kormányzati beavatkozás hatására nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei. A jelentős torzulások fennállásának értékelése során – többek között – figyelembe kell venni az alábbiak közül egy vagy több elem lehetséges hatását:

— a kérdéses piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek az exportáló ország hatóságainak tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állnak,

— az állami jelenlét a vállalatokban lehetővé teszi az állam számára, hogy befolyást gyakoroljon az árak és a költségek tekintetében,

— a belföldi beszállítókat előnyben részesítő vagy a szabadpiaci erőviszonyokat más módon befolyásoló közpolitikák vagy intézkedések,

— a csődeljárási, a társasági jogi és a tulajdonjogi jogszabályok hiánya, diszkriminatív alkalmazása vagy nem megfelelő érvényesítése,

— a bérköltségek torzult volta,

— közpolitikai célokat megvalósító vagy az államtól más tekintetben nem függetlenül tevékenykedő intézmények által nyújtott finanszírozás vehető igénybe”.

(89) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint a 2. cikk (6a) bekezdésének a) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállásának értékelése során egyebek mellett az ott meghatározott, nem kimerítő jelleggel felsorolt elemeket kell figyelembe venni. Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint a jelentős torzulások fennállására vonatkozó értékelés során azt kell vizsgálni, hogy ezen elemek közül egy vagy több milyen hatást gyakorolhat az érintett terméknek az exportáló országban érvényes áraira és költségeire. Mivel a felsorolt elemeknek nem együttesen kell fennállniuk, a jelentős torzulások fennállásának megállapításához nem szükséges mindegyik elemet megvizsgálni. Ráadásul ugyanazok a ténybeli körülmények vehetők alapul a lista egy vagy több eleme fennállásának igazolásához. Mindazonáltal a 2. cikk (6a) bekezdésének a) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállására vonatkozó következtetést az összes rendelkezésre álló bizonyíték alapján kell megfogalmazni. A torzulások fennállására vonatkozó általános értékelés során figyelembe vehetők az exportáló országot jellemző általános összefüggések és körülmények is, különösen olyan esetekben, amikor az exportáló ország gazdasági és közigazgatási berendezkedésének alapelemeiből fakadóan a kormányzat olyan alapvető hatáskörökkel rendelkezik, amelyek segítségével érdemben beavatkozhat a gazdaságba, és ennek hatására az árak és a költségek nem a piaci erőviszonyok szabad alakulásának eredményeként jönnek létre.

(90) Az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja szerint „[a]mennyiben a Bizottság megalapozott jelzésekkel rendelkezik a b) pontban említettek szerinti torzulások egy adott országban vagy az ország egy adott ágazatában való fennállásáról, és amennyiben az e rendelet eredményes alkalmazása szempontjából helyénvaló, a Bizottságnak jelentést kell készítenie, nyilvánosságra hoznia és rendszeresen frissítenie, amelyben leírja a b) pontban említett piaci körülményeket az adott országban vagy ágazatban.”

(91) E rendelkezés alapján a Bizottság országjelentést ([9]) állított össze Kínáról (a továbbiakban: jelentés), amely bemutatja, hogy a kormányzat számos szinten jelentős mértékben beavatkozik a gazdaság működésébe, és ezzel torzulásokat idéz elő különösen több fontos termelési tényező (például a földterület, az energia, a tőke, a nyersanyagok és a munkaerő) esetében, illetve meghatározott ágazatokban (például az acél- és a vegyiparban). A Bizottság a jelentést a vizsgálat megindításakor elhelyezte a vizsgálat iratai között. Emellett a panasz is tartalmazott néhány olyan releváns bizonyítékot, amely kiegészíti a jelentésben foglaltakat. Az érdekelt felek lehetőséget kaptak arra, hogy megcáfolják a vizsgálat megindításakor a vizsgálat irataiban foglalt bizonyítékokat, észrevételt tegyenek azokkal kapcsolatban, vagy kiegészítsék azokat.

(92) A panasz a kínai PVA-piac több torzulásával kapcsolatos információkat tartalmazott. Először is, az ágazati tervek, az állami tulajdonú vállalatok jelenléte és a támogatások formájában végrehajtott kormányzati intervenció következtében a VAM előállításához szükséges nyersanyagok – az ásványolaj, a földgáz és a szén – árai torzultak. Másodszor, a panaszos hivatkozik egyéb intermedierek árának torzulásaira, mindenekelőtt a vegyipari ágazatban. A panaszos megemlíti a kapacitásfelesleg problémáját a vegyipari ágazatban, az állami tulajdonú vállalatok jelenlétét, a metanol, az ecetsav, a kalcium-karbid és az acetilén termelési kapacitásának igen alacsony szintű kihasználtságát mint olyan tényezőket, amelyek hatással vannak ezen anyagok áraira. Harmadszor, a panaszos felsorolja az energiaköltségeket érintő torzulásokat, amelyek a kormányzati árazási politika, az állami tulajdonú vállalatok jelenléte, valamint a bizonyos ágazatokban (például a kalcium-karbid gyártói esetében) érvényes kedvezményes energiaárak révén megvalósuló állami beavatkozás miatt állnak elő. A panasz továbbá megemlíti, hogy a tőkeellátottság, a forráshoz jutás, valamint a hatásos környezetvédelmi ellenőrzés hiánya olyan tényező, amely hatással van a Kínában érvényes árakra. Végezetül, a panasz kifejti, hogy a legnagyobb PVA-gyártók állami tulajdonú vállalatok, és hogy ambiciózus tervek vannak az ágazat további bővítésére Belső-Mongóliában, ami a kínai állam szerepvállalását mutatja.

(93) A (42) preambulumbekezdésben foglaltak szerint a kínai kormánytól nem érkezett olyan észrevétel vagy bizonyíték, amely alátámasztotta vagy cáfolta volna az ügy irataiban, ezen belül a jelentésben meglévő, valamint a panaszos által ezek kiegészítéseképpen nyújtott bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy jelentős torzulások állnak fenn, és/vagy a szóban forgó ügyben helyénvaló az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása. A kínai kormány csak a végső tájékoztatást követően tett észrevételeket a jelentéssel és jelentős torzulások fennállására vonatkozó bizonyítékokkal kapcsolatban. A kínai kormány először is előadta, hogy a jelentés közzététele a panaszok benyújtása tekintetében az uniós gazdasági ágazatot hozta előnyös helyzetbe. A kínai kormány véleménye szerint ez lehetőséget ad a tárgyalás nélküli ítélethozatalra, ellentmond a jogállamiság elvének, és a nemzeti vagy ágazati torzulásokra hivatkozva büntet bizonyos vállalatokat. Másodszor, a kínai kormány előadta, hogy a Bizottság csak egy jelentést tett közzé (a Kínáról szóló jelentést). Harmadszor, a kínai kormány szerint a Bizottság egyáltalán nem végzett értékelést arra nézve, hogy az uniós piacokon vagy az uniós tagállamok piacain azonosíthatók-e jelentős torzulások elemei. Ilyen jellegű értékelésre a vizsgálat céljára megfelelő reprezentatív ország kiválasztása keretében sem került sor. Negyedszer, a kínai kormány előadta, hogy a jelentés tartalma megtévesztő, egyoldalú, mi több, abszurd, és nagymértékben eltér a tényektől. A kínai kormány szerint a jogszerű eljárás alapelvével egyértelműen összeegyeztethetetlen az, hogy tényleges vizsgálat helyett a jelentést veszik alapul. Ötödször, a kínai kormány megkérdőjelezte, hogy a jelentés – mint bizottsági szolgálati munkadokumentum – megfelele az alaprendeletben előírt kritériumoknak, amelyek szerint a jelentést a Bizottságnak el kell készítenie, nyilvánosságra kell hoznia és rendszeresen frissítenie kell.

(94) A kínai kormány észrevételeire adott válaszában a Bizottság először is megjegyzi, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja szerint amennyiben a Bizottság megalapozott jelzésekkel rendelkezik jelentős torzulások egy adott országban vagy az ország egy adott ágazatában való fennállásáról, jelentést kell készítenie, amelyben leírja a releváns piaci körülményeket. Az alaprendelet ugyanezen rendelkezése értelmében az érdekelt feleknek a jelentésben szereplő bizonyítékokra való támaszkodás mellett lehetőségük van a jelentés, valamint az annak alapjául szolgáló bizonyítékok megcáfolására, kiegészítésére és észrevételezésére. Másodszor, ahogy azt a Bizottság több alkalommal nyilvánosan kijelentette, a Kínáról szóló jelentést azért hozta előbb nyilvánosságra, mert Kína viszonylag fontos szerepet játszik a Bizottság piacvédelmi gyakorlatában. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a Bizottságnak csak a jelentés nyilvánosságra hozatala áll szándékában. A Bizottság mérlegeli a más országokról szóló hasonló jelentések lehetőségét is. Harmadszor, a Bizottság emlékeztet arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerinti jelentős torzulások fennállásának megállapításához azt vizsgálják, hogy az ugyanezen rendelkezésben meghatározott lista egy vagy több eleme potenciálisan milyen hatással van az exportáló ország áraira és költségeire. A többi piac (például az uniós piac) költségszerkezetét és árazási mechanizmusait ebben a kontextusban nem veszik figyelembe. Továbbá, a reprezentatív ország kiválasztásának folyamatát a 3.1.2.

([9]) Bizottsági szolgálati munkadokumentum piacvédelmi vizsgálatokhoz a Kínai Népköztársaság gazdaságának jelentős torzulásairól, 2017. december 20., SWD(2017) 483 final/2 (a továbbiakban: jelentés).

szakasz ismerteti részletesen. Negyedszer, a Bizottság megjegyzi, hogy a kínai kormány nem jelzi, hogy melyek azok a konkrét pontok, ahol véleménye szerint a jelentés megtévesztő, egyoldalú vagy abszurd, a Bizottságnak pedig nem áll módjában az ilyen általános állítások vizsgálata. A jogszerű eljárás alapelvével kapcsolatban azonban a Bizottság a jelen vizsgálat több olyan pontját is említi, ahol az érdekelt felek – ideértve a kínai kormányt is – lehetőséget kaptak arra, hogy részt vegyenek a vizsgálatban, többek között észrevételeket tegyenek a jelentős torzulások fennállásával kapcsolatban (lásd fent, a (3) és (25) preambulumbekezdést). Ötödször, a Bizottság megjegyzi, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének c) pontja a jelentős torzulásokról szóló jelentések kapcsán nem ír elő konkrét formátumot, valamint a nyilvánosságra hozatalhoz használt csatornát és a jelentések frissítésének gyakoriságát sem határozza meg. A Bizottság csak ismételni tudja, hogy a kínai kormánynak számos lehetősége volt arra, hogy észrevételeket tegyen a jelentés tartalmával kapcsolatban, de a kínai kormány úgy döntött, hogy ezekkel nem él (lásd fent a (37) és (42) preambulumbekezdést). A felsorolt okokból a Bizottság elutasította a kínai kormány érveit.

(95) A jelentős torzulások fennállásával kapcsolatban további észrevételek kerültek benyújtásra mindhárom exportáló gyártó nevében. Ezek az exportáló gyártók először is azt állították, hogy a jelentésnek a panaszban hivatkozott részei nem bizonyítják olyan jelentős ártorzulásnak minősülő jelenség fennállását, amelyre a dömpingellenes alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti módszertan lenne alkalmazandó. Ehelyett a jelentés csak a Kína bizonyos piacain (különösen az energiaágazatban) állítólagosan fennálló kormányzati beavatkozások kapcsán tett állításokat.

(96) Másodszor, azt állították, hogy az EU-nak nem áll módjában eltérni a rendes érték megállapításának standard módszertanától, azaz – hacsak a dömpingellenes megállapodás másként nem rendelkezik – kizárólag az exportáló ország belföldi áraiból és költségeiből szabad kiindulnia. Ezért az EU-nak a dömpingellenes megállapodás 2. cikkével összhangban a standard módszertant kell alkalmaznia. Az érdekelt felek emellett azt is felvetették, hogy a jelentős torzulások fogalma még csak nem is szerepel a dömpingellenes megállapodásban. A benyújtott észrevételek szerint: 1. az ilyen jellegű konkrét intézkedésnek nincs jogalapja sem a dömpingellenes megállapodásban, sem az 1994. évi GATT-ban, és 2. az *EU–Biodiesel (Argentína)* ügy megállapítja, hogy a vizsgálatot végző hatóságoknak a képzett rendes érték számításához a gyártóknál vagy az exportőröknél ténylegesen jelentkező előállítási költségeket kell tekintetbe venniük. Ebből fakadóan a rendes érték számítása nem felel meg a dömpingellenes megállapodás 2.2. és 2.2.1.1. cikkének.

(97) Az első érvre adott válaszában a Bizottság emlékeztet arra, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítés ([10]) a kínai PVA-piac több szabálytalanságára is hivatkozott, ideértve „többek között az országjelentés 4.2.1. »A kínai tervrendszer szerkezete«, a 10.1.1. »Energiapiaci áttekintés«, a 10.1.2. »Tervek az energiaágazatban«, a 10.2.1.2. »Az árak differenciálása«, a 11.2. »A tőkéhez való hozzáférés«, a 11.4.4.1. »Örökzöldesítés (evergreening) és zombivállalatok«, a 11.4.4. »A kormány adósságkockázatra adott válasza«, a 16.2.5. »Állami tulajdonban lévő vállalatok« a vegyipari ágazatban, a 16.3. »Szabályozási keret/Mennyiségi fejlesztési tervek« és a 16.2.6. »Kapacitásfelesleg« című szakaszát." Továbbá, az eljárás megindításáról szóló értesítés hivatkozott a 12. és a 13. ötéves tervre, valamint a panaszos által említett több jelentésre. Ezért a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésben felsorolt bizonyítékok elégségesek a vizsgálatnak az alaprendelet 2. cikk (6a) bekezdése alapján történő megindításához.

(98) Másodszor, a jelen vizsgálat keretében a Bizottság a (171) preambulumbekezdésben megállapította, hogy helyénvaló az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása. A Bizottság nem ért egyet az érdekelt fél azon kijelentésével, hogy a Bizottság nem alkalmazhatja a 2. cikk (6a) bekezdését. Ellenkezőleg: a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a 2. cikk (6a) bekezdése alkalmazható, és a jelen ügy körülményeire való tekintettel szükséges is az alkalmazása. Emellett a Bizottság úgy ítéli meg, hogy ez a rendelkezés összeegyeztethető az Európai Unió WTO-kötelezettségeivel. A Bizottság álláspontja szerint ahogy az a DS473 EU–Biodiesel (Argentína) ügy is tisztázza, az alaprendelet azon rendelkezései, amelyek valamennyi WTO-tag esetében általánosan alkalmazandók, különösen pedig az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdése, lehetővé teszi, hogy a Bizottság – a szükséges és megalapozott kiigazítások mellett – harmadik ország adatait használja fel. A Bizottság végül emlékeztetett arra, hogy a DS473 EU–Biodiesel (Argentína) ügy nem érinti az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását, amely a jelen vizsgálat során a rendes érték meghatározásának releváns jogalapja. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

([10]) Lásd: Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó egyes polivinil-alkoholok behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról, HL C 256., 2019.7.30., 4. o. oldal, 3. pont.

(99) Továbbá az egyik érdekelt fél, a Wacker észrevételeket nyújtott be a jelentős torzulások fennállásával kapcsolatban. Először is, a Wacker előadta, hogy a dömpingellenes alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében meghatározott módszertan nem összeegyeztethető a dömpingellenes megállapodás 2.1. és 2.2.2 cikkével. Ennek az az oka, hogy a „dömping" fogalma az egyes exportőrök/külföldi gyártók árazási gyakorlatához kapcsolódik, ahogy azt a Fellebbezési Testület is megjegyzi az US – Stainless Steel from Mexico ügy 86. bekezdésében. Továbbá, a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikke nem teszi lehetővé az előállítási költségnek az exportált termék származási országától eltérő ország költségei alapján történő kiszámítását. Végezetül, a [Wacker] előadta, hogy a Bizottság valamennyi kínai termelési tényező esetében harmadik országok költségeit kívánja alkalmazni, ami nem összeegyeztethető a dömpingellenes megállapodás 2.2.1.1. cikkével, ahogy azt a Fellebbezési Testület az EU – Biodiesel (Argentína) ügyben, a vizsgálóbizottság pedig az EU – Biodiesel (Indonézia) ügyben megerősíti.

(100) A 2. cikk (6a) bekezdésének WTO-törvénnyel való összeegyeztethetőségének kérdését a (98) preambulumbekezdés már tárgyalta.

(101) Másodszor, a Wacker azt állította, hogy, amint azt a Fellebbezési Testület megjegyzi az US – Carbon Steel (India) ügyben, pusztán abból, hogy egy országban a kormány egy adott termék fő beszállítója, még nem következik az, hogy az adott országban az árak alacsonyak/torzultak vagy nem piacorientáltak lennének.

(102) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az US – Carbon Steel (India) ügy a kiegyenlítő intézkedésekkel kapcsolatos, és így az intézkedések SCM-megállapodással való összeegyeztethetőségét érinti. Ezért az ebben az ügyben tett megállapítások nem relevánsak a dömpingellenes megállapodás hatálya alá tartozó dömpingellenes vizsgálat szempontjából.

(103) Harmadszor, az értékesítési, általános és igazgatási költségeknek (a továbbiakban: SGA-költségek) és az előállítási költségeknek többek között a nyersanyag-költségek és munkaerő-költségek feltételezett torzulása miatti kiigazítása nem összeegyeztethető a dömpingellenes megállapodás 2.2.2. cikkével. A Wacker mindenesetre azt állította, hogy a 2. cikk (6a) bekezdésének alkalmazása nem indokolt, mivel nem áll fenn az inputköltségek vagy az SGA-költségek torzulása.

(104) A Bizottság felhívta a figyelmet arra, hogy ha megállapítást nyer, hogy az exportáló országban fennálló, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerinti jelentős torzulások következtében nem helyénvaló az exportáló országbeli belföldi árak és költségek alkalmazása, akkor a származási országra vonatkozó rendes értéket egy megfelelő reprezentatív ország torzulásoktól mentes árai vagy referenciaértékei alapján kell képezni minden egyes exportáló gyártóra nézve, a 2. cikk (6a) bekezdés a) pontjának megfelelően. Az alaprendelet ugyanezen rendelkezése lehetőséget ad belföldi költségek használatára, amennyiben egyértelműen megállapítható torzulástól mentes voltuk. Az exportáló gyártóknak tehát lehetőségük volt bizonyítékokkal szolgálni arra nézve, hogy SGA-költségeik és/vagy egyéb inputköltségeik valójában torzulástól mentesek. Azonban, ahogy azt a 3.1.1.2–3.1.1.9. szakasz bizonyítja, a Bizottság megállapította, hogy a PVA-ágazatra torzulások jellemzők, és nem állt rendelkezésre olyan bizonyíték, amely alátámasztotta volna, hogy az egyes exportáló gyártók termelési tényezői torzulástól mentesek. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(105) Negyedszer, a Wacker azt állította, hogy a jelen dömpingvizsgálat szempontjából irreleváns az, hogy a kínai PVA-gyártók nagyrészt állami tulajdonúak, mivel a kínai PVA-piac teljes mértékben piaci alapú.

(106) A Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerint az állami tulajdon a jelentős torzulások fennállásának fontos mutatója lehet. Ahogy azt a 3.1.1.3. és a 3.1.1.4. szakasz részletesen leírja, még a magántulajdonban álló PVA-gyártók is olyan környezetben működnek, amelyet az állami jelenlét, valamint a PVA-ágazatra és a PVA gyártásához kapcsolódó ágazatokra (például a PVA előállításához szükséges nyersanyagok gyártóira) vonatkozó állami iránymutatások határoznak meg.

(107) Ötödször, a Wacker előadta, hogy a szén, a gáz, a nyersolaj és a villamos energia költsége Kínában nem torzult, valamint hogy Kína valójában szenet és gázt importál, és a villamos energia ára sok esetben magasabb Kínában, mint más országokban, tehát a Bizottságnak ezen inputok esetében a kínai árakat kellene tekintetbe vennie.

(108) A Bizottság emlékeztet arra, hogy nincs a birtokában meggyőző bizonyíték, amely alátámasztaná, hogy bizonyos költségek torzulástól mentesek. A (169) preambulumbekezdés továbbá felhívja a figyelmet arra, hogy az ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a mintában szereplő valamennyi exportáló gyártó minden fő inputot Kínában szerez be. Mivel a Bizottság megállapította, hogy a PVA-ágazatban az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások az egész országra kiterjedően fennállnak, és nem állnak rendelkezésre az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának harmadik franciabekezdése szerinti bizonyítékok, a Bizottság elutasította ezt az állítást.

(109) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben egy uniós gyártó / felhasználó ismételten a fenti (99) preambulumbekezdésben ismertetett észrevételekkel alapvetően azonos észrevételeket nyújtott be, ragaszkodva ahhoz, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése nem összeegyeztethető a dömpingellenes megállapodás 2.2. és 2.2.2. cikkével, illetve kijelentette, hogy a Bizottság ugyan azt állítja, hogy a 2. cikk (6a) bekezdése összeegyeztethető az EU WTO-kötelezettségeivel, de nem ismerteti bővebben a kijelentését alátámasztó jogalapot. Ehelyett a Bizottság állítólag önmagával kerül ellentmondásba, és erejét megfeszítve próbál jogi indokot találni az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazására.

(110) A dömpingellenes megállapodás 2.2. cikkére hivatkozva az uniós gyártó / felhasználó ezzel kapcsolatban azt is előadta, hogy a rendes érték képzése csak az adott rendelkezésben felsorolt három konkrét helyzetben megengedhető, és hogy az ezeket a helyzeteket felsoroló lista kimerítő jellegű. Ezért ez az uniós gyártó / felhasználó azzal érvel, hogy a Bizottságnak – még azelőtt, hogy a rendes érték képzésének módszeréhez folyamodna – meg kell állapítania, hogy a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikkében felsorolt három helyzet egyike fennáll, ahelyett, hogy a kínai gazdaság feltételezett torzulásainak fennállását próbálná bizonyítani. Az uniós gyártó / felhasználó véleménye szerint a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikke nem enged meg az árak torzulásán alapuló kivételt.

(111) Egy felhasználó hasonló érvelést nyújtott be; mi több, idézte is az uniós gyártó / felhasználó fenti érvelését. Ez a másik felhasználó úgy vélte, hogy a Bizottság által alkalmazott módszertan sérti a WTO-jogot, mivel a dömpingellenes megállapodás csak abban az esetben engedélyezi az előállítási költségek rendes érték kiszámításához való felhasználását, ha az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló adott piaci helyzet miatt vagy annak esetén a szokásos kereskedelmi forgalom keretében a belföldi piacon nem zajlik értékesítés. Továbbá, a felhasználó előadja, hogy amennyiben a Bizottság által említett jelentős torzulások egy adott piaci helyzetnek minősítendők lennének, úgy ezek a torzulások a kínai belföldi és exportárakra is hatással lennének, aminek következtében viszont a Bizottság nem tehetné meg, hogy a Kínában érvényes értékesítési árakat figyelmen kívül hagyja.

(112) Az uniós gyártó / felhasználó fenti érveléséhez hasonlóan a mintában szereplő exportáló gyártók egyike a végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben előadta, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása több ponton is sérti a dömpingellenes megállapodás 2. cikkét, és ezt az exportáló gyártó véleménye szerint több vizsgálóbizottsági és fellebbezési testületi jelentés is alátámasztja.

(113) Ugyanezeket az érveket ismertették a mintában szereplő más exportáló gyártók is a végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeikben, amelyekben előadták, hogy nem az történt, hogy a Bizottságnak a kínai árak vagy költségek szigorú összevetésével nem állt módjában a rendes értéket képezni, hanem az, hogy gyakorlatilag egyáltalán nem vette figyelembe a dömpingellenes megállapodás 2. cikkét. A Bizottság általi megközelítés állítólagos – és a mintában szereplő exportáló gyártók véleménye szerint magasabb dömpingkülönbözeteket eredményező – hiányosságainak szemléltetése érdekében a gyártók ismertetik a rendes érték képzésének egy másik lehetséges megközelítését. Ezek a mintában szereplő exportáló gyártók továbbá hivatkoztak a vizsgálóbizottság észrevételeire, amelyeket a DS494 EU – Cost adjustment methodologies (Russia) (DS494 EU – Költségkiigazítási módszertanok (Oroszország)) dokumentum ismertet. A mintában szereplő exportáló gyártók előadták, hogy a vizsgálóbizottság észrevételei alátámasztják nézetüket, miszerint az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése a WTO-szabályokkal nem összeegyeztethető, mivel a mintában szereplő exportáló gyártók véleménye szerint az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése nem több, mint a 2. cikk (5) bekezdésének megerősítése.

(114) Továbbá, a kínai kormány véleménye szerint a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikk (6a) bekezdésével összhangban álló számtani képzése nem összeegyeztethető a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikkével, amely kimerítő listát ad arról a három helyzetről, amelynek esetén a rendes érték képezhető, és e helyzetek egyike sem feleltethető meg az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében meghatározott feltételeknek. Emellett a kínai kormány azon az álláspontón volt, hogy a rendes érték képzésével kapcsolatban a WTO-szabályok előírják a származási országbeli előállítási költségek, valamint észszerű mértékű igazgatási, értékesítési és általános költségek és nyereség tekintetbe vételét. Azonban a dömpingellenes alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése bővítette az adatforrások körét, így az a valamely megfelelő reprezentatív ország előállítási és értékesítési költségeit, vagy a nemzetközi árakat, költségeket vagy referenciaértékeket is magában foglalja.

(115) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben az egyik érdekelt fél – érvei bővebb kifejtése nélkül – azt állította, hogy a Bizottság nem volt jogosult arra, hogy a rendes érték számtani képzésének módszeréhez folyamodjon.

(116) Az uniós gyártó / felhasználó érvelésére adott válaszában a Bizottság megismétli a (98) preambulumbekezdésben ismertetett álláspontját, miszerint az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése teljes mértékben összeegyeztethető az Európai Unió WTO-kötelezettségeivel. Az uniós gyártó / felhasználó érvelését így el kell utasítani. A mintában szereplő exportáló gyártók, az érdekelt fél és a kínai kormány (112)–(115) preambulumbekezdésben ismertetett hasonló érvelését a Bizottság ugyanezen okokból utasítja el. A mintában szereplő egyes exportáló gyártók által a

rendes érték képzésére javasolt alternatív megközelítés kapcsán megjegyzendő, hogy ezt az érvet a (271) preambulumbekezdés tárgyalja. A DS494 EU – Cost adjustment methodologies (Russia) (DS494 EU – Költségkiigazítási módszertanok (Oroszország)) dokumentumra történő hivatkozással kapcsolatban a Bizottság továbbá megjegyzi, hogy a vizsgálóbizottság kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a 2017/2321 rendelet ([11]) (amely a 2. cikk (6a) bekezdést vezette be az alaprendeletbe) nem tartozik feladatmeghatározásának körébe.

(117) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben ugyanezen uniós gyártó / felhasználó előadta továbbá, hogy a Bizottság villamosenergia- és gázpiacokról szóló jelentéseiből fontos bizonyítékokat gyűjtött, amelyek azt támasztják alá, hogy Kínában a villamos energia és a cseppfolyósított földgáz költségei magasabbak, mint az uniós tagállamokban, valamint hogy 2018 és 2019 között a kínai árak magasabbak voltak. Ezzel kapcsolatban az uniós gyártó / felhasználó azt állította, hogy a Bizottság nem foglalkozott ezzel a bizonyítékkal, hanem helyette megfordította a bizonyítási terhet, amikor megjegyezte, hogy a kínai vállalatok egyike sem bizonyította költségeik torzulástól mentes mivoltát. Az uniós gyártó / felhasználó ennek kapcsán azzal érvelt, hogy a Bizottság bizonyítási terhe nem szűnik meg azzal, hogy a Bizottság elsősorban a jelentésre hagyatkozik, amely egyébként a vizsgálati időszakot megelőző korábbi információkra támaszkodik, nem kifejezetten a PVA-ágazatot fedi le, és nem veszi figyelembe a Bizottságnak azt a megállapítását, hogy a villamos energia, a gáz és az olaj ára Kínában magasabb, mint az Unió tagállamaiban.

(118) Az uniós gyártó / felhasználó érvelésére adott válaszában a Bizottság emlékeztet arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti jelentős torzulások fennállása nem bizonyos inputok (például a villamos energia, a gáz vagy az olaj) abszolút vagy relatív értékeinek függvénye. Ehelyett a jelentős torzulások fennállásának megállapítása szempontjából a releváns kritérium az, hogy a jelentett árak vagy költségek – a nyersanyag- és energiaköltségeket is beleértve – jelentős kormányzati beavatkozás hatására nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei. A Bizottság az értékelést lejjebb, a 3.1.1.2–3.1.1.9. szakaszban végezte el, és ennek az elemzésnek az alapján a 3.1.1.10. szakaszban megállapította, hogy nem helyénvaló a belföldi árak és költségek alkalmazása a rendes érték megállapításához. A Bizottság továbbá arra is emlékeztet, hogy abban az esetben, ha az árakat és a költségeket jelentős torzulások befolyásolják, akkor a belföldi költségek a rendes érték képzéséhez forrásként csak abban az esetben használhatók fel, ha pontos és megfelelő bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy torzulástól mentesek. Azonban ahogy azt a (108) preambulumbekezdés ismerteti, nem áll rendelkezésre erre mutató pontos és megfelelő bizonyíték. Ezért el kellett utasítani az uniós gyártónak / felhasználónak azt az érvét, miszerint a Bizottság megfordította a bizonyítási terhet.

(119) A végső tájékoztatás nyomán benyújtott további érvelésében az uniós gyártó / felhasználó azt állította, hogy a Bizottság jogellenes módon képezte a rendes értéket, mivel nem vette figyelembe a dömpingellenes megállapodás 2.2. cikkének utolsó fordulatában előírt követelményeket. Az EU– Biodiesel (Argentína) ügyre hivatkozva az uniós gyártó / felhasználó előadta, hogy ha a Bizottság az előállítási költség meghatározásához más országra vonatkozó információkra támaszkodik, akkor meg kell győződnie afelől, hogy ezeket az információkat a származási országra jellemző előállítási költségek megállapítása céljából használják fel. A Bizottság azonban a kínai PVA-exportáló gyártók előállítási költségei / inputköltségei helyett egyszerűen a török költségeket vette figyelembe, anélkül, hogy a szükséges kiigazításokat végrehajtotta volna. Ez magasabb nyersanyag-költségeket eredményezett, mivel a Bizottság egyfelől tekintetbe vette a belföldi szállítási költségeket, a nemzetközi fuvarozási költségeket és a biztosítási költségeket, valamint a török referenciaköltségek közül az importvámokat, másfelől viszont nem tett erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a török importárakat úgy módosítsa, hogy azok a Kínára jellemző előállítási költségeket tükrözzék. A Bizottság által a rendes érték képzéséhez felhasznált állítólagosan emelkedett és illogikus török költségek szemléltetésére az uniós gyártó / felhasználó előadta, hogy bizonyos nyersanyagokat – például az ecetsavat és a szenet – a Bizottság által figyelembe vett török referenciaárakhoz képest jóval alacsonyabb áron szerez be az uniós piacon.

(120) Hasonlóképpen érvelt az egyik felhasználó, amely a végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételében előadta, hogy a Bizottság által a rendes érték számításához felhasznált, az EU – Biodiesel ügy szerinti módszertan hasonló az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésében leírt módszertanhoz, ezért a Bizottság nem hagyhatja figyelmen kívül a Fellebbezési Testületnek az EU – Biodiesel (Argentína) ügyben hozott határozatát pusztán arra hivatkozva, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése csak később került bevezetésre.

(121) Az uniós gyártó / felhasználó érvelésére adott válaszában a Bizottság mindenekelőtt megismétli azt, hogy – amint azt a (98) preambulumbekezdésben kijelentette – a DS473 EU–Biodiesel (Argentína) ügy nem érinti az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását, amely a jelen vizsgálatban a rendes érték meghatározásának releváns jogalapja. Az alaprendelet 2. cikk (6a) bekezdésének a) pontja szerint a rendes értéknek tükröznie kell a nyersanyagoknak a reprezentatív országban (jelen esetben Törökországban) érvényes torzulástól mentes árát. Az uniós gyártó / felhasználó saját uniós vételáraira vonatkozó hivatkozása ezért a rendes érték képzésének szempontjából nem releváns. Ugyanígy az uniós gyártónak / felhasználónak az az érve, miszerint a Bizottság nem tett erőfeszítést annak érdekében, hogy a török importárakat úgy módosítsa, hogy azok tükrözzék a torzult kínai előállítási költségeket, figyelmen kívül hagyja azt, hogy a 2. cikk (6a) bekezdésének a) pontja szerint a rendes értéknek a

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2321 rendelete (2017. december 12.) az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1036 rendelet és az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1037 rendelet módosításáról (HL L 338., 2017.12.19., 1. o.).

nyersanyagok torzulástól mentes árait kell tükröznie a reprezentatív országból származó információk alapján. Ahogy a (269) preambulumbekezdés részletesen kifejti, szintén el kell utasítani az uniós gyártónak / felhasználónak azt az érvét, miszerint nem szabad figyelembe venni a belföldi szállítási költségeket, a nemzetközi fuvarozási költségeket, a biztosítási költségeket és az importvámokat.

(122) Ugyanígy el kell utasítani azt az érvet, miszerint a Bizottság nem térhet el a belföldi áraktól, pusztán arra hivatkozva, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdésében előírt rendelkezés az EU–Biodiesel (Argentína) ügyet követően került bevezetésre. Ahogy azt a fenti (98) preambulumbekezdés is kimondja, az EU–Biodiesel (Argentína) ügy nem érinti az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazását. Emiatt a Bizottság úgy ítéli, hogy az EU–Biodiesel (Argentína) ügyben hozott határozat a jelen ügyben nem a 2. cikk (6a) bekezdés alaprendeletbe történő bevezetésének időpontja miatt, hanem eltérő jogi természete miatt nem releváns. Az EU–Biodiesel (Argentína) ügyben hozott ítélet mindenesetre azt erősíti meg, hogy vannak olyan körülmények, amelyek között a származási ország rendes értéke egy reprezentatív harmadik országból származó információk alapján képezhető.

(123) A Bizottság megvizsgálta, hogy helyénvaló-e az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja szerinti jelentős torzulások fennállása miatt a Kínában érvényes belföldi árak és költségek alkalmazása. A Bizottság ezt a vizsgálatot a vizsgálat iratai között megtalálható, köztük a jelentésben foglalt bizonyítékokra alapozta, amelyek nyilvánosan elérhető forrásokból származnak. Az elvégzett elemzés általában véve a kínai gazdaságba való jelentős mértékű kormányzati beavatkozással, valamint konkrétan az érintett gazdasági ágazatnak (ezen belül az érintett termék piacának) sajátos helyzetével foglalkozott.

3.1.1.2. A kínai belföldi árakat és költségeket befolyásoló jelentős torzulások

(124) A kínai gazdasági rendszer a „*szocialista piacgazdaság*” koncepcióján alapul. Ez a kínai alkotmányban is rögzített koncepció határozza meg a kínai gazdaságirányítást. Alapelve, hogy „*a termelőeszközök állami tulajdonban, azaz a nép egészének tulajdonában és a dolgozók kollektív tulajdonában vannak*”. Az állami tulajdonon alapuló gazdaság „*a nemzetgazdaság első számú motorja*”, és az államnak feladata a gazdaság „*konszolidációjának és növekedésének biztosítása* ([12])”. Következésképpen Kína általános gazdasági berendezkedése nemhogy lehetővé teszi, hanem kifejezetten megköveteli a gazdaságba való jelentős kormányzati beavatkozást. Az az alapelv, hogy az állami tulajdon elsőbbséget élvez a magántulajdonnal szemben, a teljes jogrendszert áthatja, és minden fontosabb jogszabályban alapelvként kap hangsúlyt. Jó példa erre a kínai ingatlantörvény, amely a szocializmus kezdeti szakaszára hivatkozva az államot olyan alapvető gazdasági rendszer fenntartásával bízza meg, amelyben uralkodó szerepet játszik az állami tulajdon. A jogrendszer megtűr más tulajdoni formákat is, de azoknak az állami tulajdon mellett kell fejlődniük ([13]).

(125) A kínai jog szerint a szocialista piacgazdaság fejlesztése a Kínai Kommunista Párt (a továbbiakban: KKP) vezetésével történik. A kínai állam és a KKP struktúrái minden szinten – jogi, intézményi és személyi szinten is – egymásba fonódva olyan felépítményt alkotnak, amelyben a KKP és az állam szerepei nem különböztethetők meg. A kínai alkotmány 2018. márciusi módosítása nyomán a KKP vezető szerepe még nagyobb hangsúlyt kapott azzal, hogy az alkotmány 1. cikkébe is bekerült. A módosítás a cikk korábbi első mondata mögé, amely szerint „*[a] Kínai Népköztársaság alaprendszere a szocialista rendszer*”, beillesztett egy új második mondatot, amely szerint „*[a] kínai típusú szocializmus meghatározó eleme a Kínai Kommunista Párt vezető szerepe* ([14])”. Ez jól szemlélteti, hogy a KKP milyen mértékben gyakorol megkérdőjelezhetetlen és egyre nagyobb mértékű ellenőrzést a kínai gazdasági rendszer felett. Ez a vezető szerep és ellenőrzés alapvető ismérve a kínai rendszernek, és túlmutat a más országokban megszokott helyzeten, ahol a kormány a szabadpiaci erők működése mellett lát el általános makrogazdasági szabályozó szerepet.

(126) A kínai állam intervencionista gazdaságpolitikát követve valósítja meg céljait, amelyek egybeesnek a KKP politikai programjában foglaltakkal, nem pedig a szabadpiacon uralkodó gazdasági viszonyokat tükrözik ([15]). A kínai hatóságok által alkalmazott intervencionista gazdaságpolitikai eszközök sokrétűek, és az ipartervezésre, a pénzügyi rendszerre és a szabályozási környezet szintjére egyaránt kiterjednek.

([12]) A jelentés 2. fejezete, 6–7. o.
([13]) A jelentés 2. fejezete, 10. o.
([14]) Megtekinthető a következő internetcímen: http://www.fdi.gov.cn/1800000121_39_4866_0_7.html (utolsó hozzáférés: 2019. július 15.).
([15]) A jelentés 2. fejezete, 20-21. o.

(127) Először: az átfogó igazgatási felügyelet szintjén a kínai gazdaság irányítását összetett ipari tervezési rendszer határozza meg, amely az országon belül minden gazdasági tevékenységet érint. A tervek áthatják a gazdasági ágazatok és a horizontális politikák bonyolult szövevényét, és a kormányzat minden szintjén jelen vannak. A tartományi szintű tervek részletesek, míg az országos szintűek általánosabb célokat tűznek ki. A tervek emellett meghatározzák az érintett gazdasági ágazatok támogatásának eszközeit, valamint a célkitűzések megvalósításának időkereteit is. Egyes tervek még mindig rögzítenek konkrét kimeneti célokat, a korábbi tervezési ciklusokban pedig jellemzően ez volt a helyzet. A tervek a kormányzati prioritásoknak megfelelően kijelölik, hogy mely konkrét ipari ágazatokat és/vagy projekteket kell pozitív vagy negatív prioritásnak tekinteni, és milyen konkrét fejlesztési célokat kell velük kapcsolatban teljesíteni (iparkorszerűsítés, nemzetközi terjeszkedés stb.). A gazdasági szereplőknek – a magán- és állami tulajdonban lévőknek egyaránt – gyakorlatilag a tervrendszer által megszabott realitáshoz kell igazítaniuk üzleti tevékenységüket. Ez nem csupán a tervek kötelező jellege miatt van így, hanem azért is, mert az illetékes kínai hatóságok a kormányzat valamennyi szintjén a tervek szerint járnak el, és hatáskörüket ennek megfelelően gyakorolva kényszerítik a gazdasági szereplőket a tervekben lefektetett prioritások betartására (lásd még a 3.1.1.5. szakaszt) ([16]).

(128) Másodszor: a pénzügyi erőforrások elosztásának szintjén Kína pénzügyi rendszerét az állami tulajdonú kereskedelmi bankok uralják. Ezeknek a bankoknak a hitelezési politikájuk kialakításakor és végrehajtásakor a kormányzat iparpolitikai célkitűzéseihez kell igazodniuk, ahelyett, hogy elsődlegesen az adott projekt gazdasági megalapozottságát értékelnék (lásd még a 3.1.1.8. szakaszt). ([17]) Ugyanez mondható el a kínai pénzügyi rendszer egyéb elemeiről, pl. a részvény- és kötvénypiacokról, a magántőkepiacokról stb. is. A pénzügyi rendszer e bankszektoron kívüli részeinek intézményi berendezkedése és tevékenysége nem a pénzügyi piacok hatékony működését szolgálja, hanem az állam és a KKP számára biztosítja az ellenőrzés és a beavatkozás lehetőségét ([18]).

(129) Harmadszor: a szabályozási környezet szintjén az állami beavatkozás több formában történhet. Például a közbeszerzési szabályokat rendszeresen használják fel a gazdasági hatékonyságtól eltérő szakpolitikai célok érdekében, ami akadályozza a piacközpontú elvek érvényesülését e téren. A vonatkozó jogszabály kifejezetten arról rendelkezik, hogy a közbeszerzések lebonyolításával az állami politikai intézkedések keretében kitűzött célok megvalósulását kell elősegíteni. E célok jellege azonban nincs meghatározva, így a döntéshozó szervek széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek ([19]). A kínai kormány a beruházások terén is jelentős irányítást és befolyást gyakorol az állami és a magánberuházások célja és volumene fölött egyaránt. A beruházások szűrése, valamint a beruházásokhoz kapcsolódó különféle ösztönzők, korlátozások és tilalmak fontos hatósági eszközei az iparpolitikai célok támogatásának, például a kulcságazatok feletti állami ellenőrzés fenntartásának vagy a belföldi ipar megerősítésének ([20]).

(130) Összefoglalásként elmondható, hogy a kínai gazdasági modell bizonyos alapvető axiómákra épül, amelyek sokféle kormányzati beavatkozást tesznek lehetővé, illetve ösztönöznek. Az ilyen jelentős kormányzati beavatkozások nem férnek össze a piaci erők szabad játékával, minek következtében torzul a források piaci elvek szerinti hatékony elosztása ([21]).

3.1.1.3. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának első franciabekezdése szerint: a kérdéses piacot jelentős mértékben olyan vállalkozások szolgálják ki, amelyek az exportáló ország hatóságainak tulajdonában vannak, ellenőrzése vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt állnak

(131) Kínában az állam tulajdonában, ellenőrzése és/vagy szakpolitikai felügyelete vagy irányítása alatt működő vállalkozások a gazdaság alapvető részét képezik.

(132) A kínai kormány és a KKP olyan struktúrákat tart fenn, amelyekkel biztosítja folyamatos befolyását a vállalatok, különösen pedig az állami tulajdonú vállalatok felett. Az állam (és sok tekintetben a KKP) nem csupán megfogalmazza az általános gazdaságpolitikát és tevékenyen felügyeli annak az egyes állami tulajdonú vállalatoknál történő végrehajtását, hanem jogot formál arra is, hogy részt vegyen az állami tulajdonú vállalatok operatív döntéshozatalában. Ennek jellemző eszközei a káderekre a kormányzati hatóságok és az állami tulajdonú vállalatok közötti

([16]) A jelentés 3. fejezete, 41. és 73–74. o.
([17]) A jelentés 6. fejezete, 120-121. o.
([18]) A jelentés 6. fejezete, 122–135. o.
([19]) A jelentés 7. fejezete, 167-168. o.
([20]) A jelentés 8. fejezete, 169–170. és 200–201. o.
([21]) A jelentés 2. fejezete, 15–16. o.; 4. fejezet, 50. és 84. o.; 5. fejezet, 108–109. o.

rotációja, a párttagok jelenléte az állami tulajdonú vállalatok irányító szerveiben és a párt alapszervezeteinek jelenléte a vállalatokon belül (lásd még a 3.1.1.4. szakaszt), valamint az állami tulajdonú vállalatok struktúrájának alakítása ([22]). Cserében az állami tulajdonú vállalatok különleges státuszt élveznek a kínai gazdaságon belül, amely több gazdasági előnyt is magában foglal, különös tekintettel a versennyel szembeni védelemre és a releváns inputokhoz (többek között a finanszírozáshoz) való hozzáférésre ([23]).

(133) A PVA-ágazatban továbbra is komoly mértékű a kínai kormányzat tulajdonosi szerepe. A mintában szereplő vállalatok közül a Wan Wei Grouphoz tartozó Anhui Wan Wei High Tech Materials állami tulajdonú vállalat, amelynek kapacitása 350 000 tonna/év, ami a nominális belföldi PVA-termelési kapacitás 28 %-át és a tényleges termelési kapacitás 40 %-át teszi ki ([24]). Az Anhui Wanwei High Tech Materials – a Sinopec és az Inner Mongolia Shuangxin után – Kína legnagyobb PVA-gyártója is egyben. ([25]). A Mengwei vállalat, amely szintén a Wan Wei Grouphoz tartozik, aktív ösztönzést kapott arra, hogy a Belső-Mongólia iparosítását célzó projekt részeként jelentős PVA-gyártóvá váljon. A Mengwei honlapja szerint: „A projekt éves termelése 200 000 tonna vinil-acetát (VAC) és 100 000 tonna PVA. A teljes beruházás összege körülbelül 1,5 milliárd jüan. Ez Kínában a legnagyobb egyszeri beruházási kapacitású PVA-projekt. […] A vállalat a tervek szerint a továbbiakban több mint hétmilliárd jüant fektet be a 12. ötéves terv periódusában, ezután egy 100 000 tonnás PVA-gyártósort épít, […] Addigra már egy új, modern ipari város áll majd Belső-Mongólia szép vidékén ([26])."

(134) A Sinopec Group egy másik jelentős kínai állami tulajdonú vállalat és PVA-gyártó. A Chongqing Chuanwei Chemical Co., Ltd 160 000 tonna/év polivinil-alkohol-termelési kapacitással rendelkezik ([27]), és a kínai kormány egyik hivatalos projektjének részeként hozták létre: „A projekt keretében az építkezés 2009. április 17-én kezdődött meg, és az Ipari és Információtechnológiai Minisztérium a belföldi kereslet növelésére irányuló kulcsfontosságú építkezési projektek közé sorolta ([28])."

(135) A mintába felvett harmadik vállalat, az Inner Mongolia Shuangxin ugyan magántulajdonú vállalat, de a pártszervezeten keresztül vannak kormányzati kapcsolatai (lásd a (140) preambulumbekezdést).

(136) A PVA-ágazatban érvényesülő kormányzati ellenőrzés és beavatkozás magas szintje és az ágazatban működő állami tulajdonú vállalatok fokozott jelenléte mellett a magántulajdonban lévő gyártók sem működhetnek piaci feltételek között. Olyannyira nem, hogy a 3.1.1.5. szakaszban foglaltaknak megfelelően a PVA-ágazatban az állami tulajdonú vállalatok mellett a magántulajdonú vállalatokra is kiterjed a szakpolitikai felügyelet és irányítás.

3.1.1.4. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának második franciabekezdése szerint az állami jelenlét a vállalatokban lehetővé teszi az állam számára, hogy befolyást gyakoroljon az árak és a költségek tekintetében

(137) Amellett, hogy az állami tulajdonú vállalatok feletti tulajdonjogon és más eszközökön keresztül ellenőrzést gyakorol a gazdaság felett, a kínai kormány a vállalatokban való állami jelenlétének köszönhetően abban a helyzetben van, hogy befolyást gyakorolhat az árakra és a költségekre. Amellett, hogy a megfelelő állami hatóságokat a kínai jogszabályok szerint megillető azon jog, hogy kinevezzék és eltávolítsák az állami tulajdonú vállalatok kulcspozíciókban lévő vezetőit, tekinthető úgy, hogy megfelelő tulajdonosi jogokat testesít meg, ([29]) a KKP-nek az állami és a magántulajdonú vállalatokban egyaránt jelen lévő alapszervezetei révén az állam egy másik olyan fontos csatornával is rendelkezik, amelynek révén befolyásolhatja az üzleti döntéseket. A kínai társasági jog szerint minden vállalatnál KKP-szervezetet kell létrehozni (és ebben a KKP alapszabálya szerint legalább három KKP-tagnak lennie kell ([30])), amely számára az adott vállalatnak kell biztosítania a szükséges működési feltételeket. Ezt a szabályt a jelek szerint korábban nem mindig tartották be, illetve érvényesítették szigorúan. Legkésőbb 2016-tól azonban a KKP erőteljesebben, mintegy politikai alapelvként érvényesíti azt az igényét, hogy ellenőrzése alatt tartsa

([22]) A jelentés 3. fejezete, 22–24. o. és 5. fejezete, 97–108. o.
([23]) A jelentés 5. fejezete, 104-9. o.
([24]) Lásd: http://pdf.dfcfw.com/pdf/H3_AP201809031187055296_1.pdf
([25]) „Jelenleg 12 nagy PVA-gyártó van Kínában. Ezek közül a legnagyobbak a Wanwei High tech, a Sichuanchuanwei (SINOPEC), a Shuangxin és a Ningxia Land, összesen 770 000 tonna/évvel." Lásd: http://www.ccxr.com.cn/pdf/2018917171211807l5.pdf
([26]) http://www.wwgf.com.cn/Article/lists/cateid/10.html
([27]) https://www.sohu.com/a/336366992_617351
([28]) Lásd: https://www.yicai.com/news/942233.html
([29]) A jelentés 5. fejezete, 100-1. o.
([30]) A jelentés 2. fejezete, 26. o.

az üzleti döntéseket. A beszámolók szerint emellett a KKP annak érdekében is nyomást gyakorol a magántulajdonú vállalatokra, hogy azok elsődlegesnek tekintsék a „patriotizmust", és pártfegyelmet tanúsítsanak. ([31]) Értesülések szerint 2017-ben a mintegy 1,86 millió magántulajdonú vállalat 70 %-ában működött pártalapszervezet, a vállalatok pedig egyre inkább arra kényszerültek, hogy a KKP szervezeteinek engedjék át a végső üzleti döntéshozatal jogát ([32]). Ezek a szabályok a kínai gazdaság teljes egészében, minden ágazatra kiterjedően érvényesülnek, így az PVA gyártói és inputjaik beszállítói esetében is.

(138) A PVA-ágazatban a korábban említett módon nagy számban vannak állami tulajdonú vállalatok a PVA-gyártók között. A mintában szereplő Mengwei, amely a Wan Wei Group része, a SASAC irányítása alá tartozik. PVA-termelési projektjét például a következőképpen írják le: „A Mengwei 100 000 tonna/év kapacitású speciális polivinilalkoholgyanta-projektjének II. szakasza, valamint a […] a pénzügyi források előteremtését célzó projektek, amelyek a vállalat »Plan for 2015 non-public Development Bank A-share stock« (A Fejlesztési Bank nyilvánosan nem forgalmazott A-share részvényeire vonatkozó 2015. évi terv) elnevezésű tervének részét alkotják. Ezeket az Anhuj tartomány népi kormányának állami tulajdonú eszközök felügyeleti és igazgatási bizottsága hagyta jóvá ([2015] 599. sz. levél): »Approval on relevant matters of non-public Development Bank stock of Anhui Wan Wei high tech materials Co., Ltd« (Az Anhui Wan Wei high tech materials Co., Ltd vállalatnak a Fejlesztési Bank nyilvánosan nem forgalmazott részvényállományával kapcsolatos releváns kérdésekben megadott jóváhagyás), amelyet a részvényesek 2015. évi első rendkívüli közgyűlése is jóváhagyott." ([33]) Továbbá, a Wan Weiben a párt építését célzó tevékenységek is zajlanak. „A párt munkastílusának és a tiszta kormányzásnak a kialakítása kapcsán (amely a következő szakaszban hajtandó végre), Vu San-kji, a részvénytársaság Fegyelmi Vizsgálóbizottságának vezetője kijelentette, hogy pontosan meg kell értenünk a párt munkastílusának kialakítását[…], az Anhui reformját és fejlesztését célzó jelenlegi központi munkára kell összpontosítanunk, azon belül is mindenekelőtt a stílus kialakítására, továbbá tiszta, tisztességes vállalati környezetet kell létrehoznunk, amely a vállalatcsoport színvonalas fejlődését célzó erőteljes fegyelmi garanciát nyújt. Tang Hsziao-hong, a vállalatcsoport Fegyelmi Vizsgálóbizottságának alelnöke kiemelte […] a párt stílusának megfelelő és tiszta kormányzás alkalmazását célzó határozott támogatást[…]" ([34]).

(139) A Sinopec – egy másik vállalat, amelyet a vizsgálat során a mintába felvettek – szintén állami tulajdonú vállalat, és több esetben hangsúlyozza, hogy tartja magát a párt alapelveihez. A Sinopec honlapja szerint: „2018-ban a vállalat tartotta magát a Hszi Csin-ping új korszakot nyitó, kínai típusú szocialista ideológiája által nyújtott iránymutatáshoz, valamint a Párt 19. országos kongresszusának szellemiségéhez, teljes mértékben megfelelt azoknak az általános követelményeknek, amelyek az új korszakban a párt építéséhez kapcsolódnak, és világszínvonalú vállalkozás stratégiai kiépítésére összpontosított. A politikai szervezet irányítása alatt határozottan előmozdította a közvetlen tulajdonban álló vállalkozások pártbizottságainak kapacitásépítését célzó tevékenységeket az általános helyzet kezelése érdekében, határozottan végrehajtotta az alulról felfelé épülő pártszervezet szervezetfejlesztési projektjét, határozottan javította a csoportok tisztviselőinek vitalitását és vállalkozói készségeit, koordinálta és megerősítette a párt építését célzó munkát, és folyamatosan javította a párt építését célzó munka minőségét, hogy erőteljes garanciát nyújthasson arra, hogy a Sinopec globálisan versenyképes, világszínvonalú vállalkozássá fejlődik. Elsődleges politikai feladata a szocializmus Hszi Csin-ping által bejelentett kínai típusú szocializmus új korszakának és a Kommunista Párt 19. országos kongresszusa szellemiségének további tanulmányozása, propagálása és végrehajtása; különböző módszereket (például utazás, speciális képzés és tematikus pártnapok) alkalmaz a tanulás, a gondolkodás és a gyakorlás előmozdítása érdekében. A párttagok és a káderek egysége, oktatása és irányítása a továbbiakban is a »két biztosíték« elkötelezett megvalósítására irányuló tudatosság megerősítését, valamint a párt iránti hűség gyakorlati tevékenységek keretében történő kimutatását célozza. ([35])"

(140) Az Inner Mongolia Shuangxin a honlapján a következőképpen sorolja fel a párt építését célzó tevékenységeket: „A vállalat 2005-ben hozta létre pártrészlegét. 2012 májusában a Kínai Kommunista Párt Otogi Bizottságának Részlege hivatalosan is jóváhagyta, hogy vállalatunk létrehozza a Inner Mongolia Shuangxin Resources Holdings Co., Ltd pártbizottságát, és összehívta a párttagok első kongresszusát. Leányvállalataink második szintű pártbizottságot hoztak létre (amelyek joghatósága alá öt pártegység tartozik), valamint két általános pártegységet (amelyek joghatósága alá három pártegység tartozik), továbbá három pártegységet. ([36])"

(141) Az államnak a pénzügyi piacokon (lásd még a 3.1.1.8. szakaszt), valamint a nyersanyagokat és más inputokat előállító gazdasági ágazatokban való jelenléte és az azok működésébe való beavatkozása további torzító hatást fejt ki a piacra ([37]). A PVA-ágazatban és más kapcsolódó ágazatokban (így a pénzügyi és az inputokat előállító ágazatokban; a részletes tárgyalást lásd lent, a 3.1.1.7. szakaszban) működő vállalatokban – köztük az állami tulajdonú vállalatokban – való állami jelenlét lehetővé teszi a kínai kormány számára, hogy az árak és költségek tekintetében beavatkozzon.

([31]) A jelentés 2. fejezete, 31-2. o.
([32]) Megtekinthető a következő internetcímen: https://www.reuters.com/article/us-china-congress-companies-idUSKCN1B40JU (legutóbbi hozzáférés: 2019. július 15.).
([33]) Lásd: http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, 138. oldal.
([34]) Lásd: http://www.wwgf.com.cn/Home/Article/show/id/3038.html
([35]) Lásd: http://www.sinopecgroup.com/group/gsjs/ddjs
([36]) http://www.shuangxinpva.com/dangqunjianshe/
([37]) A jelentés 14.1–14.3. fejezete.

3.1.1.5. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának harmadik franciabekezdése szerint: a belföldi beszállítókat előnyben részesítő vagy a szabadpiaci erőviszonyokat más módon befolyásoló közpolitikák vagy intézkedések

(142) A kínai gazdaság irányát jelentős mértékben egy részletesen kidolgozott tervrendszer határozza meg, amely prioritásokat állít fel és célokat tűz ki a központi és a helyi kormányzati szervek számára. A tervek a kormányzat valamennyi szintjén jelen vannak, és szinte minden gazdasági ágazatot lefednek. A tervek kötelezően betartandó célokat rögzítenek, miközben a közigazgatás egyes szintjein működő hatóságok figyelemmel kísérik, hogy az alattuk lévő szinten elhelyezkedő kormányzati szervek hogyan hajtják végre őket. Összességében a kínai tervrendszer hatására az erőforrások a kormányzat által stratégiaiként kijelölt vagy politikailag másként fontosnak tartott ágazatokba irányulnak, ahelyett, hogy elosztásukat a piaci erők határoznák meg ([38]).

(143) A PVA-ágazatot a kínai kormányzat fontos ágazatnak tekinti. Ezt erősíti meg a nemzeti, regionális és önkormányzati szinten kiadott számos terv, irányelv és egyéb dokumentum, amely a vegyiparral és azon belül a PVA-val kapcsolatos, ideértve az alábbi preambulumbekezdésekben felsorolt dokumentumokat is.

(144) A PVA-ról említést tesz az ipari szerkezetátalakításhoz készített orientációs jegyzék 2011. évi kiadását módosító rendelkezésekről szóló, a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság (a továbbiakban: NDRC) által kiadott határozat ([39]), amely a vizsgálati időszakra alkalmazandó. A PVA a támogatott ágazatokról szóló fejezetben is említésre kerül: „19-Könnyűipar: 14: Új csomagolóanyagok, például vákuumbevonatú alumínium, szilícium-oxid-spray, PVA-bevonatjellegű fólia, funkcionális poliészter (PET) fólia, orientált polisztirol (OPS) fólia, papír- és műanyag-alapú többrétegű extrudált termékek vagy vegyületek”, továbbá szerepel a korlátozott ágazatokról szóló fejezetben is: „Szövetek: 13: Polivinil-alkohol (PVA) írezési technológia és termékek (poliészter- és pamuttermékek, kivéve sűrű szövésű tiszta pamutot) bevezetése”, valamint a megszüntetett ágazatokról / elavult termékekről szóló fejezetben is: „Polivinil-alkohol és acetátjai beltéri és kültéri falakhoz (106., 107. burkolás stb.).” Ezek mutatják, hogy a kínai kormány irányítja a PVA-ágazatot, valamint a PVA különböző ágazatokban történő felhasználását.

(145) Az orientációs jegyzéket időközben frissítették; az új verzió 2020. január 1-jén lépett hatályba ([40]). Az új verzió láthatólag szintén támogatott ágazatként kezeli a PVA-ágazatot: „11-Könnyűipar: Új csomagolóanyagok, például vákuumbevonatú alumínium, szilícium-oxid-spray, PVA-bevonatjellegű fólia, műanyag-alapú többrétegű extrudált termékek vagy vegyületek.” A korlátozott és megszüntetett ágazatok vonatkozásában az orientációs jegyzék új változata megegyezik a (144) preambulumbekezdésben leírtakkal.

(146) A belső-mongóliai Vuhaj és környezetének iparátalakítási és -korszerűsítési terve (2016–2020) ([41]) a PVA-t a IV.2. szakaszban említi: „Finom vegyszerek: – Az alapvető vegyipari ágazatok (például klór-alkáli, kokszolás, szerves szilikon) jelentette előnyök teljes körű kiaknázása; – az ágazatok közötti horizontális kapcsolatok előmozdítása és az ipari lánc vertikális bővítése; – a mélyfeldolgozással előállított termékek (például az 1,4-butándiol és a PVA) intenzív fejlesztése; – bizonyos termékek (például gyógyszerek, növényvédő szerek, szintetikus festékek, szerves pigmentek, festékanyagok és funkcionális polimerek) támogatása; – finomvegyipari klaszter létrehozása; – egy alappillért jelentő új ágazat létrehozása”, valamint a VII.2. szakaszban: „[a] vállalkozások aktív támogatása a termelési kapacitáshoz kapcsolódó nemzetközi együttműködés kialakítása érdekében; – bizonyos versenyképes termékek (például a cement, a koksz, a polivinilklorid és a polivinil-alkohol), technológiák, valamint berendezések támogatása annak érdekében, hogy „kilépésre” kész állapotba kerüljenek; – a nemzetközi piacok feltérképezése és fejlesztése.”

(147) Az érdekelt felek tájékoztatásakor az egyik fél – nevezetesen a Wacker – előadta, hogy a PVA nem ösztönzött ágazat, és hangsúlyozta, hogy a Bizottság maga említi a (144) és (145) preambulumbekezdés második megállapításában, hogy a PVA szerepel a korlátozott ágazatokról szóló fejezetben található jegyzéken. Ezen az alapon a Wacker előadja, hogy a kínai PVA-ágazatok nem élvezhetik azokat az esetleges támogatásokat, amelyek kizárólag az ösztönzött ágazatok számára elérhetők. Emiatt a Wacker úgy véli, hogy a Bizottság értékelését nem támasztja alá tényszerű bizonyíték.

([38]) A jelentés 4. fejezete, 41–42. és 83. o.
([39]) Lásd: www.gov.cn/gongbao/content/2013/content_2404709.htm
([40]) Lásd:http://www.gov.cn/xinwen/2019-11/06/5449193/files/26c9d25f713f4ed5b8dc51ae40ef37af.pdf
([41]) Lásd: http://fgw.nmg.gov.cn/fggz/fzgh/202001/t20200110_153847.html

(148) A Wacker érvelését azonban el kell utasítani. Az alaprendelet 2. cikk (6a) bekezdése b) pontjának harmadik franciabekezdése szerinti releváns elemzés nem foglalja magában annak értékelését, hogy a hasonló termék belföldi gyártói részesülnek-e kormányzati támogatásban. Az elemzés ehelyett azt vizsgálja, hogy léteznek-e olyan közpolitikák vagy intézkedések, amelyek a belföldi beszállítókat előnyben részesítik vagy a szabadpiaci erőviszonyokat más módon befolyásolják. Ebből a szempontból a PVA korlátozott ágazatok között történő felsorolása azt mutatja, hogy elterjedtek az ilyen közpolitikák. Az ösztönzött ágazatok jegyzékében történő felsorolása is erre enged következtetni, hiszen az ilyen jegyzékeknek már a puszta létezése is egyértelműen azt bizonyítja, hogy a kínai kormány beavatkozik a piaci erőviszonyokba. A (144) preambulumbekezdés végén a Bizottság ezért jegyezte meg, hogy a kínai kormány irányítja a PVA-ágazatot, hiszen az irányítás korántsem korlátozódik pusztán a támogatásra, hanem intézkedések (többek között korlátozások) széles skáláját is magában foglalhatja.

(149) A kínai kormány továbbá eszközök széles körét alkalmazza az ágazat irányítása és fejlesztése céljából, többek között támogatásokat nyújt. A Wan Wei Group éves jelentése több, a PVA-ágazatot érintő támogatást sorol fel: a 2016-os éves jelentés a PVA-projekt műszaki reformját támogató, 8,6 millió RMB értékű alapokról tesz említést ([42]), míg a 2017-es éves jelentés a következőket sorolja fel: „A PVA-projekt technológiai reformját célzó allokáció: 7,666 millió RMB; PVA-anyagok technológiai megújítását célzó kedvezményes kölcsönök (melaszhulladékból történő előállításhoz): 2,819 millió ([43])", valamint a PVA-projekt technológiai átalakítását célzó allokáció: 958 333 RMB." ([44]) 2018-ban a vállalat 5,7 millió RMB összeget kapott a PVA-projekt technológiai reformját célzó allokációként, és 2,8 millió RMB összegű kamatkedvezményt a PVA-projektek technológiai átalakítására ([45]). A 2019-es éves jelentés a PVA-projektek technológia reformját támogató, 0,958 millió RMB értékű allokációról tesz említést ([46]).

(150) A PVA előállításához szükséges főbb nyersanyagok, például a szén, a földgáz, a kalcium-karbid, az ecetsav és a mészkő kapcsán is több torzulás figyelhető meg. A szén kérdésével több terv és egyéb dokumentum foglalkozik, ilyen például az ásványi erőforrásokra vonatkozó tizenharmadik ötéves terv a nemzeti szinten, valamint több helyi szintű terv, mint például Hopej tartomány szénipar-fejlesztési terve ([47]). Kínában az szénipar jelentős támogatást élvez, ami kapacitásfelesleghez és az árak torzulásához vezet ([48]). A földgáz szintén több tervben szerepel, például a nemzeti szinten az ásványi erőforrásokra vonatkozó tizenharmadik ötéves tervben, de helyi szintű tervekben, például Hopej tartomány földgáz-fejlesztési tervében is. A kalcium-karbid előállítása kedvezményes villamosenergia-díj érvényes például Csunking és Senhszi tartományokban ([49]). A kalcium-karbid előállítása is szerepel a petrolkémiai iparra és a vegyiparra vonatkozó 13. ötéves tervben. Az ecetsav szerepel az NDRC ipari szerkezetátalakításhoz készített orientációs jegyzékében, amely részletes szabályokat ír elő különböző ágazatok számára. Az ecetsav a petrolkémiai termékek szűk körű jegyzékében szerepel: „kaprolaktám vagy etilén-ecetsav (100 000 tonnánál kisebb éves termelés), oxoszintézissel előállított ecetsav vagy földgáz felhasználásával előállított metanol (300 000 tonnánál kisebb éves termelés)" ([50]). Emiatt és más okok miatt a PVA előállításához használt nyersanyagokat kormányzati beavatkozás érinti.

(151) Összességében elmondható, hogy a kínai kormány intézkedései a gazdasági szereplőket az ösztönzött iparágak támogatásához kapcsolódó közpolitikai célkitűzések teljesítésére ösztönzik. Az ilyen intézkedések gátolják a piaci erők rendes működését.

3.1.1.6. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának negyedik franciabekezdése szerint: a csődeljárási, a társasági jogi és a tulajdonjogi jogszabályok hiánya, diszkriminatív alkalmazása vagy nem megfelelő érvényesítése

(152) Az ügyben rendelkezésre álló információk szerint a kínai csődjogi rendszer alkalmatlan az elsődleges céljainak elérésére, így például arra, hogy biztosítsa a követelések és a tartozások méltányos rendezését, vagy hogy védelmet nyújtson a hitelezők és az adósok törvényes jogai és érdekei számára. Ennek okai a jelek szerint abban keresendők, hogy bár formálisan a kínai csődjog hasonló elveken nyugszik, mint más országok megfelelő jogszabályai, a kínai rendszert a jogérvényesítés alapvető hiánya jellemzi. A csődesetek száma az ország gazdaságának méretéhez képest

([42]) Lásd: http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2017/2017-4/2017-04-12/3210569.PDF, 127. oldal.
([43]) Lásd: http://file.finance.sina.com.cn/211.154.219.97:9494/MRGG/CNSESH_STOCK/2018/2018-4/2018-04-03/4189060.PDF, 152. oldal.
([44]) Ibid.167. oldal.
([45]) Lásd a 2018-as éves jelentést, 156–157. oldal, http://q.stock.sohu.com/newpdf/201934709238.pdf
([46]) Lásd a 2019-es éves jelentést, 154. oldal,http://www.sse.com.cn/disclosure/listedinfo/announcement/c/2020-04-10/600063_20200410_2.pdf
([47]) Lásd a jelentést (46. o.).
([48]) Lásd a jelentést (232–233. o.).
([49]) Lásd a jelentést (224. és 231. o.).
([50]) Lásd a jelentést (177. o.).

feltűnően alacsony, nem utolsósorban azért, mert a fizetésképtelenségi eljárásoknak számos olyan hiányosságuk van, amelyek a gyakorlatban visszatartják a vállalkozásokat a csődvédelem igénybevételétől. Emellett az állam továbbra is hangsúlyos és tevékeny szerepet játszik a fizetésképtelenségi eljárásokban, és sok esetben közvetlenül befolyásolja azok kimenetelét ([51]).

(153) Továbbá, a tulajdonjogi rendszer hiányosságai Kínában különösen a földterületek tulajdonjogával és a földhasználati jogokkal összefüggésben nyilvánvalóak ([52]). Minden földterület a kínai állam tulajdona (a vidéki földterületek kollektív, a városi földterületek állami tulajdonban vannak). A földhasználati jogok kiosztása továbbra is kizárólag az államtól függ. Vannak olyan jogszabályi előírások, amelyek – például árverések előírásával – azt kívánják biztosítani, hogy a földhasználati jogok kiosztása átlátható módon, piaci árakon történjen. Ezeket az előírásokat azonban rendszeresen figyelmen kívül hagyják, és egyes vevők ingyen vagy a piaci ár alatt jutnak földterülethez ([53]). Emellett a hatóságok a földterületek kiosztása során gyakran konkrét szakpolitikai célokat próbálnak megvalósítani, ideértve többek között a gazdasági tervek végrehajtását ([54]).

(154) A kínai gazdaság más ágazataihoz hasonlóan a PVA gyártóira is az általános kínai csődjogi, társasági jogi és tulajdonjogi szabályok alkalmazandók. Ennek következtében ezek a vállalatok is ki vannak téve a csődjogi és a tulajdonjogi szabályozás diszkriminatív alkalmazásából és nem megfelelő érvényesítéséből fakadó, felülről lefelé ható torzulásoknak. A jelen vizsgálat nem tárt fel olyan körülményt, amely kétségbe vonná ezeket a ténymegállapításokat. Ennek alapján a Bizottság ideiglenesen arra a következtetésre jutott, hogy a kínai csődjogi és tulajdonjogi szabályozás nem működik megfelelően, ami torzulásokat idéz elő Kínában a fizetésképtelen vállalatok életben tartása, valamint a földterületek használati jogának kiosztása területén. A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján e megfontolások maradéktalanul érvényesek a PVA-ágazatra is.

(155) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a PVA-ágazatban – az érintett terméket is ideértve – a csődeljárási és a tulajdonjogi jogszabályokat diszkriminatívan alkalmazzák vagy nem érvényesítik megfelelően.

3.1.1.7. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának ötödik franciabekezdése szerint: a bérköltségek torzult volta

(156) Kínában nem fejlődhet ki teljes mértékben piaci alapokon nyugvó bérrendszer, mert a munkavállalók és a munkaadók nem gyakorolhatják kollektív önszerveződési jogaikat. Kína nem erősítette meg a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (a továbbiakban: ILO) több alapegyezményét, köztük azokat sem, amelyek az egyesülés szabadságára és a kollektív tárgyaláshoz való jogra vonatkoznak ([55]). A nemzeti jog szerint csak egy szakszervezet aktív. Ez a szakszervezet azonban nem független az állami hatóságoktól, és továbbra is csak korlátozott mértékben vesz részt a kollektív tárgyalásokban és a munkavállalói jogok védelmében ([56]). Emellett a kínai munkaerő mobilitását korlátozza a háztartás-nyilvántartási rendszer, amely a szociális és egyéb ellátásokat kizárólag egy adott közigazgatási területen lakók számára teszi maradéktalanul elérhetővé. Ennek eredményeként a regisztrált helyi lakcímmel nem rendelkező munkavállalók kiszolgáltatott foglalkoztatási helyzetben vannak és alacsonyabb jövedelemhez jutnak a regisztrált helyi lakcímmel rendelkezőkhöz képest ([57]). Ezek a ténymegállapítások azt mutatják, hogy Kínában torzulnak a bérköltségek.

(157) A Bizottsághoz nem nyújtottak be arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a PVA-ágazat ne tartozna az előzőekben bemutatott kínai munkajogi rendszer hatálya alá. Ennélfogva a PVA-ágazatban a bérköltségek torzulása közvetlenül (az érintett termék és annak legfontosabb nyersanyaga előállításával összefüggésben) és közvetetten (az ugyanezen kínai munkajogi rendszer hatálya alá tartozó vállalatoktól származó tőke és inputok felhasználásán keresztül) egyaránt érvényesül.

3.1.1.8. Jelentős torzulások az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése b) pontjának hatodik franciabekezdése szerint: közpolitikai célokat megvalósító vagy az államtól más tekintetben nem függetlenül tevékenykedő intézmények által nyújtott finanszírozás vehető igénybe

(158) Kínában a vállalati szereplők tőkéhez való hozzáférése terén többféle torzulás is tapasztalható.

([51]) A jelentés 6. fejezete, 138-149. o.
([52]) A jelentés 9. fejezete, 216. o.
([53]) A jelentés 9. fejezete, 213-215. o.
([54]) A jelentés 9. fejezete, 209-211. o.
([55]) A jelentés 13. fejezete, 332-337. o.
([56]) A jelentés 13. fejezete, 336. o.
([57]) A jelentés 13. fejezete, 337-341. o.

(159) Először: a kínai pénzügyi rendszert az állami tulajdonú bankok erős pozíciója jellemzi, ([58]) valamint az, hogy ezek a bankok a források kihelyezésekor az adott projekt gazdasági életképességétől eltérő szempontokat vesznek figyelembe. A pénzügyi ágazaton kívüli állami tulajdonú vállalatokhoz hasonlóan a bankok nemcsak a tulajdoni jogviszonyon, hanem személyes kapcsolatokon keresztül is kötődnek az államhoz (a nagy állami tulajdonú pénzügyi intézmények felső vezetőit végső soron a KKP nevezi ki), ([59]) továbbá – szintén a pénzügyi ágazaton kívüli állami tulajdonú vállalatokhoz hasonlóan – a bankok rendszeresen részt vesznek a kormányzat által kidolgozott közpolitikai intézkedések végrehajtásában. Ezzel a bankok teljesítik kifejezett jogi kötelezettségüket, amely szerint üzleti tevékenységüket a nemzetgazdaság és a társadalmi fejlődés szükségleteinek megfelelően, az állam iparpolitikáinak iránymutatása mellett kell végezniük ([60]). Ezt a jelenséget erősítik további olyan szabályok, amelyek a kormány által ösztönzöttnek vagy más szempontból fontosnak nyilvánított ágazatokba csatornázzák a finanszírozási eszközöket ([61]).

(160) Amellett, hogy léteznek olyan jogszabályi rendelkezések, amelyek a rendes banki magatartás követését és a prudenciális követelmények tiszteletben tartását, így például a hitelfelvevők hitelképességi vizsgálatának szükségességét írják elő, a számos bizonyíték – ideértve a piacvédelmi vizsgálatok ténymegállapításait is – azt valószínűsíti, hogy az ilyen szabályok a különböző jogszabályi rendelkezések alkalmazása során csupán másodlagos szerepet töltenek be.

(161) Emellett a kötvény- és a hitelminősítések gyakran különféle okokból torzultnak tekinthetők, többek között amiatt, hogy a kockázatértékelést befolyásolja az adott vállalat stratégiai fontossága a kínai kormány számára, valamint az implicit állami kezességvállalás ereje. A becslések határozottan arra mutatnak, hogy a kínai hitelminősítések szisztematikusan gyengébb nemzetközi minősítésnek felelnek meg ([62]).

(162) Ezt a jelenséget erősítik további olyan szabályok, amelyek a kormány által ösztönzöttnek vagy más szempontból fontosnak nyilvánított ágazatokba csatornázzák a finanszírozási eszközöket ([63]). Emiatt a hitelezés súlypontja az állami tulajdonú vállalatok, a jó összeköttetésekkel rendelkező, nagyobb méretű magántulajdonú vállalatok, valamint a kulcsfontosságú ipari ágazatokban működő vállalatok felé tolódik el, ami azt jelzi, hogy a tőkéhez jutás feltételei és költségei nem minden piaci szereplő számára azonosak.

(163) Másodszor: az elmúlt időszakban a hitelfelvétel költségeit a beruházások élénkítése érdekében mesterségen alacsonyan tartották. Ez túlhajtotta a tőkeberuházásokat, amelyek egyre kisebb megtérülési ráta mellett valósultak meg. A folyamatot szemlélteti, hogy az állami szektorban a vállalatok tőkeáttételi mutatója az utóbbi időben a nyereségesség drasztikus visszaesése ellenére is nőtt, ami arra utal, hogy a bankrendszer mechanizmusai nem a szokásos kereskedelmi reakcióknak megfelelően működnek.

(164) Harmadszor: bár a nominális kamatláb liberalizációjára 2015 októberében sor került, az árjelzések továbbra sem a szabadpiaci erőviszonyokból következnek, hanem a kormány által kiváltott torzulásoknak vannak kitéve. Erre utal, hogy a referencia-kamatlábbal megegyező vagy annál alacsonyabb kamat melletti hitelnyújtás továbbra is 45 %-os részarányt képvisel a teljes hitelállományon belül, a célzott hitelezés pedig a jelek szerint egyre nagyobb szerephez jut, részaránya a romló gazdasági körülmények ellenére is határozottan nőtt 2015 óta. A mesterségesen alacsony kamatlábak alulárazást eredményeznek, ez pedig túlzott tőkefelhasználáshoz vezet.

(165) Kínában a hitelállomány általában vett növekedése a tőkeallokáció romló hatékonyságát mutatja, miközben nem láthatók a torzulástól mentes piaci környezetben elvárható hitelmegszorítások jelei. Emiatt az elmúlt években rohamosan nőtt a nemteljesítő hitelek volumene. A veszélyeztetett hitelállomány bővülésével szembesülő kínai kormány a nemteljesítések elkerülése mellett döntött. Következésképpen a rossz hitelekre egyrészt a hitelek megújítása volt a válasz, ami úgynevezett „zombicégek" létrejöttéhez vezetett, másrészt az adósság átruházása (pl. összefonódások vagy hitel-tőke konverzió formájában), ami viszont nem feltétlenül oldotta meg az általános hitelproblémát vagy kezelte annak elsődleges okait.

(166) Összességében, a piac liberalizációja érdekében a közelmúltban tett lépések ellenére a kínai vállalatihitel-rendszerre hatással vannak a jelentős torzulások, amelyek abból erednek, hogy az állam továbbra is meghatározó szerepet játszik a tőkepiacokon.

([58]) A jelentés 6. fejezete, 114-117. o.
([59]) A jelentés 6. fejezete, 119. o.
([60]) A jelentés 6. fejezete, 120. o.
([61]) A jelentés 6. fejezete, 121–122., 126–128. és 133–135. o.
([62]) Lásd az IMF munkadokumentumát: Resolving China's Corporate Debt Problem (A kínai vállalatok adósságproblémájának megoldása), szerzők: Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak, Philippe Wingender és Jiangyan, 2016. október, WP/16/203.
([63]) A jelentés 6. fejezete, 121–122., 126–128. és 133–135. o.

(167) A Bizottsághoz nem nyújtottak be arra vonatkozó bizonyítékot, hogy a PVA-ágazat mentes lenne a pénzügyi rendszerre irányuló, az előzőekben bemutatott kormányzati beavatkozástól. Ennek következtében a pénzügyi rendszerbe való jelentős kormányzati beavatkozás minden szinten nagymértékben befolyásolja a piaci viszonyokat.

3.1.1.9. A bemutatott torzulások rendszerszintű jellege

(168) A Bizottság megállapította, hogy a jelentésben bemutatott torzulások jellemzőek a kínai gazdaságra. A rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a kínai rendszer jellemzőiről a 3.1.1.1–3.1.1.5. szakaszban és a jelentés A. részében tett ténymegállapítások az ország egészére és a gazdaság valamennyi ágazatára érvényesek. Ugyanez igaz a termelési tényezőkkel kapcsolatban a 3.1.1.6–3.1.1.8. szakaszban és a jelentés B. részében ismertetett jellemzésre is.

(169) A Bizottság emlékeztet arra, hogy a PVA előállításához szükséges főbb nyersanyagok a szén, a földgáz és az ecetsav. Az ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a mintában szereplő exportáló gyártók minden inputot Kínában szereznek be. Amikor a PVA gyártói beszerzik inputjaikat vagy szerződést kötnek inputjaik beszerzése érdekében, az általuk fizetett árakra (amelyeket költségként jelenítenek meg) nyilvánvalóan kihatnak az előzőekben ismertetett rendszerszintű torzulások. Például az inputok beszállítói a torzulásokkal érintett munkaerőt foglalkoztatnak. Olyan kölcsönt vehetnek fel, amelyet szintén érintenek a pénzügyi szektor, illetve a tőkeallokáció torzulásai. Ezenkívül vonatkoznak rájuk a tervrendszer valamennyi kormányzati szinten és gazdasági ágazatban alkalmazott szabályai.

(170) Következésképpen az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja értelmében nem csak a PVA belföldi értékesítési árait nem helyénvaló alkalmazni, hanem az inputköltségeket (ezen belül a nyersanyagok, az energia, a földterület, a finanszírozás, a munkaerő stb. költségeit) sem, hiszen ezekre is kihat a jelentés A. és B. részében bemutatott jelentős mértékű kormányzati beavatkozás. A tőkeallokáció, a földhasználat, a munkaerő, az energia és a nyersanyagok kapcsán bemutatott kormányzati beavatkozások egész Kínában megfigyelhetők. Ebből egyebek mellett az is következik, hogy a Kínában különféle termelési tényezők felhasználásával előállított inputra szintén jelentős torzulások hatnak. Ugyanez vonatkozik az input inputjaira, és így tovább. Sem a kínai kormány, sem a jelen vizsgálatban érintett exportáló gyártók nem szolgáltak ellentétes értelmű bizonyítékkal vagy érvekkel.

3.1.1.10. Következtetés

(171) A 3.1.1.2–3.1.1.9. szakaszban ismertetett, az egyebek mellett az általában a kínai gazdaságra, konkrétan pedig a PVA ágazatára (ideértve az érintett terméket) irányuló állami beavatkozásra vonatkozó bizonyítékok vizsgálatát is tartalmazó elemzés – és az annak során megvizsgált elemek közül egy vagy több tényleges vagy lehetséges hatása – arról tanúskodott, hogy az érintett termék árai és költségei (a nyersanyag-, az energia- és a munkaerőköltségeket is ideértve) az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében jelentős kormányzati beavatkozás hatására alakulnak ki, és nem szabadpiaci erőviszonyok eredményei. Ennek alapján, valamint a kínai kormány együttműködésének hiányában a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a jelen ügyben nem helyénvaló a belföldi árak és költségek alkalmazása a rendes érték megállapításához.

(172) A Bizottság ezért a rendes értéket az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával összhangban kizárólag a torzulásoktól mentes árakat vagy referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségek – ez esetben egy megfelelő reprezentatív országbeli vonatkozó előállítási és értékesítési költségek – alapján, a következő szakaszban foglaltak szerint képezte.

(173) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a kínai kormány azzal érvelt, hogy az exportáló gyártók nem kaptak a piaci torzulásokkal kapcsolatos kérdőívet. A kínai kormány szerint emiatt az exportáló gyártók nem voltak tisztában a piaci torzulások kérdésének hatályával, valamint azzal, hogy mit kell benyújtaniuk a főbb kérdések és az elfogadható bizonyíték kapcsán. Ez hátrányosan érintette a kínai vállalatok törvényes jogait, és megfosztotta e vállalatokat érdekeik védelmének lehetőségétől.

(174) A Bizottság nem ért egyet ezzel az állítással. A Bizottság először is megjegyzi, hogy 2019. július 30-án a kínai kormány részére kiadtak egy, a piaci torzulásokkal kapcsolatos kérdőívet. A kínai kormány erre a kérdőívre nem adott választ. Továbbá, az exportálók részére összeállított dömpingellenes kérdőívek tartalmaznak egy f.4 pontot, amely ismerteti, hogy az exportáló gyártók hogyan jelezhetik, ha nem érintik őket jelentős torzulások. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.1.2. *Reprezentatív ország*

3.1.2.1. Általános megjegyzések

(175) A reprezentatív ország kiválasztása az alábbi kritériumok szerint történt:

— A Kínáéhoz hasonló gazdasági fejlettségi szint. Ebben a vonatkozásban a Bizottság olyan országokat vett figyelembe, amelyek bruttó nemzeti jövedelme a Világbank adatbázisa szerint hasonló Kínáéhoz ([64]);

— A vizsgált termék gyártása az adott országban ([65]);

— A releváns nyilvános adatok elérhetősége az adott országban;

— Több lehetséges reprezentatív ország esetén a Bizottság indokolt esetben előnyben részesítette azt az országot, amelyben a szociális védelem és a környezetvédelem szintje megfelelő.

(176) A (46)–(50) preambulumbekezdésben ismertetett módon a Bizottság a rendes érték meghatározásához felhasznált forrásokkal kapcsolatban három feljegyzést is fűzött az aktához ([66]).

3.1.2.2. A Kínáéhoz hasonló gazdasági fejlettségi szint

(177) A 2019. október 2-i feljegyzésben a Bizottság kifejtette, hogy a vizsgált terméket a jelek szerint csak Japánban, Szingapúrban, Tajvanon és az USA-ban állítják elő, amelyek közül egyetlen ország sem hasonló Kínához a gazdasági fejlettségi szintjét tekintve a (175) preambulumbekezdésben említett kritériumok szerint.

(178) Mivel gazdasági fejlettségi szintjét tekintve minden olyan ország különbözik Kínától, ahol PVA-t állítanak elő, a Bizottság a vizsgált termék általános kategóriájába és/vagy ágazatba tartozó más termék előállítását vette figyelembe. A Bizottság ezért megjegyezte, hogy a PVB – a PVA-hoz hasonló termék – előállítását használja majd fel a megfelelő reprezentatív ország meghatározásához az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása során.

(179) Ennek megfelelően a 2019. október 2-i feljegyzésben a Bizottság a következő négy olyan országot azonosította, ahol PVB előállítása folyik: Brazília, Malajzia, Mexikó és Thaiföld. Ezeket az országokat a Világbank Kínához hasonló gazdasági fejlettségi szintű országoknak tekinti, vagyis azok mindegyike „közepes jövedelmű országnak (felső sáv)" minősül a bruttó nemzeti jövedelem (a továbbiakban: GNI) alapján.

(180) A mintában szereplő kínai exportáló gyártók közül három a 2019. október 2-i feljegyzés után tett észrevételeket. Egyetértettek azzal az értékeléssel, miszerint a Bizottság által azonosított négy ország gazdasági fejlettségi szintje a jelek szerint hasonló. Véleményük szerint azonban Malajzia a gazdasági fejlettséget mutató skála felső végén helyezkedik el, és ezért a többi három országhoz képest kevésbé reprezentatív. Felhívták a figyelmet arra is, hogy értesüléseik szerint Brazíliában nem állítanak elő PVB-t, mivel az országban működő kiválasztott vállalat felhagyott a PVB gyártásával. Továbbá, a környezeti, szociális és munkaügyi védelem szintjének megfelelősége kapcsán ezek az exportáló gyártók fenntartásokat fogalmaztak meg Brazília vonatkozásában. Véleményük szerint a vizsgált országok közül Mexikó felel meg leginkább az ILO munkaügyi normáinak. Ezért úgy vélték, hogy a 2019. október 2-i feljegyzésben azonosított országok közül Mexikó a legmegfelelőbb reprezentatív ország a rendes érték meghatározása szempontjából.

(181) Az alaprendelet nem tartalmaz olyan további előírást, amely szerint azt az országot kell választani, amelynek gazdasági fejlettségi szintje az exportáló országéhoz a legközelebb áll. A megfelelő reprezentatív ország kiválasztásában tehát nem meghatározó szempont, hogy valamely ország bruttó nemzeti jövedelme esetleg Kínáéhoz közelebbi, mint egy másik országé. A fent említettek szerint a gazdasági fejlettség tekintetében a releváns kritérium az, hogy az ország az adott időszakban a Világbank besorolása szerint a közepes jövedelmű országok felső sávjába tartozzon. Ez az adatbázis lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy elegendően nagy számban azonosítson hasonló fejlettségi szintű lehetséges megfelelő országokat a torzulásoktól mentes költségek és árak legmegfelelőbb forrásának kiválasztásához. Mivel mind a négy ország ugyanabban a kategóriában szerepelt a Világbank adatbázisában, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy mindegyikük megfelel az alaprendelet 2. cikk (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében említett kritériumnak. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

([64]) World Bank Open Data – Upper Middle Income (A Világbank nyílt hozzáférésű adatai – közepes jövedelmű országok, felső sáv), megtekinthető a következő internetcímen: https://data.worldbank.org/income-level/upper-middle-income (legutóbbi hozzáférés: 2019. július 15.).

([65]) Ha egyetlen hasonló fejlettségű országban sem folyik a vizsgálat tárgyát képező termék előállítása, mérlegelhető valamely más termék előállítása a vizsgált képező termék általános kategóriájában és/vagy ágazatában.

([66]) 2019. október 2-i feljegyzés, 2019. december 20-i feljegyzés és 2020. március 30-i feljegyzés.

(182) A Bizottság tudomásul vette azt az észrevételt, hogy Brazíliában a jelek szerint nem folyik PVB előállítása. A Brazíliában működő különböző vállalatok pénzügyi adatainak elérhetőségére és minőségére vonatkozó részletesebb elemzést a 3.1.2.3. szakasz tartalmazza.

(183) Ami a szociális, munkaügyi és környezeti védelem szintjével kapcsolatos, az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésén alapuló állítást illeti, bebizonyosodott, hogy a (221) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint e négy országban nem szükséges a védelem különböző szintjeinek figyelembevétele. Ezt az állítást ezért a Bizottság elutasította.

(184) A (188) és (208) preambulumbekezdésben bővebben kifejtett módon a 2019. október 2-i feljegyzés kapcsán beérkezett észrevételek alapján Törökországot felvették a potenciális megfelelő reprezentatív országok jegyzékére. Törökországot a Világbank a Kínáéhoz hasonló gazdasági fejlettségű országnak tekinti.

3.1.2.3. A vizsgált termék gyártása a reprezentatív országban, valamint a releváns nyilvános adatok rendelkezésre állása a reprezentatív országban

a) A PVA-hoz hasonló termék kiválasztása

(185) A (177) és (178) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság a 2019. október 2-i feljegyzésben azt a tájékoztatást adta, hogy a megfelelő reprezentatív ország meghatározásához az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének alkalmazása során a PVB-t kívánja a PVA-hoz hasonló termékként felhasználni. Az érdekelt feleket felkérték arra, hogy tegyék meg észrevételeiket a PVB-nek mint a PVA-hoz hasonló terméknek a kiválasztása kapcsán.

(186) A panaszos a 2019. október 2-i feljegyzéshez fűzött észrevételeiben azzal érvelt, hogy meg kell különböztetni a PVB-fóliát és a PVB-gyantát, és úgy vélte, hogy a PVB-fólia az alábbi okokból nem tekinthető megfelelő hasonló terméknek:

— A PVB-fólia és -gyanta a potenciális alkalmazások, valamint a fizikai jellemzők szempontjából különbözik egymástól. A PVB-fólia alkalmazási módjai a gyantáéihoz képest igen specifikusak és korlátozott számúak.

— A termék törékenysége miatt a PVB-fóliát előállító üzemek az értékesítési költségek, valamint a szállításhoz kapcsolódó kockázatok minimalizálása érdekében általában a végfelhasználók közvetlen közelében helyezkednek el. A PVB-gyanta alkalmazási köre viszont jóval tágabb; e termék globális kereskedelmét és szállítását számos különböző célból végzik.

— A PVB-fólia kereskedelme eltér a PVA-étól és a PBV-gyantáétól. A PVB-fólia gyártóinak költségszerkezetei szintén eltérőek.

(187) A panaszos azzal érvelt, hogy ehelyett a polivinil-acetát (a továbbiakban: PVAc) tekintendő megfelelő hasonló terméknek, mivel előállításának módja több szempontból hasonlít a PVA és a PVAc gyártási folyamatához. A panaszos ezen belül azt állította, hogy – a PVA-hoz hasonlóan – a PVAc-t szintén a VAM polimerizációjával állítják elő. A panaszos továbbá úgy ítélte meg, hogy a PVAc mint végtermék a PVA-hoz a széles alkalmazási kör, valamint a potenciális végfelhasználók és vevők tekintetében is hasonlít.

(188) A panaszos emellett azonosított egy Törökországban – a gazdasági fejlettségi szint tekintetében Kínával azonos kategóriába tartozó országban – működő PVAc-gyártót. A panaszos által azonosított vállalat az Organik Kimya San. ve Tic. A.Ş. volt. A panaszos tehát azt javasolta, hogy a rendes érték kiszámításához felhasznált egyik reprezentatív ország Törökország legyen.

(189) Semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá a panaszos azon állítását, hogy a PVB-fólia nem alkalmas arra, hogy megfelelő hasonló termékek tekintsék. Épp ellenkezőleg, a PVB-fólia gyártóinak a nyilvánosan elérhető információs platformokon való láthatósága azt mutatja, hogy a PVB-fólia alkalmazásainak, valamint potenciális felhasználóinak száma nem korlátozott.

(190) A Bizottság az Európai Vegyianyag-ügynökséggel (a továbbiakban: ECHA) konzultálva lefolytatott egy saját kutatást. Ennek alapján a Bizottság megállapította, hogy – tekintettel a gyártási folyamatra, a felhasznált nyersanyagokra és az előállítási költségekre – a PVB és a PVAc egyaránt tekinthető a PVA-hoz hasonló megfelelő terméknek. A PVB és a PVAc előállításához szükséges termelési tényezők jobbára a PVA-iéhoz hasonlók, míg az előállítási költségek tekintetében a PVA a PVB és a PVAc közötti tartományba esik.

(191) Ezért a Bizottság elutasította a panaszosnak azt az állítását, hogy a PVB helyett a PVAc-t kellene megfelelő hasonló terméknek tekinteni. Azonban a fent ismertetett okok miatt a Bizottság elfogadta azt az állítást, miszerint a PVAc (a PVB-vel együtt) potenciálisan megfelelő hasonló terméknek tekinthető.

(192) A 2019. október 2-i feljegyzéshez fűzött észrevételeiben a vizsgált terméket importáló felhasználónak ([67]) is minősülő Solutia felvetette a kérdést, hogy a Bizottság a PVB-gyantát vagy a PVB-fóliát tekinti-e a PVA-hoz hasonló terméknek.

(193) A (189) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a PVB-gyanta és a PVB-fólia között nem tettek különbséget abban a tekintetben, hogy alkalmasak-e hasonló terméknek. A Solutia arról is tájékoztatta a Bizottságot, hogy egy Mexikóban működő kapcsolt vállalkozása, a Solutia Tlaxcala, S.A. de C.V. PVB-fóliát gyárt, míg egy másik, Malajziában működő kapcsolt vállalkozása, a Flexsys Chemical (M) SDN BHD PVB-gyantát állít elő. E két vállalat helyzetét a (199) és a (200) preambulumbekezdés ismerteti.

b) A vizsgált termékhez hasonló termék gyártása a reprezentatív országban, valamint a releváns nyilvános adatok rendelkezésre állása a reprezentatív országban

(194) A 2019. október 2-i feljegyzésben a Bizottság megállapította, hogy azoknak az országoknak a tekintetében, amelyeket PVB-gyártást folytató országokként azonosítottak (azaz Brazília, Malajzia, Mexikó és Thaiföld tekintetében) a nyilvános adatok rendelkezésre állása további ellenőrzést igényel, különösen a hasonló termék gyártójától származó nyilvános pénzügyi adatokat kapcsán.

(195) A Bizottság a 2019. október 2-i feljegyzésében azonosított országok mellett a fenti a) pontban ismertetett megállapítás alapján további kutatást végzett az érintett országokban PVAc előállításával foglalkozó vállalatok azonosítása érdekében. Ahogy arról a feleket 2019. december 20-i feljegyzésében értesítette, a Bizottság további egy vállalatot azonosított Törökországban és egyet Mexikóban.

(196) A fenti a) pontban említettek szerint a Bizottság elemezte továbbá a panaszos által egy további török vállalat kapcsán benyújtott információkat, valamint az egyik importőr által két további – Mexikóban és Malajziában működő – vállalattal kapcsolatban benyújtott információkat.

(197) Brazíliával kapcsolatban a vizsgált termék egyik importőre és felhasználója arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a 2019. október 2-i feljegyzésben a Brazíliában működő PVB-gyártókként azonosított vállalatok egyike, nevezetesen a Solutia Brasil Ltda. (Eastman Chemical company), már nem foglalkozik PVB-fólia gyártásával, és ezért nem alkalmas arra, hogy az általános előállítási költségek, SGA-költségek és a nyereség kiszámításához felhasználják. Ez összhangban állt azokkal az észrevételekkel, amelyeket az exportálók tettek a 3.1.2.2. szakaszban ismertetettek szerint.

(198) A vizsgálat aktájában a Bizottságnak nem állt rendelkezésére információ olyan további vállalatok jelenlétével kapcsolatban, amelyek Brazíliában PVB-t és/vagy PVAc-t állítanak elő és nyilvánosan elérhető pénzügyi adatokkal rendelkeznek. Ezért a Bizottság megállapította, hogy Brazília a továbbiakban nem tekinthető megfelelő reprezentatív országnak.

(199) Malajzia kapcsán megerősítésre került, hogy a 2019. október 2-i feljegyzésben azonosított vállalat (nevezetesen a Samchem Nusajaya Sdn Bhd) és a Solutia által javasolt, PVB-t is előállító vállalat (nevezetesen a Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd) esetében az adatok elérhetők. A Samchem Nusajaya Sdn Bhd vállalatra és a Flexsys Chemical (M) Sdn Bhd vállalatra vonatkozó nyilvánosan elérhető pénzügyi adatok 2017-ből származtak, ezért nem voltak alkalmasak a vizsgálati időszakra nézve, tekintettel arra, hogy a többi gyártó esetében frissebb adatok álltak rendelkezésre. A Bizottság ezért megállapította, hogy e vizsgálatban Malajzia nem tekinthető megfelelő reprezentatív országnak. Ezt a következtetést támasztotta alá a Malajziába érkező behozatal elemzése, amelyet a (203) preambulumbekezdés tárgyal.

(200) Mexikó vonatkozásában a Bizottság elemezte azt is, hogy elérhetők-e pénzügyi adatok a Solutia által javasolt, PVB-t gyártó vállalat (nevezetesen a Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.), valamint a Bizottság által a saját kutatása során azonosított vállalat (nevezetesen a Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V.) esetében.

(201) A Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. 2018. évi pénzügyi kimutatása kapcsán megjegyzendő, hogy az érdekelt fél a könyvvizsgálók által jóváhagyott teljes pénzügyi kimutatásnak csak az érzékeny adatokat tartalmazó változatát nyújtotta be. Ez a fél azt is kijelentette, hogy ezek a Bizottsághoz benyújtott átfogó pénzügyi kimutatások nyilvánosan nem elérhetők. A Bizottság ezért megállapította, hogy e vállalat adatait nem tudja felhasználni az eljárás során.

([67]) A Solutia az Unióban gyárt, valamint az Unióban, Kínában és más harmadik országokban működő gyártóktól vásárol PVA-t.

(202) A Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. esetében a legfrissebb nyilvánosan elérhető pénzügyi adatok 2018 első félévére vonatkoztak, ezért azokat nem lehetett tekintetbe venni. Ennek eredményeként a Bizottság megállapította, hogy e vizsgálatban Mexikó nem tekinthető megfelelő reprezentatív országnak.

(203) Thaiföld kapcsán megjegyzendő, hogy a Sekisui S-Lec Co Ltd-re vonatkozó adatok 2018-ból származtak, és – tekintettel arra, hogy az időszak részleges átfedésben volt a vizsgálati időszakkal – a vállalat elvben megfelelőnek volt tekinthető. A Sekisui S-Lec Co Ltd 2018-ban nyereséges volt. Azonban a 2019. december 20-i feljegyzésben a Bizottság elemezte a főbb termelési tényezők Törökországba, Mexikóba, Thaiföldre és Malajziába irányuló behozatalát is. A behozatali adatok elemzése azt mutatta, hogy a főbb termelési tényezők Thaiföldre és Malajziába irányuló behozatalára hatással van a Kínából érkező behozatal, és ezért sem Thaiföld, sem Malajzia nem tekinthető megfelelő reprezentatív országnak. Ugyanezen elemzés azt mutatta, hogy Törökország és Mexikó megfelelő reprezentatív országnak tekinthető, mivel a főbb termelési tényezők behozatalát nem befolyásolja jelentős mértékben a Kínából vagy az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/755 rendeletének I. mellékletében felsorolt országokból érkező behozatal ([68]).

(204) A panaszos által az Organik Kimya San. Ve Tic. A.S. török vállalattal kapcsolatban benyújtott információk alapján a Bizottság elemezte Törökország helyzetét is, ellenőrizve az erre – a 2019. október 2-i feljegyzésben nem szereplő – vállalatra vonatkozó adatok elérhetőségét. A vállalat PVAc-t gyárt, amely a fenti a) pontban kifejtettek szerint megfelelő hasonló terméknek tekintendő. A vállalatra vonatkozó legfrissebb pénzügyi adatok 2018-ból származnak. A vállalat nyereséges volt. Azonban megállapítást nyert, hogy a vállalatnak az Orbis adatbázisban nyilvánosan elérhető adatai nem tartalmazzák az értékesített áruk költségeivel és az SGA-költségekkel kapcsolatos megfelelő adatokat. A Bizottság ezért megállapította, hogy ennek a vállalatnak az adatai csak abban az esetben használhatók fel a vizsgálat céljaira, ha a fent említett adatok elérhetők lesznek.

(205) A Bizottság továbbá vizsgált egyéb olyan, Törökországban működő vállalatokat, amelyek potenciálisan PVB- és/vagy PVAc-gyártóknak tekinthetők. Egy másik török vállalatról, az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S-ről megállapították, hogy PVAc-ragasztóanyagokat gyárt. A vállalatról elérhető legfrissebb pénzügyi adatok 2018-ból származtak. A vállalat a működési eredmény szintjén nyereséges volt. Azonban a 2018. évi pénzügyi kiadások rendkívül magasak voltak, emiatt a vállalat abban az évben veszteséges volt. A Bizottság a vállalat pénzügyi adatait összevetette olyan korábbi évek pénzügyi adataival, amikor nem állt fenn ilyen rendkívüli helyzet, és megállapította, hogy a 2018. évi pénzügyi kiadásokat valóban rendkívülinek kell tekinteni, és ennek megfelelően ki kell igazítani. A Bizottság tehát megállapította, hogy a kivételes pénzügyi kiadások megfelelő kiigazítása után az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. adatai e vizsgálat céljára megfelelőnek tekinthetők. E megállapításról az érdekelt feleket a 2020. március 30-i feljegyzésben tájékoztatta. A Bizottsághoz a vizsgált terméket értékesítő kereskedők közül három nyújtott be észrevételeket. Ezekkel az észrevételeket az alábbi (219) és (220) preambulumbekezdés tárgyalja.

(206) A fenti megfontolások alapján a Bizottság a 2019. december 20-i feljegyzésben tájékoztatta az érdekelt feleket arról, hogy a rendes érték kiszámításához szükséges torzulástól mentes árak vagy referenciaértékek összegyűjtéséhez az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében foglaltaknak megfelelően Törökországot kívánja megfelelő reprezentatív országként felhasználni, valamint a török Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. vállalatot kívánja figyelembe venni.

(207) Az érdekelt feleket felkérték arra, hogy tegyék meg észrevételeiket Törökország mint reprezentatív ország, valamint az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. vállalat és – a pénzügyi adatok elérhetővé válása esetén – az Organik Kimya San. Ve Tic. vállalat mint reprezentatív országban működő gyártók megfelelőségével kapcsolatban.

(208) A 2019. december 20-i feljegyzés nyomán a mintában szereplő egyik exportáló gyártó azzal érvelt, hogy – Mexikóval ellentétben – Törökországról nem tesz említést a rendes érték meghatározásához felhasznált forrásokról szóló 2019. október 2-i feljegyzés.

(209) A potenciális reprezentatív országok és nyilvánosan elérhető adatokkal rendelkező megfelelő vállalatok kezdeti kiválasztása nem akadályozza a Bizottságot abban, hogy a kiválasztott országok és vállalatok kapcsán valamely későbbi szakaszban kiegészítésekkel vagy pontosításokkal éljen, ideértve a potenciális reprezentatív országokkal vagy hasonló termékekkel kapcsolatos új javaslatok előterjesztését. Mi több, a termelési tényezőkről szóló feljegyzések célja éppen az, hogy felhívják az érdekelt feleket arra, hogy tegyenek észrevételeket a Bizottság szolgálatainak előzetes vizsgálata kapcsán, valamint az, hogy – amennyiben ez célszerű – a Bizottság szolgálatai további megfontolásra újabb alternatív lehetőségekről kapjanak tájékoztatást. A feljegyzések még egy olyan mellékletet is tartalmaznak, amelyek kifejezetten abban segítik a feleket, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából további potenciális reprezentatív országokról és/vagy vállalatokról nyújtsanak be

([68]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/755 rendelete (2015. április 29.) az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról (HL L 123., 2015.5.19., 33. o.).

információkat. A Bizottság a panaszos által Törökországról és egy újabb potenciális hasonló termékről – a PVAc-ről – kapott észrevételek nyomán további kutatást végzett az ECHA-val együttműködve, amint arról a fenti (204)–(206) preambulumbekezdés beszámol. Ez a kutatás feltárta, hogy a PVAc és a PVB egyaránt tekinthető a PVA-hoz hasonló terméknek. A további kutatás azt is feltárta, hogy Törökországban állítanak elő PVAc-t. Ennek alapján a Bizottság Törökországot felvette a potenciális reprezentatív országok jegyzékére, és a PVAc-t hasonló terméknek minősítette. A Bizottság tehát elutasította azt az állítást, miszerint Törökország nem tekinthető reprezentatív országnak amiatt, hogy a 2019. október 2-i feljegyzés nem tesz róla említést.

(210) Ugyanez az exportáló gyártó azt állította, hogy Mexikó megfelelőbb reprezentatív ország lenne, többek között a szénre és a földgázra vonatkozó adatok elérhetősége miatt. Ez az exportáló gyártó továbbá azt is állította, hogy több fő inputtényező esetében Törökországba jelentős mértékű kínai export érkezik, míg – ahogy azt a mexikói importadatok mutatják – Mexikó az USA-tól vásárol nagy mennyiségben. Az exportáló gyártó továbbá azzal érvelt, hogy az egyéb termelési tényezők Törökországba irányuló behozatalának volumene a Mexikóba irányuló behozatal volumenéhez képest korlátozott. E megfontolások alapján ez az exportáló gyártó kifejtette álláspontját, miszerint a Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.V. adatait kell használni, annak ellenére, hogy azok csak 2018 első hat hónapjára vonatkozóan elérhetők.

(211) A 2020. március 30-i feljegyzés tovább elemezte a főbb termelési tényezők Kínából Törökországba irányuló behozatalát, ugyanezen termelési tényezők Mexikóba irányuló behozatalával összevetve azt. A (203) preambulumbekezdésben említett, a 2019. december 20-i feljegyzésben elvégzett elemzéssel összhangban ez az elemzés megerősítette, hogy a mintában szereplő, a kínai behozatal által nem befolyásolt együttműködő exportáló gyártók által használt főbb termelési tényezők Kínából Törökországba irányuló behozatalának szintje reprezentatív. Tehát a Kínából Törökországba érkező import nem volt olyan, hogy hatására Törökországot ne lehetne az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontja szerinti reprezentatív országnak tekinteni. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(212) A 2020. március 30-i feljegyzésben a Bizottság azt is tisztázta, hogy a 2019. december 20-i feljegyzésben említett mexikói vállalatok egyikével kapcsolatban sem váltak elérhetővé frissített pénzügyi adatok. A Wyn De Mexico Productos Quimicos S.A. de C.Vc. esetében a legfrissebb nyilvánosan elérhető pénzügyi adatok 2018 első félévére vonatkoztak. A Bizottság emlékeztetett arra, hogy ezek az adatok nincsenek átfedésben a vizsgálati időszakkal, és csupán egy hathónapos időszakra vonatkoznak. Egy hathónapos időszak nem tekinthető az egész évre nézve reprezentatív periódusnak, többek között az eredménykimutatás tételei vonatkozásában megmutatkozó potenciális szezonális ingadozások miatt. Továbbá, egy teljes pénzügyi évnek van egy kezdő és egy záró dátuma, amikor auditokat hajtanak végre, rögzítik az eredményeket, és végrehajtják a szükséges korrekciókat. Nem valószínű, hogy mindezeket hathónapos időszakokra nézve is végrehajtanák. Továbbá, ha egy vállalat nyereségesnek is bizonyul egy hathónapos időszakon belül, abból még nem következik, hogy az egész évre nézve nyereséges lesz. Mi több, az exportáló gyártó által javasolt vállalat nem volt nyereséges 2017-ben, vagyis az utolsó teljes évben, amelyre nézve adatok elérhetők. A felsorolt okokból a Bizottság nem értett egyet ennek az exportáló gyártónak észrevételével, miszerint a hathónapos időszakra vonatkozó adatoknak a felhasználásával pontosabban számítható ki a rendes érték, mint a Törökországra vonatkozó adatok alapján. A 2019. december 20-i feljegyzésben említett, Mexikóban működő további potenciális vállalat – nevezetesen a Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. – kapcsán megjegyzendő, hogy pénzügyi kimutatásai nyilvánosan nem elérhetők. A Bizottság ezért fenntartotta, hogy a két mexikói vállalatra vonatkozó elérhető adatok nem tekinthetők megfelelőnek. A Bizottság emiatt elutasította ezt az állítást.

(213) Az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. török vállalattal kapcsolatban a Bizottság a 2019. december 20-i feljegyzésben kifejtette, hogy az adatok e vizsgálat céljára – a torzítatlan SGA-költségek és nyereség megállapítására – alkalmasnak tekinthetők. Ahogy azt a (205) preambulumbekezdés kifejti, a Bizottság azt is megjegyezte, hogy rendkívülinek tekintendők a 2018. évi pénzügyi kiadások, amelyek következtében a vállalat abban az évben veszteséget könyvelt el.

(214) A Bizottság megállapításával összhangban ugyanez az exportáló gyártó azt is megjegyezte, hogy az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. vállalat bizonyos pénzügyi tételek következtében lett veszteséges. Ez a fél továbbá azt is állította, hogy a vállalattal kapcsolatban elérhető pénzügyi információk nem teszik lehetővé az általános költségek és az SGA-költségek elkülönítését.

(215) Az általános költségek és az SGA-költségek kapcsán megjegyzendő, hogy az előbbi általában nem reprezentatív országban működő vállalat adatai alapján kerül kiszámításra. Továbbá – az érdekelt fél állításával szemben – az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. SGA-költségei az Orbit adatbázisban nyilvánosan elérhető pénzügyi információként közzétételre kerültek. Megjegyzendő az is, hogy a vállalattal kapcsolatban nyilvánosan elérhető adatok általánosságban ugyanolyan részletességűek, mint a Bizottság által az ilyen vizsgálatok során általában használt nyilvánosan elérhető pénzügyi adatok. Tehát a vállalattal kapcsolatos jelenleg elérhető adatok részletessége minden szükséges információt biztosít, és nem teszi a vállalatot a vizsgálat céljára alkalmatlanná. A pénzügyi tételeket illetően a Bizottság megjegyzi, hogy – amint azt a (205) preambulumbekezdés kifejti – a 2018. évi eredménykimutatás tételeinek abnormális szintjét rendkívülinek kell tekinteni. A fentiekre tekintettel a Bizottság fenntartotta, hogy az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. adatai a rendkívüli pénzügyi tételeknek a (307) preambulumbekezdésben kifejtett módon történő megfelelő kiigazítása után megfelelőnek tekinthetők. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(216) A 2019. december 20-i feljegyzés nyomán a vizsgált terméket értékesítő kereskedők közül három vállalat azt állította, hogy az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. vállalat nem alkalmas, mivel nem a PVAc előállítására specializálódott, és teljes termékportfóliójának csupán egy korlátozott részét alkotja a PVAc. Ezek a felek azt állították, hogy e vállalat általános előállítási költsége, SGA-költsége és nyeresége nem csupán a PVAc gyártásához kapcsolódik, és hogy „a PVAc-hez kapcsolódó termelési tényezőket, villamos energiát, valamint általános gyártási költségeket, SGA-költségeket és nyereséget nagymértékben befolyásolja a vállalat általában vett termelési és értékesítési tevékenysége”, valamint hogy az előállítási költségek termékkategóriánként változók. Ezen belül ezek a felek azt állították, hogy a PVAc-termékekhez képest a többi termék esetében jóval magasabbak az értékesítés, valamint az értékesítés utáni ügyfélszolgálat költségei. Továbbá, ezek a felek azt állították, hogy a PVAc-hez kapcsolódó előállítási költségek és nyereség analitikus könyvelésének hiányában az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. nem tekinthető megbízható adatforrásnak.

(217) Bizonyítékok nem támasztották alá azt az állítást, miszerint a PVAc-termékekhez képest a többi termék esetében jóval magasabbak az értékesítés, valamint az értékesítés utáni ügyfélszolgálat költségei. Továbbá, nem kivételes jelenség az, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint alkalmasnak tekintett vállalatok egynél több terméket állítanak elő. Hasonlóképpen, az is gyakori, hogy a reprezentatív országokban működő megfelelő vállalatok nyilvánosan elérhető pénzügyi adatainak részletezettsége nem teszi lehetővé az SGA-költségek és a nyereség részletesebb, termékszintű elemzését. A Bizottság emlékeztetett arra is, hogy az előállítási költségek, a termelési tényezők és a villamos energia vonatkozásában az egyes vállalatok kiválasztása az eredmény szempontjából nem releváns, mivel ezeket az adatokat más forrásokból – nevezetesen a reprezentatív ország statisztikai importadataiból vagy belföldi adataiból, valamint az exportáló gyártók adataiból – nyerik. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(218) A 2019. december 20-i feljegyzés nyomán a panaszos azzal érvelt, hogy az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. pénzügyi adatait befolyásolták a 2018-as rendkívüli események, nevezetesen a törökországi politikai fejlemények következtében beállt árfolyam-ingadozások és a vállalat kapacitásának bővítése. A panaszos ezért azt javasolta, hogy e vállalat 2018-ra vonatkozó pénzügyi adatai „az adózás előtti nyereség kivételével” kerüljenek felhasználásra. A panaszos azonban ezeken túl nem támasztotta alá a 2018.évi abnormális pénzügyi kiadások lehetséges okait, és nem is vitatta a Bizottság által javasolt megközelítést, nevezetesen a 2018. évi rendkívüli mértékű pénzügyi kiadások megfelelő kiigazítását. Ezért a Bizottság a 2020. március 30-i feljegyzésben azt a tájékoztatást adta, hogy a továbbiakban is fenntartja a 2019. december 20-i feljegyzésben javasolt megközelítést, vagyis azt, hogy az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. rendkívüli pénzügyi kiadások tekintetében kiigazított adatait használja fel.

(219) A 2020. március 30-i feljegyzés nyomán a vizsgált terméket értékesítő kereskedők közül három nyújtott be észrevételeket a Bizottságnak. Ezek a felek megismételték állításukat, miszerint az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. nem megfelelő vállalat, mivel a PVAc termékekhez képest az egyéb termékek értékesítési költségei és az értékesítés utáni ügyfélszolgálati költségei jóval magasabbak. Ezek a felek hivatkoztak az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. honlapjára, azt állítva, hogy a vállalat termékportfóliója azt mutatja, hogy a PVAc-termékek a mellékes üzleti tevékenység körébe tartoznak, és alapvető üzleti tevékenységi köre az egyéb termékekre terjed ki. E felek továbbá azt állították, hogy a PVAc-ágazathoz képest az egyéb ágazatokban nagyobb kutatás-fejlesztési és technikai segítségnyújtási forrásokra, valamint intenzívebb befektetésekre, értékesítésszervezésre és az értékesítés utáni ügyfélszolgálatra van szükség. Emellett azt is állították, hogy ezekben az ágazatokban a nyereség „jellemzően igen magas”. Ezek az érdekelt felek azonban nem nyújtottak be további bizonyítékokat, amelyek alátámasztották volna állításaikat. Következésképpen – a (217) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – a Bizottság ezeket az állításokat elutasította.

(220) A 2020. március 30-i feljegyzés nyomán ugyanezen felek megismételték állításukat, miszerint az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. számviteli adatai nem megfelelőek, mivel a PVAc-gyártás a vállalat teljes termékportfóliójának csupán egy korlátozott részét alkotja, és az általános előállítási költség, az SGA-költség és a nyereség nem csupán a PVAc-gyártáshoz kapcsolódik. Ezek a felek továbbá azt is állították, hogy az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. pénzügyi adatai csak abban az esetben megfelelőek a költségek, az SGA-költségek és a nyereség meghatározására, ha a vállalat a Bizottság rendelkezésére bocsátja a PVAc-termékvonalára korlátozódó pénzügyi adatait. A (217) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint az SGA-költségek és a nyereség termékszintű részletes elemzésének elvégzésére általában nincs lehetőség, és nincs is rá szükség ahhoz, hogy egy vállalat az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint megfelelőnek legyen tekinthető. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.1.2.4. A szociális védelem és a környezetvédelem szintje

(221) Miután megállapítást nyert, hogy a fenti tényezők összessége alapján Törökország az egyetlen megfelelő reprezentatív ország, a szociális védelem és a környezetvédelem szintjének vizsgálatára az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontja első franciabekezdésének utolsó fordulatával összhangban már nem volt szükség.

3.1.2.5. Következtetés

(222) A fenti elemzés alapján Törökország teljesítette azokat az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében előírt feltételeket, amelyekre tekintettel figyelembe vehető megfelelő reprezentatív országként.

(223) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a mintában szereplő egyik exportáló gyártó hivatkozott a 2019. december 20-i feljegyzéssel kapcsolatban tett észrevételeire, amelyekben nem értett egyet Törökország megfelelő reprezentatív országként történő kiválasztásával.

(224) A Bizottság megjegyezte, hogy ezekkel az észrevételekkel a 2020. március 30-i feljegyzés foglalkozott (valamint a fenti 3.1.2.3. szakasz is tárgyalja azokat), és hogy az exportáló gyártó nem fűzött további észrevételeket 2020. március 30-i feljegyzéshez. Mivel ezekre az állításokra a Bizottság már válaszolt, és az exportáló gyártó nem nyújtott be újabb érveket vagy bizonyítékokat, ezeket az állításokat a Bizottság elutasította.

(225) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben egy felhasználó és egy uniós gyártó / felhasználó nem értett egyet Törökország reprezentatív országként történő kiválasztásával, arra hivatkozva, hogy Törökország nem tartja tiszteletben a munkaügyi egyezményeket és normákat, valamint nem tartja be az éghajlatpolitikai és környezetvédelmi szabályokat. Ez a felhasználó nem értett egyet a Ticaret Ve Sanayi A.S. adatainak felhasználásával sem, tekintettel arra, hogy a PVAc előállítása e vállalat üzleti tevékenységének csak korlátozott részét tette ki. Ezért a felhasználó véleménye szerint vállalat PVAc-hez kapcsolódó költségeit, általános költségeit, SGA-költségeit és nyereségét befolyásolta az általában vett termelési és értékesítési tevékenység. A felhasználó azzal érvelt, hogy a török gyártó SGA-költségeinek és nyereségének felhasználásával a Bizottság megnövelte a rendes értéket. A felhasználó arra kérte a Bizottságot, hogy „ennek megfelelően módosítsa a számtanilag képzett rendes értéket”.

(226) A Bizottság nem értett egyet ezekkel az állításokkal. A Bizottság először is megjegyezte, hogy a felhasználó ezen érvei közül egyiket se ismertette a 2019. október 2-i, a 2019. december 20-i és a 2020. március 30-i feljegyzésre adott válaszában, holott a Bizottság e feljegyzésekben kifejezetten kérte az ilyen észrevételek adott határidőn belüli benyújtását. A Bizottság ezután felhívta a figyelmet arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint amennyiben több lehetséges reprezentatív ország közül lehet választani, indokolt esetben előnyben kell részesíteni azokat az országokat, amelyekben a szociális védelem és a környezetvédelem szintje megfelelő. Ahogy azt a (221) preambulumbekezdés is említi, miután megállapításra került, hogy ebben az esetben Törökország az egyetlen megfelelő reprezentatív ország, a szociális védelem és a környezetvédelem szintjének vizsgálatára már nem volt szükség. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(227) Az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. kiválasztása kapcsán a Bizottság először is megjegyezte, hogy a vállalatnak csak az SGA-költségeit vette figyelembe, az egyéb költségeit és az általános költséget nem. Az SGA-költségek és a nyereség vonatkozásában a felhasználó nem nyújtott be bizonyítékot, amely alátámasztotta volna, hogy ezek az értékek miért emelkednének meg a török gyártó vállalati szintű számadatainak felhasználása következtében. A felhasználó továbbá megjegyzést tett a Bizottságnak a (220) preambulumbekezdésben foglalt magyarázatával kapcsolatban, amely szerint az SGA-költségek és a nyereség termékszintű részletes elemzésének elvégzésére általában nincs lehetőség, és nincs is rá szükség ahhoz, hogy egy vállalat az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerint megfelelőnek legyen tekinthető. A felhasználó ezt vitatta, azt állítva, hogy nincs szükség részletes bizonyítékok benyújtására annak alátámasztására, hogy ha egy vállalat esetében a PVAc előállítása csak mellékes tevékenység, akkor e vállalat költségszerkezete és haszonkulcsa jelentősen eltér egy olyan vállalatétól, amely elsősorban PVA előállításával foglalkozik. Ezzel a ponttal kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy az állításokat rendszerint megalapozott bizonyítékkal kell alátámasztani, részletességtől függetlenül. Továbbá, a mintában szereplő exportáló gyártók által jelentett SGA-költségek és nyereségek nem voltak összeegyeztethetetlenek a reprezentatív országban működő gyártó által jelentett értékekkel. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(228) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben egy uniós gyártó / felhasználó azt állította, hogy Törökországra vonatkozó adatok nem nyilvánosan elérhetők, hanem például a Globális Kereskedelmi Atlaszból (a továbbiakban: GTA) kell beszerezni azokat. A Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerint az adatoknak nem „nyilvánosan elérhetőknek", hanem „könnyen elérhetőknek" kell lenniük. A Bizottság megjegyezte, hogy a „nyilvánosan elérhető" kifejezés azt jelenti, hogy a nagy nyilvánosság számára elérhető, míg a „könnyen elérhető" azt jelenti, hogy mindenki számára elérhető, amennyiben bizonyos feltételek (például díjfizetés) teljesülnek. Fontos megemlíteni, hogy a rendes érték képzéséhez használt valamennyi információt elérhetővé tették a nyitott aktában. Ez azt jelenti, hogy még ha fizetés ellenében volt is csak elérhető az információ, akkor is minden érdekelt félnek volt hozzáférése. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(229) Továbbá, a mintában szereplő két exportáló gyártó a végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben azzal érvelt, hogy a Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. pénzügyi adatai az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának értelmében könnyen elérhetők voltak, és ezért a Bizottság tévesen állapította meg, hogy Mexikó nem tekinthető potenciális reprezentatív országnak. Ahogy azt a (201) preambulumbekezdés is említi, a Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. pénzügyi adatait a Solutia a Bizottság részére csak az érzékeny adatokat is tartalmazó változatban nyújtotta be, mivel – a felhasználó magyarázata szerint – ezek az adatok nyilvánosan nem voltak elérhetők. A mintában szereplő exportáló gyártók szerint az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának értelmében vett „könnyen elérhető" és a „nyilvánosan elérhető" kifejezések között különbség van. A mintában szereplő exportáló gyártók azzal érveltek, hogy a „nyilvánosan elérhető" kifejezés azt jelenti, hogy a nagy nyilvánosság számára elérhető, míg a „könnyen elérhető" azt jelenti, hogy mindenki számára elérhető, amennyiben bizonyos feltételek (például díjfizetés) teljesülnek. A mintában szereplő exportáló gyártók ekkor azzal érveltek, hogy ezek az adatok az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának értelmében véve könnyen elérhetők voltak, mivel a Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. vállalatra vonatkozó adatok a Dun&Bradstreet adatbázisban ([69]) díjfizetés ellenében állítólagosan elérhetők voltak.

(230) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság először is megjegyezte, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók ezen érveik közül egyiket se ismertették a 2019. december 20-i és a 2020. március 30-i feljegyzésre adott válaszukban, holott a Bizottság e feljegyzésekben kifejezetten kérte ilyen észrevételek benyújtását adott határidőn belül. A Bizottság ezután kifejtette, hogy a Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. pénzügyi adatait azért nem tekintette „könnyen elérhetőknek", mert a Solutia kérte az adatok bizalmas kezelését és megerősítette, hogy ezek az adatok nyilvánosan nem elérhetők. A Bizottság azért ítélte úgy, hogy az adatok nem könnyen elérhetők, mert nem tudta azokat megtalálni azon szolgáltatások között, amelyekhez e célból hozzáférése van. Emellett egyetlen további érdekelt fél sem – a mintában szereplő exportáló gyártók egyike sem – nyújtotta be ezeket az adatokat nem bizalmas formában, annak ellenére, a Bizottság a 2019. október 2-i, a 2019. december 20-i és a 2020. március 30-i feljegyzésben erre kifejezetten kérte őket. Végezetül, a Bizottság megjegyezte, hogy az exportáló gyártók még a végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeikben sem nyújtották be a Solutia Tlaxcala S.A. de C.V.-re vonatkozó állítólagosan könnyen elérhető adatokat. Csupán hivatkoztak egy fizetés ellenében elérhető adatbázisra, amely állítólagosan tartalmazza ezeket az adatokat, majd később „meggyőző bizonyítéknak" nevezték, „amely alátámasztja, hogy a Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. pénzügyi adatai könnyen elérhetők más forrásokból." A Bizottság nem tud olyan adatokat felhasználni, amelyekhez nincs hozzáférése vagy amelyeket az érdekelt felek egyike sem nyújtott be nem bizalmas formában. Továbbá, mivel a Bizottság nem tudta ellenőrizni, hogy az állítólagosan könnyen elérhető adatok tartalmazzák-e a szükséges számadatokat vagy hogy ezek a számadatok megfelelnek-e a Solutia által bizalmasan benyújtott adatoknak, a Bizottságnak nem állt módjában ez utóbbit az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának alkalmazása céljából felhasználni. A Solutia adatainak elérhetőségére vonatkozó meggyőző bizonyíték, amelyet az exportáló gyártók benyújtottak, nem felelt meg a célra. A Bizottság végezetül megjegyezte, hogy a rendes érték képzéséhez használt valamennyi információt – amennyiben azok nem voltak széles körben elérhetők – a nyitott aktában kell valamennyi érdekelt fél számára elérhetővé tenni. Ennek érdekében a Bizottság gondoskodik arról, hogy még ha fizetett adatokat kell is felhasználni, a szerződés szerint engedélyezett a vizsgálat során felhasznált releváns információk megosztása az érdekelt felekkel. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(231) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételekben a mintában szereplő ugyanezen exportáló gyártók azzal érveltek, hogy a rendes érték meghatározása szempontjából Mexikó a legmegfelelőbb reprezentatív ország, mivel: i. gazdasági fejlettségi szintje Kínáéhoz hasonló; ii. megállapítható, hogy folytat PVB-gyártást; iii. a releváns adatok a Solutia Tlaxcala S.A. de C.V. pénzügyi kimutatásainak köszönhetően könnyen elérhetők; és iv. Mexikóban a szociális védelem és a környezetvédelem szintje magasabb, mint Törökországban.

(232) A Bizottság nem értett egyet ezzel az értékeléssel. A Bizottság megjegyezte, hogy az első két állítás Törökország esetében is igaz. A (230) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a harmadik érv a tények tekintetében téves, aminek következtében a negyedik is megkérdőjelezhető. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

([69]) https://www.dnb.com

(233) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételekben a mintában szereplő ugyanezen exportáló gyártók azzal érveltek, hogy ha a Bizottság ragaszkodik ahhoz, hogy a reprezentatív országban működő gyártó SGA-költségeit és nyereségét vegye tekintetbe, akkor legalább mérlegelnie kellene annak lehetőségét, hogy a torzulástól mentes referenciaértékek megállapítása során Mexikót vegye tekintetbe.

(234) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság megjegyezte, hogy – amint azt a fenti 3.1.2.2. és 3.1.2.3. szakasz kifejti – az állítással ellentétben mérlegelte annak lehetőségét, hogy Mexikót megfelelő reprezentatív országként vegye figyelembe, majd elvetette ezt a lehetőséget, mivel nem talált könnyen elérhető pénzügyi adatokat PVAc-t vagy PVB-t gyártó mexikói vállalattal kapcsolatban. A Bizottság azt is megjegyezte, hogy az exportáló gyártók sem a 2019. október 2-i és 2020. március 30-i feljegyzésre adott válaszukban, sem pedig a végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeikben nem támasztották alá megalapozott érvvel azt, hogy Törökországot miért ne lehetne a torzulástól mentes referenciaértékek számtani képzéséhez forrásként használni. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(235) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeikben ugyanezek a mintában szereplő exportáló gyártók kifogásolták a török gyártó – az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. – adatainak mint az SGA-költségekkel és a nyereséggel kapcsolatos forrásnak a bevonását, arra hivatkozva, hogy a vállalat jelentett pénzügyi költségei rendkívül magasak voltak és a (205) preambulumbekezdésben ismertetettek szerint kiigazításra szorultak. Az exportáló gyártók azzal érveltek, hogy ha az SGA-költségekre és a nyereségre vonatkozó adatok kiigazításra szorulnak, akkor nem tekinthetők torzulástól mentesnek, és így nem használhatók fel. Az exportáló gyártók ezenkívül megkérdőjelezték a török gyártó adatainak könnyű elérhetőségét, mivel az adatokat csak kiigazítás után lehetett felhasználni. Az exportáló gyártók emellett megkérdőjelezték az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. vállalat Orbis adatbázisban található, könnyen elérhető pénzügyi információinak megbízhatóságát, és a vállalattal kapcsolatban alternatív pénzügyi adatokat nyújtottak be. Ez utóbbi adatok egy másik forrásból, az EMIS-ból származtak, és a 2018. évre nézve a dömpingszámítás során felhasználttól eltérő eredménykimutatást tartalmaztak. Az exportáló gyártók azzal érveltek, hogy ezen az alapon Törökországot nem lett volna szabad potenciális reprezentatív országként tekintetbe venni, vagy Törökországot és Mexikót egyaránt tekintetbe kellett volna venni, mivel a Mexikóban működő gyártó adatai állítólag könnyen elérhetők voltak. Végül a mintában szereplő exportáló gyártók emlékeztettek arra, hogy a Bizottság elutasította a reprezentatív országban működő gyártó SGA-költségeinek további bontására vonatkozó kérésüket. Ennek kapcsán az exportáló gyártók megemlítették, hogy hasznos lett volna felkérni a reprezentatív országban működő gyártót, hogy töltsön ki egy részletes eredménykimutatási táblázatot, amelyet aztán a Bizottság ellenőrzött volna.

(236) A Bizottság nem értett egyet ezekkel az állításokkal. Először is, a Bizottság megjegyezte, hogy az exportáló gyártók e problémák közül egyet sem vetettek fel a 2020. március 30-i feljegyzés közzétételét követően, amely felvázolta a most kifogásolt megközelítéssel és számadatokkal kapcsolatos észrevételeket, illetve kifejezetten kérte az ilyen észrevételek meghatározott határidőn belüli benyújtását. A török vállalat adatainak torzult mivoltával kapcsolatban – amint azt a 2020. március 30-i feljegyzés és a (205) preambulumbekezdés kifejti – a Bizottság tekintetbe vette azt, hogy az SGA-költségek tartalmaznak olyan rendkívüli kiadásokat, amelyeket a rendes érték képzéséhez nem szabad figyelembe venni. Ez az oka annak, hogy a Bizottság e költségek eltávolításával módosította az adatokat. Az exportáló gyártók állításával ellentétben a kiigazítás nem befolyásolja az adatok könnyen elérhető jellegét. A kiigazítás kizárólag a könnyen elérhető számadatok alapján történt, és a 2020. március 30-i feljegyzés, valamint a (205) preambulumbekezdés adott róla részletes magyarázatot. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(237) A törökországi vállalattal kapcsolatban a más forrásokban elérhető ellentmondásos adatok kapcsán a Bizottság először is megjegyezte, hogy ezeket az adatokat nem nyújtották be a 2020. március 30-i feljegyzésre adott válaszként, a megadott határidőn belül. Az exportáló gyártók nem pontosították, hogy az általuk benyújtott jelentés hogyan készült, azaz hogy az általánosan elfogadott számviteli alapelvek és kötelező beszámolók alapján, vagy például az EMIS-hez tartozó konkrét jelentéssablon vagy más számviteli elvek alapján állították-e össze. A Bizottság ezért úgy ítéli, hogy a továbbra is a megbízható és széles körben használt adatbázisnak számító Orbisból nyert pénzügyi adatok szolgálnak megfelelő és megbízható forrásként jelen vizsgálathoz. Emellett az SGA-költségek és nyereség Orbis adatbázis alapján kiszámított, a reprezentatív országban működő gyártóra vonatkozó összege (21,6 %) csak kis mértékben volt alacsonyabb az EMIS-ben feltüntetettnél (22,4 %). Tehát az EMIS-ből származó adatok felhasználása valójában kis mértékben éppen hogy megnövelné a dömpingkülönbözetet valamennyi exportáló gyártó esetében.

(238) A reprezentatív országban működő gyártó SGA-költségeinek további bontására vonatkozó kérés kapcsán a Bizottság emlékeztetett válaszára, amelyben közölte, hogy az ilyen részletességű adatok nem könnyen elérhetők. A reprezentatív országban működő gyártó részére megküldendő, részletes eredményről szóló és a Bizottság által ellenőrizendő további kérdőív kapcsán az alaprendelet azt írja elő, hogy a Bizottságnak a könnyen elérhető információkat kell felhasználnia, és nem rendelkezik a reprezentatív országban működő gyártók felé intézett kérdésekről. Még ha lehetséges is volna az ilyen információk gyártótól való beszerzése és ellenőrzése, az így összegyűjtött adatok bizalmas üzleti információknak minősülnének, és emiatt az érdekelt felek számára nem lennének könnyen elérhetők. Így ezeket az adatokat a Bizottság nem tekintette az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése értelmében véve könnyen elérhetőnek.

(239) A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

3.1.3. *A torzulástól mentes költségek megállapításához használt források*

(240) A 2019. október 2-i feljegyzésben a Bizottság felsorolta az exportáló gyártók által a vizsgált a termék előállítása során használt termelési tényezőket (például anyagokat, energiát és a munkaerőt), és felkérte az érdekelt feleket arra, hogy észrevételeiket terjesszék elő és tegyenek javaslatot a feljegyzésben említett minden egyes termelési tényezővel kapcsolatos torzulástól mentes értékekre vonatkozó, nyilvánosan elérhető információkra nézve.

(241) Ezt követően a 2019. december 20-i feljegyzésben a Bizottság közölte, hogy a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontja szerinti számtani képzéséhez a GTA alapján állapítja meg a legtöbb termelési tényező (különösen a nyersanyagok) torzulástól mentes költségét. A Bizottság továbbá kijelentette, hogy a munkaerő ([70]) és az energia ([71]) torzulástól mentes költségeinek kiszámításához a Török Statisztikai Intézet adatait használja majd. A Bizottság továbbá azt a tájékoztatást adta, hogy az ipari víz költségeinek kiszámításához a Török Köztársaság Beruházási Hivatalának elnöksége által közzétett által közzétett árakat ([72]) használja majd, amelyek az isztambuli víz- és szennyvízügyi hatóság, az eskişehiri víz- és szennyvízügyi hatóság és az antalyai víz- és szennyvízügyi hatóság forrásain alapulnak.

(242) A 2019. december 20-i feljegyzésben a Bizottság arról is tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy a mintában szereplő és teljes körű adatokat szolgáltató exportáló gyártók termelési tényezőinek nagy száma miatt, valamint a tekintettel arra, hogy bizonyos nyersanyagok a teljes előállítási költségnek csak elhanyagolható részét teszik ki, az elhanyagolható tételeket a fogyóeszközök kategóriájában vonta össze. A Bizottság továbbá azt a tájékoztatást adta, hogy kiszámítja majd a fogyóeszközöknek az alapanyagok összköltségéhez viszonyított százalékos arányát, és a megfelelő reprezentatív ország megállapított torzulástól mentes referenciaértékeinek használata során ezt az arányszámot alkalmazza majd az újraszámított nyersanyagköltségekre.

(243) A 2019. december 20-i feljegyzés nyomán a Bizottsághoz a termelési tényezőkkel kapcsolatban a mintában szereplő exportáló gyártók egyikétől, a panaszostól és a vizsgált terméket értékesítő három kereskedőtől érkeztek észrevételek.

(244) A mintában szereplő exportáló gyártó azt állította, hogy a GTA szerint Törökországba nem érkezik importált szén ([73]) és földgáz. Ez a fél fenntartásokat fogalmazott meg azzal kapcsolatban, hogy ilyen körülmények között felhasználhatók-e a török árak, tekintettel arra, hogy e két input behozatalának hiánya „*mutathatja*" azt, hogy a török piacon léteznek bizonyos akadályok, amelyek megakadályozzák az behozatalt, és „*ezért a török belföldi piacon emelt/torzult árakhoz vezethetnek*."

(245) A jelentések szerint a HR 2701 19 kategóriába sorolt szenet és földgázt valóban nem importálják Törökországba. Azonban az exportáló gyártó által a kereskedelmi akadályokkal és az árak torzulásával kapcsolatos állításokat semmilyen bizonyíték nem támasztotta alá. A Bizottság emellett megvizsgálta a kiviteli korlátozások meglétének kérdését. A Bizottság számára elérhető információk szerint a török piacon nincsenek ilyen akadályok és ártorzulások. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(246) Azonban a 2019. december 20-i feljegyzés nyomán megfogalmazott észrevételek beérkezése után a Bizottság alaposabban megvizsgálta a kínai exportáló gyártók által használt szén típusait, és azok vonatkozásában ellenőrzési jelentéseket kért. Ezeknek az ellenőrzési jelentéseknek a vizsgálata feltárta, hogy a szén, amelyet egyes exportáló gyártók kezdetben a HR 2701 19 kód alá soroltak, valójában a HR 2701 12 kategóriába tartozik. A GTA importadatai szerint e HR-kód alatt 37 113 666 tonna szenet importáltak Törökországba, de Kínából származó behozatalra nem került sor. Ezért a 2020. március 30-i feljegyzésben a Bizottság arról tájékoztatta az érdekelt feleket, hogy a szén valamennyi típusa esetében használatos referenciaértékként a GTA-ban a HR 2701 12 kód kapcsán közzétett adatokat szándékozik használni. A 2020. március 30-i feljegyzés nyomán egyetlen érdekelt fél sem nyújtott be további észrevételeket annak kapcsán, hogy a szén valamennyi típusa esetében használatos referenciaértékként a GTA-ban a HR 2701 12 kód kapcsán közzétett adatok kerülnek felhasználásra.

([70]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases => Labour Cost Statistics
([71]) http://www.turkstat.gov.tr => Press releases => Electricity and Natural Gas prices
([72]) https://www.invest.gov.tr/en/investmentguide/pages/cost-of-doing-business.aspx
([73]) A kínai exportáló gyártó szerint a kérdéses szén a HR 270 119 kategóriába tartozik.

(247) A 2020. március 30-i feljegyzésben a Bizottság fenntartotta, hogy – tekintettel arra, hogy nincs bizonyíték, amely alátámasztaná, hogy Törökországban a földgázt érintő kereskedelmi akadályok vagy ártorzulások lennének – vizsgálat céljára megfelelő referenciaértéknek tekinthető a törökországi ipari felhasználók esetében érvényes, a Török Statisztikai Intézet által közölt ár. A 2020. március 30-i feljegyzés nyomán egy érdekelt fél sem tett ezzel a ponttal és a javasolt megközelítéssel kapcsolatos további észrevételeket.

(248) A 2019. december 20-i feljegyzésben a Bizottság közölte, hogy a Török Statisztikai Intézet által közzétett statisztikai adatokat kívánja felhasználni a feldolgozóipari munkaerő-költségek referenciaértékeként a 2016-os évre a NACE Rev. 2. besorolása szerinti C.23 gazdasági tevékenységre (egyéb nemfém ásványi termékek gyártása). A feljegyzéshez fűzött észrevételében a panaszos felvetette, hogy a gazdasági tevékenységek C.20 kategóriája (vegyi anyagok és vegyipari termékek gyártása) megfelelőbben tükrözné a PVA-hoz (mint vegyipari termékhez) kapcsolódó munkaerőköltségeket, mint a nemfém ásványi termékek feldolgozása.

(249) A Bizottság mérlegelte ezt az állítást, és megvizsgálta, hogy a tágabb gazdasági tevékenységek esetében melyik gazdasági kategória lenne megfelelőbb, tekintettel a kínai gyártók nagyfokú vertikális integrációjára, valamint az igénybe vett munkaerő változatos jellegére. Megállapítást nyert, hogy a gazdasági tevékenységek C.20 kategóriája (vegyi anyagok és vegyipari termékek gyártása) megfelelőbb lenne. A Bizottság ezért a munkaerőköltség referenciaértékeként a gazdasági tevékenységek C.20 kategóriáját használta.

(250) A 2019. december 20-i feljegyzés nyomán a vizsgált terméket értékesítő kereskedők közül hárman kijelentették, hogy nem értik azt, hogy a Bizottság a termelési tényezők között miért tette közzé a nyersanyagok „ilyen hosszú listáját”, és azt állították, hogy egyes felsorolt termelési tényezők nem használatosak a PVA gyártása során.

(251) Ez az állítás a jelek szerint a 2019. október 2-i és a december 20-i feljegyzésben közzétett, a termelési tényezőkre vonatkozó adatok eredetével kapcsolatos félreértésből fakad. Ahogy azt a 2019. október 2-i feljegyzés kifejti, a termelési tényezőkkel kapcsolatos elsődleges források az érdekelt felek – nevezetesen az együttműködő exportáló gyártók – által benyújtott információk voltak. A Bizottság emlékeztetett arra is, hogy a mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók integrációja különböző mértékű, és különböző gyártási folyamatokat alkalmaznak, ami megmagyarázza, hogy miért viszonylag hosszú azoknak az inputoknak a jegyzéke, amelyeknek a reprezentatív országban érvényes torzulástól mentes árát meg kell határozni. Ennek az állításnak tehát ellentmondtak a kínai exportáló gyártók által benyújtott és a Bizottság által ellenőrzött adatok. Ezért a Bizottság az állítást elutasította.

(252) Ugyanezek az érdekelt felek arra kérték a Bizottságot, hogy valamennyi érdekelt fél számára ismertesse azt a konkrét gyártási folyamatot, amelyet a PVA rendes értékének felmérése céljából tekintetbe szándékozik venni. A Bizottság először is emlékeztet arra, hogy a képzett rendes érték kiszámítása nem egy konkrét gyártási folyamat alapján történik, hanem a termelési tényezők értékéből, valamint az egyes exportáló gyártók általi tényleges, a saját gyártási folyamataikon alapuló felhasználásból kiindulva. Emlékeztet továbbá arra is, hogy a kínai exportáló gyártók a dömpingellenes kérdőívre adott válaszaik részeként ismertették gyártási folyamataikat és termelési tényezőiket. A válaszok nyilvánosságra hozható változata valamennyi érdekelt fél számára betekintésre elérhető 2019 szeptembere óta. Ez a kérés tehát nem volt megalapozott.

(253) A 2019. december 20-i feljegyzés nyomán ugyanezen érdekelt felek (a vizsgált terméket értékesítő három kereskedő) is állításokat fogalmaztak meg a termelési tényezőkkel, a rendes érték kiszámításával és az összehasonlítással kapcsolatban. Ezeket az észrevételeket a (264), a (342)–(346) és a (359) preambulumbekezdés tárgyalja. A 2020. március 30-i feljegyzés nyomán e felek megismételték állításukat, azonban nem nyújtottak be további információkat vagy az állításaikat alátámasztó bizonyítékokat.

3.1.4. *Torzulástól mentes költségek és referenciaértékek*

3.1.4.1. Termelési tényezők

(254) A (46) preambulumbekezdésben említett módon a 2019. október 2. márciusi feljegyzésben a Bizottság – többek között az alapanyagokra, az energiára és a munkaerőre is kiterjedően – megkísérelte összeállítani azon termelési tényezők előzetes jegyzékét, amelyeket az exportáló gyártók felhasználnak a PVA előállításához, továbbá mindegyik termelési tényező esetében megjelölte a PVA-ra vonatkozóan felhasználni kívánt forrásokat.

(255) Ezenkívül a (48) preambulumbekezdésben említett módon a Bizottság a 2019. december 20-i feljegyzésben közölte a termelési tényezők módosított jegyzékét, valamint megállapította a reprezentatív országban, Törökországban zajló gyártás releváns termelési tényezőihez tartozó török termékkódokat.

(256) A termelési tényezők jegyzékével kapcsolatban a Bizottsághoz a 2019. október 2-i feljegyzés nyomán nem érkezett észrevétel. Ahogy azt a (243) preambulumbekezdés kifejti, a mintában szereplő egyik exportáló gyártó, a panaszos és a vizsgált terméket értékesítő kereskedők közül három tett észrevételeket a 2019. december 20-i feljegyzés nyomán. A (246)–(249) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság a 2019. március 30-i feljegyzésben foglalkozott ezekkel az észrevételekkel, és felülvizsgálta a szén és a munkaerő kódjait.

(257) A termelési tényezők jegyzékével kapcsolatban a Bizottsághoz a 2020. március 30-i feljegyzés nyomán nem érkezett további észrevétel.

(258) Az érdekelt felek által szolgáltatott és az ellenőrző látogatások keretében gyűjtött információk összessége alapján a Bizottság a következő termelési tényezőket és HR-kódokat azonosította:

Termelési tényező	Kód a törökországi vámnómenklatúrában	Torzulástól mentes érték
Nyersanyagok		
Polivinil-alkohol	3905 30 00 0000	16,44 CNY/kg
Ecetsav	2915 21 00 001	4,85 CNY/kg vagy 4 853,54 CNY/tonna
Azodi(izobutironitril) (AZO) / azobisz(izobutironitril) (AZN)	2927 00 00 00	27,71 CNY/kg
Kalcium-karbid	2849 10 00 0000	5,30 CNY/kg
Szén (aktív)	3802 10 00 0000	14,73 CNY/kg
Szén (katalitikus, cink-acetáttal aktivált)	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Marónátron / nátrium-hidroxid (folyékony)	2815 12 00 0000	2,46 CNY/kg
Szén	2701 12	0,75 CNY/kg vagy 749,38 CNY/tonna
Félkoksz	2704 00	2,05 CNY/kg
Elektródpaszta	3801 30 00 0000	4,81 CNY/kg
Mészkő	2521 00 00 0000	4,08 CNY/kg
Metil-alkohol (metanol)	2905 11 00 101	2,59 CNY/kg
Műanyag-papír kompozit zacskók	3923 29 90 0019	41,65 CNY/kg
Polipropilén szövött tárolótáskák	6305 33 90 0000	32,22 CNY/kg
Kénsav (tiszta)	2807 00 00 0011	1,23 CNY/kg vagy 1 230,74 CNY/tonna
Vinil-acetát	2915 32 00 0000	7,36 CNY/kg
Cink-acetát	2915 29 00 9019	20,44 CNY/kg
Munkaerő		
Feldolgozóipari munkaerőköltségek	NACE 20	47,16 CNY/óra

Termelési tényező	Kód a törökországi vámnómenklatúrában	Torzulástól mentes érték
Energia		
Villamos energia	Török Statisztikai Intézet	CNY/kWh (1 000 MWh-s fogyasztási sávonként) 0,45 (20 ~ 70 MWh) 0,44 (70 ~ 150 MWh) 0,44 (> 150 MWh)
Földgáz	Török Statisztikai Intézet	1,63 CNY/m^3 vagy 1 632,39 CNY/m^3 × 1 000

1. **Nyersanyagok és melléktermék/hulladék**

(259) Az ellenőrző látogatások során a Bizottság ellenőrizte az érintett termék gyártása során felhasznált nyersanyagokat és a képződő melléktermékeket/hulladékot.

(260) A reprezentatív ország piaci áraira vonatkozó információk hiányában a Bizottság az oxigén és az acetaldehid kivételével mindegyik nyersanyag esetében az importárakra támaszkodott. A reprezentatív országban érvényes importárat a Kínán kívüli összes harmadik országból és a Kereskedelmi Világszervezetben tagsággal nem rendelkező, az (EU) 2015/755 európai parlamenti és tanácsi rendelet I. mellékletében felsorolt országokból érkező import egységárainak súlyozott átlaga szolgáltatta ([74]). A Bizottság azért döntött a Kínából a reprezentatív országba érkező import figyelmen kívül hagyása mellett, mert a (171)–(172) preambulumbekezdésben említett módon arra a következtetésre jutott, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének b) pontja értelmében vett jelentős torzulások fennállása miatt nem helyénvaló a Kínában érvényes belföldi árak és költségek alkalmazása. Mivel nem áll rendelkezésre arra utaló bizonyíték, hogy ugyanezek a torzulások a kivitelre szánt termékekre nem hatnak ki ugyanilyen módon, a Bizottság úgy ítélte meg, hogy ezek a torzulások az exportárakat is befolyásolták. A más harmadik országokból érkező behozatal Kína kizárását követően is reprezentatív maradt, és a fenti táblázatban felsorolt termelési tényezők Törökországba érkező teljes importált volumenének 34 ([75])–100 %-át tette ki.

(261) A fenti preambulumbekezdésben említettek szerint az oxigén (2,5 baros csővezetéken szállított 99,6 %-os oxigén) és az acetaldehid (ipari acetaldehid) esetében nem voltak elérhető nyilvános referenciaárak. Jóllehet a GTA szerint a 2804 40-es HR-kód alatt importálnak oxigént Törökországba, annak szállítása palackokban történik. Ezeknek az importoknak az árát valószínűleg a szállítási és raktározási költségek határozzák meg, amelyek nem relevánsak abban az esetben, ha az oxigént a gyártási helyszínhez közel termelik ki, és csővezetéken szállítják oda. Ebben az esetben a költségeket elsősorban a gépek és a telepítés költségei határozzák meg. Ezért a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a GTA-referenciaérték használata nem lenne helyénvaló. Mivel a csővezetéken szállított oxigén piacára jellemző a gyártó/értékesítő és a vásárló egymáshoz való közelsége, ezzel a termékkel nem kereskednek az azonnali piacon. Ennek következtében nincsenek nemzeti vagy nemzetközi kereskedőhelyeken közzétett indikatív árak, azaz nincsenek nyilvánosan elérhető referenciaárak sem. A fenti okok miatt a Bizottság úgy találta, hogy az oxigén költségeit a fogyóeszközök költségkategóriájába kell sorolni. Az oxigénnel ellentétben a GTA-adatbázisban nem szerepelt az acetaldehid (HR-kód: 2912 12) Törökországba irányuló importja, és az acetaldehid más nyilvánosan elérhető törökországi referenciaárai vagy indikatív árai hiányában a Bizottság úgy találta, hogy az acetaldehid költségeit a fogyóeszközök költségkategóriájába kell sorolni.

(262) Több termelési tényező főként katalizátorként használatos anyag volt, amely esetében a vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártóknál jelentkező tényleges költségek a teljes nyersanyag-költségnek elhanyagolható részét tették ki. Mivel az ezeknek az anyagoknak az esetében alkalmazott érték a felhasznált forrástól függetlenül nem befolyásolta jelentős mértékben a dömpingkülönbözet-számításokat, a Bizottság úgy döntött, hogy ezeket a költségeket a (301) és (302) preambulumbekezdésben ismertetett módon a fogyóeszközök költségkategóriájába sorolja.

([74]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/755 rendelete (2015. április 29.) az egyes harmadik országokból történő behozatalra vonatkozó közös szabályokról (HL L 123., 2015.5.19., 33. o.). Egyrészt az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a rendes érték megállapítása céljából nem vehetők figyelembe ezen országok belföldi árai, másrészt az importadatok egyébként is elhanyagolhatók voltak.

([75]) A más harmadik országokból érkező, 34 %-os mértékű behozatal az azodi(izobutironitril)-hez (AZO) / azobisz(izobutironitril)-hez (AZN) kapcsolódott, amelyek az előállítási költségekre csak kisebb hatást gyakorló termelési tényezők.

(263) Annak érdekében, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának első franciabekezdésében előírt módon meghatározza az exportáló gyártó telephelyére leszállított nyersanyagok torzulástól mentes árát, a Bizottság a reprezentatív ország importvámját vette tekintetbe, majd a kapott importárhoz hozzáadta a belföldi fuvarozás költségeit. A Bizottság a belföldi fuvarozás költségét és a biztosítási költségeket valamennyi nyersanyag esetében az együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott ellenőrzött adatok alapján becsülte meg. Ezeket a táblázatban említett referenciaértékek nem tartalmazzák.

(264) A 2019. december 20-i feljegyzés nyomán a vizsgált terméket értékesítő kereskedők közül három vállalat azt állította, hogy a kínai exportáló gyártóknál jelentkező VAM-költségek nem torzultak, és összhangban állnak a nemzetközi nyílt piacra jellemző költségekkel. Az érdekelt felek az aktában szereplő tényekre hivatkozva szemléltették, hogy a vizsgálati időszakban a VAM ára Kínában magasabb volt, mint Európában és Oroszországban. Az érdekelt felek arra kérték a Bizottságot, hogy a rendes érték kiszámításakor vegye figyelembe ezt az állítást. A 2020. március 30-i feljegyzés nyomán ugyanezen felek többször megismételték ezt az állítást, anélkül, hogy további bizonyítékokat nyújtottak volna be. Először is, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának harmadik franciabekezdése szerint a belföldi költségek csak abban az esetben használhatók fel, ha egyértelműen megállapítható, hogy torzulástól mentesek. E felek állítása a VAM kínai áraival kapcsolatos általános összesített számadatokra alapult, szemben az Unió vagy Oroszország hasonló áraival. A vizsgálat azonban nem állapította meg, hogy a VAM kínai árai torzulástól mentesek. Másodszor, a gyártási folyamatok következtében a VAM az együttműködő exportáló gyártók egyike esetében sem fontos termelési tényező. Ezért ezeket az állításokat a Bizottság elutasítja.

(265) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeikben három importőr megismételte a (264) preambulumbekezdésben összegzett és tárgyalt állítását, miszerint Kínában a VAM árai torzulástól mentesek. Az importőrök érvük megismétlésével azt állították, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta a bizonyítékot, amelyet a VAM árának torzulásmentességének alátámasztására nyújtottak be, mivel a bizonyíték nem exportáló gyártóktól származott. Felhívták a figyelmet arra az állítólagos ellentmondásra, hogy a Bizottság egyfelől nem tekintette a VAM-ot főbb termelési tényezőnek, másfelől viszont a (462) preambulumbekezdésben foglalt kárelemzésben főbb termelési tényezőként hivatkozik rá.

(266) A Bizottság nem értett egyet ezekkel az állításokkal. A Bizottság először is megismételte a (264) preambulumbekezdésben foglalt megállapítását, miszerint pusztán az, hogy a kínai VAM-árak hasonlóak a nemzetközi VAM-árakhoz, illetve esetenként magasabbak azoknál, még nem tekinthető a torzulásmentességet alátámasztó bizonyítéknak. Ahogy a (264) preambulumbekezdés is rámutat, a három importőr állításával szemben a Bizottság nem hagyta figyelmen kívül ezt az állítást és az azt alátámasztó bizonyítékot, hanem egyszerűen úgy ítélte, hogy az árszint önmagában még nem bizonyítja a torzulásmentességet. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(267) Ami azt a kérdést illeti, hogy a VAM főbb termelési tényező-e, a Bizottság a VAM-ot általában véve nem tekintette a PVA-gyártás fontos nyersanyagának, ehelyett az együttműködő exportáló gyártók szempontjából kisebb jelentőségű termelési tényezőnek minősítette. A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a három importőr maga jegyezte meg, hogy az exportáló gyártók vertikálisan integráltak, azaz a VAM-ot saját maguk részére előállítják. Mivel ezek az exportáló gyártók nem vásárolnak jelentős mennyiségű VAM-ot, esetükben a Bizottság a VAM-ot nem tekintette főbb termelési tényezőnek. A (462) preambulumbekezdésben a Bizottsági hivatkozik az uniós gazdasági ágazatra, amely nem termeli meg saját maga számára a VAM-ot, hanem beszerzi azt. Ezért ez utóbbi esetben a VAM árának piaci ingadozásai befolyásolják a PVA előállítási költségeit. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(268) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeikben a mintába felvett exportáló gyártók közül három, egy uniós gyártó / felhasználó és három importőr azzal érvelt, hogy a termelési tényezőkre vonatkozó referenciaértékek megállapításakor a Bizottságnak nem lett volna szabad hozzáadni a importvámokat és a belföldi fuvarozás költségeit. A három importőr kifejezetten a VAM-ról és a szénről tett említést. Továbbá, a mintában szereplő exportáló gyártók és az uniós gyártó / felhasználó azzal érvelt, hogy az importstatisztikákból származó importárat a CIF-szintről le kellett volna vinni az EXW-szintre, ezért a származási országban jelentkező költségeket (ideértve bizonyos termelési tényezők esetében a további csomagolási költségeket), a fuvarozási költségeket és a biztosítási költségeket le kell vonni. Az állítást alátámasztó érv az volt, hogy a mintában szereplő mindhárom exportáló gyártó lokálisan szerzi be a nyersanyagokat.

(269) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. Megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikk (6a) bekezdésének a) pontja szerint a rendes értéknek tükröznie kell a nyersanyagoknak a reprezentatív országban (jelen esetben Törökországban) érvényes torzulástól mentes árát. Tehát azt az árat kell tükröznie, amelyet PVA-gyártónak Törökországban kell fizetnie a gyártelepi áron szállított nyersanyagért. Ahogy azt a (263) preambulumbekezdés is megemlíti, a Bizottság által alkalmazott módszertan ezt a megközelítést követi. Ha az érdekelt felek által javasolt kiigazításokra sor kerülne, akkor az így megállapított ár nem a török piacra jellemző torzulástól mentes árat tükrözné, hanem a Törökország részére értékesítő országok átlagos EXW-árát (exportra történő értékesítés esetén). Ez nem lenne összeegyeztethető az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a) pontjával, így a Bizottság ezeket az állításokat elutasította.

(270) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a mintába felvett exportáló gyártók közül kettő – miután megkérdőjelezte az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének a WTO-szabályokkal való összeegyeztethetőségét – azt javasolta, hogy a Bizottság egyszerűsítse megközelítését, és az érintett termék (a PVA) referenciaértékeit egyszerűen hasonlítsa össze az egyes exportáló gyártók exportáraival.

(271) A Bizottság nem értett egyet ezzel a megközelítéssel. A Bizottság először megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésében előírt módszer WTO-szabályokkal való összeegyeztethetőségének kérdését a (98) preambulumbekezdés tárgyalja. A Bizottság ezután megjegyezte, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók által javasolt módszertan sértené az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdésének rendelkezéseit, amelyek előírják, hogy a rendes értéket kizárólag torzulásoktól mentes referenciaértékeket tükröző előállítási és értékesítési költségek alapján kell képezni minden exportáló és gyártó esetében külön. Ez a rendelkezés lényegében azt írja elő a Bizottság számára, hogy valamennyi exportáló gyártónál külön-külön vegye figyelembe a konkrét előállítási módszert és inputfelhasználást, ahelyett, hogy a konkrét gyártási folyamattól függetlenül egy általános referenciaértéket alkalmazna valamennyi exportáló gyártóra. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(272) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeikben a mintában szereplő ugyanezen exportáló gyártók azzal érveltek, hogy az Egyesült Államok Energiainformációs Hivatala által megadott árakkal összehasonlítva a szén referenciaértéke észszerűtlen mértékben magasabb a piaci árszintnél. Tekintettel arra, hogy Kína szénben gazdag ország, a mintában szereplő exportáló gyártók azzal érveltek, hogy a Bizottságnak mérlegelnie kellene az amerikai árak tekintetbe vételét.

(273) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. Először is rámutatott arra, hogy – amint azt a (246) preambulumbekezdés is közli – a szén referenciaértékének kérdését részletesen tárgyalta a 2020. március 30-i feljegyzés. Ahogy ugyanez a preambulumbekezdés megemlíti, ezzel a kérdéssel kapcsolatban a megadott határidőn belül nem érkezett észrevétel. A mintában szereplő exportáló gyártó egyetlen érve az volt, hogy a ténylegesen tekintetbe vett árak jelentősen magasabbak az USA-ban jegyzett áraknál. A Bizottság megjegyezte, hogy nem szokatlan jelenség az, hogy az energia és az energiaforrások ára az USA-ban viszonylag alacsony. A felhasznált referenciaérték megbízhatóságával kapcsolatos egyéb érv hiányában a Bizottság ezt az állítást elutasította.

2. **A vizsgált termék előállítása során felhasznált belső előállítású inputok**

(274) Az exportáló gyártók bizonyos termelési tényezőket – például a belső előállítású gőzt, villamos energiát, hűtőkapacitást, tisztított vizet stb. – maguk állítottak elő. A dömpingellenes kérdőívben megadott utasítás ellenére egyes exportáló gyártók nem rendeltek inputfelhasználási volumeneket a vizsgált termék ezen belső előállítású termelési tényezőihez, ehelyett a belső előállítású termelési tényezők felhasználási értékeit és volumenét csak a vizsgált termékhez rendelték hozzá. A Bizottság célja az volt, hogy a belső előállítású tényezők torzulástól mentes árait megállapítsa. A nyersanyagok és a munkaerő torzulástól mentes árainak felhasználásával – melyek a (259)–(263) és a (276) preambulumbekezdésben említett módon kerültek meghatározásra – a Bizottság újra kiszámította a belső előállítású tényezők torzulástól mentes árait. E torzulástól mentes árakat ezután a rendes érték számításához használta fel, a 3.1.4.4. szakaszban kifejtett módon.

(275) Azokat a nyersanyagokat és belső előállítású termelési tényezőket, amelyeknek az exportáló gyártó teljes előállítási költségein belül, valamint az egyes termékkódok szintjén csak elhanyagolható súlya volt, a Bizottság a fogyóeszközök kategóriájában vonta össze. A Bizottság kiszámította a fogyóeszközöknek az nyersanyagok összköltségéhez viszonyított százalékos arányát, és a megállapított torzulástól mentes árak használata során ezt a százalékos arányszámot alkalmazta az újraszámított nyersanyagköltségekre.

3. **Munkaerő**

(276) A Török Statisztikai Intézet részletes információkat tesz közzé a Törökország különböző gazdasági ágazataiban alkalmazott bérekről. A Bizottság a NACE Rev.2 ([76]) egységes ágazati osztályozási rendszer szerinti C.20 jelű feldolgozóipari gazdasági tevékenység (vegyi anyag, termék gyártása) ([77]) 2016. évre jelentett béreiből indult ki. A 2016. évi átlagos havi értéket az infláció tekintetében kiigazította a Török Statisztikai Intézet által közzétett belföldi termelői árindex ([78]) alapján.

([76]) Az Eurostat rendszere a gazdasági tevékenységek statisztikai célú osztályozására (https://ec.europa.eu/eurostat/web/nace-rev2, legutóbbi hozzáférés: 2020. április 30.).
([77]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2090 (legutóbbi hozzáférés: 2020. április 30.).
([78]) http://www.turkstat.gov.tr/PreIstatistikTablo.do?istab_id=2104 (utolsó hozzáférés: 2020. április 30.).

(277) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeikben a mintában szereplő exportáló gyártók közül három azzal érvelt, hogy a Bizottságnak a NACE Rev.2 osztályozási rendszer szerinti C.22 jelű gazdasági tevékenységet (gumi-, műanyag termék gyártása) kellett volna alkalmaznia a C.20 jelű helyett. Az exportáló gyártók ezt azzal indokolták, hogy a PVA a polimer, azaz a műanyag egyik típusa: vinil-polimer, amely kizárólag szén–szén-kötéseket tartalmaz. Ugyanez a kötés található a tipikus műanyagokban, például a polietilénben, a polipropilénben, a polisztirolban és a vízben oldódó polimerekben, például a poliakrilamidban és a poliakrilsavban.

(278) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság megjegyezte, hogy az Eurostat NACE Rev. 2. rendszeréről szóló iránymutatása ([79]) szerint a C.20 jelű gazdasági tevékenység (a Bizottság által tekintetbe vett gazdasági tevékenység) körébe tartozik a gyanták, műanyag alapanyagok, nem vulkanizálható, hőre lágyuló elasztomerek gyártása, és a gyanták keverése egyedi igények szerint, valamint a szintetikus gyanták gyártása, nem egyedi igényre (C.20.16). Ebbe az osztályba tartozik a műanyag-alapanyagok gyártása: polimerek, beleértve az etilén, propilén, sztirol, vinil-klorid, vinil-acetát, akrilsav stb. polimerjeit; poliamidok; fenol- és epoxigyanták, poliuretánok; alkid- és poliésztergyanták, poliéterek; szilikonok; polimer alapú ioncserélők. Ugyanezen iránymutatás szerint a mintában szereplő exportáló gyártók által javasolt C.22 tevékenység (gumi-, műanyag termék gyártása) „az új vagy elhasznált (azaz begyűjtött) műanyag alapanyagok feldolgozása félkész állapotba (intermedierré), vagy késztermékké, a szokásos technológiai folyamatok: présöntés, extrudálás, fröccsöntés, öblös termék fújásos öntése és egyéb formázás útján.” A C.22 jelű gazdasági tevékenység a következőket foglalja magában: műanyag lap, lemez, fólia, cső, profil gyártása; műanyag csomagolóeszköz gyártása; műanyag építőanyag gyártása; és egyéb műanyag termék (például asztali cikkek, iskolai felszerelés stb.) gyártása. Egyértelmű tehát, hogy a C.20 jelű gazdasági tevékenység bérei alkalmasabbak arra, hogy a PVA-gyártás referenciaértékeként szolgáljanak, mint a C.22 jelű gazdasági tevékenység bérei. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

4. **Villamos energia és földgáz**

(279) A villamos energiára és a földgázra vonatkozó referenciaérték megállapításához a Bizottság azokat a villamosenergia- és földgázár-statisztikákat használta fel, amelyeket a Török Statisztikai Intézet ([80]) tesz közzé rendszeres sajtóközleményeiben. Ezekből a statisztikákból a Bizottság a megfelelő fogyasztási sávba tartozó ipari villamosenergia- és gázárakra vonatkozó, a vizsgálati időszakra kiterjedő kuruş/kWh adatokat használta fel.

(280) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a mintában szereplő exportáló gyártók egyike, valamint egy uniós gyártó / felhasználó azt állította, hogy a török földgázárak nem tekinthetők megfelelő referenciaértéknek, és helyettük a mexikói-öbölbeli árakat kell tekintetbe venni. Az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a török földgázárak az uniós gázárakhoz képest kétszer, a mexikói-öbölbeli árakhoz képest több mint kétszer magasabbak. Az exportáló gyártó véleménye szerint Törökországban a vizsgálati időszakban emelkedtek a gázárak, és 2017 végéhez képest 75 %-kal magasabbak voltak, holott a globális gázárak ugyanebben az időszakban alapvetően stabilak maradtak. Az exportáló gyártó mindezt az alábbi körülmények együttes fennállásának tulajdonította: i. a behozataltól való függés; ii. geopolitikai feszültségek Oroszországgal, amelyek hatással vannak Törökország gázellátására; iii. az olajtermelő országokkal (például Iránnal és Venezuelával) szemben alkalmazott szankciók; iv. politikai feszültség az USA-val; és v. török líra leértékelődése. Az állítólagos mesterségesen magas földgázárakra tekintettel az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a 2015 és 2017 közötti időszakra nézve a mexikói-öbölbeli árakat vagy a törökországi árakat kell referenciaértékként felhasználni.

(281) Az uniós gyártó/felhasználó továbbá azt állította, hogy a törökországi földgázpiac nem liberalizált és viszonylag kicsi. Továbbá, a török gázárak a fűtés és a villamosenergia-előállítás céljából történő gázfelhasználásra vonatkoznak, nem a pedig vegyipari termékek előállítása során történő nagy mennyiségű felhasználásra. A felhasználó azzal érvelt, hogy referenciaértékként a mexikói-öbölbeli árakat kell tekintetbe venni.

(282) A Bizottság nem értett egyet ezekkel az állításokkal. Először is rámutatott, hogy a tények tekintetében téves az az állítás, miszerint a törökországi földgázárak a vizsgálati időszakban kétszer magasabbak voltak az uniós áraknál. Az Eurostat által közzétett *Gas prices for non-household consumers - bi-annual data (from 2007 onwards) (A nem háztartási fogyasztóknál alkalmazott földgázárak (félévenkénti adatok 2007-től kezdődően))* ([81]) dokumentum szerint a vizsgálati időszakban a földgáz nem háztartási fogyasztóknál alkalmazott átlagos ára az Unióban 0,028 EUR/kWh (vagy 0,3 EUR/m^3) volt, ami a törökországi átlagos gázárnál (0,020 EUR/kWh vagy 0,21 EUR/m^3) 43 %-kal volt magasabb. Tehát a vizsgálati időszakban a nem háztartási fogyasztók esetében a török gázárak jelentősen alacsonyabbak voltak az uniós áraknál.

([79]) NACE Rev. 2. – Egységes ágazati osztályozási rendszer; https://ec.europa.eu/eurostat/web/products-manuals-and-guidelines/-/KS-RA-07-015 (utolsó hozzáférés: 2020. július 22.).
([80]) http://www.turkstat.gov.tr/PreTablo.do?(262)alt_id=1029 (utolsó hozzáférés: 2020. június 22.).
([81]) https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (utolsó hozzáférés: 2020. július 21.).

(283) A Bizottság ezután megjegyezte, hogy azt a képet, amelyet a mintában szereplő exportáló gyártó adott a földgázárak törökországi alakulásáról, összességében nézve befolyásolja az, hogy nem veszi figyelembe a török líra adott időszakban bekövetkezett jelentős mértékű leértékelődését. Az exportáló gyártó megjegyezte, hogy a leértékelődés befolyásoló tényező, azonban nem ellensúlyozta azzal, hogy az USD vagy az EUR átváltási árfolyamát alkalmazva, az adott időszakban viszonylag stabil pénznem alapján vesse össze az árak alakulását a mexikói-öbölbeli vagy az uniós árakéval. A CNY alkalmazása is hasznos lenne, mindenekelőtt azért, mert ez az a pénznem, amelyre a rendes érték képzése céljából a termelési tényezők értékét átváltják.

(284) EUR-ban számolva és az Eurostat adatait ([82]) véve alapul megállapítható, hogy a vizsgálati időszakban a törökországi földgázárak 12 %-kal (nem pedig 75 %-kal) voltak magasabbak a 2017-es év áraihoz képest ([83]). Az Eurostat szerint ugyanezen időszakban az Unióban a nem háztartási fogyasztók esetében az árak körülbelül 11 %-kal nőttek ([84]). Emellett a 2017-től a 2019 első félévéig tartó időszakban (amely a teljes vizsgálati időszakot magában foglalja) a törökországi földgázárak stabil pénznemben kifejezett értéke a 2015 és 2019 közötti időszakot tekintve a legalacsonyabb volt. Ha a Bizottság az exportáló gyártó kérésének megfelelően a 2015 és 2017 közötti átlagos törökországi földgázárakat tekintette volna referenciaértéknek, akkor azzal hátrányba hozta volna a mintában szereplő exportáló gyártót. Ez az átlagos ár körülbelül 1,70 CNY/m^3 lenne, azaz körülbelül 4 %-kal magasabb lenne a Bizottság által a számításhoz ténylegesen felhasznált árnál.

(285) A fentiek alapján megállapítható, hogy bár a földgáz török lírában kifejezett árait befolyásolja a török líra jelentős mértékű leértékelődése, ezt a hatást kiküszöböli a módszertan, amely szerint a rendes érték képzése céljából történő felhasználás előtt ezeket az árakat RMB-re át kell számítani. Az USD-ben, EUR-ban vagy CNY-ben kifejezett árak alapján semmi szokatlan nem állapítható meg az árakkal, valamint azoknak a 2015 és 2019 közötti időszakban bekövetkezett alakulásával kapcsolatban. Ezért nincs ok arra, hogy a 2015 és 2017 közötti időszakra nézve más ország referenciaértékei vagy átlagos árai kerüljenek felhasználásra.

(286) Azzal az állítással kapcsolatban, hogy a törökországi földgázpiac nem liberalizált és viszonylag kicsi, valamint hogy a török gázárak a fűtés és a villamosenergia-előállítás céljából történő gázfelhasználásra vonatkoznak, nem a pedig a vegyipari termékek termelése során történő nagy mennyiségű felhasználásra, a Bizottság megjegyzi, hogy nem érkezett hozzá az állításokat alátámasztó bizonyíték. Továbbá, az állításnak ellentmond az, hogy a nem háztartási felhasználókra külön gázár érvényes.

(287) A fenti okok miatta ezeket az állításokat a Bizottság elutasította.

(288) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a mintában szereplő ugyanezen exportáló gyártó a földgáz vonatkozásában kifejtett és a (280) preambulumbekezdésben összegzett aggályokhoz hasonló fenntartásokat fogalmazott meg a villamosenergia-árakkal kapcsolatban. Az exportáló gyártó véleménye szerint a vizsgálati időszakban Törökországban is igen jelentős mértékben emelkedtek a villamosenergia-árak (a földgázárak esetében megfigyelt emelkedéshez hasonlóan). Az exportáló gyártó azt javasolta, hogy a vizsgálati időszakra vonatkozó adatok helyett a 2015 és 2017 közötti villamosenergia-árak átlagát vegyék figyelembe.

(289) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság először is megjegyezte, hogy az exportáló gyártó nem nyújtott be számadatokat, amelyek állítását alátámasztották volna. A Bizottság csak feltételezni tudta, hogy az állítás a török lírában kifejezett villamosenergia-árak változásán alapul, amelyet – a földgázárakhoz hasonlóan – a (285) preambulumbekezdés ismertet. A Bizottság ebben az esetben is a földgáz kapcsán alkalmazott módszertant használta, vagyis a referenciaértékeket CNY-ben újraszámította, amivel ellensúlyozta a török líra árfolyam-ingadozásainak hatását.

(290) A Bizottság megvizsgálta az Eurostat ([85]) által a nem háztartási fogyasztók esetében érvényes, EUR-ban megadott villamosenergia-árakat. Bár a törökországi árak a vizsgálati időszakban körülbelül 12,7 %-kal voltak magasabbak, mint 2017-ben, ugyanezen időszakban az uniós árak is 10,7 %-kal emelkedtek. Továbbá, a vizsgálati időszakban Törökországban az EUR-ban kifejezett átlagos villamosenergia-ár körülbelül 1 %-kal volt alacsonyabb, mint a 2015 és 2017 között érvényes átlagos ár, amelyet az exportáló gyártó tekintetbe vételre javasol. Ebből következik, hogy a líra leértékelése által okozott hatás kiegyenlítése után egyértelműen látszik, hogy – az exportáló gyártó állításával ellentétben – a vizsgálati időszakban a törökországi villamosenergia-árak nem emelkedtek igen nagymértékben.

(291) A fenti okok miatt ezeket az állításokat a Bizottság elutasította.

([82]) Ibid.

([83]) 0,017 EUR/kWh-ról (vagy 0,18 EUR/m^3-ről) 0,020 EUR/kWh-ra (vagy 0,21 EUR/m^3-re) emelkedett (utolsó hozzáférés: 2020. július 21.).

([84]) 0,025 EUR/kWh-ról (vagy 0,27 EUR/m^3-ről) 0,028 EUR/kWh-ra (vagy 0,30 EUR/m^3-re) emelkedett (utolsó hozzáférés: 2020. július 21.).

([85]) Electricity prices for non-household consumers – bi-annual data (from 2007 onwards) (Villamosenergia-árak nem háztartási fogyasztók számára – félévenkénti adatok (2007-től kezdve)); https://ec.europa.eu/eurostat/data/database (legutóbbi hozzáférés: 2020. július 22.).

(292) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben három importőr azzal érvelt, hogy Törökországban a gáz- és villamosenergia-árak emelkedése politikai döntés következménye. Az állítás alátámasztására a három importőr a 2020. június 16-i beadványában benyújtott bizonyítékra hivatkozott. E beadványban a három importőr – egy török vegyipari vállalat megfelelés-ellenőrzési vezetőjétől érkezett e-mailből kiindulva – azzal érvelt, hogy a török gáz- és villamosenergia-piac nem liberalizált, és az árakat hatóság szabja meg. Ezt a megállítást állítólagosan alátámasztotta egy, a török gáz- és villamosenergia-piacot vizsgáló elemzés is, de az importőrök ennek egyetlen konkrét részére sem hivatkoztak. Úgy vélték, hogy a Bizottságnak ezen érv alapján ismét mérlegelnie kell Törökország mint megfelelő reprezentatív ország tekintetbe vételét, vagy nem kevesebb, mint 300 %-kal csökkentenie kellene az állítólagosan magasabb gáz- és villamosenergia-árakat.

(293) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottságnak nem állt szándékában a törökországi energiaárak inflációját alátámasztó érvényes bizonyítéknak tekinteni egy török vegyipari vállalat megfelelés-ellenőrzési vezetője által küldött e-mailt, de ettől függetlenül megjegyezte, hogy az e-mail azzal az állítással kezdődik, hogy „Törökország energiapiaca sok szempontból nagyon liberális." Már ez is ellentmond annak, ahogy a beadvány az e-mailt feltünteti. Ami azt az állítást illeti, hogy a törökországi gázárak magasabbak a világpiaci áraknál – ahogy azt a (282) preambulumbekezdés említi – a nem háztartási fogyasztókat érintő gázárak Törökországban jelentősen alacsonyabbak, mint az Unióban. Végezetül, a gáz- és villamosenergia-árak 300 %-os lefelé történő kiigazítása láthatólag a török vegyipari vállalat megfelelés-ellenőrzési vezetője által küldött e-mail azon állításán alapul, miszerint az „olaj- és a gázolaj-árakat 300 %-os adó terheli". Függetlenül attól, hogy ez az állítás igaz-e vagy sem, a földgáz- és villamosenergia-árak szempontjából irreleváns. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(294) A végső tájékoztatással kapcsolatban benyújtott észrevételeiben az exportáló gyártók egyike és egy uniós gyártó / felhasználó megjegyezte, hogy a villamos energia és a földgáz referenciaértékei héa-t tartalmaznak. Azzal érveltek, hogy a rendes érték számításakor a bevett gyakorlat a belföldi értékesítési árak és költségek héa nélküli értékeinek felhasználása.

(295) A Bizottság figyelembe vette az észrevételt, és a villamos energia és a földgáz referenciaértékét a héa (18 %) levonásával korrigálta, valamint a rendes értéket és dömpingkülönbözeteket ennek megfelelően valamennyi exportáló gyártó esetében újraszámította. Az új megállapításokat a kiegészített végső tájékoztatás részeként ismételten nyilvánosságra hozták.

(296) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben három exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a villamos energia referenciaértékének felhasználása során a Bizottságnak nem az összes sáv átlagát, hanem az adott exportáló gyártó villamosenergia-felhasználásának szintjéhez tartozó releváns ársávot kellene tekintetbe vennie.

(297) A Bizottság figyelembe vette ezt az észrevételt, és a közepes és nagy villamosenergia-fogyasztóknál szükség esetén ársávokat alkalmazott, így kiigazítva a villamos energia referenciaértékét. Ez az értékelés inkább az exportáló gyártók általi villamosenergia-beszerzésen alapult, semmint a felhasználáson, mivel egyes exportáló gyártók részben maguk állítják elő az általuk felhasznált villamos energiát. A rendes értéket és dömpingkülönbözeteket a Bizottság ennek megfelelően valamennyi exportáló gyártó esetében újraszámította. Az új megállapításokat a kiegészített végső tájékoztatás részeként ismételten nyilvánosságra hozták.

(298) A végső tájékoztatás kiegészítésével kapcsolatos észrevételeiben a panaszos azzal érvelt, hogy a dömpingkülönbözetnek a (295) és (297) preambulumbekezdésben tárgyalt kiigazítást követő csökkenésének léptéke nem összeegyeztethető azokkal az információkkal, amelyek a panaszos birtokában vannak arról, hogy a Sinopec előállítási költségeinek mekkora részét teszik ki a földgáz- és a villamosenergia-költségek. A panaszos azzal érvelt, hogy a Sinopec mint gyártó jelentős mennyiségű földgázt használ, míg másik vállalat esetében ez nem így van.

(299) A végső tájékoztatás kiegészítésével kapcsolatos észrevételeiben egy felhasználó a (295) és (297) preambulumbekezdésben tárgyalt kiigazítás nyomán történő számításokat is megkérdőjelezte. Azzal érvelt, hogy tekintettel arra, hogy az energiaköltségek PVA előállítási költségén belül magas arányt képviselnek, arra számítottak, hogy a kiigazítás hatásai erőteljesebbek lesznek. Ezért arra a kérték a Bizottságot, hogy ellenőrizze számításait.

(300) A Bizottság nem értett egyet ezekkel az állításokkal. A Bizottság megjegyezte, hogy ezek az állítások puszta feltételezéseken alapulnak, és hogy a Sinopec rendes értékének a Bizottság által a kiigazítást követően elvégzett kiszámítása az exportáló gyártó által megadott pontos felhasználási arányokon alapult, illetve ellenőrzését a Bizottság elvégezte. Megjegyzendő a Sinopec Ningxia kapcsán (vagyis azon vállalat kapcsán, amely a (329) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint állítólag nem használ jelentős mennyiségű földgázt a PVA előállítása során), hogy a Bizottság az alaprendelet 18. cikke szerint elérhető tényeket a Sinopec Ningxia által jelentett egyes termékkódokként vette figyelembe, így a többi együttműködő exportáló gyártó legmagasabb képzett rendes értékét

használta fel. Bár ezeket az értékeket valóban nem befolyásolta jelentősen a héa földgáz- és villamosenergia-árakból történő levonása, az egyes vállalatoknak a csoport dömpingkülönbözetére gyakorolt általános hatása függ attól, hogy az e vállalatok általi értékesítés a csoport által az Unió felé végzett összes exportértékesítésnek mekkora hányadát teszi ki. Végezetül, a Bizottság megjegyezte, hogy a földgáz- és a villamosenergia-árakat érintő kiigazítás igenis dominóhatással volt például a torzulástól mentes előállítási költségekhez képest százalékos arányban kiszámított általános költségekre. Ha a héa földgáz- és villamosenergia-árakból történő kivonása miatt ezek a költségek csökkennek, akkor az általános költségek is alacsonyabbak lesznek. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

5. **Fogyóeszközök, elhanyagolható mennyiségek**

(301) A mintában szereplő együttműködő exportáló gyártók termelési tényezőinek nagy száma miatt néhány olyan nyersanyagot, amelyeknek az exportáló gyártó teljes előállítási költségein belül, valamint az egyes terméktípusok szintjén csak elhanyagolható súlya volt, a Bizottság a fogyóeszközök kategóriájában vont össze.

(302) A Bizottság kiszámította a fogyóeszközöknek a nyersanyagok összköltségéhez viszonyított százalékos arányát, és a megállapított torzulásoktól mentes árak használata során ezt az arányszámot alkalmazta az újraszámított nyersanyagköltségekre.

(303) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a mintába felvett exportáló gyártók egyike megjegyezte, hogy számos olyan termelési tényező van, amelyet a Bizottság elhanyagolhatónak tekintett és a fogyóeszközök kategóriájába sorolt, és ezért esetükben nem történt meg egyedi referenciaértékek megállapítása. Jóllehet az exportáló gyártó nem kifogásolta ennek a megközelítésnek az alapelvét, a végrehajtást megkérdőjelezte. Először is, az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a gyártóknak aránytalan mértékben részletezett információkat kellett bejelenteniük, amelyeket végül a rendes érték számtani képzéséhez nem használtak fel. Másodszor, az exportáló gyártó megjegyezte, hogy a Bizottság a fogyóeszközökre érvényes értékeket úgy határozta meg, hogy e fogyóeszközöknek a teljes közvetlen nyersanyag-költségeken belüli arányát a referenciaértékeken alapuló költségek torzulástól mentes értékeire alkalmazta. Az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy így a Bizottság tulajdonképpen torzultnak tekintette a fogyóeszközöket, holott a torzulás tényét nem állapította meg. Az exportáló gyártó továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottság nem feltételezhette, hogy a fogyóeszközök a közvetlen nyersanyagokkal azonos mértékben vannak torzulva. Az exportáló gyártó hasonló aggályt fogalmazott meg azzal kapcsolatban, ahogy a Bizottság az általános költségeket kezelte. Mindezek alapján az exportáló gyártó kérte, hogy a Bizottság a fogyóeszközök és az általános költségek határértékének az exportáló gyártó által megadott értékeket tekintse.

(304) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. Megjegyezte, hogy valamennyi terméktípus esetében szükség van az összes termelési tényező szerinti részletes bontásra ahhoz, hogy megállapítható és ellenőrizhető legyen, hogy egy adott termelési tényező elhanyagolható-e. A kért információk részletezettsége tehát szükséges volt ahhoz, hogy valamennyi információ megállapítható és ellenőrizhető legyen, ideértve a fogyóeszközök közvetlen nyersanyagköltségeken belüli arányát, amelyet a rendes érték számtani képzéséhez használtak fel. Azzal az érvvel kapcsolatban, miszerint a fogyóeszközök torzulástól mentesek és maximális értéküket az exportáló gyártó által jelentett értékeken kell meghatározni, a Bizottság megjegyezte, hogy a fenti 3.1.1. szakaszban jelentős torzulások kerültek megállapításra. Ilyenkor az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerint a belföldi költségek csak abban az esetben használhatók fel, ha pontos és megfelelő bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy torzulástól mentesek. Az exportáló gyártók nem nyújtottak be, illetve a Bizottság nem talált a fogyóeszközökkel és az általános költségekkel kapcsolatos bizonyítékokat. Azzal a feltevéssel kapcsolatban, miszerint a fogyóeszközök torzulásának százalékban mért értéke megegyezik a közvetlen nyersanyagok torzulásának mértékével, a Bizottság először is emlékeztetett arra, hogy a mintában szereplő exportáló gyártó nem kifogásolta azt az alapelvet, hogy a kisebb jelentőségű termelési tényezőket fogyóeszközként kezelik. Miközben a Bizottság ezeknek az esetében a többi közvetlen nyersanyag átlagos torzulási tényezőjét alkalmazta, az exportáló gyártó nem szolgált olyan bizonyítékkal, amely alátámasztotta volna, hogy ez a feltételezés nem állja meg a helyét. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

6. **Általános gyártási költségek, SGA-költségek és nyereség**

(305) A Bizottság az együttműködő exportáló gyártónál felmerült általános előállítási költségeket kifejezte az exportáló gyártók tényleges előállítási költségeinek arányában. Ezt követően a Bizottság ezt a százalékos arányt alkalmazta a torzulástól mentes előállítási költségekre.

(306) Az SGA-költségek és a nyereség meghatározásához a Bizottság a 2020. március 30-i feljegyzésben bejelentett és a (218) preambulumbekezdésben említett módon az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. török vállalat vegyipari szegmensének 2018. évi pénzügyi adatait használta fel.

(307) Ahogy azt a (205) preambulumbekezdés kifejti, a Bizottság megállapította, hogy 2018-ban az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. pénzügyi kiadásai rendkívül magasak voltak, és megfelelő kiigazításuk szükséges. Ezért az SGA-költségek kiszámítása során a Bizottság nem vette figyelembe a 2018. évi pénzügyi kiadásokat, hanem helyette a vállalat 2017., 2016. és 2015. évi átlagos pénzügyi kiadásaival számolt. A kiigazítás nyomán nagyobb lett az SGA-költségek százalékban kifejezett értéke, a nyereségé pedig csökkent. Tehát a 2018. évi rendkívüli pénzügyi kiadások pusztán az SGA-költségek és a nyereség közötti eltolódást eredményeztek, de az SGA-költségek és a nyereség összegét nem befolyásolták. Tehát a kiigazítás összességében nem érintette az SGA-költségek és a nyereség együttes összegét.

(308) Ahogy a (303) preambulumbekezdés részletesen ismerteti, a végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a mintában szereplő exportáló gyártók egyike azzal érvelt, hogy az általános költségek – a fogyóeszközökkel együtt – nem tekintendők torzultnak, és maximális értéküket az exportáló gyártó által jelentett szinten kell meghatározni. Ezt az állítást a (304) preambulumbekezdés tárgyalja és utasítja el.

(309) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a mintában szereplő exportáló gyártók egyike azzal érvelt, hogy esetében a rendes érték képzéséhez a közvetett munkaerőköltségeket az általános költségek között számolták, ahelyett, hogy termelési tényezőnek tekintették volna, mindenekelőtt azért, mert a Bizottság pontos referenciaértéket határozott meg a munkaerőre nézve. Az mintában szereplő exportáló gyártó megjegyezte, hogy a munkaerő referenciaértékének közvetett munkaerőköltségekre való alkalmazásával pontosabb torzulástól mentes költség lett volna meghatározható, mint az általános költségekbe történő beemelésével.

(310) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság megjegyezte, hogy az exportáló gyártó maga emelte be a közvetett munkaerőt az előállítási költségek általános költségei közé, és ugyanakkor a közvetett munkaerőt külön termelési tényezőként adta meg. A kettős elszámolás elkerülése érdekében a Bizottság eltávolította a termelési tényezőként megadott közvetlen munkaerőt, és az általános költségek közé sorolta. Az általános költségek körébe tartozó közvetett munkaerő jellegére és a termék előállításában részt vevő személyzet bérében és végzettségében mutatkozó jelentős különbségekre való tekintettel, valamint a kettős elszámolás elkerülése és a következetesség biztosítása érdekében a Bizottság nem látta indokoltnak az exportáló gyártó eredeti megközelítésének módosítását, és a közvetett munkaerőt továbbra is az általános költségek részének tekintette. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(311) A végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a mintában szereplő két exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a Bizottságnak több mint egy gyártó SGA-költségeire és nyereségére vonatkozó adatokat kellett volna tekintetbe vennie. Az exportáló gyártók érveiket a Fellebbviteli Testület *EU – Bed Linen* (DS141) ügyben tett megállapításaira alapozták.

(312) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése nem tiltja azt, hogy egyetlen gyártó SG&A-költségeit használják fel. E rendelkezés WTO-törvénnyel való összeegyeztethetőségének kérdését a (98) preambulumbekezdés már tárgyalta. Továbbá, amint azt a 3.1.2.3. szakasz kifejti, a Bizottság megállapította, hogy a reprezentatív országban csak egy olyan vállalat működik, amelynek adatai könnyen elérhetők. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(313) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a mintában szereplő exportáló gyártók közül három kifogásolta, hogy a Bizottság az exportárból levont bizonyos fuvarozási költségeket, míg ugyanezen költségeket (a rakodómunka és egyebek költségeivel, valamint a pénzügyi költségekkel, például a bankköltségekkel együtt) a reprezentatív országban működő gyártó SGA-költségeiből nem vonta le.

(314) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság megjegyezte, hogy semmi nem mutat arra, hogy a reprezentatív országban működő gyártó esetében jelentett SGA-költségek tartalmaznak ilyen költségeket. Továbbá, a mintában szereplő exportáló gyártók nem nyújtottak be olyan bizonyítékot, amely ennek ellenkezőjét támasztotta volna alá. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(315) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a mintában szereplő exportáló gyártók egyike egyetértett azzal, hogy a reprezentatív országban működő gyártó pénzügyi kiadásai rendkívül magasak voltak, és ezért e vállalat SGA-költségeit ennek megfelelően ki kellett igazítani. Azzal viszont már nem értett egyet, hogy a vállalat nyeresége is kiigazításra szorulna ugyanezen rendkívüli kiadások miatt. Az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a nyereség kiigazítása kiegyenlítette az SGA-költségek kiigazításának hatását, mivel az SGA-költségek és a nyereség összege azonos maradt.

(316) A Bizottság nem értett egyet ezzel az értékeléssel, és azzal érvelt, hogy az SGA-költségeket és a nyereséget egyaránt befolyásolták a rendkívüli pénzügyi kiadások, és nem lenne értelme csak az egyiket korrigálni. A Bizottság véleménye szerint a nyereség kiigazítása nem teszi semmissé az SGA-költségek kiigazítását, hanem kiegészíti azt. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.1.4.2. Az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása a Wan Wei, a Mengwei és a Shuangxin vállalatra

(317) A Wan Wei, a Mengwei és a Shuangxin dömpingellenes kérdőívre adott válaszait megvizsgálva a Bizottság megjegyezte, hogy az előállítási költségekkel – és így a rendes érték számításával – kapcsolatos válaszokban a belső előállítású inputok (belső előállítású gőz, villamos energia és hasonlók) termelési tényezőit nem megfelelően rendelték hozzá a vizsgált termékhez. Ez nem felelt meg a Bizottság által a dömpingellenes kérdőívben megadott utasításoknak. Az ezt követő levélváltás során – amelynek keretében hiánypótlásra felhívó levelek és az ellenőrzést megelőző levelek kiküldésére is sor került – a Bizottság ismételten kérte a Wan Weit, a Mengweit és a Shuangxint, hogy válaszaikat a dömpingellenes kérdőív utasításainak megfelelően adják meg.

(318) A három fent említett vállalat az ezt követő válaszában azzal érvelt, hogy véleményünk szerint a kérdőív nem tölthető ki a Bizottság által kért módon. Azt állították, hogy objektíven és pontosan nem lehet elkülöníteni az egyes belső előállítású anyagok/energiák felhasználását, és nincs mód arra, hogy a belső előállítású anyagokhoz/energiákhoz kapcsolódó felhasználást és az anyagbeszerzést külön-külön jelentsék. A válaszok későbbi, felülvizsgált változatai e tekintetben szintén hiányosak voltak.

(319) A Bizottság nem értett egyet ezzel a véleménnyel. Kifejtette, hogy e vállalatok már készítettek jelentést a belső előállítású termelési tényezők előállításához szükséges inputokról, tehát ezek az inputok akár a vizsgált termékhez is rendelhetők.

(320) A Bizottság tájékoztatta a Wan Wei ([86]), a Mengwei ([87]) és a Shuangxin ([88]) vállalatot, hogy az ezen exportáló gyártók által megadott információk fent ismertetett hiányosságai miatt úgy döntött, hogy a vizsgált termék előállítása során felhasznált belső előállítású inputok vonatkozásában megállapításait az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdése szerinti tényekre kívánja alapozni.

(321) A 18. cikk szerinti levelekre adott válaszaikban az exportáló gyártók megismételték magyarázatukat arra nézve, hogy véleményük szerint miért nem áll módjukban rendelkezésre bocsátani a kért adatokat.

(322) A Bizottság megállapította a belső előállítású inputok torzulástól mentes árait, majd ezeket az árakat a (274) és (275) preambulumbekezdésben ismertetett módon felhasználta a rendes érték képzéséhez.

(323) A Mengwei telephelyén 2019 novemberében végzett ellenőrző látogatás során a vállalat több ponton felülvizsgálta a kérdőívre adott válaszát, ideértve az előállítási költségekkel kapcsolatos részt.

(324) Az ellenőrző látogatás utolsó napjának végén a vállalat a válasz újabb változatát nyújtotta be, ezzel semmissé téve az ellenőrzés során addig végzett munkát, valamint a kapcsolódó előkészítő munkát. A kérdéses rész az előállítási költségekre vonatkozott, ami befolyásolta a rendes érték képzését. Az új változatban többek között a munkaidő csökkent jelentős mértékben a korábbi verziókhoz képest. A Bizottság ezért tájékoztatta a vállalatot, hogy az ellenőrző látogatás utolsó pillanatában benyújtott információk ellenőrzésére nincs lehetőség.

(325) Az ellenőrző látogatásokat követően a Bizottság arról tájékoztatta a Mengweit ([89]), hogy az ellenőrző látogatás utolsó pillanatában benyújtott adatok ellenőrzésének elvégzésére nem volt mód, és hogy a Bizottság a legutoljára benyújtott adatok kapcsán a megállapításait az alaprendelet 18. cikk (1) bekezdése szerint az elérhető tényekre alapozza majd. A Mengwei nem tett észrevételt a 18. cikk szerinti levél nyomán.

(326) A Bizottság úgy döntött, hogy figyelmen kívül hagyja az ellenőrző látogatás utolsó pillanatában benyújtott információkat, amelyek ellenőrzésére nem volt lehetőség, és ebben a helyzetben megállapításait az utolsó verzió előtt benyújtott információkra alapozta, amelyeket még módjában állt ellenőrizni.

([86]) Az ellenőrző látogatásról készült jelentés korlátozott, a vállalatnak 2020. március 5-én elküldött változata és a 2020. február 26-án elküldött 18. cikk szerinti levél (t20.001693).

([87]) Az ellenőrző látogatásról készült jelentés korlátozott, a vállalatnak 2020. március 5-én elküldött változata és a 2020. február 26-án elküldött 18. cikk szerinti levél (t20.001693).

([88]) Az ellenőrző látogatásról készült jelentés korlátozott, a vállalatnak 2020. március 5-én elküldött változata és a 2020. február 26-án elküldött 18. cikk szerinti levél (t20.001692).

([89]) Az ellenőrző látogatásról készült jelentés korlátozott, a vállalatnak 2020. március 5-én elküldött változata és a 2020. március 16-án elküldött 18. cikk szerinti levél (t20.002421).

3.1.4.3. Az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása a Sinopec Ningxia vállalatra

(327) A Sinopec Ningxia telephelyén tett ellenőrző látogatás során – amelyre 2019. december 9. és 12. között Jincsüanban (Ninghszia) került sor – a Bizottság bizonyos lényegi és súlyos hiányosságokat tárt fel az előállítási költségről szóló jelentéstétellel kapcsolatban. Ezek a hiányosságok jelentős mértékben gátolták a kérdőívekre adott válaszok ezen szakaszát érintő vizsgálat szokásos folyamatát. Ezen belül a Sinopec Ningxia helytelenül végezte el a PVA-előállítás upstream szakaszai esetében a termelési tényezők (pl. VAM, acetilén, gőz stb.) értékének és felhasználásának hozzárendelését, és ezzel a PVA előállításához közvetetten felhasznált termelési tényezők többségét jelentősen túlbecsülte/alábecsülte. Ennek következtében az egyes termékkódokhoz tartozó előállítási költség nem volt megbízható.

(328) A Bizottság úgy ítélte, hogy a kérdőívben a terméktípusok szerinti bontásban megadott előállítási költségekkel kapcsolatos lényegi és súlyos hiányosságok jelentős mértékben gátolták a kérdőív ezen szakaszát érintő vizsgálat szokásos folyamatát. Ezért a Bizottság arról tájékoztatta a Sinopec Ningxiát, hogy az alaprendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összhangban a rendes értéknek az alaprendelet 2. cikkének (6a) bekezdése szerinti kiszámításakor a rendelkezésre álló tényekre kíván támaszkodni.

(329) Így a Sinopec Ningxia esetében a rendes érték képzése a többi együttműködő exportáló gyártó által megadott információk (nevezetesen a terméktípusok szerinti bontásban megadott előállítási költség és termelésitényező-felhasználás) alapján történt. Ezen belül a Sinopec Ningxia által jelentett egyes termékkódokra a Bizottság a többi együttműködő exportáló gyártó legmagasabb képzett rendes értékét alkalmazta.

(330) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a mintában szereplő exportáló gyártók egyike, valamint egy uniós gyártó / felhasználó azzal érvelt, hogy a többi együttműködő exportáló gyártó legmagasabb képzett rendes értékének a Sinopec Ningxia vállalatra vonatkozó rendes értékként történő felhasználásával a Bizottság az alaprendelet 18. cikkét büntetés gyanánt alkalmazta. Továbbá, az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a más exportáló gyártóktól – amelyek esetében szintén megtörtént az alaprendelet 18. cikkének alkalmazása – származó adatok felhasználásával a Bizottság nem a rendelkezésre álló legjobb tényekre támaszkodott, hanem bizonyos szempontból kétszer alkalmazta a Sinopec Ningxia vállalatra a 18. cikket. Az exportáló gyártó továbbá azzal érvelt, hogy a Bizottságnak a Sinopec Chongqing adatait kellett volna tekintetbe vennie, mivel arra a vállalatra nem vonatkozik az alaprendelet 18. cikke. Az exportáló gyártó véleménye szerint az, hogy a Sinopec Chongqing gyártási folyamata eltér a Sinopec Ningxia gyártási folyamatától, még nem zárja ki a Sinopec Chongqing adatainak felhasználását, mivel a gyártási folyamat nem befolyásolja a PVA árát.

(331) A Bizottság nem értett egyet ezekkel az állításokkal. A Bizottság mindenekelőtt megjegyezte, hogy – amint azt a (317)–(322) preambulumbekezdés ismerteti – az alaprendelet 18. cikkének a Wan Wei csoportra és a Shuangxinra történő alkalmazása a gyártás belső előállítású termelési tényezőire korlátozódott. Ahogy azt a (274) preambulumbekezdés és a mintában szereplő exportáló gyártók számára elérhetővé tett számítások részletesebben ismertetik, a költségekhez viszonyított arányuk tekintetében jelentős belső előállítású termelési tényezők értékeinek megállapításához a Bizottság a kérdéses exportáló gyártók által megadott és a Bizottság által ellenőrzött felhasználási arányokat vette figyelembe. Mint minden más termelési tényező esetében, ebben az esetben is ezeket az arányokat alkalmazták a torzulástól mentes értékekre. Amint azt a (275) preambulumbekezdés ismerteti, azokat a belső előállítású termelési tényezőket, amelyeknek az exportáló gyártó teljes előállítási költségein belül csak elhanyagolható súlya volt, a Bizottság – a többi nem jelentős termelési tényezőhöz hasonlóan – a fogyóeszközök kategóriájában vonta össze. A Bizottság tehát az alaprendelet 18. cikkét igen korlátozott mértékben alkalmazta a Wan Wei csoportra és a Shuangxinra, és kizárólag az ezen vállalatok által megadott ellenőrzött adatokat, valamint a referenciaértékeket használta (mint minden más termelési tényező esetében). A Bizottság ezért úgy vélte, hogy a Wan Wei csoportra és a Shuangxinra nézve megállapított rendes értékek a rendelkezésre álló legjobb tényekként felhasználhatók, anélkül, hogy ez büntetést jelentene a Sinopec Ningxia számára.

(332) Azzal a kapcsolatban, hogy a Sinopec Chongqing adatai tekinthetők-e a rendelkezésre álló legjobb tényeknek, a Bizottság és az exportáló gyártó egyaránt megjegyezte, hogy a Sinopec Chongqing és a Sinopec Ningxia más-más gyártási folyamatot alkalmaz. Az alapvető nyersanyagok tekintetében a Sinopec Ningxia gyártási folyamata közelebb áll a Wan Wei csoportéhoz és a Shuangxinéhez. Ez nem feltétlenül befolyásolja az PVA árait, ám jelentős hatással van a rendes érték képzésére, amely a termelési tényezők (ideértve a nyersanyagokat), azok felhasználási aránya és referenciaértékei alapján történik. Maga a Sinopec Group is elismerte, hogy a gyártási folyamat befolyásolja a képzett rendes érték szintjét és ezáltal a dömpingkülönbözeteket is. A 2020. június 16-i beadványában a Sinopec azzal érvelt, hogy „több amerikai dömpingellenes vizsgálat során a Sinopec Chongqing esetében nulla összegű vagy igen alacsony dömpingkülönbözetet eredményezett az, hogy gyártási folyamatai és termékei specifikus jellemzői nagymértékben eltérnek a kínai gyártókéitól.” Mivel a Sinopec Chongqing gyártási folyamata is jelentősen eltér a Sinopec Ningxia által használttól, az előbbi adatai nem tekinthetők az utóbbira vonatkozó rendes érték meghatározásához használható rendelkezésre álló legjobb tényeknek.

(333) Végezetül, ami a terméktípusonkénti legmagasabb rendes érték alkalmazását illeti, a Bizottság nem gondolja úgy, hogy ez a megközelítés büntető jellegű lenne. Mivel a Bizottságnak nem állt módjában ellenőrizni és így felhasználni a Sinopec Ningxia által a rendes érték képzése céljából benyújtott adatokat, nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, amely azt támasztja alá, hogy a Sinopec Ningxia terméktípusonkénti rendes értéke alacsonyabb lenne, mint a hasonló nyersanyagokat használó más együttműködő gyártók terméktípusonkénti legmagasabb rendes értéke.

(334) A fenti okok miatt ezeket az állításokat a Bizottság elutasította.

3.1.4.4. A rendes érték számítása

(335) A Bizottság a számtanilag képzett rendes értéket az alábbi lépésekben állapította meg.

(336) Elsőként megállapította a PVA torzulástól mentes előállítási költségeit. Ennek keretében az egyes termelési tényezőkből az együttműködő exportáló gyártó által felhasznált mennyiségeket beszorozta a torzulástól mentes egységköltségekkel.

(337) Ezt követően a torzulástól mentes előállítási költségek meghatározásához a Bizottság a torzulástól mentes gyártási költségeket megnövelte a (305) preambulumbekezdésben ismertetett módon meghatározott általános gyártási költségekkel..

(338) Végül a Bizottság a (337) preambulumbekezdésben ismertetett módon meghatározott előállítási költségeket a (205) és (218) preambulumbekezdéssel összhangban megnövelte az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. vállalat SGA-költségeivel és nyereségével.

(339) Az értékesített áruk költségének százalékaként kifejezett és a torzulástól mentes előállítási költségekre alkalmazott SGA-költség 17,6 % volt.

(340) Az értékesített áruk költségének százalékaként kifejezett és a torzulástól mentes előállítási költségekre alkalmazott nyereség 4,0 % volt.

(341) Ennek alapján a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése a) pontjának megfelelően terméktípusonként meghatározta a gyártelepi paritáson számított rendes értéket.

(342) A 2019. december 20-i feljegyzés nyomán a vizsgált terméket értékesítő kereskedők közül három azt állította, hogy a rendes érték meghatározásához a termelési tényezőket, a villamos energiát, a vizet és a földgázt érintő mennyiségi engedményeket tekintetbe kell venni. A felek azt állították, hogy az általános indexek nem vették tekintetbe ezeket az engedményeket, és hogy nagy mennyiség beszerzése esetén igénybe vehetők ilyen engedmények. A felek kérték a rendes érték kiigazítását a termelési tényezőket, a villamos energiát, a vizet és a földgázt érintő engedményekre tekintettel. Az érdekelt felek azt is állították, hogy a PVA-gyártók túlnyomó többsége nagyvállalat, amelyek számára a nyersanyagok és az energia beszerzésekor előnyt jelent az árcsökkentés. A 2020. március 30-i feljegyzés nyomán ugyanezen érdekelt felek megismételték ezt az állításukat, anélkül, hogy további bizonyítékokat nyújtottak volna be annak alátámasztására. Egy későbbi szakaszban ugyanezen felelek azt állították, hogy a török gáz- és energiapiac nem liberalizált, és hogy az árakat a hatóságok szabják meg.

(343) A Bizottság emlékeztet arra, hogy a villamos energia és a földgáz esetében használt, a (279) preambulumbekezdésben említett források az ipari felhasználókra vonatkozó adatokat tartalmaznak. Megjegyzi továbbá, hogy az érdekelt felek által hivatkozott mennyiségi engedményekkel, illetve azok mértékével kapcsolatban tett kijelentés csupán általános állítás, amely semmilyen módon nincs sem számszerűsítve, sem alátámasztva. Végezetül, az ezen felek által adott információk nem támasztották alá azt az állításukat, hogy a gáz- és energiapiac nem liberalizált és az árakat a hatóságok szabják meg. Épp ellenkezőleg, a felek által benyújtott jelentések a liberalizált török energiapiac jellemzőit írják le, valamint azt mutatják, hogy az illetékes szabályozó szervek szerepe pusztán a piac megfelelő működésének biztosítása. A Bizottság ezért megalapozatlannak találja és elutasítja ezeket az állításokat.

(344) A 2019. december 20-i feljegyzés nyomán ugyanezen érdekelt felek azt állították, hogy a vizsgált kínai exportálóknál a PVA-termékek esetében nem jelentkeznek „nagymértékű értékesítési költségek” vagy pénzügyi költségek, és hogy a rendes érték számítása során a Bizottságnak nem lenne szabad figyelembe vennie az exportáló gyártók semmilyen értékesítési vagy pénzügyi költségét. A későbbiekben ugyanezek a felek megismételték az alacsonyabb értékesítési költségekre vonatkozó állításukat.

(345) A rendes érték számításával kapcsolatos állítás hasonló volt ahhoz, amelyet ugyanezen érdekelt felek az Ilkalem Ticaret Ve Sanayi A.S. reprezentatív országban működő megfelelő vállalatként való kiválasztása kapcsán tettek, és amelyet a fenti (216) és (217) preambulumbekezdés ismertet és tárgyal. A Bizottság megjegyzi azt is, hogy semmilyen releváns módon nincs alátámasztva az az állítás, miszerint a kínai exportáló gyártóknál a PVA-termékek esetében nem jelentkeznek nagymértékű értékesítési költségek vagy pénzügyi költségek, és hogy ezt a vizsgálat sem erősítette meg. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(346) A 2019. december 20-i feljegyzés nyomán a mintában szereplő ugyanezen három exportáló gyártó ismertette véleményét a rendes érték számítása során alkalmazandó, a beruházás értékcsökkenésének elszámolását célzó megfelelő módszerekről. Egy későbbi szakaszban ugyanezen felek kiegészítették állításukat azzal, hogy a Kínából származó PVA-hoz nem kapcsolódnak kutatási és fejlesztési (a továbbiakban: K+F) költségek.

(347) Az általános gyártási költségeket, az SGA-költségeket és a nyereséget – beleértve t az értékcsökkenést és a K+F-költségeket is – figyelembe vevő általános módszertant a fenti (305) preambulumbekezdés ismerteti. Továbbá, az egyes együttműködő exportáló gyártók esetében alkalmazott részletes módszertan e vállalatok számára közzétételre került a specifikus tájékoztatókban. A korábban kialakult gyakorlatnak megfelelően ezen exportáló gyártók mindegyike minden esetben lehetőséget kap arra, hogy a vonatkozó számításokkal és módszertannal kapcsolatban észrevételeket tegyen. A Bizottság tehát a vizsgált terméket értékesítő kereskedők állítását a tények tekintetében tévesnek tekintette, és emiatt elutasította.

(348) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a kínai kormány azzal érvelt, hogy a Bizottság a kínai vállalatok esetében alkalmazandó rendes érték képzéséhez megfelelő kiigazítások végrehajtása nélkül fogadta el a törökországi gyártók PVB-hez kapcsolódó költségekre (többek között az importált nyersanyagok árára) vonatkozó adatait. A kínai kormány véleménye szerint a képzett rendes érték nagyban eltér a mintában szereplő exportáló gyártók tényleges gyártási helyzetétől, így a WTO-szabályoknak az árak összehasonlíthatóságára vonatkozó követelményei értelmetlenné válnak.

(349) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság megjegyezte, hogy a rendes érték képzéséhez nem használta fel a törökországi gyártók PVB-hez kapcsolódó költségekre vonatkozó adatait (ideértve az importált nyersanyagok árát), hanem a reprezentatív országban működő gyártó SGA-költségeit és százalékban számolt nyereségét vette figyelembe. A költségszerkezet (ideértve a nyersanyagok felhasználási arányát) meghatározása azonban az exportáló gyártók által megadott és a Bizottság által ellenőrzött adatokon alapult, torzulástól mentes referenciaértékek felhasználása mellett. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.2. **Exportár**

(350) A mintába felvett exportáló gyártók az Unióba vagy közvetlenül független vevőknek, vagy importőrként eljáró, velük kapcsolatban álló vállalatokon keresztül exportáltak.

(351) Ha az exportáló gyártók az érintett terméket közvetlenül az uniós független vevőknek exportálták, akkor az exportár az alaprendelet 2. cikkének (8) bekezdésével összhangban az Unióba irányuló exportra értékesített érintett termékért ténylegesen megfizetett vagy megfizetendő ár volt.

(352) Abban az esetben, ha az exportáló gyártók az érintett terméket velük kapcsolatban álló importőrön keresztül exportálták az Unióba, az exportár megállapítása az alaprendelet 2. cikkének (9) bekezdésével összhangban az importált termék uniós független vevők részére történt első viszonteladásakor alkalmazott ár alapján történt. Ebben az esetben a Bizottság az árat a behozatal és a viszonteladás között felmerülő, az együttműködő független importőrök által megadott összes költség – köztük a velük kapcsolatban álló importőrnél ténylegesen jelentkező SGA-költségek és 6,89 %-os nyereség – figyelembevételével kiigazította.

(353) Az exportáló gyártók egyike bizonyos mennyiségű PVA-t független belföldi kereskedők részére értékesített, tudva, hogy az értékesített termékeket az uniós piacra szánták. Az exportár megállapításához a Bizottság ezeket az értékesítéseket is figyelembe vette.

(354) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben egy exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a hitelköltségek kiszámításakor a Bizottságnak az USD-ben megadott (nem pedig az RMB-ben megadott) hitelkamatokat kell figyelembe vennie, tekintettel arra, hogy az exportügyleteket USD-ben számolták el.

(355) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság megjegyezte, hogy bár az exportügyleteket USD-ben számolták el, a kifizetett összegeket RMB-re váltották, illetve RMB-ben helyezték letétbe. Továbbá, az exportáló gyártó nem szolgált bizonyítékkal arra, hogy USD-ben van hitele, ezért a hitelköltségek esetében alkalmazott helyes kamatláb az RMB-ben megadott kamatláb. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.3. **Összehasonlítás**

(356) A Bizottság a rendes értéket és az együttműködő exportáló gyártó exportárát gyártelepi paritáson hasonlította össze.

(357) Azokban az esetekben, amikor azt a méltányos összehasonlítás szükségessé tette, a Bizottság az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek figyelembevételével kiigazította. Ennek keretében a Bizottság – az együttműködő vállalat tényleges adatai alapján – az anyagmozgatási és fuvarozási költségek, a hitelköltség és a banki költségek, az illetékek, valamint a közvetett adók figyelembevétele érdekében végzett kiigazítást.

(358) A mintában szereplő vállalatok két csoportja esetében a Bizottság a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja alapján kiigazítást végzett a kapcsolatban álló kereskedőkön keresztül történő értékesítésekre vonatkozóan is. Mindkét csoport a vele kapcsolatban álló kereskedőn / kereskedő gyártón keresztül értékesített PVA-t az Unió részére. Megállapítást nyert, hogy a velük kapcsolatban álló kereskedő / kereskedő gyártó az ügynökökéhez hasonló funkciót töltött be. Ezek a kapcsolatban álló vállalatok ügyfeleket kutattak fel, és kapcsolatot létesítettek velük. Tehát felelősséggel tartoztak az értékesítési folyamatért. A kiigazítás az érintett kapcsolatban álló kereskedők SGA-költségeit és nyereségét (6,89 %) foglalta magában, amely adatokat az együttműködő független importőrök nyújtották be.

(359) A 2019. december 20-i feljegyzés nyomán a vizsgált termék értékesítői közül három azt állította, hogy a Bizottságnak az exportárak és a rendes érték összevetésekor figyelembe kell vennie az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésében előírt elemeket, például a fizikai jellemzőket, az árengedményeket, a kedvezményeket és a mennyiségeket, a kereskedelem szintjét, a hitelt, az eladás utáni költségeket, a jutalékokat és az „egyéb tényezőket" (mindenekelőtt a magasabb szintű termék tanúsítási költségeit). A későbbiekben ugyanezek a felek megismételték a hitelköltségekre és az eladás utáni technikai segítségnyújtásra vonatkozó állításukat.

(360) A (357) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság azokban az esetekben, amikor azt a méltányos összehasonlítás szükségessé tette, az exportárat az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségek figyelembevételével kiigazította. A Bizottság ezért redundánsnak találja és elutasítja ezeket az állításokat.

(361) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben az egyik felhasználó azzal érvelt, hogy a Bizottságnak nem lenne szabad a GTA szerinti értékeken, valamint a reprezentatív országokban működő gyártók SGA-költségein és nyereségén alapuló rendes értéket a Kínában működő kínai exportáló gyártóknál jelentkező nyersanyag-árakon, SGA-költségeken és haszonkulcson alapuló exportárral összevetni. A felhasználó szerint az exportárat és a rendes értéket ugyanazon nyersanyag- és SGA-költségek alapján kell kiszámítani.

(362) A Bizottság nem értett egyet a dömpingszámítás ezen leírásával. A 3.1.4.4. szakaszban ismertetettek szerint a Bizottság az alaprendelet 2. cikke (6a) bekezdése szerint állapította meg a rendes értéket. A 3.2. szakaszban ismertetettek szerint a Bizottság – a felhasználó állításával ellentétben – az exportárat az együttműködő exportáló gyártók által ténylegesen felszámított árak, nem pedig a költségek alapján számította ki. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(363) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a mintában szereplő két exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a Bizottság a jutalékok esetében tévesen végezte el a kapcsolatban álló kereskedőkön keresztül történő értékesítések exportárának az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítását. Továbbá azzal érveltek, hogy a Bizottság nem mutatott be bizonyítékot, amely alátámasztotta volna a kiigazítás szükségességét. Mindkét exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a csoportjaik részét képező gyártó és értékesítő vállalatok egyetlen gazdasági egységet alkotnak.

(364) A Bizottság nem értett egyet ezekkel az állításokkal. A kiegészítő végső tájékoztatóban az exportáló gyártók mindkét csoportja számára közzétett okokból a Bizottság úgy ítélte, hogy egyik csoport sem minősül egyetlen gazdasági egységnek. Az ezekben a dokumentumokban ismertetett érvek bizalmas üzleti információkat tartalmaznak, és jelen dokumentumban nem adható róluk részletes összegzés. Értékelésében a Bizottság különösen azt mérlegelte, hogy i. a kérdéses vállalatok szerepe valóban elkülönül-e, például az egyik végzi az értékesítést, a másik pedig kizárólag az előállítást, és hogy ii. ezeknek az értékesítő vállalatoknak a fő funkciója-e a vállalat termékének értékesítése, illetve az értékesítés előmozdítása. A Bizottság továbbá tekintetbe vette a vállalatok telephelyét, valamint részleteiben mérlegelte az értékesítési, általános és igazgatási költségeket. Ennek az értékelésnek az alapján a Bizottság ezeket az állításokat elutasította.

(365) A végső tájékoztatás kiegészítéséhez fűzött észrevételeiben a Sinopec Group nem értett egyet a Bizottságnak azzal a megállapításával, hogy indokolt az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás. Az exportáló gyártó először azzal érvelt, hogy a Sinopec Chongqing USA-ba irányuló közvetlen értékesítése korlátozott és „szokatlan". A Sinopec Group azt is megjegyezte, hogy a Sinopec Ningxia nem folytat közvetlen export-értékesítést. A Sinopec Group azzal érvelt, hogy a kiigazítás csak abban az esetben lehet indokolt, ha a közvetlen exportértékesítés (igen) jelentős mértékű. A Sinopec Group ezután azzal is érvelt, hogy az egyetlen gazdasági egység fennállásának megállapítása szempontjából irreleváns, hogy a gyártó vállalatok végeznek-e jelentős mértékű közvetlen belföldi értékesítést. A Sinopec Group azzal érvelt, hogy a Sinopec Chongqing és a Sinopec Ningxia értékesítési költségei csak a belföldi értékesítéssel és (a Sinopec Chongqing esetében) az USA-ba irányuló export-értékesítéssel állnak összefüggésben, és ezért irrelevánsak. A Sinopec Group ezután megjegyezte, hogy az, hogy a Sinopec Central China független gyártóktól vásárol PVA-t, nem jelenti azt, hogy nem alkothat egyetlen gazdasági egységet a gyártó vállalatokkal. Emellett a Sinopec Group úgy ítélte meg, hogy ezek a beszerzések igen korlátozottak, és azzal érvelt, hogy a kiigazítás csak abban az esetben hajtható végre, ha a független gyártóktól való beszerzés mértéke jelentős. Végezetül, a Sinopec azzal érvelt, hogy a gyártó vállalatok és a kereskedő közötti távolság lényegtelen.

(366) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság megjegyezte, hogy a végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a Sinopec Group nem vitatta a Bizottság értékelését megalapozó tényeket, és nem ismertetett további tényeket. Azzal kapcsolatban, hogy a Sinopec Central China, a Sinopec Chongqing és a Sinopec Ningxia a Sinopec Group irányítása alatt áll, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a közös ellenőrzés fennállása az egyetlen gazdasági egység fennállásának szükséges előfeltétele, illetve szükségessé teszi annak elemzését, hogy a kapcsolatban álló kereskedőre vonatkozó releváns tények összessége bizonyítja-e az egyetlen gazdasági egység fennállását. A cél annak megállapítása, hogy a kapcsolatban álló kereskedő funkciói azonosak-e egy belső értékesítési részleg funkcióival. Ezt az elemzést az egyes esetekben megállapított tényekre támaszkodva kell elvégezni, ezért nem minden esetben helyes összehasonlítás céljából olyan más vizsgálatokat tekintetbe venni, ahol az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás végrehajtásáról vagy végrehajtásának elmaradásáról született döntés.

(367) Az ügy nem vitatott tényeire támaszkodva, valamint a Sinopec Group által a végső tájékoztatás kiegészítésére adott válaszban ismertetett érveket figyelembe véve a Bizottság úgy ítélte meg, hogy jelen esetben nem ez a helyzet.

(368) Először is, a Sinopec Chongqing jelentős mértékű közvetlen értékesítést végzett harmadik országok felé. Ezek százalékos aránya a teljes exportértékesítésen belül a bizonyos más esetekben megállapított arányoknál alacsonyabb lehetett, de a Bizottság így is jelentős mértékűnek találta. A Sinopec Group azt állította, hogy a Sinopec Chongqing harmadik országokba irányuló exportértékesítése „szokatlan", mivel az USA-ba irányul, annak érdekében, hogy kihasználhassa az USA releváns dömpingellenes jogszabályai által lehetővé tett nulla vámtétel jelentette előnyöket. A Bizottságnak nem állt módjában ellenőrizni, hogy ez az állítás megfelel-e a valóságnak, azonban megjegyezte, hogy ez nem változtatna azon a tényen, hogy a Sinopec Chongqing harmadik országok piacára irányuló, az érintett importáló ország hatóságai által elismert tényleges exportértékesítést végez. Továbbá, maga a Sinopec is elismerte, hogy ezekből az értékesítésekből adódik a Sinopec Chongqing értékesítési költségeinek egy része.

(369) A Bizottság nem értett egyet azzal, hogy irreleváns lenne az, hogy a gyártó folytat-e közvetlen értékesítést a belföldi piacon. Ahogy azt a Bíróság ([90]) megerősítette, az egyetlen gazdasági egység fennállása akkor állapítható meg, ha a gyártó egy forgalmazó vállalatot bíz meg azokkal a feladatokkal, amelyek szokásos módon a belső értékesítési részleg feladatkörébe tartoznának. A (368) preambulumbekezdésben tárgyalt belföldi értékesítések és exportértékesítések általában a belső értékesítési részleg feladatai közé tartoznak. Ebben az esetben a Bizottság tudomásul vette azt, hogy a Sinopec nem vitatta a belföldi értékesítések (és részben az exportértékesítések) kapcsán jelentkező értékesítési költségeket, és úgy vélte, hogy „természetes, hogy e vállalatoknál értékesítési költségek jelentkeznek."

(370) A Bizottság megjegyezte, hogy a Sinopec azt sem vitatta, hogy a Sinopec Central China nem csak a csoport által előállított PVA-t értékesíti vagy akár exportálja, hanem más független vállalatok által előállított PVA-val is kereskedik. Az, hogy a harmadik felek által előállított PVA-t nem exportálja, hanem a belföldi piacon értékesíti, nem mond ellen annak a megállapításnak, hogy ebben a tekintetben inkább kereskedőként, semmint belső értékesítési részlegként lép fel.

(371) Végezetül, a Sinopec Central China független PVA-gyártóktól való beszerzései kapcsán a Bizottság nem értett egyet azzal a kijelentéssel, hogy kiigazítás csak abban az esetben hajtható végre, ha a független felektől való beszerzések jelentősek. Abból, hogy a *Musim Mas* ([91]) ügyében ez volt a helyzet, még nem következik, hogy az ott megállapított beszerzési arány küszöbérték lenne, amely alatt a vállalatok egyetlen gazdasági egységet alkotnak, fölötte pedig nem. Valójában a fentebb tárgyalt elemek egyike sem meghatározó önmagában. Ezeket az elemeket együttesen, minden egyes egyedi esetre nézve kell mérlegelni.

(372) Összegzésként a Bizottság emlékeztetett arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontja szerinti elemzés célja a kapcsolatban álló kereskedő vállalat státuszának meghatározása az összes releváns tény fényében. Annak a következtetésnek a levonásához, hogy a csoporton belül egy adott vállalat jutalékos alapon dolgozó ügynöknek tekintendő, nem szükséges, hogy a csoporton belüli valamennyi vállalat esetében megállapítható legyen valamennyi tény. Ezért nem meggyőző az az érv, miszerint a Sinopec Central China ilyen ügynöknek tekinthető a csoport egyik vállalatához fűződő kapcsolatában, ugyanakkor pedig ugyanezen csoport másik vállalatához fűződő kapcsolatában belső értékesítési részlegnek.

(373) A Sinopec csoportról alkotott teljes képet, valamint a Sinopec Central China csoporton belüli tevékenységét vizsgálva a Bizottság megerősítette, hogy ez utóbbi nem belső értékesítési részlegnek, hanem az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja értelmében vett kereskedőnek tekinthető.

(374) A fenti okok miatt ezt az állítást a Bizottság elutasította.

([90]) Lásd például a Törvényszék T-26/12. sz., Musim Mas ügyben 2015. június 25-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2015:437) 43. pontját.
([91]) Ibid.

(375) A végső tájékoztatás kiegészítéséhez fűzött észrevételeiben a Wan Wei csoport nem értett egyet a Bizottságnak azzal a megállapításával, miszerint a Mengwei a Wan Weien keresztül eszközölt értékesítései esetében indokolt az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás. A Wan Wei csoport kifogásolta, hogy a jogszabályban előírt minimum 10 nap helyett csak 5 nap állt rendelkezésére arra, hogy észrevételeket tegyen a végső tájékoztatás kiegészítésével kapcsolatban, ami akadályozta a védelemhez való jogát. A Wan Wei ezután kijelentette, hogy a Bizottság állítólag úgy nyilatkozott az ellenőrző látogatás során, hogy a Mengwei csupán a Wan Wei gyára vagy gyártási helyszíne. Az exportáló gyártó ezután azzal érvelt, hogy a Mengweit a Wan Wei irányítja, és ezért egyetlen gazdasági egységet alkot azzal. Az exportáló gyártó szerint a Bizottság ezt hallgatólagosan elismerte azzal, hogy a Wan Wei Group esetében egyetlen dömpingkülönbözetet határozott meg.

(376) Az exportáló gyártó ezután azzal érvelt, hogy a Mengwei harmadik országokba irányuló exportértékesítése az összes értékesítéshez képest nem jelentős. Az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdése i) pontja szerinti kiigazítás csak abban az esetben hajtható végre, ha az ilyen jellegű közvetlen export-értékesítések (igen) jelentős mértékűek. Az exportáló gyártó továbbá azzal érvelt, hogy a Mengwei közvetlen belföldi értékesítései nem relevánsak annak megítélése szempontjából, hogy a Wan Wei a Mengwei értékesítési részlegeként működik-e. Az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy ha a gyártó vállalat közvetlen értékesítést végez, az még nem zárja ki az egyetlen gazdasági egység fennállásának megállapítását. Az exportáló gyártó megerősítette, hogy a Wan Wei vásárol ugyan PVA-t független gyártóktól, de rámutatott, hogy e beszerzések a Mengweitől történő beszerzésekhez képest kis mennyiséget képviselnek. Az exportáló gyártó érvelése szerint az, hogy a kereskedő független gyártótól is vásárol termékeket, még nem jelenti azt, hogy nem alkothat egyetlen gazdasági egységet egy gyártó vállalattal. Végezetül, az exportáló gyártó azzal érvelt, hogy a Wan Wei és a Mengwei közötti távolság lényegtelen.

(377) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. Az állítás eljárással kapcsolatos része vonatkozásában a Bizottság megjegyezte, hogy az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdése a végső tájékoztatás kiegészítéséhez fűzött észrevételekre kifejezetten 10 napnál rövidebb időtartamot ír elő. Tekintettel arra, hogy a beérkező észrevételek a vizsgálat megállapításainak csupán egy aspektusát érintették, a Bizottság úgy ítélte, hogy az ötnapos határidő elegendő. Továbbá, ha a mintában szereplő exportáló gyártó úgy ítélte, hogy ez a határidő nem megfelelő, kérhette volna annak meghosszabbítását. Egy másik érdekelt fél kért és kapott is ilyen hosszabbítást a Bizottságtól.

(378) Az állítás érdemi részével kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy a végső tájékoztatással kapcsolatos észrevételeiben a Wan Wei nem vitatta a Bizottság értékelését megalapozó tényeket, és nem is ismertetett további tényeket. Azzal kapcsolatban, hogy a Mengwei a Wan Wei irányítása alatt áll, a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a kereskedő vállalatnak a gyártó fölött gyakorolt irányítása (vagy a gyártónak a kereskedő vállalat fölött gyakorolt irányítása) az egyetlen gazdasági egység fennállásának szükséges előfeltétele, illetve szükségessé teszi annak elemzését, hogy a kapcsolatban álló kereskedőre vonatkozó releváns tények összessége bizonyítja-e az egyetlen gazdasági egység fennállását. A cél annak megállapítása, hogy a kapcsolatban álló kereskedő funkciói azonosak-e egy belső értékesítési részleg funkcióival. Ezt az elemzést az egyes esetekben megállapított tényekre támaszkodva kell elvégezni, ezért értelmetlen összehasonlítás céljából olyan más vizsgálatokat tekintetbe venni, ahol az alaprendelet 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás végrehajtásáról vagy végrehajtásának elmaradásáról született döntés.

(379) Az ügy nem vitatott tényeire támaszkodva, valamint a Wan Wei által a végső tájékoztatás kiegészítésére adott válaszban ismertetett érvek figyelembevételével a Bizottság úgy ítélte meg, hogy jelen esetben nem ez a helyzet.

(380) Először is, azzal az állítással kapcsolatban, miszerint a Wan Wei és a Mengwei egyetlen gazdasági egységet alkot, mivel csoportnak tekintik őket és ezért esetükben egyetlen dömpingkülönbözetet került megállapításra, a Bizottság megjegyezte, hogy ez még nem jelenti azt, hogy a Wan Wei és a Mengwei egyetlen gazdasági egységet alkotna. Ez két különböző fogalom. A Bizottság egyúttal azt is megjegyezte, hogy a vizsgálat egyetlen pontján sem fogadta el azt, hogy a Mengwei csupán a Wan Wei gyára vagy gyártási helyszíne lenne. A Bizottságnak az a szándéka, hogy az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontját kívánja alkalmazni a Mengwei által a Wan Wei közvetítésével végzett értékesítésre, alátámasztja azt, hogy a Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással.

(381) Másodszor, a Bizottság egyetértett azzal, hogy a Mengwei összértékesítésében (export- és belföldi értékesítésében) a harmadik országokba irányuló közvetlen értékesítések aránya viszonylag alacsony. Ennek az az oka, hogy a Mengwei jelentős mértékű közvetlen értékesítést végez a belföldi piacon. Tehát ha a Mengwei közvetlen export-értékesítését az összes exportértékesítésével (vagyis a belföldi értékesítés nélküli értékesítésével) vetnék össze, akkor az arány jóval magasabb lenne.

(382) Harmadszor, a Bizottság nem értett egyet azzal, hogy irreleváns lenne az, hogy a gyártó folytat-e közvetlen értékesítést a belföldi piacon. Ahogy azt a Bíróság ([92]) megerősítette, az egyetlen gazdasági egység fennállása akkor állapítható meg, ha a gyártó egy forgalmazó vállalatot bíz meg azokkal a feladatokkal, amelyek szokásos módon a belső értékesítési részleg feladatkörébe tartoznának. A közvetlen belföldi értékesítések és fent tárgyalt exportértékesítések általában a belső értékesítési részleg feladatai közé tartoznak. Ezen a ponton a Bizottság azt is megjegyezte, hogy a Wan Wei Group nem vitatta a Bizottságnak a Mengwei értékesítési költségein alapuló érvelését. E költségek egyértelműen bizonyítják, hogy a Mengwei rendelkezik saját értékesítési részleggel, és hogy – amint azt az exportáló gyártó állítja – a Mengwei nem csupán a Wan Wei gyára vagy gyártási helyszíne. Mindenesetre a Bizottság emlékeztetett arra, hogy – amint azt a fentiek ismertetik – a Mengwei jelentős mértékű közvetlen exportértékesítést végez, ami önmagában is mutatja, hogy az exportértékesítés céljára valódi értékesítési részleggel rendelkezik.

(383) A Bizottság megjegyezte, hogy a Wan Wei Group azt sem vitatta, hogy a Wan Wei nem csak a csoport által előállított PVA-t értékesíti vagy akár exportálja, hanem más független vállalatok által előállított PVA-val is kereskedik. Ez is azt a megállapítást támasztja alá, hogy a Wan Wei inkább kereskedőként, semmint a Mengwei belső értékesítési részlegeként lép fel.

(384) A Wan Wei független PVA-gyártóktól való beszerzései kapcsán a Bizottság nem értett egyet azzal az érvvel, hogy kiigazítás csak abban az esetben hajtható végre, ha a független felektől való beszerzések jelentősek. Abból, hogy a *Musim Mas* ([93]) ügyében ez volt a helyzet, még nem következik, hogy az ott megállapított beszerzési arány küszöbérték lenne, amely alatt a vállalatok egyetlen gazdasági egységet alkotnak, fölötte pedig nem. Valójában a fentebb tárgyalt elemek egyike sem meghatározó önmagában. Ezeket az elemeket együttesen, minden egyes egyedi esetre nézve kell mérlegelni.

(385) A Wan Wei csoportról alkotott teljes képet, valamint a Wan Weinek a Mengwei PVA-jához kapcsolódó tevékenységét vizsgálva a Bizottság megerősítette, hogy az előbbi nem az utóbbi belső értékesítési részlegének, hanem az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja értelmében vett kereskedőnek tekinthető.

(386) A fenti okok miatt ezt az állítást a Bizottság elutasította.

(387) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben a mintában szereplő három exportáló gyártó és egy uniós gyártó / felhasználó megjegyezte, hogy a vissza nem térítendő héa esetében nincs szükség kiigazításra. Ezek az érdekelt felek azzal érveltek, hogy a Bizottság nem ismertette, hogy miért van szükség ilyen kiigazításra, különösen annak fényében, hogy a rendes érték képzése (részben) harmadik ország adatainak felhasználásával történt. Ezek az érdekelt felek azt is állították, hogy a Bizottság nem ismertette, hogy a héa kiigazításának hiányában miért alakulna ki olyan különbség az exportár és a képzett rendes érték között, amely hatással lenne az árak összehasonlíthatóságára. Véleményük szerint mivel a rendes árat képzés útján határozzák meg, az előzetesen felszámított héa-t nem térítik vissza, ezért a héa-visszatérítés különbségei esetében nincs szükség kiigazításra.

(388) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja szerinti kiigazítást hajtott végre a Kínából az Unióba irányuló, közvetett adó hatálya alá tartozó exportértékesítés, valamint a közvetett adókat (például héát) nem tartalmazó rendes érték közötti különbözetnek megfelelően. A Bizottságnak nem szükséges bizonyítania, hogy a képzett rendes érték esetében ténylegesen felmerül a belföldi piacon végzett értékesítés után teljes mértékben visszatéríthető héa, mivel ez nem releváns. A (335)–(347) és a (295) preambulumbekezdésben említett módon képzett rendes érték nem tartalmazott héát, mivel a reprezentatív országra vonatkozóan megállapított torzulástól mentes értékeket a Bizottság az exportáló országra vonatkozó rendes érték kiszámítása során nettó értéken veszi figyelembe. A belföldi piacon végzett értékesítés és az export héa tekintetében való kezelését érintő helyzet kizárólag Kínában áll fenn. A vizsgálat megállapította, hogy a vizsgálati időszakban Kínában az exportáló gyártóknak az export kapcsán 13 %-os vagy 16 %-os héakötelezettségük keletkezett (13 % 2019. áprilistól júniusig, és 16 % 2018. júliustól 2019. márciusig), amelyből 5 %, 9 % vagy 10 % kerül visszatérítésre (5 % 2018. júliustól augusztusig, 9 % 2018. szeptembertől októberig, és 10 % 2018. novembertől 2019. júniusig). A Bizottság ezért az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontjának megfelelően elvégezte a rendes érték kiigazítását, amely a közvetett adókból – a jelen ügyben az exportértékesítések után részlegesen visszatérített héából – eredő különbség miatt volt szükséges. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

([92]) Lásd például a Törvényszék T-26/12. sz., Musim Mas ügyben 2015. június 25-én hozott ítéletének (ECLI:EU:T:2015:437) 43. pontját.

([93]) Ibid.

(389) A végső tájékoztatáshoz fűzött észrevételeiben három importőr megismételte azt az észrevételt, miszerint a Bizottságnak ki kell igazítania az exportárat azért, hogy az tükrözze azt, hogy i. a kínai exportáló gyártók sosem neveznek ki kereskedelmi ügynököket vagy közvetítőket, hanem közvetlenül tárgyalnak az uniós importőrökkel; ii. a kevésbé jó minőségű PVA-t exportáló gyártóknál nem jelentkeznek K+F költségek; iii. a kínai exportáló gyártók sosem engedik meg a fizetési késedelmet, így pénzügyi költségek sem adódnak; iv. a kínai exportáló gyártók sosem nyújtanak eladás utáni technikai segítséget.

(390) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással. A Bizottság megjegyezte, hogy az exportárakat a ténylegesen kifizetett árakra alapozta, és a mintában szereplő exportáló gyártók által jogszerűen igényelt valamennyi támogatásra nézve kiigazította. A kereskedők által felsorolt elemeket nem adta hozzá a képzett rendes értékhez, így összehasonlíthatósági probléma nem merült fel. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

3.4. **Dömpingkülönbözet**

(391) A Bizottság az alaprendelet 2. cikke (11) és (12) bekezdésével összhangban a mintába felvett együttműködő exportáló gyártók esetében a hasonló termék minden egyes típusára vonatkozó rendes érték súlyozott átlagát összehasonlította az érintett termék megfelelő típusára vonatkozó exportár súlyozott átlagával.

(392) Ennek alapján a végleges súlyozott átlagos dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélkül, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %

(393) Az alaprendelet 9. cikkének (6) bekezdésével összhangban a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók esetében a Bizottság kiszámította a dömpingkülönbözet súlyozott átlagát. Ennek a különbözetnek a meghatározása tehát a mintába felvett exportáló gyártók vonatkozásában megállapított különbözetek alapján történt.

(394) Ennek alapján a mintában nem szereplő együttműködő exportáló gyártók végleges dömpingkülönbözete 80,4 %.

(395) Az érintett országban működő összes többi exportáló gyártó esetében a Bizottság a dömpingkülönbözetet az alaprendelet 18. cikkének megfelelően a rendelkezésre álló tények alapján határozta meg. Ennek érdekében a Bizottság meghatározta az exportáló gyártók együttműködésének szintjét. Az együttműködés szintje az együttműködő exportáló gyártók Unióba irányuló exportvolumene az érintett országból az Unióba irányuló – az Eurostat importra vonatkozó statisztikai adatai alapján megállapított – teljes exportvolumen arányában kifejezve.

(396) Ebben az esetben az együttműködés szintje magas, mivel a vizsgálati időszak alatt az Unióba irányuló teljes kivitelt gyakorlatilag az együttműködő exportáló gyártóktól származó behozatal tette ki. Ennek alapján a Bizottság úgy döntött, hogy a maradvány dömpingkülönbözetet azon mintába felvett együttműködő vállalat szintjén határozza meg, amelyiknek a legmagasabb a dömpingkülönbözete.

(397) A végleges dömpingkülönbözetek a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Végleges dömpingkülönbözet
Shuangxin Group	115,6 %
Sinopec Group	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %
Más együttműködő vállalatok	80,4 %
Minden más vállalat	193,2 %

4. KÁR

4.1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós termelés meghatározása

(398) A vizsgálati időszakban a hasonló terméket négy uniós gyártó gyártotta: a Kuraray Europe GmbH; a Sekisui Specialty Chemicals Europe S.L., a Solutia Europe SPRL és a Wacker Chemie AG. Ezek a vállalatok alkotják az alaprendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „uniós gazdasági ágazatot".

(399) A vizsgálati időszakban a teljes uniós termelés mintegy [114 000 – 120 000] tonna volt. Ezt az adatot a Bizottság az uniós gazdasági ágazatról rendelkezésre álló összes információ, így például a panaszostól és az összes ismert uniós gyártótól származó információk alapján állapította meg. A (30) preambulumbekezdésben jelzett módon a mintába felvett két uniós gyártó együtt a hasonló termék teljes uniós termelésének több mint 80 %-át képviselte.

4.2. Az érintett uniós piac meghatározása

(400) Annak megállapítsa céljából, hogy az uniós gazdasági ágazat szenvedett-e kárt, továbbá, hogy meghatározza a felhasználást és az uniós gazdasági ágazat helyzetével összefüggő különböző gazdasági mutatókat, a Bizottság megvizsgálta, hogy az uniós gazdasági ágazat által előállított hasonló termék későbbi felhasználását az elemzés során figyelembe kell-e venni, és ha igen, milyen mértékben.

(401) A PVA-t intermedierként használják a papír- és karton gyártás során, PVB-fóliák előállításához használt PVB-gyanták gyártása során, polimerizációs segédanyagként műanyagok esetében, valamint emulziók és ragasztóanyagok gyártásához. A Bizottság megállapította, hogy az uniós gyártók termelésük jelentős részét belső felhasználásra szánták. Az uniós gazdasági ágazat jobbára vertikálisan integrált, és a PVA-t sok esetben egyszerűen csak ugyanazon vállalaton vagy vállalatcsoporton belül továbbítják downstream feldolgozás céljára.

(402) A kötött felhasználás és a szabadpiac közötti különbségtétel azért helyénvaló a kárelemzés során, mert a kötött felhasználásra szánt termékek nem állnak közvetlen versenyben az importtal. Ezzel szemben a szabadpiacra szánt termelés közvetlen versenyben áll az érintett termék behozatalával.

(403) A Bizottság – annak érdekében, hogy a lehető legteljesebb képet adjon az uniós gazdasági ágazatról – az egész PVA-tevékenységről szerzett adatokat, és meghatározta, hogy a termelést belső felhasználásra vagy a szabadpiacra szánták-e.

(404) A Bizottság az uniós gazdasági ágazathoz kapcsolódó egyes gazdasági mutatók vizsgálatát szabadpiaci adatok alapján végezte el. E gazdasági mutatók a következők: értékesítési volumen és értékesítési árak az uniós piacon, piaci részesedés, növekedés, exportvolumen és -árak, nyereségesség, a beruházás megtérülése, és cash flow. Ahol lehetséges és helyénvaló volt, a Bizottság a vizsgálat ténymegállapításait összehasonlította a kötött piacra vonatkozó adatokkal, hogy teljes képet alkothasson az uniós gazdasági ágazat helyzetéről.

(405) Ugyanakkor más gazdasági mutatók elemzésének csak a teljes – így az uniós gazdasági ágazat általi belső felhasználást is magában foglaló – tevékenységre vonatkoztatva volt értelme. Ezek a következők: termelés, kapacitás és kapacitáskihasználás, foglalkoztatás és termelékenység. Az említett mutatók a teljes tevékenységtől függenek, tekintet nélkül arra, hogy a termékeket belső felhasználásra tartják-e fenn, vagy a szabadpiacon értékesítik.

(406) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Cordial, a Wacker és a Wegochem azzal érvelt, hogy az általános tájékoztató nem tartalmazott bizonyos releváns információkat, például a panaszos általi termelést, a panaszos termelési kapacitását, kapacitáskihasználását, értékesítési volumenét és piaci részesedését.

(407) A vállalatok kérésére reagálva a Bizottság ismét elvégezte a termelésre, a termelési kapacitásra és a foglalkoztatásra vonatkozó, értéktartományok formájában és/vagy indexált formában megadott információk értékelését. Mivel ezek az információk négy vállalat összesített adataiból állnak, tényleges adatok formájában a vállalat számára közzétételre kerültek, és az érdekelt felek a nyitott aktában hozzáférhettek.

(408) A panaszostól származó bizalmas adatok vonatkozásában a Bizottság kénytelen elutasítani a vállalatok kérését. Az alaprendelet a Bizottság számára az uniós gazdasági ágazatot érő kár, nem pedig a konkrét gyártókat érő kár felmérésének értékelését írja elő. Ebben az esetben a kért adatok makromutatókra vonatkoztak, és minden ismert uniós gyártót lefedtek. Nem indokolt egy gyártó adatainak kiemelése, különösen úgy, hogy az alaprendelet 19. cikkének értelmében ezek az adatok bizalmasak.

(409) Az érdekelt felek tájékoztatása után a Wacker és a Kínai Fém-, Ásványianyag- és Vegyianyag-importőrök és -exportőrök Kereskedelmi Kamarája (a továbbiakban: CCCMC) kifogásolta azt, ahogy a Bizottság a kötött és a szabadpiac elemzését megközelítette. A Wacker azzal érvelt, hogy a torzult kárfelmérés elkerülése érdekében a Bizottságnak csak a panaszos esetében kell elvégeznie a makro- és mikrogazdasági mutatók egyértelmű elemzését.

(410) A Bizottság nem értett egyet a Wacker állításával. Az uniós ágazatot négy gyártó alkotja, amelyek közül kettő aktív a szabadpiacon. Ezért, ahogy azt fent a (402)–(405) preambulumbekezdés kifejti, bizonyos gazdasági mutatók esetében megfelelőnek minősült pusztán a szabadpiaci adatok felhasználása, ám más gazdasági mutatók vizsgálatának csak a teljes – így az uniós gazdasági ágazat általi belső felhasználást is magában foglaló – tevékenységre vonatkoztatva volt értelme.

(411) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

4.3. **Uniós felhasználás**

(412) A Bizottság az uniós felhasználás meghatározásához figyelembe vette a) a belső felhasználást (az uniós termelés belső használata alapján), b) az összes ismert uniós gyártó által az uniós piacon végzett értékesítést, és c) az összes harmadik országból az Unióba irányuló, az Eurostat által jelentett behozatalt, vagyis az érintett országban működő együttműködő exportáló gyártók által benyújtott adatokat is tekintetbe vette. Ezek alapján az uniós fogyasztás a következőképpen alakult:

1. táblázat

Uniós felhasználás (tonna)

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Teljes uniós felhasználás	214 000 – 219 000	210 000 – 215 000	225 000 – 230 000	218 000 – 223 000
Index	*100*	*98*	*106*	*102*
Kötött piac	50 000 – 55 000	52 500 – 57 500	57 500 – 62 500	55 000 – 60 000
Index	*100*	*105*	*116*	*109*
Szabadpiac	162 000 – 167 000	155 000 – 160 000	165 000 – 170 000	162 000 – 167 000
Index	*100*	*96*	*103*	*100*

Forrás: Eurostat, a panaszos és a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok.

(413) A figyelembe vett időszakban a belső előállítású PVA belső felhasználása több mint 9 %-kal csökkent. Azonban a szabadpiaci felhasználás és a teljes felhasználás ugyanezen időszakban viszonylag stabil maradt.

(414) A teljes felhasználás a 2016. évi körülbelül [214 000 – 219 000] tonnáról körülbelül [218 000 – 223 000] tonnára módosult a vizsgálati időszakban, míg a szabadpiaci felhasználás ugyanebben az időszakban [162 000 – 167 000] tonna körül stabilizálódott.

(415) A CCCMC azzal érvelt, hogy a Bizottság nem elemezte megfelelően a kötött piacot és a belső felhasználást. Ezen belül a CCCMC úgy találta, hogy a Bizottság nem tájékoztatta megfelelően a feleket a belső felhasználásnak és a belső felhasználásra történő termelésnek a teljes felhasználáshoz és gyártáshoz viszonyított arányáról, valamint arról, hogy a termelés mekkora része irányul a szabadpiacra. A második kiegészítő tájékoztatást követően ez a fél megismételte állítását.

(416) A Bizottság nem értett egyet ezzel az állítással, és tisztázta, hogy az érdekelt felek számára nyilvánosságra hozott kötött piaci felhasználás a belső felhasználásra történő termelésnek felel meg. A teljes termelésről a 4. táblázat tesz említést. A belső felhasználásra történő termelésre vonatkozó adatokból (1. táblázat) egyszerűen kiszámítható a szabadpiaci termelés alakulása. A Bizottság ezért úgy ítélte, hogy a felek a kötött és a szabadpiacra vonatkozó valamennyi szükséges paraméterről tájékoztatást kaptak. Emellett az uniós gazdasági ágazat általi belső felhasználást az 5.2.4. szakasz („Belső felhasználás”) részletesen elemezte, és valamennyi érdekelt fél számára nyilvánosságra hozta. Azonban a Bizottság az egyszerűbb hivatkozás céljából a 4. táblázatba beillesztett egy további sort, „szabadpiaci termelési volumen” megnevezéssel.

4.4. **Az érintett országból származó behozatal**

4.4.1. *Az érintett országokból származó behozatal volumene és piaci részesedése*

(417) A Bizottság a behozatal volumenét az Eurostat adatbázisa alapján határozta meg. A behozatal piaci részesedésének megállapításához a behozatal volumenét összehasonlította az 1. táblázat szerinti uniós szabadpiaci felhasználással.

(418) Az érintett országból származó, Unióba irányuló behozatal a következőképpen alakult:

2. táblázat

A behozatal mennyisége (tonnában) és piaci részesedés

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
A Kínából származó behozatal volumene (tonnában)	35 285	44 216	54 326	53 930
Index	*100*	*125*	*154*	*153*
Piaci részesedés	20 % – 25 %	25 % – 30 %	30 % – 35 %	30 % – 35 %
Index	*100*	*131*	*149*	*153*

Forrás: Eurostat.

(419) A figyelembe vett időszakban az érintett országból származó behozatal 53 %-kal, a 2016. évi körülbelül 35 000 tonna mennyiségről csaknem 54 000 tonnára nőtt. Ezzel a vizsgálati időszakban a kínai behozatal piaci részesedése a szabadpiacon a 2016. évi 20 % – 25 %-ról 30 % – 35 %-ra nőtt.

4.4.2. *Az érintett országból érkező behozatal árai és alákínálás*

(420) A Bizottság a behozatal áraira jellemző trendeket az Eurostat adatai alapján határozta meg.

(421) Az érintett országból az Unióba irányuló behozatal átlagára a következőképpen alakult:

3. táblázat

Importárak (EUR/kg)

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Kína	1,49	1,39	1,34	1,49
Index	*100*	*94*	*90*	*100*

Forrás: Eurostat.

(422) Az érintett országból származó import árai a figyelembe vett időszakban viszonylag stabilak voltak (1,49 EUR/kg körül). A 7. táblázatban feltüntetett uniós átlagárak alapján megállapítható, hogy a vizsgálati időszakban a kérdéses importok és az uniós árak között [10 % – 40 %] különbség volt.

(423) A behozatalt érintő alákínálást az érintett ország együttműködő exportáló gyártóinak adatai, valamint az uniós gazdasági ágazat által a vizsgálati időszakra megadott belföldi értékesítési adatok alapján állapították meg. A vizsgálati időszak alatti alákínálás meghatározásához a Bizottság összehasonlította egymással a következőket:

— az uniós gyártók által az uniós piacon független vevőknek történő értékesítés során felszámított, terméktípusonkénti értékesítési árak gyártelepi szintre igazított súlyozott átlagát, valamint

— a mintában szereplő együttműködő kínai gyártóktól származó behozatal tekintetében az első független uniós vevő részére történő értékesítéshez tartozó, CIF-alapon (a költségek, a biztosítások és a fuvardíjak megfizetésének feltételezésével) megállapított, a vámokkal és a behozatal után felmerülő költségekkel megfelelő módon kiigazított terméktípusonkénti súlyozott átlagárakat.

(424) Az árak összehasonlítása terméktípusonként, az azonos kereskedelmi szinten megvalósuló ügyletek vizsgálatával, a később esedékessé váló kedvezmények levonásával történt. A Bizottság szükség esetén a Kínából behozott érintett termék importárát megfelelően kiigazította az uniós gazdasági ágazat által értékesített hasonló terméktípussal történő összehasonlítás során.

(425) Az érintett termék és a hasonló termék bizonyos jellemzői közötti különbségek kapcsán megjegyzendő, hogy – amint azt a (73)–(77) preambulumbekezdés megállapítja – a Kínából importált terméktípusok és az uniós ágazat által előállított és értékesített terméktípusok között verseny áll fenn. Azonban az együttműködő exportáló gyártók által előállított és értékesített PVA hamutartalma összességében magasabb volt az uniós gazdasági ágazat által előállított és értékesített PVA-énál, ezért a Bizottság úgy ítélte, hogy a kínai és az uniós terméktípusok termékkódok alapján történő méltányos összehasonlítása érdekében indokolt a kiigazítás. A Bizottság a kiigazításról a harmadik országból származó, kis és nagy hamutartalmú importált PVA-nak a felhasználók által benyújtott információk alapján megállapítható különbsége fényében döntött. Az árkülönbség megállapított mértéke 10 % volt.

(426) Ennek alapján a Bizottság az együttműködő exportáló gyártók által értékesített nagy hamutartalmú PVA CIF-árát 10 %-kal megemelve végezte el a kiigazítást.

(427) Az érdekelt felek tájékoztatását követően az Ahlstrom-Munksjö kifogásolta a 10 %-os mértékű kiigazítást, mivel a Bizottság nem hozta nyilvánosságra az adatok forrását, és ezért az érdekelt feleknek nem állt módjában az adatok megbízhatóságának értékelése.

(428) Ezzel kapcsolatban a Bizottság egyértelműsítette, hogy – amint azt a fenti (425) preambulumbekezdés kifejti – a kiigazítás mértékét a harmadik országokból származó, hasonló termékkódú, nagy és kis hamutartalmú importált PVA-ra jellemző árkülönbség alapján számították ki. A hasonló termékkódokat a vizsgálat során felhasználóktól gyűjtött és ellenőrzött adatok (tényleges ügyletek) alapján állapították meg.

(429) Továbbá, mivel a metanoltartalom és a csomagolás – amint a fenti (81) preambulumbekezdés kifejti – elhanyagolható hatással van az árakra, a Bizottság megállapította, hogy az alákínálás vonatkozásában helyénvaló figyelmen kívül hagyni e jellemzőket.

(430) Az összehasonlítás eredményét az uniós gyártók vizsgálati időszak alatt lebonyolított forgalmának százalékában fejezték ki. Ennek alapján az érintett országból származó behozatal alákínálási különbözeteinek súlyozott átlaga – az uniós piac tekintetében – 28,8 % és 36,7 % között mozgott.

(431) Az érdekelt felek tájékoztatása után több érdekelt fél (nevezetesen a Wacker, az Ahlstrom-Munksjö, a Sinopec Group, a Wan Wei, a Mengwei és a Shuangxin) kifogásolta a Bizottság számításait.

(432) A Wacker és a kínai exportáló gyártók azt állították, hogy a Kínából származó export 18 %-át nem értékesíti az uniós ágazat, mivel erre a mennyiségre nézve nem találtak hasonló termékkódot. A felek a T-500/17. sz., *Hubei Xinyegang kontra Bizottság* ügyben hozott ítéletre alapozták állításukat, miszerint a Bizottság a kárelemzést csupán az uniós gazdasági ágazat értékesítésének korlátozott volumene alapján, nem pedig a hasonló termék egészét tekintetbe véve végezte el.

(433) Először is, a Bizottság megjegyezte, hogy az ítélet ellen jelenleg fellebbezési eljárás folyik a Bíróságnál, és ezért nem tekinthető elvi jelentőségűnek. Másodszor, az alaprendelet nem írja elő a Bizottság részére, hogy minden egyes terméktípus esetében külön-külön végezze el az árelemzést. Ehelyett – a jogi követelmények szerint – a hasonló termékek szintjén kell elvégezni a meghatározást. Bár ennek az értékelésnek a kiindulópontjaként a termékkódokat használják fel, ez nem jelenti azt, hogy más termékkódok ne lennének versenyben. Az tehát, hogy az uniós gazdasági ágazat bizonyos termékkódjai nem kerültek összehasonlításra a behozatallal, még nem jelenti azt, hogy ezek a termékkódok ne lennének a dömpingelt behozatal által kiváltott árnyomás hatása alatt. Az alákínálás vagy alulértékelés megállapítása – amelynek során először is a termékkódok szintjén számítják ki a különbözeteket – csupán köztes és előkészítő jellegű lépése ennek az előírt árösszehasonlításnak. Ez a lépés jogilag nem kötelező, de a Bizottság bevett gyakorlatának részét képezi. Harmadszor, mintavétel alkalmazása esetén nem meglepő, hogy a mintában szereplő exportáló gyártók behozatala és a mintában szereplő uniós gazdasági ágazat értékesítése nem feleltethető meg egymásnak tökéletesen. Ez nem feltétlenül jelenti azt, hogy bizonyos típusok esetében nincs

behozatal, hanem arra utal, hogy a vizsgálati időszakban a mintában szereplő exportáló gyártók ezeket a típusokat nem exportálták az Unióba. Továbbá, ahogy azt az (58)–(62) preambulumbekezdés kifejti, a Bizottság megállapította, hogy az összes PVA-minőség között verseny áll fenn, legalábbis bizonyos mértékben. Tehát a mintában szereplő exportáló gyártók kivitelének az a 18 %-a, amelyet nem az uniós gazdasági ágazat értékesít, nem minősül az érintett termék külön kategóriájának, hanem minden szempontból versenyben áll a többi minőséggel, amelyek esetében megfelelést azonosítottak. Továbbá, az uniós gazdasági ágazat által nem értékesített termékkódok olyan terméktípusok voltak, amelyek az ragasztóanyag-gyártásban, a polimerizációs ágazatban és a papíriparban használhatók, és ezért egyenértékűek az uniós gazdasági ágazat által ugyanezen felhasználásra előállított és értékesített más terméktípusokkal, illetve közvetlen versenyben állnak azokkal, akkor is, ha az alákínálás számszerűsítése során nem kerültek felhasználásra.

(434) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(435) Ugyanezen felek újabb tájékoztatást kértek az alákínálási és alulértékesítési különbözetekre vonatkozó részletes, termékkódonként elvégzett számításokról. Ezen belül a következőket kérték: i. az uniós gazdasági ágazat által értékesített termékkódok; ii. az átlagos értékesített mennyiségek és árak termékkódonkénti bontásban; és iii. a részletes alákínálási és alulértékesítési különbözetek termékkódonkénti bontásban. A Jindal-ügyben (a T-301/16. sz., *Jindal Saw Ltd és Jindal Saw Italia SpA kontra Bizottság* ügyben) hozott bírósági ítéletre hivatkozva ugyanezen felek azt állították, hogy az exportárak és az uniós gazdasági ágazat értékesítési árainak összehasonlítása nem azonos kereskedelmi szinten történt, mivel a Kínából érkező behozatal túlnyomó részét független kereskedők és független importőrök közvetítésével értékesítették, míg az uniós gazdasági ágazat közvetlenül a végső fogyasztók részére végzett értékesítést. A felek ezért azt állították, hogy a Bizottságnak korrigálnia kell a kereskedelmi szintet.

(436) Az alaprendelet 19. cikkének megfelelően a Bizottságnak nem állt módjában terméktípusonkénti bontásban átadni a kért adatokat. Az ilyen részletességű nyilvánosságra hozatal – akár közvetlenül, akár piaci értesülésekkel kiegészítve – lehetővé tenné az egyes uniós gyártók bizalmas értékesítési vagy gyártási adatainak rekonstrukcióját.

(437) A kereskedelmi szint kiigazításával kapcsolatos állítások vonatkozásában a Bizottság elemezte a végfelhasználók felé történő értékesítés uniós piaci árait, összevetve azokat a forgalmazók felé történő értékesítéssel, és a különböző kereskedelmi szinteken nem tárt fel következetesen megjelenő árkülönbségeket. Továbbá, az ügyben rendelkezésre álló egyéb információk nem mutattak arra, hogy szükség lenne a kereskedelmi szint kiigazítására. A Bizottság ezért megállapította, hogy a jelen ügyben nem indokolt kiigazítani a kereskedelmi szintet.

(438) A Wacker azzal is érvelt, hogy a Bizottság – a vizsgálati időszakra vonatkozóan elvégzett alákínálás-számítás mellett – értékelte, hogy a kérdéses behozatal milyen árhatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra a teljes figyelembe vett időszakban, és ehhez az átlagos importárakat használta fel, a vámhoz, a behozatal után felmerülő költségekhez és a hamutartalomhoz kapcsolódó kiigazítások végrehajtása nélkül.

(439) Ezt az állítást el kellett utasítani. A Bizottság bevett gyakorlata szerint az alákínálási különbözeteket csak a vizsgálati időszakra nézve számították ki. Azonban az importárak alakulásának vonatkozásában a teljes figyelembe vett időszak árhatásait figyelembe vették. Az ilyen jellegű tendencia több évre kiterjedő, összehasonlítható alapon történő értékeléséhez nem volt szükség kiigazításokra. Emellett a kínai árak még a behozatal után felmerülő költségeknek és a vámoknak a teljes figyelembe vett időszakra történő tekintetbe vétele mellett is jelentősen alacsonyabb voltak az uniós gazdasági ágazat árainál, ami alátámasztotta a vizsgálati időszakra nézve megállapított jelentős mértékű alákínálást.

4.5. **Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete**

4.5.1. *Általános megjegyzések*

(440) A dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra kifejtett hatás vizsgálata az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban valamennyi olyan gazdasági mutató értékelésére kiterjedt, amely a figyelembe vett időszakban hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazat helyzetére.

(441) A kár meghatározásával összefüggésben a Bizottság különbséget tett a makrogazdasági és a mikrogazdasági kármutatók között. A Bizottság a panaszos által benyújtott adatok alapján értékelte a makrogazdasági mutatókat, egybevetve azokat más uniós gyártók, felhasználók és importőrök által megadott adatokkal, valamint az elérhető hivatalos statisztikákkal (Eurostat). A makrogazdasági adatok az összes uniós gyártóra vonatkoztak.

(442) A mikrogazdasági mutatókat a Bizottság a mintában szereplő uniós gyártók által kitöltött kérdőíven közölt adatok alapján értékelte. A mintában szereplő második uniós gyártó, a Wacker kapcsán megjegyzendő, hogy rendelkezésre bocsátott adatok nem terjedtek ki a mikrogazdasági mutatókra, mivel a vállalat csak belső felhasználásra termelt, vagyis a szabadpiacon nem értékesítette a hasonló terméket. Emiatt a mikrogazdasági adatok csak a Kuraray Europe GmbH-re vonatkoztak, vagyis arra a mintában szereplő uniós gyártóra, amely csak a szabadpiacon végzett értékesítést. Mindkét adatcsoport reprezentatívnak bizonyult az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete szempontjából.

(443) A makrogazdasági mutatók a következők: termelés, termelési kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés, foglalkoztatás, termelékenység és a dömpingkülönbözetek nagysága.

(444) A mikrogazdasági mutatók a következők: átlagos egységár, egységköltség, munkaerőköltség, készletek, nyereségesség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség.

4.5.2. *Makrogazdasági mutatók*

4.5.2.1. Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

(445) A teljes uniós termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

4. táblázat

Termelés, termelési kapacitás és kapacitáskihasználás

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Termelési volumen (tonna)	129 310	120 807	123 492	114 235
Index	*100*	*93*	*95*	*88*
Termelési kapacitás (tonna)	145 684	145 684	145 684	145 684
Index	*100*	*100*	*100*	*100*
Kapacitáskihasználás	89 %	83 %	85 %	78 %
Index	*100*	*93*	*95*	*88*
Értékesítési volumen a szabadpiacon (tonna)	75 000 – 80 000	62 500 – 67 500	600 000 – 65 000	55 000 – 60 000
Index	*100*	*86*	*82*	*75*

Forrás: Panasz, valamint a kitöltött és ellenőrzött kérdőívek.

(446) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat termelési volumene 12 %-kal esett vissza. A termelés e csökkenése szinte kizárólag arra a két uniós gyártóra volt hatással, amely a szabadpiacon végez értékesítést, mivel a kizárólag belső felhasználásra termelő uniós gyártók termelési volumene viszonylag stabil maradt.

(447) A jelentett kapacitás a figyelembe vett időszakban nem változott. A kapacitáskihasználás viszont jelentősen visszaesett amiatt, hogy az szabadpiacon értékesítést végző uniós gyártók termelési mennyiségüket – az előállítási költségek és veszteségek leszorítása érdekében – jelentősen csökkentették. A dömpingelt behozatal gyakorolta nyomás következtében két gyártó arra kényszerült, hogy 2017–2018-as időszakban ideiglenesen felfüggessze egy-egy gyártósorának működését.

(448) Tehát a kapacitáskihasználási arány csökkenését kizárólag a szabadpiacon értékesítő két uniós gyártó általi termeléscsökkentésnek kell tulajdonítani.

(449) A második kiegészítő tájékoztatást követően a Solutia azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat által végrehajtott kapacitáskihasználás-csökkentés nem követte a Kínából származó behozatalra jellemző trendeket, mivel 2017 és 2018 között (amikor a behozatal mértéke nőtt) a kapacitáskihasználás nőtt, a vizsgálati időszakban pedig (amikor a Kínából származó behozatal mértéke csökkent) a kapacitáskihasználás is csökkent.

(450) Ezt az érvet el kellett utasítani. Először is, 2017 és 2018 között az uniós ágazat kapacitáskihasználási aránya 2 százalékponttal, a szabadpiaci felhasználás pedig 7 százalékponttal nőtt. Továbbá, ugyanebben az időszakban a Kínából származó behozatal volumene 23 %-kal, piaci részesedése pedig újabb 14 %-kal nőtt. Ez azt jelenti, hogy az uniós gazdasági ágazat a növekvő kereslet mellett sem volt képes arra, hogy jelentősen növelje termelését, mivel árainak folyamatosan alákínált az egyre fokozódó dömpingelt import. Másodszor, a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazat 7 százalékponttal csökkentette kapacitáskihasználását, és a szabadpiaci uniós felhasználás 3 százalékponttal visszaesett, míg a Kínából származó behozatal stabil maradt (395 tonnával csökkent) és 3 százalékponttal nőtt a piaci részesedése.

4.5.2.2. Értékesítési volumen és piaci részesedés

(451) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

5. táblázat

Az értékesítés volumene és piaci részesedése

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Teljes értékesítési volumen az uniós szabadpiacon (tonna)	60 000 – 65 000	55 000 – 60 000	45 000 – 50 000	40 000 – 45 000
Index	*100*	*95*	*82*	*73*
Piaci részesedés	35 % – 40 %	35 % – 40 %	25 % – 30 %	25 % – 30 %
Index	*100*	*99*	*79*	*73*

Forrás: Panasz, valamint a kitöltött és ellenőrzött kérdőívek.

(452) A viszonylag stabil felhasználás ellenére az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítési volumene 27 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban.

(453) Ez abban mutatkozott meg, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése a szabadpiacon a 2016. évi [35 % – 40 %]-hoz képest a vizsgálati időszakban [25 % – 30 %]-ra esett vissza, azaz 27 %-kal csökkent.

4.5.2.3. Növekedés

(454) A figyelembe vett időszakban az uniós (szabadpiaci) felhasználás stabil maradt, míg az uniós gazdasági ágazat uniós szabadpiaci értékesítési volumene 27 %-kal csökkent. Az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése tehát csökkent, szemben az érintett országból származó behozatal piaci részesedésével, amely jelentősen növekedett ugyanezen időszak alatt.

4.5.2.4. Foglalkoztatás és termelékenység

(455) A foglalkoztatás és a termelékenység a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

6. táblázat

Foglalkoztatás és termelékenység

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Munkavállalók száma (teljes munkaidős egyenérték)	370	313	324	327
Index	*100*	*85*	*88*	*88*
Termelékenység (egység/munkavállaló)	350	386	382	349
Index	*100*	*110*	*109*	*100*

Forrás: Panasz, valamint a kitöltött és ellenőrzött kérdőívek.

(456) A szabadpiacon értékesítő uniós gyártók által végrehajtott termeléscsökkentés miatt az uniós gazdasági ágazatban a foglalkoztatás szintje a figyelembe vett időszakban visszaesett. Ennek következtében a munkaerő – a közvetett foglalkoztatást nem számítva – 12 %-kal csökkent.

(457) Mivel a termelési volumen is csökkent, az uniós ágazat termelékenysége viszonylag stabil maradt a figyelembe vett időszakban. Mindez azt bizonyítja, hogy versenyképességének megtartása érdekében az uniós gazdasági ágazat kész volt alkalmazkodni a változó piaci viszonyokhoz.

4.5.2.5. A dömpingkülönbözet nagysága és felépülés a korábbi dömping hatása alól

(458) Minden dömpingkülönbözet jóval meghaladta a csekély mértékű (de minimis) szintet. Figyelembe véve az érintett országból származó behozatal volumenét és árait, a dömpingkülönbözetek tényleges mértéke jelentős hatást gyakorolt az uniós gazdasági ágazatra.

(459) Ez az érintett termékkel kapcsolatos második dömpingellenes vizsgálat. A korábbi vizsgálat 2008-ban zárult le, intézkedések nélkül. Az esetleges korábbi dömping hatásainak felméréséhez nem álltak rendelkezésre adatok.

4.5.3. *Mikrogazdasági mutatók*

4.5.3.1. Árak és az árakat befolyásoló tényezők

(460) A mintában szereplő uniós gyártók által az Unióban a független vevők részére felszámított súlyozott átlagos értékesítési egységárak a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

7. táblázat

Értékesítési árak az Unióban

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Átlagos értékesítési egységár a szabadpiacon (EUR/kg)	1,50 – 2,50	1,50 – 2,50	1,75 – 2,75	1,75 – 2,75
Index	*100*	*100*	*111*	*114*
Termelési egységköltség (EUR/kg)	1,50 – 2,50	1,50 – 2,50	2,00 – 3,00	2,00 – 3,00
Index	*100*	*104*	*119*	*124*

Forrás: Kitöltött és ellenőrzött kérdőívek.

(461) A fenti táblázat az uniós gazdasági ágazat értékesítési egységárának uniós szabadpiaci változását mutatja a hozzá tartozó termelési egységköltséghez viszonyítva. Az átlagos értékesítési árak a termelési egységköltségnél a figyelembe vett időszak elejétől kezdve alacsonyabbak voltak.

(462) A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat termelési egységköltsége 24 %-kal csökkent. A költségek növekedését főként a fő nyersanyag, a VAM magasabb költségei idézték elő. Ugyanebben az időszakban az értékesítési árak 14 %-kal emelkedtek, de ez nem volt elegendő a kínai behozatal által kiváltott jelentős árnyomás miatti nyersanyagár-emelkedés ellensúlyozásához.

4.5.3.2. Munkaerőköltség

(463) A mintában szereplő uniós gyártók átlagos munkaerőköltsége a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

8. táblázat

Munkavállalónkénti átlagos munkaerőköltség

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Munkavállalónkénti átlagos munkaerőköltség (index)	*100*	*109*	*104*	*109*

Forrás: Kitöltött és ellenőrzött kérdőívek.

(464) Az egy munkavállalóra jutó átlagos munkaerőköltség a figyelembe vett időszakban csaknem 9 %-kal növekedett. A növekvő trend a mintában szereplő mindkét uniós gyártó esetében megmutatkozott.

4.5.3.3. Készletek

(465) A mintában szereplő uniós gyártók készletszintjei a következőképpen alakultak a figyelembe vett időszakban:

9. táblázat

Készletek

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Zárókészletek (tonna)	15 000 – 25 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Index	*100*	*64*	*59*	*60*

Forrás: Kitöltött és ellenőrzött kérdőívek.

(466) A figyelembe vett időszakban a zárókészletek szintje jelentősen, 40 %-kal csökkent. A csökkenés a mintában szereplő uniós gyártó azon döntésének következménye, hogy az értékesítést a szabadpiacon végzi. Mivel a vállalat a dömpingelt behozatal által kiváltott nyomás hatására szenvedett el veszteségeket az értékesítés terén, nem látta gazdaságilag indokoltnak azt, hogy készleteket halmozzon fel egy olyan időszakban, amikor a terméke iránti kereslet visszaesett.

4.5.3.4. Nyereségesség, pénzforgalom, beruházások, a beruházások megtérülése és tőkebevonási képesség

(467) A mintában szereplő uniós gyártók nyereségessége, pénzforgalma, beruházásai és beruházásainak megtérülése a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

10. táblázat

Nyereségesség, pénzforgalom, beruházások és a beruházások megtérülése

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Az Unióban független vevők részére végrehajtott értékesítések nyereségessége (az értékesítési forgalom százalékában)	– 0,5 % – 5,0 %	– 5 % – 10 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 10 % – 15 %
Index	*100*	*– 279*	*– 199*	*– 548*
Pénzforgalom (KEUR)	500 – 5 500	15 000 – 20 000	5 000 – 10 000	–500 – – 5 500
Index	*100*	*922*	*535*	*– 80*

	2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Beruházások (KEUR)	20 000 – 30 000	10 000 – 20 000	5 000 – 15 000	5 000 – 15 000
Index	*100*	*49*	*26*	*28*
A beruházások megtérülése	– 0,5 % – 5,0 %	– 2,5 % – 7,5 %	– 0,5 % – 5,0 %	– 7,5 % – 12,5 %
Index	*100*	*– 209*	*– 132*	*– 368*

Forrás: Kitöltött és ellenőrzött kérdőívek.

(468) A Bizottság a mintában szereplő, a nyílt piacon aktív uniós gyártó nyereségességét úgy állapította meg, hogy a hasonló termék független vevők részére, a szabadpiacon végrehajtott uniós értékesítéseiből származó adózás előtti nettó nyereséget kifejezte az értékesítési forgalom százalékában.

(469) A figyelembe vett időszakban a nyereségesség romlott. Mind a négy évben veszteség keletkezett: a vizsgálati időszakban a 2016-os [– 0,5 % – 5 %] értékről [– 10,0 % – 15 %]-ra változott. Erre a tendenciára mindenekelőtt a kínai import által kiváltott árnyomás volt hatással, amely megakadályozta a mintában szereplő uniós gyártót abban, hogy a költségek emelkedésére áremeléssel reagáljon.

(470) A nettó pénzforgalom az uniós gyártók önfinanszírozó képességét jelzi. A nettó pénzforgalom alakulása a figyelembe vett időszak alatt igen változatos képet mutatott (elsősorban az olyan nem készpénz jellegű ráfordításoknak köszönhetően, mint például az értékcsökkenés), és a vizsgálati időszakban romlott.

(471) A beruházások megtérülése a beruházások könyv szerinti nettó értékének százalékában meghatározott nyeresége. Az értéke a figyelembe vett időszakban összességében a negatív tartományban maradt, a nyereségességéhez hasonló trendet mutatva. Ugyanebben az időszakban az uniós ágazat a beruházási szintet 72 %-kal csökkentette. Miként az a beruházások csökkenéséből is látható, a figyelembe vett időszak alatt elszenvedett veszteségek súlyosan befolyásolták az uniós ágazat tőkebevonási képességet is.

4.5.4. *A kárra vonatkozó következtetés*

(472) A figyelembe vett időszakban valamennyi fő kármutató kedvezőtlen tendenciát mutatott. Az uniós ágazat termelési volumene körülbelül 12 %-kal, szabadpiaci értékesítési volumene pedig 27 %-kal csökkent. A viszonylag stabil felhasználás mellett ez abban mutatkozott meg, hogy a szabadpiacon a piaci részesedés a 2016. évi [35 % – 40 %-ról] a vizsgálati időszak alatt [25 % – 30 %]-ra csökkent, ami több mint 10 százalékpontos visszaesésnek felel meg.

(473) Jóllehet a figyelembe vett időszakban az értékesítési ár 14 %-kal emelkedett, ez nem volt elegendő ahhoz, hogy ellensúlyozza a termelési egységköltség növekedését, annak ellenére sem, hogy az uniós ágazat erőfeszítéseket tett arra, hogy a munkavállalókénti termelékenység növelésével fokozza a hatékonyságot. A dömpingelt behozatal jelentette nyomásra válaszul az uniós ágazat csökkentette a termelési volument, aminek hatására viszont emelkedtek az egységköltségek. Ehhez járult a nyersanyagárak emelkedése, amelyet az uniós gazdasági ágazat nem tudott áthárítani. Ennek következtében az uniós gazdasági ágazatban árleszorítás és árlenyomás állt be, aminek eredményeként visszaesett a nyereségesség.

(474) A fent ismertetett trendek következményeként az uniós gazdasági ágazat nyereségessége a 2016. évi [– 0,5 % – 5 %]-hoz képest a vizsgálati időszakban [– 10,0 % – 15 %]-ra csökkent.

(475) A kötött piac kapcsán a Bizottság – ahogy azt a 4.2. szakasz kifejti – szükség esetén elemezte és tekintetbe vette az adatokat.

(476) Azonban ebben a konkrét esetben a belső felhasználás a teljes uniós felhasználásnak körülbelül az egynegyedét tette ki, és szinte kizárólag az ugyanazon vállalaton vagy vállalatcsoporton belüli, saját szükséglet kielégítésére szolgáló transzferekből állt. A csoporton belüli ügyletek sajátosságaiból adódóan e belső transzferek nem tükrözik reprezentatívan a tényleges piaci ügyleteket. Továbbá, ezek a transzferek nem kerülnek ki a szabadpiacra, mivel a terméket teljes mértékben az integrált gyártók használják fel további feldolgozás céljára. Ennek eredményeként a kötött piac nincs kitéve az érintett országból származó importtal való közvetlen versenynek.

(477) Ezért a Bizottság megállapította, hogy az uniós ágazat teljesítménye értelmes módon vizsgálható úgy, hogy elsősorban a szabadpiaci tevékenységet veszik figyelembe, ahogy azt a (404) és (405) preambulumbekezdés kifejti.

(478) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése szerinti jelentős kár érte.

(479) Az érdekelt felek tájékoztatása nyomán a Wacker azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat termelési kapacitásának csökkenését a szabadpiacon értékesítő második uniós gyártó (a Sekisui) tevékenységének kell tulajdonítani. A Wacker szerint ez a csökkentés a vizsgálati időszakot megelőző vállalati üzleti döntéssel állt összefüggésben, és nem a Kínából származó import okozta. A Wacker azzal érvelt, hogy a vállalat tudatosan döntött úgy, hogy visszavonul az uniós piacról, és ezért a negatív mutatók (termelés, értékesítés, foglalkoztatás) nem használhatók a kárt alátámasztó bizonyítékként.

(480) A Bizottság nem értett egyet ezzel az értelmezéssel. Először is, a vizsgálat során feltárt bizonyítékok azt mutatják, hogy a termelésben és az értékesítésben beálló csökkenést a Kínából érkező behozatal által kiváltott árnyomás váltotta ki. Nincs bizonyíték arra, hogy ez a következtetés téves lenne. A (447) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a szabadpiacon értékesítési tevékenységet végző két uniós gyártó egyike sem csökkentette visszafordíthatatlanul termelési kapacitását. A gyártók egyszerűen csak csökkentették termelési teljesítményüket azzal, hogy nem működtették valamennyi gyártósorukat. Erre a kapacitáskihasználás-csökkentésre a figyelembe vett időszakban került sor, és ezért ugyanezen időszak trendjeinek értékelése során tekintetbe vették. Továbbá téves az az érvelés, miszerint az uniós gazdasági ágazat nem tudta értékesíteni azt, amit nem is termelt meg. Gazdaságilag nem életképes megoldás olyasvalamit előállítani, amit nem lehet majd méltányos piaci áron értékesíteni.

(481) A Wacker azzal is érvelt, hogy a Sekisui csökkentett mértékű termelése és értékesítése a panaszos előnyére szolgált, mivel a panaszos értékesítése 2016 és 2017 között 6 %-kal nőtt. A Bizottság azonban megjegyezte, hogy ugyanebben az időszakban az uniós gazdasági ágazat az összértékesítést 5 %-kal csökkentette, míg a kínai exportáló gyártók uniós piaci értékesítéseiket 25 %-kal megnövelték, és piaci részesedésük 7 százalékponttal nőtt. Az érvet ezért a Bizottság elutasította.

(482) Továbbá, a Wacker azt állította, hogy a Bizottság az értékelés során nem vette figyelembe az uniós gazdasági ágazat exportértékesítését, mivel véleménye szerint az exportstatisztikák azt mutatják, hogy a PVA uniós gyártók általi exportértékesítése az uniós gazdasági ágazat szabadpiaci értékesítésén belül magas arányt képviselt. Ezt az állítást a második kiegészítő tájékoztatást követően a CCCMC megismételte.

(483) Ezt az érvet el kellett utasítani. A vizsgálat során gyűjtött információk arra mutattak, hogy a mintában szereplő szabadpiacon értékesítő uniós gyártó exportértékesítései viszonylag stabilak voltak a figyelembe vett időszakban és, ami ennél is fontosabb, az uniós gyártó uniós szabadpiaci összértékesítéséhez képest elhanyagolható mennyiséget tettek ki.

(484) Hasonlóképpen, a Wacker és egy másik fél, a Wegochem azt állította, hogy a Bizottság nem végezte el az uniós gazdasági ágazat általi behozatal és viszonteladás elemzését. A felek kijelentették, hogy véleményünk szerint az uniós gazdasági ágazat maga felelős a harmadik országból érkező behozatal volumene által képviselt magas arányért.

(485) A Bizottság először is megjegyezte, hogy a panaszoson és a Sekisuin kívül számos harmadik országbeli gyártó létezik. Másodszor, a vizsgálat feltárta, hogy panaszos általi viszonteladások az uniós gyártó által a vizsgálati időszakban az uniós szabadpiacon elért összértékesítésén belül korlátozottak mértékűek voltak ([0,5 %–2 %]-ot képviseltek). Továbbá, ennek a viszonteladásnak a mértéke a figyelembe vett időszakban több mint 50 %-kal csökkent. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(486) Ugyanez a két fél továbbá azzal érvelt, hogy az általános tájékoztatóban jelentett bizonyos adatok (nevezetesen a pénzforgalom és a készletek adatai) nem állnak összhangban a panaszos által a kérdőívre adott válaszok nyilvános változatával.

(487) Ezzel kapcsolatban a Bizottság egyértelműsítette, hogy szokásos gyakorlatának megfelelően bizonyos adatokat az ellenőrzés után módosított és korrigált. Ez magyarázza azokat a különbségeket, amelyekre ezek a felek felhívták a figyelmet.

5. OK-OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

(488) Az alaprendelet 3. cikke (6) bekezdésének megfelelően a Bizottság megvizsgálta, hogy az érintett országból származó dömpingelt behozatal okozott-e jelentős kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság emellett az alaprendelet 3. cikkének (7) bekezdésével összhangban azt is megvizsgálta, hogy ezzel egy időben más ismert tényezők okozhattak-e kárt az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság gondoskodott arról, hogy az érintett országból érkező dömpingelt behozatalon kívüli egyéb tényezők által esetlegesen előidézett károkat ne a dömpingelt behozatalnak tulajdonítsa. E tényezők a következők: egyéb harmadik országokból érkező behozatal, a nyersanyag-költségek alakulása, az ágazat által önmagának okozott kár, és az adatoknak egy uniós gyártó általi pontatlan bemutatása.

5.1. **A dömpingelt behozatal hatásai**

(489) Az érintett országból érkező behozatal volumene és piaci részesedése egyaránt 53 %-kal nőtt a figyelembe vett időszakban. Ez a növekedés jelentős mértékben meghaladta a felhasználás ugyanezen időszak alatti szabadpiaci alakulását, vagyis a [0,5 %–2 %] mértékű csökkenést. Ezzel egyidejűleg az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene és piaci részesedése 27 %-kal csökkent. Továbbá, az érintett országból származó behozatal árai – jóllehet a figyelembe vett időszakban viszonylag stabilak voltak – 28,8 % és 36,7 % közötti, átlagosan 30 %-os mértékben kínáltak alá az uniós gazdasági ágazat árainak. Ennek következtében az uniós gazdasági ágazat nyereségessége folyamatosan romlott, és az ágazat a vizsgálati időszakban [10,0 %–15 %] mértékű veszteséget szenvedett el.

(490) A kármutatókra vonatkozóan a (398)–(478) preambulumbekezdésben bemutatott elemzés tanúsága szerint az uniós gazdasági ágazatnak a figyelembe vett időszak alatt romlott a gazdasági helyzete, ami egybeesett az érintett országból érkező dömpingelt behozatal jelentős növekedésével. E behozatalról megállapították, hogy a vizsgálati időszak alatt az uniós gazdasági ágazat árai alá kínált és jelentős árlenyomást okozott, mivel az uniós gazdasági ágazat nem volt képes az előállítási költségek növekedésének megfelelően emelni árait.

(491) Továbbá, a vizsgálat során gyűjtött információk azt mutatták, hogy a kínai exportáló gyártók által értékesített eltérő terméktípus teljes mértékben versenyez az uniós ágazat által értékesített terméktípusokkal (ahogy azt a fenti 2.3. szakasz kifejti).

(492) Az érdekelt felek tájékoztatása után az Ahlstrom-Munksjö, a Cordial és a Wacker azzal érvelt, hogy a Kínából érkező import növekedése és az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlása között nem volt időbeli egybeesés. Véleményük szerint nem tulajdonítható a dömpingelt behozatalnak az, hogy a panaszos nyereségessége jelentős mértékben csökkent 2016 és 2017 között, miközben értékesítési volumene kis mértékben nőtt. Arra is rámutattak, hogy a vizsgálati időszakban az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumenének 11 %-át elveszítette, míg a kínai árak emelkedtek.

(493) Először is, ahogy a (13) preambulumbekezdés kifejti, az uniós gazdasági ágazat a piaci részesedés visszaesésének elkerülése érdekében kezdetben megpróbálta követni a kínai dömpingárakat, ami megmagyarázza azokat a 2016 és 2017 közötti trendeket, amelyekre a vállalat felhívta a figyelmet. Ebben az időszakban az uniós ágazat árai nem emelkedtek, jóllehet az előállítási költségek továbbra is nőttek. Másodszor, ugyanebben az időszakban az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene 5 százalékponttal csökkent, míg a Kínából érkező behozatal volumene 25 százalékponttal nőtt, értékesítési árai pedig 6 %-kal csökkentek. Továbbá, bár igaz az, hogy a vizsgálati időszakban a Kínából érkező behozatal árai növekedtek, így is átlagosan 29 %-kal alatta maradtak az uniós gazdasági ágazat árainak, miközben volumenük nem változott. Végezetül, az uniós gazdasági ágazat előállítási költségei 5 százalékponttal növekedtek, miközben az árai csak 3 százalékponttal emelkedtek. Következésképpen az állítással ellentétben az uniós gazdasági ágazatban megfigyelhető negatív trendek valóban egybeesnek a Kínából a figyelembe vett időszakban érkező behozatal volumenének és piaci részesedésének növekedésével.

(494) Ezt az érvet ezért a Bizottság elutasította.

(495) A Wacker azzal is érvelt, hogy a panaszos nyereségessége a 2017. évi éves jelentésben feltüntetett trendhez képest eltérően alakult.

(496) Az éves jelentés a panaszos globális tevékenységéről számol be, amelynek a PVA csak egy részét képezi, ezért az összesített számadatok alapján egyetlen üzleti szegmensre vonatkozóan nem vonhatók le következtetések. A Bizottság a következtetéseit konkrét adatokból kiindulva alapozta meg, ellenőrizte és vonta le. Ezt az állítást ezért a Bizottság elutasította.

5.2. **Az egyéb tényezők hatásai**

5.2.1. *Harmadik országokból érkező behozatal*

(497) Az egyéb harmadik országokból érkező behozatal volumene a következőképpen alakult a figyelembe vett időszakban:

11. táblázat

Harmadik országokból érkező behozatal

Ország		2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
Tajvan	Volumen (tonna)	20 965	19 796	23 602	22 674
	Index	*100*	*94*	*113*	*108*

Ország		2016	2017	2018	Vizsgálati időszak
	Piaci részesedés	12 % – 15 %	12 % – 15 %	13 % – 16 %	13 % – 16 %
	Index	*100*	*98*	*109*	*108*
	Átlagár (EUR/kg)	1,57	1,56	1,56	1,71
	Index	*100*	*99*	*99*	*109*
USA	Volumen (tonna)	23 700	15 643	23 379	23 427
	Index	*100*	*66*	*99*	*99*
	Piaci részesedés	12 % – 15 %	9 % – 12 %	12 % 15 %	12 % – 15 %
	Index	*100*	*69*	*96*	*99*
	Átlagár (EUR/kg)	1,75	2,03	1,84	1,90
	Index	*100*	*116*	*105*	*108*
Japán	Volumen (tonna)	14 980	15 410	14 655	14 522
	Index	*100*	*103*	*98*	*97*
	Piaci részesedés	8 % – 11 %	9 % – 12 %	7 % – 10 %	8 % – 11 %
	Index	*100*	*107*	*94*	*97*
	Átlagár (EUR/kg)	2,33	2,50	2,65	2,82
	Index	*100*	*107*	*114*	*121*
Egyéb harmadik országok	Volumen (tonna)	7 419	3 885	2 813	4 033
	Index	*100*	*52*	*38*	*54*
	Piaci részesedés	3 % – 5 %	2 % – 4 %	1 % – 3 %	2 % – 4 %
	Index	*100*	*55*	*37*	*55*
	Átlagár (EUR/kg)	2,29	1,98	2,14	2,23
	Index	*100*	*86*	*93*	*97*
Harmadik országok összesen, az érintett ország kivételével	Volumen (tonna)	67 064	54 734	64 448	64 656
	Index	*100*	*82*	*96*	*96*
	Piaci részesedés	38 % – 43 %	30 % – 35 %	36 % – 41 %	37 % – 42 %
	Index	*100*	*85*	*93*	*96*
	Átlagár (EUR/kg)	1,88	1,98	1,93	2,06
	Index	*100*	*106*	*103*	*109*

Forrás: Eurostat, a panaszos és a kérdőívekre adott ellenőrzött válaszok.

(498) A harmadik országokból származó behozatal többségében Tajvanról, az USA-ból és Japánból érkezett. A japán és az amerikai exportőrök közül egyesek az uniós ágazattal állnak kapcsolatban, míg a tajvani exportőr az egyik kínai exportáló gyártóval áll kapcsolatban.

(499) Az egyes érdekelt felek által megfogalmazott, valamint a Wacker és a Solutia által az érdekelt felek tájékoztatását követően megismételt érvekkel ellentétben a harmadik országokból érkező behozatal – jóllehet piaci részesedés tekintetében jelentős volt – 4 %-kal százalékkal csökkent figyelembe vett időszakban, és az uniós ágazat piaci részesedésének csökkenése kizárólag a kínai exportáló gyártók számára jelentett előnyt. E harmadik országok importárai ugyanezen időszakban 9 %-kal nőttek, jóllehet az uniós ágazat árainál átlagosan 11 %-kal alacsonyabbak voltak. Ezen belül a Kína utáni a legnagyobb exportőrtől (vagyis Tajvanról) származó behozatal árai 9 %-kal, az USA-ból származó behozatal árai 8 %-kal, míg a Japánból származó behozatal árai 21 %-kal növekedtek.

(500) A (440)–(478) preambulumbekezdésben ismertetett kár tehát nem tulajdonítható az egyéb harmadik országokból érkező behozatalnak.

(501) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Wacker, a mintában szereplő második uniós gyártó azt állította, hogy a Bizottság nem pontosan becsülte meg a Japánból és Tajvanról származó behozatalt. A vállalat szerint a Bizottság nem vette figyelembe a két országból az aktív feldolgozási rendszer keretében importált mennyiségeket, valamint azt, hogy – a Wacker véleménye szerint – a Japánból érkező behozatal egy részét a kopolimer PVA teszi ki, amely kívül esik az érintett termék termékkörén.

(502) Az aktív feldolgozási rendszerrel kapcsolatos érvet el kellett utasítani. Az aktív feldolgozási rendszer azt jelenti, hogy az áruk behozatala abból a célból történik, hogy az Unió vámterületén egy vagy több feldolgozási művelet során felhasználják azokat, vagyis az uniós szabadpiacon nem kerülnek értékesítésre.

(503) A Japánból származó kopolimer behozatala kapcsán a Bizottság megerősítette, hogy a csak a 3905 30 00 10-es TARIC-kód fedi le annak a bizonyos kopolimernek a behozatalát, amelyet félvezetők gyártása során a lemezek védőbevonataként való felhasználásra szánnak ([94]).

(504) További ellenőrzések után a Bizottság az EU-ba a 3905 30 00 10-es TARIC-kód alatt behozott mennyiségeket nem csak Japán, hanem valamennyi forrás (többek között Kína) behozatalából is törölte. A behozatali volumen, a felhasználás és a piaci részesedés felülvizsgálata ennek megfelelően megtörtént.

(505) A Wacker azzal is érvelt, hogy a Bizottság csak az USA-ból származó import átlagos árára fordított figyelmet. A Wacker úgy véli, hogy bizonyos importok kis számú tagállamban koncentrálódnak, és áruk a Bizottság által figyelembe vett átlagos importáraknál jóval alacsonyabb, ami befolyásolhatja a panaszos általi értékesítést.

(506) A Bizottságnak el kellett utasítani ezt az érvet, mivel a Wacker állítása és az általa benyújtott adatok nem mondanak ellen a Bizottság által elvégzett értékelésnek. Az uniós gazdasági ágazat általi értékesítés kapcsán az árak hasonló változatossága figyelhető meg, illetve az értékesítési árak az egyes tagállamokban aktív felhasználó ágazat által igényelt terméktípusokat is tükrözik. A Wacker állításával szemben az, hogy a PVA különböző minőségei egymással nagymértékben felcserélhetők, még nem jelenti azt, hogy valamennyi PVA-minőség árának azonosnak kellene lennie. Továbbá jóllehet igaz az, hogy a vizsgálati időszakban az USA-ból származó, Belgiumba érkező behozatal ára az átlagos importárnál 4 %-kal alacsonyabb volt, a Németországba irányuló behozatal ugyanezen időszakban 13 %-kal magasabb volt az átlagárnál.

(507) Az érdekelt felek tájékoztatását követően az Ahlstrom-Munksjö azzal is érvelt, hogy a panaszos az USA-beli üzemeiből származó PVA-t az Unióban előállított minőségeknél alacsonyabb áron értékesítette.

(508) Azonban a rendelkezésre bocsátott információk a PVA más minőségeire vonatkoztak, ezért az összehasonlítás nem volt lehetséges. Továbbá, az USA-ból behozott importált minőség kopolimer, és ezért kívül esik az érintett termék termékkörén. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a rendelkezésre bocsátott információkból egyértelműen kitűnik, hogy a panaszos az EU-ban pontosan abban a hónapban hajtott végre nagymértékű áremelést, amikor ideiglenesen felfüggesztette egy gyártósorának működését. Ez megerősíti azt, hogy a vállalat kénytelen volt általános áremelést végrehajtani, hogy kompenzálja a kiesett termelést és a megnövekedett állandó költségeket.

(509) Ezért a Bizottság elutasította az érvet.

5.2.2. *A nyersanyagköltségek növekedése*

(510) Az egyik felhasználó azzal érvelt, hogy a fő nyersanyag (VAM) költségeinek növekedése okozta a kárt. Érvelése szerint a panaszos – amely upstream irányban nem integrált – kénytelen a piacon beszerezni a VAM-ot, és ezért a kínai exportáló gyártókhoz vagy a saját felhasználásra VAM-ot előállító uniós gyártókhoz képest kevésbé költséghatékonyan működik.

([94]) Viszkózus készítmény, amely alapvetően polivinil-alkoholt (CAS RN 9002-89-5) tartalmaz.

(511) Ezzel az állítással ellentétben a vizsgálat során gyűjtött információk azt erősítették meg, hogy a panaszos olyan költségekkel szerzi be a VAM-ot, amelyek összhangban állnak az egyéb források esetében jellemző aktuális árakkal. Ehhez kapcsolódóan a VAM árának növekedése is világszerte hatással volt a többi gyártóra, amint azt a kínai és harmadik országbeli exportáló gyártók árainak alakulása mutatja.

(512) Emellett – ahogy azt a (462) preambulumbekezdés kifejti – a kínai behozatal által kiváltott jelentős árnyomás következtében az uniós ágazat nem volt képes az árait a nyersanyagár-emelkedéssel összhangban emelni. Ez a folyamat az értékesítési volumen jelentős mértékű csökkenésével párosulva váltotta ki az uniós gazdasági ágazat árainak leszorítását és ezzel nyereségességének visszaesését.

(513) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(514) Az érdekelt felek tájékoztatása után a Wacker azzal érvelt, hogy 2019 első negyedévében a VAM árai csökkentek, és ezért a panaszosnak a vizsgálati időszakban előállítási költségeit ennek megfelelően kellett volna csökkentenie. Emellett a CCCMC is azzal érvelt, hogy a Bizottság nem elemezte a VAM árának a vizsgálati időszakban bekövetkezett alakulását.

(515) Ezeket az érveket el kellett utasítani. A Wacker azzal érvel, hogy a VAM ára 2019 első negyedévében csökkent, de nem tesz említést arról, hogy a második negyedévben 3 %-kal növekedett, és hogy 2019 negyedik negyedévében 12 %-kal magasabb volt. A negyedévenkénti eltérések tehát nem értelmezhetők, mivel a vállalatok a következő év előállítási költségeinek (és értékesítési árainak) könyvelésekor figyelembe veszik az árak előrejelzett alakulását. A CCCMC állításával kapcsolatban megjegyzendő, hogy a vizsgálat során gyűjtött információk azt mutatták, hogy a figyelembe vett időszakban a VAM átlagos piaci ára az Unióban 20 %-kal csökkent.

5.2.3. *Az uniós gazdasági ágazat által saját magának okozott kár*

(516) Két további felhasználó azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat saját magának okozta a kárt, mivel a mintában szereplő uniós gyártók egyike a figyelembe vett időszakban aránytalan mértékben megemelte értékesítési, általános és igazgatási költségeit (SGA-költségek).

(517) A vizsgálat feltárta, hogy a PVA-ágazatban az SGA-költségek megemelkedésének fő oka az értékesítések visszaesése volt. Mivel az SGA-költségek túlnyomó többsége állandó költség, az értékesítés csökkenése és a termelési mennyiség ezt követő visszaesése növelte e költségek termelési egységköltséghez viszonyított arányát. A (473) preambulumbekezdésben említett módon az értékesítések visszaesése az uniós piacra érkező dömpingelt behozatal által gyakorolt nyomás következménye volt. Tehát az SGA-költségek növekedése szoros összefüggésben állt a dömpingelt behozatallal, és nem tekinthető az uniós gazdasági ágazat által saját magának okozott kárnak.

(518) Az érdekelt felek végső tájékoztatását követően az Ahlstrom-Munksjö, a Wacker és a Wegochem megismételte azt az állítását, miszerint a panaszos a figyelembe vett időszakban nem csökkentette jelentős mértékben a termelést, és ezért állandó költségei nem növekedhettek volna.

(519) Amint azt a (447) preambulumbekezdés ismerteti, a szabadpiacon értékesítési tevékenységet folytató mindkét uniós gyártó a figyelembe vett időszakban ideiglenesen felfüggesztette egy-egy gyártósorának működését, ami a dömpingelt behozatal közvetlen következménye volt. A csökkentett kapacitáskihasználás tehát mindkét gyártó állandó költségeit befolyásolta.

(520) Az Ahlstrom-Munksjö és a Wacker azt is állította, hogy a panaszos előállítási költségeinek megnövekedéséhez hozzájárult a panaszos üzemének karbantartás céljából történő, hathetes tervezett leállása. Továbbá, a Wacker azzal érvelt, hogy a panaszos előállítási költségei aránytalanul magasak.

(521) Az üzem leállításával kapcsolatban a vizsgálat feltárta, hogy nem volt jelentős hatással a panaszos előállítási költségeire, mivel jó előre megtervezett rutinművelet volt. Továbbá, a panaszos előállítási költsége 2017-ben (a leállás évében) 4 százalékponttal növekedett, 2018-ban – amikor a dömpingelt behozatal mértéke tovább emelkedett, elérve a [30 %–35 %]-os piaci részesedést – pedig 15 százalékponttal nőtt.

(522) A költségek kapcsán megjegyzendő, hogy a Wacker PVA-t csak belső felhasználás céljára állít elő, és nem merülnek fel nála értékesítési és adminisztratív költségek (így az általában vett költségei alacsonyabbak). Továbbá, a vizsgálat során gyűjtött információk azt mutatják, hogy a panaszos előállítási költsége összhangban állt a PVA-ágazat átlagos előállítási költségével.

(523) Emiatt ezeket az érveket a Bizottság elutasítja.

(524) Az érdekelt felek tájékoztatása nyomán a Wegochem azzal érvelt, hogy véleménye szerint a panaszos nyereségességgel kapcsolatos problémái a túlzott értékcsökkenési költségeknek tulajdoníthatók.

(525) A Bizottság megerősíti, hogy a panaszos értékcsökkenési költségeit ellenőrizték, és a felülvizsgálat során úgy módosították, hogy kizárólag az érintett termékhez kapcsolódó költségekre vonatkozzon. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(526) Egy másik felhasználó azzal érvelt – megismételve az érdekelt felek tájékoztatását követően ismertetett érveit –, hogy az uniós gazdasági ágazat saját üzleti döntései miatt veszített piaci részesedéséből, mivel a 2017 és a vizsgálati időszak között végrehajtott hirtelen áremelés az érintett termék bizonyos felhasználóit arra kényszerítette, hogy versenyképességük megőrzése érdekében az olcsóbb kínai beszállítók mellett döntsenek.

(527) Annak ellenére, hogy időben egybeesett az áremelkedés és az értékesítés csökkenése, ez az érintett országból származó dömpingelt behozatal közvetlen következménye volt. A PVA-nak többféle alkalmazása van, és különböző minőségekben állítják elő. Amint azt a fenti (60) preambulumbekezdés ismerteti, egyes minőségek alkalmazási köre széles, és áruk általában alacsonyabb, míg más, specializáltabb, szűkebb körű specifikációkkal rendelkező minőségek (például a gyógyszeripari termékek vagy a PVB-fólia gyártása) átlagos ára magasabb.

(528) Az uniós gazdasági ágazat képes a downstream ágazat valamennyi szegmensének kiszolgálására. Azonban a Kínából származó PVA-behozatal – amely átlagosan 29,9 %-kal kínált alá az uniós áraknak – arra kényszerítette az uniós gazdasági ágazatot, hogy csökkentse termelési szintjét, és értékesítési tevékenységét a valamivel magasabb átlagos árakon kínált minőségekre összpontosítsa. A vizsgálat azonban kimutatta, hogy egyre nagyobb az árnyomás ezeken a minőségeken is, ami tovább rontotta az uniós gazdasági ágazat helyzetét.

(529) Ezt az érvelést ezért a Bizottság elutasította.

(530) A mintában szereplő egyik független importőr azt állította, hogy a panaszos maga is dömpingtevékenységet folytatott az uniós piacon, ezért a kárt saját magának okozta. E független importőr bizonyítékot nyújtott be a panaszossal kapcsolatban álló, szingapúri székhelyű vállalkozás által gyártott PVA uniós piacon igen alacsony áron történő értékesítésére vonatkozóan. Ezt az érvet az érdekelt felek tájékoztatása után megismételte.

(531) A vizsgálat feltárta, hogy a Szingapúrból származó, állítólagosan dömpingelt értékesítés tárgya egy olyan szállítmány volt, amely az előírásoknak nem megfelelő PVA-t tartalmazott. Az ilyen PVA rendszerint a termelési folyamat hibája következtében jön létre, és – tekintettel arra, hogy nem felel meg az általános termékspecifikációknak – igen alacsony áron értékesítik a piacon.

(532) Ezt az érvelést ezért a Bizottság elutasítja.

(533) Egy másik felhasználó azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat csökkenő értékesítési volumenét nem az érintett országból érkező dömpingelt PVA-behozatal okozta, hanem annak tulajdonítható, hogy a panaszos nem volt hajlandó termékeit bizonyos felhasználók részére elérhetővé tenni, és a jelentős kárt e versenyellenes gyakorlatokkal saját magának okozta.

(534) Amint azt a fenti 2.2. szakasz kifejti, az uniós ágazat képes és hajlandó a PVA valamennyi minőségének beszállítására. A felhasználó nem nyújtott be konkrét bizonyítékot, amely alátámasztotta volna a beszállítás megtagadását. Épp ellenkezőleg – ahogy azt a (13) preambulumbekezdés kifejti – a vizsgálat során gyűjtött információk egyértelműen arról tanúskodtak, hogy az ágazat képes és hajlandó az érintett termék bármely felhasználójának igényeit kielégíteni.

(535) A felhasználó az érdekelt felek tájékoztatását követően megismételte ezt az érvet, azonban nem nyújtott be a beszállítás állítólagos megtagadását alátámasztó meggyőző bizonyítékot, mivel az általa benyújtott dokumentumok csak arról tanúskodtak, hogy két fél nem tudott megállapodni az árakról.

(536) Ezt az érvet ezért a Bizottság elutasította.

5.2.4. *Belső felhasználás*

(537) Az egyik felhasználó azzal érvelt, hogy a mintából eltávolított uniós gyártó által megadott makrogazdasági adatok félrevezetők lehetnek, mivel a PVA értékesítésének jelentett csökkenése szándékos üzleti döntés is lehet, amelynek célja a PVA belső felhasználásának és ezáltal a downstream szegmensekben megvalósuló értékesítés növelése.

(538) A (441) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint a Bizottság elvégezte a mikrogazdasági és makrogazdasági mutatók ellenőrzését a kérdőívre adott ellenőrzött válaszokban és panaszban szereplő adatok alapján, egybevetve azokat más uniós gyártók, felhasználók és importőrök által megadott adatokkal, valamint az elérhető hivatalos statisztikákkal (Eurostat).

(539) Továbbá, a nagyfokú együttműködésének köszönhetően a Bizottság alaposan megismerhette a PVA kötött és szabadpiacait, és igen részletes képet kaphatott a különböző downstream ágazatokról és azok PVA-felhasználásáról.

(540) Mindenesetre, a fent említett uniós gyártó PVA-értékesítésének csökkenése kapcsán a vizsgálat során gyűjtött információ azt mutatta, hogy a figyelembe vett időszakban azonos nagyságrendű csökkenés következett be a PVA-gyártás terén is. Ezért a Bizottság úgy találta, hogy az értékesítés csökkenését nem a belső felhasználás növekedése okozta.

(541) Ezt az érvet ezért a Bizottság elutasította.

(542) Két felhasználó azzal érvelt, hogy az uniós ágazat által elszenvedett kár oka a panaszosnak az a döntése volt, hogy a PVB-fólia belső felhasználására összpontosítja tevékenységét.

(543) Azonban a vizsgálat feltárta, hogy a figyelembe vett időszakban a panaszos belső felhasználása lényegesen lassabban nőtt, mint ahogy az értékesített mennyiség csökkent. Emellett a panaszos belső PVA-felhasználása az utóbbi két évben stabil volt, és ezért nem magyarázza az utóbbi években – és különösen a vizsgálati időszakban – tapasztalható romló helyzetet. Ugyanakkor a gazdasági ágazatra továbbra is legalább 30 000 tonna szabad termelési kapacitás jellemző, amely a PVB-fóliát előállító gyártósorokkal nem használható ki teljes mértékben.

(544) Ezért ezt az állítást a Bizottság elutasítja.

(545) Az érdekelt felek tájékoztatását követően az Ahlstrom-Munksjö, a Solutia, a Wacker és a Wegochem megismételték azt az állításokat, hogy a panaszos általi belső felhasználás a figyelembe vett időszakban jelentős mértékben (25 %-kal) nőtt. Ezért nem állja meg a helyét a Bizottságnak az a kijelentése, hogy a figyelembe vett időszakban a panaszos általi belső felhasználás lényegesen lassabban nőtt, mint ahogy az értékesített mennyiség csökkent.

(546) A Bizottság megerősíti, hogy kijelentése helyes volt, és egyértelműsíti, hogy bár a százalékos arány tekintetében a panaszos általi belső felhasználás nőtt a figyelembe vett időszakban, az értékesítés abszolút mennyiségének csökkenése jelentősen meghaladta a panaszos által belső felhasználásra igénybe vett PVA tonnában mért mennyiségének növekedését.

(547) Ezt az érvet ezért a Bizottság elutasította.

5.3. **Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés**

(548) Egyértelmű időbeli egybeesés állapítható meg az érintett országból érkező behozatal jelentős növekedése és az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlása között.

(549) A Bizottság további kárt okozó tényezőket is megvizsgált, de nem talált olyan egyéb tényezőt, amely hozzájárult az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz.

(550) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárt az érintett országból érkező dömpingelt behozatal okozta, és a többi tényező – akár külön-külön, akár együttesen vizsgálva – nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárhoz.

6. **UNIÓS ÉRDEK**

(551) Az alaprendelet 21. cikkével összhangban a Bizottság megvizsgálta, hogy a kárt okozó dömping megállapítása ellenére egyértelműen kijelenthető-e, hogy a jelen ügyben az intézkedések elfogadása nem szolgálja az Unió érdekét. Az uniós érdek meghatározása a különböző szóba jöhető érdekek teljes körének értékelésén alapult, beleértve az uniós gazdasági ágazat, az importőrök és a felhasználók érdekeit is.

6.1. **Az uniós gazdasági ágazat érdeke**

(552) A vizsgálat rámutatott arra, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár éri amiatt, hogy – a (440)–(550) preambulumbekezdésben ismertetett módon – az érintett országból származó dömpingelt behozatal alákínál az Unió árainak, ami a figyelembe vett időszakban jelentős piacirészesedés-vesztést és veszteséget okozott.

(553) Az uniós gazdasági ágazat előnyét fogja látni az intézkedéseknek, amelyek valószínűsíthetően megakadályozzák a rendkívül alacsony árú kínai behozatal további jelentős megnövekedését. Intézkedések nélkül a kínai gyártók a PVA uniós piacra irányuló dömpingelt exportját folytatva tovább akadályoznák az uniós gazdasági ágazatot a PVA megfelelően nyereséges értékesítésében, ezáltal pedig további jelentős kárt okoznának az uniós gazdasági ágazatnak.

6.2. **A független importőrök érdeke**

(554) Hat független importőr volt hajlandó az együttműködésre. Három került be a mintába és adott választ a kérdőívekre. Mindhárom importőr ellenezte az intézkedések végrehajtását, azt állítva, hogy azok káros hatással lesznek üzleti tevékenységükre és ellentétesek a PVA Unión belüli felhasználóinak érdekeivel.

(555) A mintában szereplő független importőrök esetében az érintett terméknek az ugyanezen importőrök teljes forgalmához viszonyított súlya változó, 10 % és 40 % között mozog. Az érintett termékhez hozzárendelhető munkahelyek száma körülbelül 20-ra becsülhető.

(556) Mindhárom importőr nyereséges volt, és a haszonkulcs a jelek szerint alkalmas volt arra, hogy abból a vámokat legalább részben kigazdálkodják. A Bizottság továbbá megjegyezte, hogy továbbra is a más harmadik országokból érkező behozatal piaci részesedése a legnagyobb az Unióban. Emiatt az intézkedések végrehajtása nem gyakorolna jelentős kedvezőtlen árhatást az importőrökre, azonban néhány importőr arra kényszerülne, hogy beszerzési forrást váltson, ami további költségeket jelentene a számukra.

(557) Az egyik importőr azt állította, hogy az intézkedések végrehajtása kárt okozna az importőröknek, mivel az uniós végfelhasználók a továbbiakban nem vásárolnának Kínából származó PVA-t, hanem alternatív, nem PVA-alapú termékeket, PVA-keverékeket vagy egyéb, az Unión kívül előállított termékeket kezdenének beszerezni.

(558) Ezzel kapcsolatban először is meg kell jegyezni, hogy – amint azt a 6.3. szakasz kifejti – a PVA-nak a felhasználók költségeire gyakorolt hatása szegmensenként változó.

(559) Továbbá, a vizsgálat feltárta, hogy a PVA alternatív termékekkel történő helyettesítése elméletben ugyan lehetséges, de mégis nagyon bonyolult lenne, és ebben a tekintetben valószínűleg nem a PVA költségének emelkedése lenne a meghatározó tényező. Egyes alternatív termékek jelentősen drágábbak a PVA-nál, valamint nem környezetbarátak, mivel (a PVA-val ellentétben) biológiailag nem lebonthatók.

(560) A termékkeverékekkel kapcsolatban a vizsgálat feltárta, hogy a szállítási költségek fontosabb szerepet játszanak, mint a nyersanyag-költségek. Ezek a keverékek általában PVA-ból és vízben oldott adalékanyagokból állnak, és víztartalmuk (és súlyuk) következtében költségesebb a szállításuk. Nem valószínű tehát, hogy az érintett termékre kivetendő dömpingellenes vámok miatt az Unión kívül működő gyártóktól származó PVA-alapú keverékek beszerzésének mértéke jelentősen megnőne.

(561) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(562) Két importőr azt állította, hogy az Unióban előállított PVA nem képes kielégíteni az igényeket, és ezért a PVA uniós piaca erősen függ a behozataltól. Ezt mutatja az is, hogy az Európai Unió Tanácsa úgy rendelkezett, hogy 2014-től kezdődően a 15 000 tonna/év volumenű PVA-behozatal vámmentes kvóta alá esik ([95]).

(563) Ebben a tekintetben az uniós piac legnagyobb beszállítói továbbra is harmadik országokban (nevezetesen Tajvanon, az USA-ban és Japánban) működő gyártók, amelyek a szabadpiacon az uniós felhasználásnak már jelenleg is [37 %–42 %]-át fedik le. Továbbá, a vizsgálat feltárta, hogy több felhasználó a PVA-t egyszerre szerzi be különböző kínai beszállítóktól, az uniós gazdasági ágazatból, valamint harmadik országokban működő gyártóktól. Végezetül meg kell jegyezni, hogy az uniós gazdasági ágazatra továbbra is körülbelül 30 000 tonna szabad kapacitás jellemző, amely az uniós piac kiszolgálására fordítható.

(564) Tehát a PVA iránti nagy kereslet miatt az intézkedések végrehajtása nem növelné a kínálati hiány kockázatát, tekintettel a javasolt vámok mértékére és az elérhető alternatív forrásokra. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

(565) Az egyik importőr azt állította, hogy az intézkedések végrehajtása kárt okozna az Unióban működő kis- és középvállalkozásoknak (kkv), különösen a jelenlegi Covid19-válság idején. Azzal érvelt, hogy az érintett országból származó PVA-ra kivetett dömpingellenes vámok további zavarokat okoznának az ágazatban, amelyet már amúgy is súlyosan érint az említett válság.

([95]) A Tanács 1340/2014 rendelete; 713/2014 rendelete; 2015/2448 rendelete; 2016/2389 rendelete; 2018/2070 rendelete.

(566) Ezzel kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy a javasolt dömpingellenes intézkedéseknek a felhasználók költségeire gyakorolt hatása szegmensenként változó, és alapos értékelésük lent, a 6.3. szakaszban kifejtettek szerint megtörtént.

(567) Továbbá, a nagyfokú együttműködésének köszönhetően a Bizottság alaposan megismerhette a PVA kötött és szabadpiacát, és igen részletes képet kaphatott a különböző downstream ágazatokról.

(568) Végezetül, a Bizottság az ellátási stabilitás fontosságának szempontjából is elemezte az uniós ágazat és felhasználók gazdasági helyzetét, mivel az uniós gazdasági ágazat nélkül az Unió a PVA mint kritikus fontosságú anyag beszállítására való képességének ([96]) körülbelül [50 %–60 %]-át elvesztené.

(569) A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

6.3. **A felhasználók érdeke**

(570) Ahogy az (55) preambulumbekezdés is kifejti, a PVA-t adalékanyagként, prekurzorként vagy ágensként használják főként négy uniós felhasználói ágazatban: i. PVB-fóliák előállításához használt gyanták gyártása során; ii. polimerizációhoz és emulziók előállításához; iii. papír- és kartongyártáshoz; és iv. ragasztóanyagok gyártásához.

(571) A PVB-gyártók a PVA legnagyobb felhasználóiként az uniós PVA-felhasználás körülbelül 40 %-át adták. A PVA teljes felhasználásából körülbelül 20 %-ot tett ki a polimerizáció, 16 %-ot a papíripar, és 14 %-ot a ragasztóanyag-gyártás.

(572) Az eljárás megindításakor a Bizottság 49 ismert uniós felhasználót keresett meg és kért fel az együttműködésre. A következők jelentkeztek: egy PVB-gyártó (Solutia), három papír- és kartongyártó (Ahlstrom-Munksjö, Papierfabrik August Koehler, Paul & Co.), a polimerizációs és az emulziógyártási szegmensben működő három gyártó (Wacker, FAR Polymers, Celanese), és egy ragasztóanyag-gyártó (Cordial). A Celanese kivételével a felhasználók mindegyike ellenezte az érintett országból származó PVA behozatalát érintő potenciális intézkedéseket. A Celanese semleges álláspontón volt.

6.3.1. *A PVB-fólia gyártói*

(573) A PVA fő alkalmazását (PVB-fólia) illetően megjegyzendő, hogy a panaszos maga is közvetlen versenyben áll az érintett termék PVB-ágazatbeli felhasználóival, mivel az általa előállított PVA egy részét belső felhasználás céljára, PVB-fólia gyártására alkalmazza.

(574) A PVB-gyantát a PVA acetálozásával állítják elő (amely során a PVA a butiraldehiddel lép reakcióba), majd lágyítószerrel keverik, és extrudálás útján PVB-fóliát állítanak elő belőle. A PVA költsége a PVB előállítási költségének legfeljebb 27 %-át teszi ki. A PVB-fóliát a leggyakrabban két üveglap között elhelyezett rétegként alkalmazzák a gépjárműiparban (szélvédők) és az építőiparban (biztonsági üveg).

(575) A Solutia volt az Unióban a legnagyobb PVB-fólia-gyártó, amely a panaszossal és a szabadpiacon értékesítő másik uniós gyártóval együtt szinte a teljes uniós PVB-fóliagyártást végezte. A felhasználó saját belső felhasználásra is állított elő PVA-t. Ez a vállalat felelt a PVA teljes (kötött és szabadpiaci) uniós felhasználásának csaknem ötödéért.

(576) A felhasználó azt állította, hogy a PVA-val kapcsolatos dömpingellenes intézkedések széleskörű negatív hatással lennének a PVB-fólia-ágazatra. Mivel a panaszos nem csak PVA-gyártó és -beszállító, hanem egyben jelentős PVB-fólia-gyártó is volt, bármely dömpingellenes intézkedés nem csak a downstream termék előállítási költségére, hanem a PVB-gyártókkal (például a felhasználóval) folytatott versenyre is hatással lenne. Ezt az állítást az érdekelt felek tájékoztatását követően a Solutia és a Wegochem megismételte. A felhasználó továbbá azt állította, hogy a vízoldható PVB-fóliát gyártó új üzem, amelyet a panaszos Lengyelországban tervez nyitni, még tovább növeli majd a PVA panaszos általi belső felhasználását, és súlyosbítja a PVA-beszállítás kapcsán mutatkozó uniós kapacitáshiányt. Ezeket az érveket a második kiegészítő tájékoztatást követően a Solutia megismételte.

(577) Először is, jóllehet a PVA és a PVB-fólia uniós gyártóinak többsége vertikálisan integrált, megjegyzendő, hogy az egyes gyártók maguk döntöttek arról, hogy üzleti stratégiájuknak megfelelően termelési kapacitásukat az upstream vagy a downstream szegmensre összpontosítják. Ebben a tekintetben a felhasználó maga is pontosan olyan PVA-gyártó és PVB-fólia-gyártó volt, mint a másik kettő uniós gyártó. Továbbá, a vízoldható fóliák gyártásához főként PVA-kopolimereket használnak, amelyek kívül esnek az érintett termék termékkörén és beszerzésük harmadik országbeli üzemekből történik, ezért nem lehetnek hatással a panaszos standard (homopolimer) PVA beszállítására való képességére.

([96]) A teljes szabadpiaci és belső felhasználás.

(578) Továbbá, a vizsgálat feltárta, hogy a felhasználó több forrásra támaszkodó stratégiát alakított ki: saját felhasználásra gyárt PVA-t, és ugyanakkor nagymértékben támaszkodik más ellátási forrásokra, vagyis az uniós gazdasági ágazatra, kínai exportáló gyártókra és harmadik országbeli gyártókra. Továbbá, ahogy azt az (563) preambulumbekezdés kifejti, az uniós gazdasági ágazatra továbbra is körülbelül 30 000 tonna szabad kapacitás jellemző, amely az uniós piac kiszolgálására fordítható, és, ahogy azt az (588) preambulumbekezdés kifejti, a dömpingellenes vámok szintje nem megakadályozni a Solutiát abban, hogy a PVA-t továbbra is Kínából szerezze be.

(579) Végezetül, a vizsgálat feltárta, hogy – figyelembe véve azt, hogy az érintett országból származó behozatal mekkora részarányt képvisel a felhasználó összes PVA-felhasználásán belül, valamint hogy a PVA az előállítási költségnek mekkora részét teszi ki – a javasolt dömpingellenes vámok az intézkedések hatályba lépése esetén is csak korlátozott hatással lennének a felhasználó előállítási költségeire és nyereségességére.

(580) Az uniós gazdasági ágazat állítólagos versenyellenes fellépésének kockázata kapcsán a Bizottság megjegyzi, hogy nem került benyújtásra olyan bizonyíték, amely ezt az állítást alátámasztotta volna, továbbá hogy az uniós gazdasági ágazat folyamatosan nagy mennyiségű PVA-val látta el a PVB-ágazatot. A vizsgálat továbbá azt is feltárta, hogy a PVB-ágazat a PVA-t olyan árubeszerzésre irányuló szerződések keretében szerzi be, amelyek megvédik az áringadozások és a kínálati hiány hatásaitól. Végül meg kell jegyezni, hogy a piacvédelmi eszközök lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy a versenyellenes gyakorlatokat alátámasztó meggyőző bizonyítékok esetén a felhasználók érdekében felülvizsgálja a javasolt intézkedéseket.

(581) Ezért a fenti állításokat a Bizottság elutasította.

(582) A Solutia a PVB-fólia előállítását érintő meghatározott célra történő felhasználási rendszerre hivatkozva mentességet kért a javasolt dömpingellenes vámok alól. A vállalat azt állította, hogy a javasolt intézkedések igen súlyos pénzügyi hatással lennének a PVB-fólia gyártásának nyereségességére, hogy csak kis számú beszállító felelt meg a specifikációknak és hogy a termék nem felcserélhető.

(583) A Bizottság a vállalat kérelmét a vizsgálat folyamán összegyűjtött információk, valamint az érdekelt felek tájékoztatását követően beérkezett észrevételek alapján értékelte.

(584) A Solutia állításával szemben a vizsgálat megállapította, hogy az előzőekben kifejtett módon a javasolt dömpingellenes vámok korlátozott hatással lennének a felhasználó előállítási költségére és nyereségességére.

(585) Továbbá, a Solutia több forrásra támaszkodó stratégiát alakított ki: saját felhasználásra gyárt PVA-t, és ugyanakkor nagymértékben támaszkodik több ellátási forrásra, vagyis az uniós gazdasági ágazatra, kínai exportáló gyártókra és harmadik országbeli gyártókra. Jóllehet igaz, hogy egy új PVA-beszállító minősítése valóban nehéz és hosszú folyamat lehet, globális szinten van három másik olyan gyártó, amely képes kis hamutartalmú szűkmolekulatömeg-eloszlású PVA beszállítására. Továbbá, a Bizottság megjegyzi, szerint a dömpingellenes vámok szintje nem akadályozná a kínai beszállítókat abban, hogy továbbra is méltányos áron exportáljanak PVA-t. Végezetül, a PVB-fólia a PVA fő downstream alkalmazása, és a Solutia ebben a szegmensben a piacvezetők közé tartozik. Ezért a végfelhasználásra vonatkozó mentesség érvényesítése azzal a kockázattal járna, hogy jelentős mértékben aláássa az intézkedések hatását. A Bizottság ezért elutasította ezt az kérelmet.

(586) A második kiegészítő tájékoztatást követően a Solutia azt állította, hogy a Bizottság nem fejtette ki, hogy milyen adatokat adatok és érvelés alapján minősítette a nyereségességre gyakorolt hatást „elhanyagolhatónak”. A Solutia továbbá azzal érvelt, hogy az ellátásbiztonság és az észszerű nyereségesség fenntartása érdekében valamennyi beszállítóval kapcsolatban kell állnia, a Bizottság tehát nem támasztotta alá azt a kijelentést, hogy a dömpingellenes vámok szintje miért ne akadályozná a Solutia kínai beszállítóját a kivitel folytatásában.

(587) A Bizottság tisztázta, hogy a Solutia nyereségességére gyakorolt hatást a következőképpen számította ki: a Bizottság először a helyszíni ellenőrzések alapján megállapította, hogy a vállalat teljes előállítási költségén belül mekkora részt tesz ki a Kínából beszállított PVA költsége. A Bizottság ezután a vállalat PVA-költségét a javasolt vám mértékével megemelte, és azt a Kínából származó mennyiségére vonatkoztatta. A Bizottság úgy találta, hogy vámoknak a Solutiára gyakorolt hatása az abszolút számadatokat nézve valóban jelentős, azonban a vállalat teljes költségszerkezetéhez képest korlátozott. A Bizottság továbbá nem vette figyelembe a vállalatnak a PVA-árak jövőbeni alakulásával kapcsolatos egyes feltételezéseit, mivel a tények arra engedtek következtetni, hogy ezek a feltételezések nem állják meg a helyüket, és a Solutia nem nyújtott be olyan bizonyítékot, ami ennek az ellenkezőjét támasztotta volna alá. A bizalmas adatkezelés miatt a Bizottság számításaiban szereplő további részleteket és számadatokat a vállalat részére külön dokumentumban tették elérhetővé.

(588) Ezért a Bizottság álláspontja szerint – tekintettel a Solutia nyereségességére gyakorolt korlátozott hatásra – a dömpingellenes vámok nem akadályoznák a vállalatot abban, hogy továbbra is Kínából szerezzen be PVA-t, ezért a vállalat a továbbiakban is kapcsolatban marad valamennyi PVA-beszállítójával. Továbbá – ellentétben a vállalatnak azokkal az állításaival, amelyek szerint az intézkedések a többi PVB-gyártóhoz viszonyított versenyképességére is hatással lennének – a Solutia költségszerkezetére és nyereségességére gyakorolt korlátozott hatásból az is következik, hogy a vállalat versenyképességére gyakorolt hatás is korlátozott lenne.

(589) Ezt az érvet ezért a Bizottság elutasította.

(590) A Solutia azt is állította, hogy az, hogy a PVB-fólia a PVA fő downstream alkalmazása, és a Solutia ebben a szegmensben a piacvezetők közé tartozik, pusztán feltételezés, amelyet nem támasztanak alá tények.

(591) Ezzel szemben a vizsgálat során gyűjtött információk azt mutatják, hogy az Unió teljes PVA-felhasználásának legalább [30 %–40 %]-át teszi ki a PVB-fólia előállítása, ami azt jelenti, hogy a PVA különböző downstream alkalmazásai között messze ez a legnagyobb. A Bizottság továbbá megjegyezte, hogy a vállalat a kérdőívre adott válaszaiban maga nyújtott be olyan adatokat, amelyek szerint az uniós piacon aktív négy PVB-gyártó között a Solutia jelentős piaci részesedéssel rendelkezik, és ezért észszerűen tekinthető az egyik piacvezetőnek.

6.3.2. *Polimerizációs célú alkalmazás és emulziógyártás*

(592) A PVA-t polimerizációs célokra is alkalmazzák, mivel a végtermék viszkozitásának szabályozása érdekében segíti a szemcsék kialakulásának, valamint és az emulziók és a festékek így kialakuló szerkezetének pontos kontrollját.

(593) Két felhasználó, a FAR Polymer és a Celanese, valamint a Wacker, a mintában szereplő második uniós PVA-gyártó (amely kizárólag belső felhasználásra állít elő PVA-t) jelentkezett és vett részt az eljárásban. A FAR Polymer és a Wacker ellenezte a potenciális intézkedéseket, arra hivatkozva, hogy a dömpingellenes intézkedések bevezetése nem szolgálná az Unió érdekét.

(594) A Wacker továbbá azt állította, hogy az uniós PVA-gyártás nem képes kielégíteni a termék iránti keresletet, és ezért az uniós PVA-piac nagyban függ a behozataltól. A Wacker véleménye szerint az érintett országból származó behozatal betöltötte azt a piaci hiányt, amelyet más országok nem tudtak betölteni.

(595) Azt is állította, hogy a dömpingellenes intézkedések hatályba lépése esetén a kínai exportáló gyártók nem férnének hozzá a piachoz. Így a szabadpiacon értékesítő, az USA-ban, Japánban és Szingapúrban működő exportáló gyártókkal kapcsolatban álló két uniós gyártó uralná az uniós gyártók piacot, és képes lenne magasabb árak bevezetésére, ami káros lenne az uniós felhasználók számára.

(596) Az érdekelt felek tájékoztatását követően mindkét fél megismételte érveit.

(597) Az első pont kapcsán a vizsgálat feltárta, hogy a felhasználó nyereségességére gyakorolt hatás elenyésző lenne még a dömpingellenes vámok hatályba lépése esetén is, mivel az ebben a szegmensben működő felhasználók előállítási költségein belül a PVA az összes költség [3 %–7 %]-át teszi ki.

(598) Az ellátás stabilitása kapcsán megjegyzendő, hogy – amint azt az (563) preambulumbekezdés kifejti – az uniós gazdasági ágazatra körülbelül legalább 30 000 tonna szabad kapacitás jellemző. Továbbá, ebben a tekintetben az uniós piac legnagyobb beszállítói harmadik országokban (nevezetesen Tajvanon, az USA-ban és Japánban) működő gyártók, amelyek az uniós felhasználásnak már jelenleg is [37 %–42 %]-át szolgálják ki. Végül meg kell jegyezni, hogy a mintában szereplő uniós gyártó több forrásra támaszkodó stratégiát alkalmaz, vagyis az általa felhasznált PVA-t nem kizárólag Kínában működő gyártóktól szerzi be.

(599) Az utolsó ponttal kapcsolatban meg kell jegyezni a következőket:

(600) Először is – amint azt az (497) és (498) preambulumbekezdés ismerteti – az uniós piac legnagyobb exportőre (Kína után) Tajvan. Tajvan piaci részesedése [13 %–16 %]-os, és a tajvani gyártók nem állnak kapcsolatban az uniós gazdasági ágazattal.

(601) Másodszor, jelentős mennyiségű behozatal származott az USA-ból ([12 %–15 %]-os piaci részesedés) és Japánból ([8 %–11 %]-os piaci részesedés), ahol legalább három olyan gyártó működik, amelyek nem állnak kapcsolatban az uniós gazdasági ágazattal. Továbbá, a harmadik országokból érkező behozatal ugyan csökkent a figyelembe vett időszakban, de még így a legnagyobb piaci részesedéssel (körülbelül [37 %–42 %]) rendelkezett az uniós szabadpiacon, és árai átlagosan 11 %-kal voltak alacsonyabbak az uniós gazdasági ágazat árainál.

(602) Harmadszor, a (598) preambulumbekezdésben ismertetett módon a Wacker már jelenleg is több különböző forrásból elégíti ki PVA-szükségleteit.

(603) Végül említést érdemel, hogy a dömpingellenes intézkedéseknek célja a tisztességes verseny és az egyenlő versenyfeltételek helyreállítása az uniós piacon, nem pedig az érintett országból érkező behozatal megakadályozása. A jelen ügyben a vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a dömpingellenes vámok nem akadályoznák a PVA felhasználóit abban, hogy a továbbiakban is tisztességes áron szerezzenek PVA-t Kínából. Ezt támasztják alá a (597) preambulumbekezdésben ismertetett megállapítások is, amelyek szerint a polimerizáció és az emulziógyártás szegmensében működő felhasználók költségeire és nyereségességére minimális hatással lennének a vámok.

(604) Ezért a fenti állításokat a Bizottság elutasította.

(605) A Wacker kérelmezte, hogy az Uniós Vámkódex 254. cikke szerinti meghatározott célra történő felhasználási rendszer keretében mentességet kapjon a javasolt dömpingellenes vámok alól. Kérelmében azzal érvelt, hogy további minősített beszállítóra van szüksége ahhoz, hogy ki tudja védeni azt a helyzetet, amelyet az uniós gazdasági ágazat teremtett azzal, hogy megtagadja az ellátást. Továbbá, a Wacker véleménye szerint a vámok kivetése kedvezőtlenül befolyásolja majd a PVA piaci árait.

(606) A Bizottság a vállalat kérelmét a vizsgálat folyamán összegyűjtött valamennyi információ, valamint az érdekelt felek tájékoztatását követően beérkezett észrevételek alapján mérlegelte.

(607) Először is, a fent kifejtettek szerint a Wacker már korábban is az uniós gazdasági ágazat kínálatából elégítette ki szükségleteinek nagy részét, és nem szolgált semmiféle bizonyítékkal arra, hogy az uniós gyártók megtagadnák az ellátást. Továbbá, a vizsgálat azt tárta fel, hogy a Covid19-világjárvány kezdetét követően a panaszos rövid határidővel több különböző uniós felhasználó részére szállított többletmennyiséget PVA-ból. Másodszor, az uniós gazdasági ágazat állítólagos versenyellenes fellépésének kockázata kapcsán a Bizottság megjegyezte, hogy nem került benyújtásra olyan bizonyíték, amely ezt az állítást alátámasztotta volna. Továbbá, a Bizottság véleménye szerint a harmadik országbeli lehetséges alternatív ellátási források jelentősen csökkentik ezt a kockázatot. Végezetül, a polimerizáció és az emulziógyártás a PVA fő downstream alkalmazásai közé tartozik, és a Wacker ebben a szegmensben az egyik piacvezető. Ezért a meghatározott célra történő felhasználás miatti mentesség érvényesítése azzal a kockázattal járna, hogy jelentős mértékben aláássa az intézkedések hatását. Ezért a kérést a Bizottság elutasította.

6.3.3. *Papír- és kartongyártók*

(608) A PVA a papír- és kartontermékek erősségének, nedvszívó képességének és külalakjának javítására használatos (bevont papírok, alappapírok záróréteg-bevonata). A papírgyártásnak ez a szegmense tette ki az uniós PVA-felhasználásnak körülbelül 16 %-át.

(609) Az ágazatban működő három felhasználó (az Ahlstrom-Munksjö, az August Koehler és a Paul & Co.) és két felhasználói szövetség (a CEPI és az Assocarta) jelentkezett az eljárás során és az érdekelt felek tájékoztatását követően, és az érintett termék ezen szegmensben működő uniós felhasználóinak érdekére hivatkozva ellenezte a potenciális intézkedéseket.

(610) A felek azt állították – és az érdekelt felek tájékoztatását követően megismételték ezt az állításukat –, hogy ha dömpingellenes vámokat vetnek ki egy olyan fontos inputtermékre, mint a PVA, az aláásható az uniós papíriparnak azt a törekvését, hogy a költségeket kontrollálja, és ezáltal gyengítheti versenyképességét. Kijelentették, hogy – tekintettel a papírpiaci verseny szintjére, amelyért elsősorban az ázsiai–csendes-óceáni térségben működő vállalatok a felelősek – az uniós papírgyártók hátrányt szenvednének a nem uniós gyártókhoz képest, amelyek az intenzív verseny által jellemzett piacon olcsóbb PVA-hoz jutnának. Ezeket az állításokat a második kiegészítő tájékoztatást követően megismételte.

(611) A felhasználók érveivel szemben a vizsgálat feltárta, hogy a papíriparban a PVA elhanyagolható hatást [1–2%] gyakorol az előállítási költségekre. Ezért a dömpingellenes vámok kivetése minimális hatással lenne a költségekre, és nem befolyásolná jelentős mértékben a nyereségességüket.

(612) Következésképpen a Bizottság elutasította ezt az állítást.

6.3.4. *Ragasztóanyag-gyártók*

(613) A PVA-t a ragasztóanyag-gyártásban a ragasztók fő összetevőjeként használják. A PVA teljes uniós felhasználásának csaknem 14 %-a ebben a szegmensben valósult meg.

(614) Az intézkedést egy olyan gyártó ellenezte, amely a ragasztóanyag-gyártás szegmensében aktív. Ez a vállalat azt állította, hogy a PVA-t érintő dömpingellenes intézkedések súlyos hatással lennének nyereségességére, mivel az árak emelkedését nem tudná áthárítani vásárlóira. Ezt az érvet az érdekelt felek tájékoztatása után a Cordial és a Wegochem is megismételte.

(615) A ragasztóanyag-gyártás ágazatában a PVA a végtermék költségeinek [40–50 %]-át ([97]) tette ki. Ebben a helyzetben a jelek arra mutattak, hogy a vállalat nem lenne képes kezelni a javasolt dömpingellenes vámok hatását.

(616) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Kuraray és a Sekisui előadta, hogy a Cordial véleményük szerint nem tekinthető reprezentatív szereplőnek a ragasztóanyag-gyártási célú alkalmazás specifikus szegmensén belül. Véleményük szerint a Cordial termékei magas PVA-tartalmú keverékekből állnak, amelyek a ragasztóanyag-gyártási célú alkalmazás szegmensének csak kis részét teszik ki.

(617) A két uniós gyártó azzal érvelt, hogy a csomagolás céljára használt ragasztóanyagok (a ragasztóanyagok egyik fő alkalmazása) szegmensében a PVA az előállítási költségeknek körülbelül 2–5 %-át teszi ki, és a PVA a hatása csak bizonyos specializált ágazatokban érheti el a 10–20 %-ot. Ezért nem feltételezhető, hogy a ragasztóanyag-gyártási szegmensre nézve reprezentatív az a 80 %-os költséghatás, amelyet a PVA a Cordial vállalat üzleti tevékenységére gyakorol.

(618) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Cordial azt is kérelmezte, hogy az Uniós Vámkódex 254. cikkében előírt meghatározott célra történő felhasználási eljárás keretében mentességet kapjon a javasolt dömpingellenes vámok alól. A Cordial a következőkre alapozta kérelmét: termékeinek sajátos jellege; az egyetlen beszállítójával együttműködésben speciálisan kifejlesztett, importált PVA-minőségek korlátozott száma; hogy költségszerkezete és nyereségességének mértéke mellett nem képes kigazdálkodni a javasolt vámokat; valamint hogy nincs olyan működőképes alternatíva, amellyel meg tudna maradni a piacon.

(619) A Bizottság az összes érdekelt féltől – mindenekelőtt a Cordialtól, az uniós gazdasági ágazattól, a Cordial vásárlóitól és más ragasztóanyag-felhasználóktól – beérkezett észrevételek fényében újraértékelte a ragasztóanyag-gyártók helyzetét és a vállalat kérelmét.

(620) Mindazon az információnak az alapján, amelyet a Bizottság részére a tájékoztatást követően több érdekelt fél benyújtott, a Bizottság egyetértett az uniós gazdasági ágazatnak azzal megállapításával, hogy a Cordial helyzete nem extrapolálható a teljes ragasztóanyag-gyártási ágazatra, ahol a PVA költségei a fő ragasztóanyag-gyártási célú alkalmazás (csomagolás céljára használt ragasztóanyagok) esetében az előállítási költségnek csupán 2–5 %-át teszik ki.

(621) Tekintettel arra, hogy a PVA rendszerint csak kis részét teszi ki a ragasztóanyag-ipari termékek költségének, a vizsgálat feltárta, hogy a beszállítóváltást (a tanúsítási eljárás szükségességét is tekintetbe véve) végre tudják hajtani a ragasztóanyag-gyártási ágazatban működő felhasználók, mivel a összes költségre gyakorolt hatás jelentéktelen.

(622) Másfelől, a Cordial esetében a sajátos helyzetre tekintettel nem vonható le ugyanez a következtetés. A vizsgálat feltárta, hogy az előállított termékek nagy részét por alakban gyártott és értékesített száraz ragasztóanyag-keverékek teszik ki, amelyek a PVA-ból vagy PVAc-ből általában előállított folyékony ragasztóanyagokhoz képest réspiaci terméknek számítanak. A Cordial ügyfelei úgy alakították ki előállítási folyamataikat, hogy ki tudják használni a Cordial által egyéni igényeik szerint előállított ragasztóanyagok jelentette előnyt, és a (626) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint tartósan le tudják szorítani a szállítási költségeket. Ha folyékony ragasztóanyagok alkalmazására állnának át, akkor az előállítási folyamat teljes szerkezetét át kellene alakítaniuk.

(623) Ennek az innovatív terméknek a következtében Coridal költségszerkezete eltér a ragasztóanyag-gyártási ágazatban általában megszokottaktól. A Cordial esetében a PVA a költségek legalább [40–50 %] tette ki. A különbségek többek között abból adódnak, hogy a száraz ragasztóanyag-keverékek esetében a tonnánként felhasznált PVA aránya magasabb, mint a folyékony ragasztóanyagok esetében. Tekintettel a Cordial által kifejlesztett termék különlegességre, a vállalat számára gyakorlatilag lehetetlen lenne az, hogy nem PVA-alapú termékeket kezdjen használni, mivel ehhez teljes mértékben meg kellene változtatnia a ragasztóanyag összetételét.

(624) Az alternatív ellátási források kapcsán megjegyzendő, hogy a vállalat nem lenne képes az uniós gazdasági ágazatra vagy egyéb forrásokra váltani az intézkedések bevezetése után. A Cordial tulajdonképpen már tett kísérletet új partnerségek kialakítására, de kis mérete miatt nem tudott hosszú távú kapcsolatot kiépíteni alternatív beszállítókkal (a hosszú távú kapcsolathoz a beszállítóknak el kellett volna fogadniuk a Cordial termékkövetelményeit). A vállalat bizonyítékot nyújtott be, amely alátámasztotta, hogy a korábbiakban már tett kísérletet arra, hogy a PVA-t egy tajvani gyártótól szerezze be, de nem tudott megállapodást kötni vele, mivel a gyártó kizárólag egy uniós kereskedő közvetítésével végez értékesítést, és nem volt hajlandó a termékeit a Cordial követelményei szerint átalakítani. Ezek a tényezők, valamint a tanúsítási eljárás szükségessége lehetetlenné teszi a Cordial számára, hogy más beszállítók szolgáltatásait vegye igénybe.

([97]) Ennek az adatnak a felülvizsgálata az érdekelt felek tájékoztatását követően megtörtént.

(625) Végül hozzá kell tenni, hogy a vállalat intenzív verseny által jellemzett piacon, igen alacsony haszonkulccsal működik. Ebben a helyzetben a bizonyítékok azt támasztják alá, hogy a vállalat nem lenne képes kezelni a javasolt dömpingellenes vámok hatását, és nagy valószínűséggel csődbe menne.

(626) Az érdekelt felek tájékoztatását követően a Cordial termékeinek több, a papír- és kartongyártási ágazatban működő downstream felhasználója is jelezte, hogy ellenzi a javasolt intézkedéseket. Azt állították, hogy a Cordial ragasztóanyagainak költsége előállítási költségeik jelentős hányadát (körülbelül [10–25 %]) teszi ki, tehát őket is hátrányosan érintene minden olyan negatív hatás, amelyet az intézkedések a részükre száraz ragasztóanyag-keveréket beszállító vállalatra gyakorolnának. Továbbá gyártóberendezéseiket is át kellene alakítaniuk, hogy valamely teljesen eltérő termék felhasználására alkalmasak legyenek. Végezetül, a száraz ragasztóanyagokról a folyékony ragasztóanyagokra történő átállás a szállítási költségek jelentős növekedésével is járna (1 tonna száraz ragasztóanyag 5–8 tonna folyékony ragasztóanyagnak feleltethető meg).

(627) A Bizottság azt is megvizsgálta, hogy a meghatározott célra történő felhasználási eljárás keretében megadott esetleges vámmentesség milyen hatással lenne az intézkedések hatásosságára. Ezzel kapcsolatban a Bizottság megjegyezte, hogy a ragasztóanyagok piaci szegmense az uniós felhasználás 17 %-át teszi ki, és a szegmensnek csupán 4 %-át adja az az egyetlen száraz ragasztóanyagot előállító gyártó, amely jelentkezett. A Bizottság így arra a következtetésre jutott, hogy a mentesség megadása nem befolyásolná hátrányosan az intézkedések hatásosságát.

(628) A fentiekre tekintettel a Bizottság úgy döntött, hogy a PVA-nak a kartongyártási ágazat számára por alakban gyártott és értékesített száraz ragasztóanyag-keverékek előállítása céljára történő behozatalát kivételesen a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([98]) 254. cikke szerinti meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá vonja. A meghatározott célra történő felhasználási eljárás szigorúan a száraz ragasztóanyag-keverékekre korlátozódik, és semmilyen körülmények között nem terjeszthető ki más ragasztóanyag-gyártók által előállított egyéb termékekre (például folyékony ragasztóanyagokra).

(629) A második kiegészítő tájékoztatást követően a Cordial arra kérte a Bizottságot, hogy azoknak a vállalatoknak az esetében, amelyek élni kívánnak a meghatározott célra történő felhasználás miatti mentességgel, alkalmazzon előzetes engedélyezési rendszert, és így győződjön meg arról, hogy valóban száraz ragasztóanyag-keverékek előállításával foglalkoznak.

(630) Ezzel kapcsolatban a Bizottság egyértelműsítette, hogy a meghatározott célra történő felhasználás miatti mentesség (amelyet a (628) preambulumbekezdés ír le) nem vállalatspecifikus, hanem valamennyi száraz ragasztóanyag-keveréket gyártó vállalatra megkülönböztetéstől mentes módon érvényes. Továbbá, a 952/2013/EU rendelet 254. cikkében említett eljárás ellenőrzését és alkalmazását a tagállamok vámhatóságai végzik. Az eljárás előírja azokat a követelményeket és ellenőrzéseket, amelyek garantálják, hogy a mentesség kizárólag a meghatározott végfelhasználásra korlátozódjon. Ezért nem helyénvaló és nem is szükséges, hogy a Bizottság további lépéseket tegyen.

(631) A Bizottság ezért elutasította ezt az kérelmet.

(632) A második kiegészítő tájékoztatást követően a panaszos vitatta a Cordial esetében alkalmazott meghatározott célra történő felhasználás miatti mentesség jogalapját és hatásosságát. Véleménye szerint a vállalat nem kizárólag száraz ragasztóanyag-keverékek előállításával foglalkozik, hanem folyékony ragasztóanyagokat is gyárt, valamint Kínából importált PVA-val kereskedik (annak átalakítása nélkül).

(633) Ezeket az érveket el kellett utasítani. A Bizottság értékelte a intézkedések valamennyi érdekelt félre gyakorolt hatását, és megállapította, hogy ebben az esetben az intézkedések alkalmazása összességében nem ellentétes az Unió érdekeivel. Azonban, ahogy azt a (622)–(625) preambulumbekezdés kifejti, a vizsgálat feltárta, hogy a PVA többi felhasználójával ellentétben a száraz ragasztóanyagokat gyártó felhasználók igen korlátozott köre nem lenne képes kezelni az intézkedések hatását. Ezért a Bizottság úgy döntött, hogy a 952/2013/EU rendelet 254. cikkében említett eljárás alkalmazásához folyamodik, amire mérlegelési jogköre teljes mértékben kiterjed. Továbbá, a meghatározott célra történő felhasználási eljárás szigorúan a száraz ragasztóanyag-keverékek előállítására korlátozódik majd, és nem lesz kiterjeszthető más termékekre, függetlenül attól, hogy azok előállítását, illetve értékesítését ragasztóanyag-gyártók végzik-e. Ez azt jelenti, hogy a kínai PVA-nak a Cordial más gyártási vagy kereskedelmi tevékenységeinek céljára (vagy bármely más száraz ragasztóanyag-keveréket érintő ilyen jellegű tevékenységek céljára) történő beszerzése során a vámmentesség előnyei nem lesznek kihasználhatók. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a meghatározott célra történő felhasználás miatti mentesség megszerzése megterhelő eljárás azon felhasználók számára, akik élni kívánnak vele, és hogy a megfelelés garantálása érdekében a felhasználókat szigorú vámellenőrzésnek vetik majd alá.

([98]) Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Uniós Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

(634) A második kiegészítő tájékoztatást követően két importőr (a Gamma Chimica és a Carbochem) és egy felhasználó (a Far Polymers) azt állította, hogy az ő esetükben is teljesülnek azok a feltételek, amelyek alapján a Bizottság meghatározott célra történő felhasználás miatti mentességet adott a száraz ragasztóanyag-keverékek gyártóinak. Ezért e vállalatok arra kérték a Bizottságot, hogy a meghatározott célra történő felhasználási eljárást terjessze ki rájuk. Véleményük szerint a Cordialhoz hasonlóan mindannyian por formájában vagy folyékony formában értékesítenek PVA-t és PVA-keverékeket, és vásárlóik úgy alakították ki gyártási folyamataikat, hogy az általuk beszállított PVA-keveréket tudják használni.

(635) A Bizottság nem fogadta el azt, hogy ezek a vállalatok ugyanabban a helyzetben lennének, mint a száraz ragasztóanyag-keverékeket előállító gyártók.

(636) Továbbá, a vizsgálat során gyűjtött információk azt mutatták, hogy a Gamma Chimica és a Carbochem által importált termékek nagy részét e vállalatok egyszerűen újracsomagolják, és úgy értékesítik a végfelhasználók felé. Kis mennyiséget a vásárló igényei szerint adalékanyagokkal kevernek vagy vízben feloldanak, azonban e folyamatok egyike sem jár az érintett termék tényleges átalakításával. Emiatt e vállalatokat még ezeknek az értékesítéseknek az esetében is más vállalatok által előállított árukkal kereskedő importőröknek tekintette a Bizottság. A meghatározott célra történő felhasználási eljárás csak végfelhasználókra alkalmazható, köztes szereplőkre nem, tehát e két importőr nem is kaphatna meghatározott célra történő felhasználás miatti mentességet. Továbbá, a vállalatok állításával ellentétben a vizsgálat feltárta, hogy nem állnak fenn problémák az alternatív ellátási forrásokhoz való hozzáféréssel kapcsolatban, mivel – amint azt a vállalatok a vizsgálat során megerősítették – esetükben a PVA beszerzését technikai tényezők nem korlátozzák. Végül – a (555) és (556) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – az importőrök forgalmában a PVA részesedése 10 % és 40 % között mozog, és megállapítást nyert, hogy e vállalatok nyereségességi szintjük mellett legalább részben képesek a vámok kigazdálkodására.

(637) A Far Polymers az emulziógyártási és polimerizációs ágazatban aktív szereplő. A (597) preambulumbekezdésben említett módon az ebben a szegmensben működő felhasználók előállítási költségein belül a PVA költségei az összes költség [3–7 %]-át teszik ki. A Far Polymers azt állította, a tonnában mért végtermékben a PVA aránya [10–15 %]. Azonban a Far Polymers által hivatkozott százalékos arányok, amelyekkel állítását kívánta alátámasztani, a felhasznált termék mennyiségére vonatkoztak, nem pedig a arra, hogy a felhasznált termék költségei az előállítási költség mekkora részét teszik ki. Ezért a 6.3.2. szakaszban az emulziógyártási és polimerizációs ágazatra nézve levont következtetések a továbbiakban is érvényesek a Far Polymersre.

(638) A Bizottság megállapította, hogy e vállalatok egyike sincs a száraz ragasztóanyag-keverékeket előállító gyártókéhoz hasonló helyzetben. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

6.4. **Az érdekelt felek tájékoztatását követően tett észrevételek**

(639) A tájékoztatást követően több fél (az Ahlstrom-Munksjö, a Carbochem, a Cordial, a Solutia, a Wacker és a Wegochem) megismételte azt az állítást, hogy az uniós piac nagyban függ a behozataltól és hogy az uniós gazdasági ágazat nem rendelkezik elég kapacitással. Azzal érveltek, hogy a KEG és a Sekisui egyaránt beruházott két downstream üzem létesítésébe (Hollandiában és Lengyelországban), aminek következtében belső felhasználásuk nőni fog, a szabadpiac ellátására való kapacitásuk pedig csökken. Ezek a felek azzal is érveltek, hogy a harmadik országok nem tekinthetők alkalmas alternatív forrásoknak, mivel nem rendelkeznek elegendő szabad kapacitással. A második kiegészítő tájékoztatást követően a Solutia megismételte ezt az állítást.

(640) Ezekkel az állításokkal ellentétben a vizsgálat megerősítette, hogy az uniós gazdasági ágazat elegendő kapacitással rendelkezik az uniós szabadpiac ellátására, mivel továbbra is 30 000 tonna szabad kapacitása van. Továbbá, ahogy azt az (447) preambulumbekezdés kifejti, az uniós gazdasági ágazat nem véglegesen csökkentette termelési kapacitását, hanem csak ideiglenesen felfüggesztette két gyártósorának működését, amelyek azonban rövid időn belül újraindíthatók.

(641) A hollandiai üzem kapcsán a Bizottság megjegyezte, hogy nem áll rendelkezésre információ arról, hogy mikor kezdi meg a működését. Továbbá, a vizsgálat során gyűjtött információk azt mutatták, hogy a PVA-minőségek legalább egy részének a beszerzése az Unión kívülről történik majd. A lengyelországi üzem kapcsán megjegyzendő, hogy az érdekelt felek tájékoztatását követően érkezett információ megerősítette, hogy az üzem javarészt kopolimereket használ majd fel, amelyek kívül esnek az érintett termék termékkörén, valamint hogy ezeket a kopolimereket a KEG Unión kívüli üzemeiből szerzik majd be.

(642) El kell utasítani azt az állítást is, amely a harmadik országok ellátási kapacitásának hiányára vonatkozik, mivel a vizsgálat során gyűjtött információk megerősítették, hogy a tajvani gyártó jelenleg is jelentős szabad termelési kapacitással rendelkezik.

(643) A Saint Gobain – a PVB- és a polimerizációs ágazat downstream szegmensében működő felhasználó – is jelentkezett, hogy ellenzi a javasolt intézkedéseket. A Saint Gobain a PVB-fóliát gépjármű- és épületüveg-gyártáshoz használja fel, valamint gipsz- és habarcsgyártáshoz PVA-alapú rediszpergálható port (a továbbiakban: RPD) és folyékony polimert (a továbbiakban: LDP) vásárol. Az RDP-t és az LDP-t az emulziógyártási és polimerizációs ágazatban aktív PVA-felhasználók állítják elő.

(644) A Saint Gobain azzal érvelt, hogy a Kínából érkező PVA-ra kivetendő javasolt dömpingellenes vámok bevezetése jelentősen befolyásolná tevékenységeit. Mivel Saint Gobain PVA-alapú termékek felhasználója, a vámok hátrányosan érintenék vételárait (és így előállítási költségeit is), és a vállalat véleménye szerint nem valószínű, hogy a megemelt költségek bármelyikét át tudná hárítani a vásárlókra.

(645) A Bizottság nem értett egyet ezzel az érveléssel. Amint azt az (579) és (597) preambulumbekezdés kifejti, a PVB-ágazatban és a polimerizációs ágazatban a vámok csekély hatással lesznek a felhasználók költségeire és nyereségességére, és ezért a downstream ágazatra gyakorolt hatásuk elenyésző lesz. A Bizottság ezért elutasította ezt az állítást.

6.5. **Az uniós érdekre vonatkozó következtetés**

(646) Egyértelmű, hogy az intézkedések végrehajtása a szabadpiacon értékesítő uniós PVA-ágazat érdekét szolgálja. Intézkedések nélkül a kínai gyártók a PVA uniós piacra irányuló dömpingelt exportját folytatva tovább akadályoznák az uniós gazdasági ágazatot abban, hogy nyereségességét visszaállítsa.

(647) Egyes felhasználók azzal érveltek, hogy az Unió ellátási stabilitása nagyban függ a behozataltól. Ezt mérlegelni kell, tekintettel arra, hogy az uniós gazdasági ágazat nélkül az Unió PVA-ellátási kapacitásának ([99]) körülbelül [50–60 %]-át veszítené el.

(648) A PVB- és a polimerizációs szegmensben működő felhasználók kapcsán fontos megjegyezni, hogy PVA-felhasználásuknak csak korlátozott részét fedezik Kínából származó behozatalból, és hogy bármely intézkedés csak korlátozott hatással lesz nyereségességükre. Általában véve a papíripar és a ragasztóanyag-gyártási ágazat versenyképessége sem lesz kitéve ilyen hatásnak, mivel előállítási költségeiknek a PVA csak kis részét teszi ki. A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem állnak fenn olyan kényszerítő okok, amelyek miatt az érintett országból származó PVA behozatalára vonatkozó végleges intézkedések bevezetése ne szolgálná az Unió érdekét.

7. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

(649) A Bizottságnak a dömpinggel, a kárral, az ok-okozati összefüggéssel és az uniós érdekkel kapcsolatos következtetései alapján végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni annak megakadályozása érdekében, hogy az érintett termék dömpingelt behozatala további kárt okozzon az uniós gazdasági ágazatnak.

7.1. **A kár megszüntetéséhez szükséges mérték (kárkülönbözet)**

(650) Az intézkedések szintjének meghatározásához a Bizottság először az uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét állapította meg.

(651) A kár abban az esetben szűnne meg, ha az uniós gazdasági ágazat fedezni tudná előállítási költségeit, és a hasonló termék uniós piacon történő értékesítése révén olyan adózás előtti nyereségre tudna szert tenni, amelyet egy ilyen típusú iparág az ágazatban szokásos versenyfeltételek mellett, vagyis dömpingelt behozatal nélkül észszerűen elérhet.

(652) Az uniós gazdasági ágazatban a dömpingelt behozatal megnövekedése (2015) előtt elért alapvető haszonkulcsot hozzáadták a beruházások, valamint a K+F és az innováció ágazatban szokásos versenyfeltételek melletti, a forgalom százalékában kifejezett szintjéhez. Mivel ez nem egészen 6 % volt, a nyereségcélt 6 %-ban állapították meg, ami a 7. cikk (2) bekezdés c) pontja szerint alkalmazandó minimális haszonkulcscélnak felel meg.

(653) Mivel a 7. cikk (2) bekezdésének d) pontjával összhangban az érdekelt felek a felsorolt ILO-egyezmények, illetve a többoldalú környezetvédelmi megállapodások és azok jegyzőkönyvei következtében felmerülő jelenlegi vagy jövőbeli költségekkel kapcsolatban nem fogalmaztak meg észrevételeket, a Bizottság az így megállapított kárt nem okozó árakat nem növelte meg további költségösszeggel.

([99]) A teljes szabad piaci és belső felhasználás.

(654) A Bizottság ezt követően az érintett exportáló gyártóknak az alákínálás kiszámításához megállapított súlyozott átlagos importára, valamint a mintába felvett együttműködő uniós gyártók által az uniós szabadpiacon a vizsgálati időszakban értékesített hasonló termék kárt nem okozó, súlyozott átlagos ára összehasonlításának alapján meghatározta a kár megszüntetéséhez szükséges szintet. A Bizottság az ebből az összehasonlításból kiadódó különbséget kifejezte a behozatalok CIF-alapon számított súlyozott átlagos értékének százalékaként. A számításból 57,9 %-os átlagos alulértékesítési különbözet adódott.

(655) A végső tájékoztatást követően a Wacker azzal érvelt, hogy korrigálni kell az uniós gazdasági ágazat kárt nem okozó árát, amelyet a Bizottság termékkódonként határozott meg, úgy, hogy figyelmen kívül kell hagyni a kínai gyártók által nem értékesített PVA-minőségeket. A Wacker továbbá kifogásolta a 6 %-os nyereségcélt, amelyet a Bizottság a számításhoz felhasznált. A Wacker első állításával kapcsolatban a Bizottság egyértelműsíti, hogy az uniós ágazat termékkódjainak előállítási költségét csak abban az esetben vette figyelembe, ha talált ahhoz hasonló exportált termékkódot.

(656) A nyereségcél szintjével kapcsolatban megjegyzendő, hogy a (652) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően ezt a szintet az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján állapították meg. A Bizottság ezért elutasította ezeket az állításokat.

(657) A kár megszüntetéséhez szükséges mérték az „egyéb együttműködő vállalatok" és a „minden más vállalat" esetében ugyanúgy került meghatározásra, mint az előzőekben említett vállalatokhoz tartozó dömpingkülönbözet (lásd a (393) és a (396) preambulumbekezdést).

7.2. **Végleges intézkedések**

(658) A Kínai Népköztársaságból származó egyes polivinil-alkoholok behozatalára végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni az alaprendelet 7. cikke (2) bekezdésében foglalt alacsonyabb vám szabályának megfelelően. A Bizottság elvégezte a kárkülönbözetek és a dömpingkülönbözetek összehasonlítását. A vámok összegét a dömping-, illetve kárkülönbözetek közül az alacsonyabb szintjén kell rögzíteni.

(659) A fentiek alapján a végleges dömpingellenes vám vámtételei a vámfizetés nélküli, uniós határparitáson számított CIF-ár százalékában kifejezve a következők:

Vállalat	Dömpingkülönbözet	Kárkülönbözet	Végleges dömping-ellenes vám
Shuangxin Group	115,6 %	72,9 %	72,9 %
Sinopec Group	17,3 %	57,6 %	17,3 %
Wan Wei Group	193,2 %	55,7 %	55,7 %
Más együttműködő vállalatok	80,4 %	57,9 %	57,9 %
Minden más vállalat	193,2 %	72,9 %	72,9 %

(660) Az e rendeletben az egyes meghatározott vállalatok esetében megállapított egyedi dömpingellenes vámtételek a vizsgálat ténymegállapításain alapulnak. Ennek megfelelően ezek a vámtételek a jelen vizsgálat során az érintett vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek kizárólag a Kínából származó és a megnevezett jogalanyok által gyártott érintett termék behozatalára vonatkoznak. Az e rendelet rendelkező részében kifejezetten meg nem jelölt vállalatok – köztük a kifejezetten megjelölt vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatok – által gyártott érintett termék behozatalaira a „minden más vállalatra" vonatkozó vámtételt kell alkalmazni. E vállalatok esetében az egyedi dömpingellenes vámtételek nem alkalmazhatók.

(661) Ha egy vállalatnak a későbbiekben megváltozik a neve, a rá vonatkozó egyedi dömpingellenes vámtételek a kérelme alapján alkalmazhatók. A kérelmet a Bizottsághoz kell intézni ([100]). A kérelemnek tartalmaznia kell minden olyan releváns információt, amely alapján bizonyítható, hogy a változás nem érinti a vállalatnak a rá vonatkozó vámtételre való jogosultságát.

([100]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

(662) A dömpingellenes vámok megfelelő érvényesítése érdekében a „minden más vállalatra” megállapított dömpingellenes vám nemcsak az e vizsgálatban nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó, hanem azokra a gyártókra is, amelyek a vizsgálati időszak alatt nem exportáltak az Unióba.

(663) Figyelembe véve az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([101]) 109. cikkét, az Európai Unió Bíróságának ítéletében előírt visszatérítés esetén az Európai Központi Bank irányadó refinanszírozási műveleteire alkalmazott, az *Európai Unió Hivatalos Lapjának* C sorozatában közzétett, az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes kamatláb egy százalékponttal megnövelt értékének megfelelő késedelmi kamat fizetendő.

7.3. **Különleges ellenőrzésre vonatkozó záradék**

(664) A vámtételek közötti jelentős különbségből adódó, az intézkedések kijátszásával kapcsolatos kockázat lehető legkisebbre csökkentése érdekében az egyedi dömpingellenes vámok alkalmazásának biztosításához különleges intézkedésekre van szükség. Azoknak a vállalatoknak, amelyekre egyedi dömpingellenes vámok vonatkoznak, be kell mutatniuk egy érvényes kereskedelmi számlát a tagállamok vámhatóságai előtt. A számlának meg kell felelnie az 1. cikk (3) bekezdésében meghatározott követelményeknek. Ha a behozatalt nem kíséri ilyen számla, a „minden más vállalatra” megállapított dömpingellenes vámot kell alkalmazni.

(665) Bár a számla bemutatása szükséges ahhoz, hogy a tagállamok vámhatóságai egyedi dömpingellenes vámtételeket alkalmazhassanak a behozatalokra, nem a számla jelenti az egyetlen olyan elemet, amelyet a vámhatóságoknak figyelembe kell venniük. Ugyanis, még ha a bemutatott számla teljesíti is az e rendelet 1. cikkének (3) bekezdésében előírt összes követelményt, a tagállamok vámhatóságainak akkor is el kell végezniük a szokásos ellenőrzéseket, és – minden más esethez hasonlóan – további dokumentumokat (fuvarokmányokat stb.) is be kell kérniük a nyilatkozatban foglalt adatok pontosságának ellenőrzése céljából, valamint annak érdekében, hogy az alacsonyabb vámtétel alkalmazása a vámjognak megfelelően indokolt legyen.

(666) Amennyiben az érintett dömpingellenes intézkedések bevezetését követően az alacsonyabb egyedi vámtételekben részesülő vállalatok kivitelének mennyisége jelentősen megnő, ez a mennyiségi növekedés önmagában is az alaprendelet 13. cikkének (1) bekezdése szerinti, a kereskedelem szerkezetében az intézkedések bevezetése nyomán bekövetkezett változásnak tekinthető. Ilyen körülmények között, és amennyiben a feltételek teljesülnek, a kijátszások feltárására vizsgálatot lehet indítani. E vizsgálat többek között irányulhat annak megállapítására, hogy szükség van-e az egyedi vámtételek eltörlésére és ebből következően országos vám kivetésére.

8. AZ ÉRDEKELT FELEK TÁJÉKOZTATÁSA

(667) 2020. július 3-án az érdekelt felek tájékoztatást kaptak azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek a Kínából származó PVA behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám bevezetésére irányuló javaslathoz vezettek.

(668) Az érdekelt felek lehetőséget kaptak továbbá arra, hogy a tájékoztatást követően adott határidőn belül benyújtsák észrevételeiket. A tájékoztatással kapcsolatban 17 fél nyújtott be észrevételeket. Kérelmek alapján meghallgatásokra került sor a következő vállalatokkal: Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec és Wegochem.

(669) Az érdekelt felek tájékoztatásához fűzött észrevételek nyomán a Bizottság az érdekelt feleket 2020. július 24-én és augusztus 6-án további tényekről és megfontolásokról tájékoztatta, amelyek a 2020. július 3-i végső tájékoztatásban még nem szerepeltek. További észrevételek érkeztek az uniós gazdasági ágazattól, a kínai exportáló gyártóktól és többi felhasználótól.

(670) Kérelmek alapján meghallgatásokra került sor a következő vállalatokkal: Kuraray, Sekisui, Wacker, Cordial, Solutia, Ahlstrom-Munksjö, Sinopec és Wegochem.

(671) Az érdekelt felek által benyújtott észrevételeket a Bizottság kellően figyelembe vette, és az indokolt esetekben a ténymegállapításokat ennek megfelelően módosította.

(672) Az (EU) 2016/1036 rendelet 15. cikkének (1) bekezdésével létrehozott bizottság nem nyilvánított véleményt, és tagjainak egyszerű többsége ellenezte a Bizottság végrehajtási rendelettervezetét. A Bizottság ezt követően a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([102]) 5. cikke (5) bekezdésének megfelelően a fellebbviteli bizottság elé terjesztette a végrehajtási rendelet tervezetét.

([101]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, a 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

([102]) Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

(673) A 182/2011/EU rendelet 6. cikke (3) bekezdésével összhangban a fellebbviteli bizottság nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) A Bizottság végleges dömpingellenes vámot vet ki a Kínai Népköztársaságból származó, jelenleg az ex 3905 30 00 KN-kód (TARIC-kód: 3905 30 00 91) alá tartozó, következőképpen meghatározott termék behozatalára: legalább 3 mPas, de legfeljebb 61 mPas viszkozitású (4 %-os vizes oldatban, 20 °C-on mérve), illetve legalább 80,0 mol%, de legfeljebb 99,9 mol% hidrolízisfokú (mindkét mérést az ISO 15023-2 szerinti módszerrel végezve) polivinil-alkohol, a nem hidrolizált acetátcsoportot tartalmazó is, homopolimer gyanta formájában.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott és az alább felsorolt vállalatok által gyártott termék vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételek a következők:

Vállalat	Végleges dömpingellenes vám (%)	TARIC-kiegészítő kód
Shuangxin Group	72,9 %	C552
Sinopec Group	17,3 %	C553
Wan Wei Group	55,7 %	C554
Az I. mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatok	57,9 %	Lásd: I. melléklet
Minden más vállalat	72,9 %	C999

(3) A (2) bekezdésben megjelölt vállalatok számára meghatározott egyedi vámtételek alkalmazásának feltétele olyan érvényes kereskedelmi számla bemutatása a tagállamok vámhatóságainak, amelyen szerepel a számlát kibocsátó vállalat név és beosztás szerint azonosított tisztségviselője által keltezett és aláírt alábbi nyilatkozat: „*Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített (mennyiség) (érintett termék) a(z) (vállalkozás neve és címe) (TARIC-kiegészítő kód) állította elő a Kínai Népköztársaságban. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok, és megfelelnek a valóságnak.*” Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a minden más vállalatra alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott termékek mentesülnek a végleges dömpingellenes vám alól, amennyiben behozataluk a kartongyártási ágazat számára por alakban gyártott és értékesített száraz ragasztóanyag-keverékek előállítása céljából történik. E termékeket a 952/2013/EU rendelet 254. cikkében említett meghatározott célra történő felhasználási eljárás alá kell vonni annak bizonyítása céljából, hogy behozataluk kizárólag a fent említett felhasználás céljából történik.

(5) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

Amennyiben egy új kínai exportáló gyártó elegendő bizonyítékot nyújt a Bizottságnak, a Bizottság módosíthatja a mellékletet úgy, hogy az új exportáló gyártót felveszi a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok közé, és ennek megfelelően a gyártóra a 57,9 %-os súlyozott átlagos dömpingellenes vámtételt alkalmazza. Az új exportáló gyártónak bizonyítania kell, hogy:

a) a vizsgálati időszakban, azaz 2018. július 1-jétől 2019. június 30-ig nem exportálta a Kínai Népköztársaságból származó, az 1. cikk (1) bekezdésében megnevezett árut;

b) nem áll kapcsolatban olyan exportőrrel vagy gyártóval, amelyre az e rendelettel bevezetett intézkedések alkalmazandók; valamint

c) a vizsgálati időszak vége után exportálta ténylegesen az 1. cikk (1) bekezdésben meghatározott, a Kínai Népköztársaságból származó árut, vagy vállalt visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget arra, hogy jelentős mennyiséget exportál az Unióba.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2020. szeptember 25-én.

a Bizottság részéről
az elnök
Ursula VON DER LEYEN

MELLÉKLET

A mintába fel nem vett, együttműködő kínai exportáló gyártók

Név	TARIC-kiegészítő kód
Chang Chun Chemical (Jiangsu) Co., Ltd.	C555